

॥ श्री जिनेश्वराय नमः ॥

॥ जैन प्राचीन स्तवनादिसंग्रह ॥

प्राचीन महापुरुषानां वनावेलां उद्योगी
स्तवनो, चैत्यवन्दनो, सज्ज्ञायो स्तुतिओ

विगारन. संग्रह.

— ५३३ —

तपंगच्छनां पुज्यपाद गुरुण जी महाराज श्री कौभाय्यश्रीनी

महाराजनी प्रेरणाया

खंभातना सुप्रसिद्ध शेठ श्रीमान् चमरचंद

प्रेमचंदना पौत्र रा. ग. शेठ जी उजमदीभाइनी

महर्षि सुपुत्रा बंन कसळाना स्मर्णार्थे (जंढ).

छपावनार तथा प्रसिद्ध करनार,

खंभात निवासी भास्तर उमदेचंद रायचंद.

ठे. पांजरपोळ-असदावाद.

अवृत्ति २ जी-प्रत ५००.

वीर सं. २४४२—सन्ने १९२१—वा. सं. १९०३.

किंमत अमूल्य.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

પ્રત્યક્ષાંક ૮૭૫૮

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જૈન પ્રાચીન સંસ્કૃતિ સંગ્રહ

વિભાગ ૫૩૪:૪૩૭

॥ श्री जिनेश्वराय नमः ॥

॥ जैनप्राचीनस्तवनादिसंग्रह ॥

प्राचीन महापुरुषानां वनावेलां उपयोगी
स्तवनो, चैत्यवन्दनो, सज्जायो स्तुतिओ
विगेरेनो संग्रह.

—

तपगच्छनां पुज्यपाद गुरुणो महाराज श्री सौभाग्यश्रीजी
महाराजनो भेरणायो

खंभातना सुप्रसिद्ध शेट श्रीमान् अन्नरचंद
प्रेमचंदना पौत्र सारा. शेटश्री उज्जयिणीभाइनी
सर्हुम् सुसुत्री वहेन कमलाना स्मर्णार्थे (जेत).

आवृत्ति २ जी-प्रत ५००.

—

छपावनार तथा प्रसिद्ध कसनार,
खंभात निवासी मास्तर उमेशचंद रायचंद.
ठे. पांजरापोण-अमदावाद.

वीर सं २४४६—सने १९२०—वी. सं. १९७६.

किंमत असूत्य.

श्रीजैन विद्याविजय प्रेसभां शा. पोपट राज. अमदावाद. ७२. पो.
रंजीवराजा पुत्र नीम-अमदावाद.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય પ્રસ્તાવના.

-૪૬-

આ પુસ્તકની પ્રથમાવૃત્તિ પૂજ્ય સાધ્વીજીશ્રી સૌભાગ્યશ્રી-
જીના સદૃષદેશથી, સને ૧૯૧૬ માં પ્રસિદ્ધ થયા પછી તેની ઉપ-
યોગિતાને લીધે તે ખૂબી જવાથી બીજી આવૃત્તિ છપાવવાની જરૂર
જણાઈ, એવામાં ખંભાતના સુપ્રસિદ્ધ શેઠ શ્રીમાન અમરચંદ્ર
પ્રેમચંદના પૌત્ર રા. રા. શેઠ શ્રી હનુમંતીભાઈ ઠાકરશીભાઈની
અ. સૌ. પુત્રી જહેન કમળાને, સંવત ૧૯૭૩ ના શ્રાવણ વદી ૧૧
ને મંગળવારે સ્વર્ગવાસ થવાથી તેના વિદ્યાવિલાસી પિતાશ્રીએ
પૌતાની પુત્રીના સ્મારક નિમિત્તે લેટ આપવાનો સ્તુત્ય નિશ્ચય
કર્યાથી આ બીજી આવૃત્તિની પાંચસો પ્રતો તેઓશ્રીના ખર્ચ
છપાવવામાં આવી છે.

જે સ્વર્ગસ્થ જહેનના સ્મારક નિમિત્તે આ દ્વિતીયાવૃત્તિ પ્ર-
સિદ્ધ કરવામાં આવી છે તે જહેનનું અવસાન અદ્યપયમાં થયા
છતાં આત્મા વૈ જાયતે પુત્રઃ એ પ્રમાણે હોવાથી પૌતાના પિતાના
સદગુણની પ્રતિમા જેવી પુત્રીમાં દેટલાક એવા લોકોત્તર ગુણ હતા
કે જેથી એનું સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર એના ફોટા સાથે આ પુસ્ત-
કમાં દાખલ કરવાની આવશ્યકતા હતી. પણ ફોટાને અભાવે તે
દ્વારા સ્થિર રહેનારી એના સ્વલ શરીરની આકૃતિ, એનાં પરિ-
ચિત આસન્નધુઓની કદપનામાં રહી કાલાન્તરે વિસય પામશે
એમ સંતોષ માન્યો. અને એનું સંક્ષિપ્ત જીવન ચરિત્ર, એના
સંસ્કૃતના અધ્યાપક કવિ દયાશંકર રવિશંકરે રચી રાખ્યું હતું તે

“ કરુણપ્રણસિ ” એ નામે આ સાથે જોડયું છે જે વાચકોના સ્તેમજ આત્મીયજનના હૃદયમાં સ્મૃતિરૂપે રહી એના સદયુક્ત શરીરની વિસ્મૃતિ થતી અટકાવશે.

પ્રથમાવૃત્તિમાં રહી ગએલા દોષો આ આવૃત્તિમાં ન રહે એટલા માટે જનતું લક્ષ આપ્યા છતાં દુષ્ટિદોષથી કે અક્ષરયોજના પ્રમાદથી દોષ દેખાય ત્યાં સુઝસાચકો સુધારી લેશે એવી આશા છે.

સ્વર્ગસ્થ આ શ્રી. જોડન કમળાના સ્મારક નિમિત્તે છપાવેલ આ ગ્રંથના પદન પાઠનથી વાચકવર્ગને જે જ્ઞાનલાભ પ્રાપ્ત થશે તેથી પ્રસિદ્ધકર્તા, આ નિમિત્તે પોતાને થએલો ધનચય સદૃશ થશે એમ માની અતોપ પામશે.

અંતે એટલું કહેવાની આગત્ય છે કે—પોતાનાં આત્મીયજનના અદૃષ્ટવશાત્ થતા અવસાનજન્ય આત્યન્તિક વિરહ વખતે શોકનાં વાત ધારણ કરીને કે આકન્દ કરીને તે વ્યક્તિ પ્રતિનેદ પોતાનો પ્રેમ વ્યક્ત કરવા કરતાં, આ પ્રમાણે રા. રા. શેઠ હિજમશીલાઈની પદ્ધતિનું અનુકરણ કરવું એ સ્નેહના માર્મિક રહસ્યને સમજવાનું અને સ્નેહભાવ સાર્થ કર્યાનું ચિન્હ હોઈ, મરણોત્તર થતી નિન્દા અને પ્રાકૃત ક્રિયાઓને કમથા નિર્મૂળ કરનારું છે માટે વિવેકી વાચકોનું તે તરફ લક્ષ ખેંચી પ્રસ્તાવના પૂર્ણ કરીએ.

રાણીશ્રી મીનાકુમારી

શાવિદ્યાશાળા.

અંબાત.

તા. ૩૧—૮—૧૯

શાસ્ત્રી હર્ષિમતલાલ હીરાલાલ

કાવ્યભૂષણ.

અધ્યાપક-શાવિદ્યાશાળા, અંબાત.

(સ્વ. અ. સૌ. બેન કમળા નિમિત્તે)

કરુણાપ્રશસ્તિ

— ❀ ❀ ❀ —

હરિગીત.

આધાર અહિંદ્વર્મના અવતાર પર ઉપકારના,
અવિકાર અંતરના સગળ સરદાર સકળ ઉદારના;
જેના સુયશના અમરચંદ્રની દિવ્ય દીપ્તિ રહી હમ્મ,
જેની ઉપર રિપુરાહુનું નથી નજર કરવાનું ગમ્મ. ૧

તે અમરચંદ્રતણા પ્રતાપી પાંચ સત્પુત્રો વિષે,
ઠાકરશી એક હતા સરળતા પરમ જેનામાં દિસે;
તે શેડજીના શુભસદનમાં સિન્ધુની કમળા સમી,
કમળા કરીને કન્યકા થઈ કર્મવંતી કારમી. ૨

વયમાં લઘુ ગુણમાં ગુરુ હતી દક્ષતામાં દેવશી,
રતિવાળી ભારતિ જેવી સન્મતિશાળી ખામી નહીં કરી;
એનો વિવેક વિચાર વાણી વિનયવૃત્તિ વિદ્વોદીને,
એવાં થવા સંતાનને ઉપદેશ દે જન ટોડીને. ૩

સમવય તણી સગિ સાથ ભગિનીભાવ જે દર્શાવતી,
નિજનાથી ન્હાનાં નિરખી વત્સલતા સદા વર્પાવતી;
જેતી વડીલજન તો જરૂર જે પૂજ્યભાવ જણાવતી,
ભાસે મને આ ભાવ એને ભારતીજ લાણાવતી. ૪

વિદ્યા ડળા ધરકામ સહિ વય ન્હાનું તોય શિખી ગર્ભ,

ગંભીરતા ગુણ રૂપ ડહાપણમાં મણા ન કશી રહી.
 એના પરમ વિદ્યાવિદ્યાસી પિતા ઉજમશીભાઈએ,
 ઘરવર ઉચિત લહિ પ્રેમપૂર્વક પુત્રી કીધી પરાઈએ. ૫૫
 નિજ સાસરે પણ સર્વજનનો સ્નેહ સંપાદન કર્યો,
 વળણાઈ શાણી ગણાઈ પણ વિધિ વક થઈને વિકર્યો;
 કાળે કવેળે એ કમળ પર હિમતણી વૃદ્ધિ કરી,
 રંજડનારા રાજરોળે દેહપર દૃષ્ટિ કરી, ૬
 ગળતી ગઈ દિન દિન છતાં નિજ નિયમથી ચળતી નહીં,
 વળતી ન કળ પણ તોય એની ધિરજ રજ ટળતી નહીં;
 રોળે કરી રઘવાઈ પણ ગભરાઈ એ ન ગઈ જરી,
 સ્થિરતા કરી વ્યાધિની સાથે વીરતા ભારે ધરી. ૭
 જે રોગપર સત્તા ન ચાલી ઓષધીપતિની કશી,
 પીયૂષનાય પ્રતાપથી લવલેશ જે ન ગયો ખશી;
 ત્યાં કેમ અવર ઉપાય એનું દુઃખ દૂર કરી શકે,
 કર્મે લગ્નાયુ કેમ તે પુરુષાર્થથીય ફરી શકે. ૮
 ગુણ ગિન્ધુ રસ વિધુ શાલ શ્રાવણમાસ મંગળવાસરે,
 વદ પક્ષની અગીયારશે નિજ ભાવી ભોગવી આખરે;
 ઉજ્જવલ ચરિત્ર વિશિષ્ટ કમળા અન્દ્રકા ગઈ આથમી,
 એ પ્રાણુહર પીડા અપાર પ્રયોગથી પણ ના શમી. ૯
 એના સકળ સદ્ગુણ તણી સ્થિર સર્વથા કરવા સ્મૃતિ,
 નિજ પુત્રીના આત્મા તણી સ્વર્ગે થવાને સદ્ગતિ;
 અંતર તણા વાત્સલ્યની વળી વાળવાને નિષ્કૃતિ,
 કીધી ઉજમશીભાઈએ ફરી કલ્પના કંઈ કંઈ કૃતિ. ૧૦

એના નિમિત્તે ધર્મ કર્મ વિષે ઘણું ધન વાપર્યું,
તોપણ પિતાનું પ્રેમમય મન દોષી રીતે ના ઈર્ષ્ય;
કમળા સમાં સંતાન સહિ શુણ્ણવાન કરવાં ધારીને,
અંતે છપાવ્યો અંથ વિદ્યાદાન દેવું વિચારીને. ૧૧

સદ્ગુણ શરીર કાળાન્તરે કમળાનું નાથ થયે નહિ,
ભૌતિક શરીર ન કોઈનું ટકીયું અને ટકશે નહિ;
સંતાન એ પુત્રી સમાં ભારત વિષે પેદા થજે,
એ આત્મજનો અમર આત્મા પરમ શાન્તિ પામજે! ૧૨

કવિ દયાશંકર રવિશંકર-ખંભાત.

પ્રસિદ્ધ કર્તા તરફથી બે બોલ.

—૪૩૪૪—

સુજ્ઞ મહાશયો !

આપને ઉપરનો લેખ વાંચવાથી જણાયું હશે કે આ જૈન
પ્રાચીન સ્તવાનાદિ સંગ્રહ પ્રથમાવૃત્તિ પૂજ્ય ગુરુણીજી માહારાજ
શ્રી સૌભાગ્યશ્રીજીના સદુપદેશથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવી હતી.
તે પ્રત ૨૦૦૦ ખપી ગઈ અને ત્યાર પછી ઉપરા ઉપરી આ
શુકોની ગણીજ માંગણી હોવાથી અને તે ગુજરાતી ટાઈપમાં બ-
હાર પડે તો ઠીક એવી ગુજરાતી બાઈઓ ભાઈઓની તીવ્ર
ઈચ્છાથી પ્રથમાવૃત્તિ શાસ્ત્રી લીપીમાં હતી તેમાં સેજ સાજ સુ-
ચારો વધારો કરી આ બીજી આવૃત્તિ ગુજરાતી લીપીમાં પ્રસિદ્ધ
કરવામાં આવી છે.

આ બીજી આવૃત્તિ છપાવવા તથા પ્રસિદ્ધ કરવાનું કામ મને શેઠ ઉજ્જમશીભાઈ ઠાકરશીભાઈ તરફથી તેમજ બીજી ૫૦૦) જુક અમદાવાદના દસાશ્રીભાણી જૈનબંધુ ડાહ્યાભાઈ પીતાંબરદાસની સુપત્નિ સૌભાગ્યવંતી જ્ઞેન ચંચળ જ્ઞેને તેમની વહાલી પુત્રી જ્ઞેન ચંપાના સ્મરણાર્થે પ્રસિદ્ધ કરવા તેમના તરફથી સોંપવામાં આવેલું હતું.

આ પુસ્તકની પ્રથમાવૃત્તિ જે છપાવવામાં આવી હતી તે હસ્ત લિખિત લઘુઆઓના લખેલા પાના ઉપરથી લખાવીને છપાવવામાં આવી હતી તેથી કેટલેક ઠેકાણે અશુદ્ધી રહેલી હતી તે આ બીજી આવૃત્તિમાં બનતી સુદ્ધી કરી છપાવવામાં આવેલ છે છતાં પણ દષ્ટિ દોષથી યા યંત્ર દોષથી વિલંબી માત્રાદિક કંઈ શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ યા અશુદ્ધ છપાયું હોય તે માટે મુજબ બાઈજો જ્ઞેનની ક્ષમા ચાહું છું અને સુધારી વાંચવા બલામણુ કરી અત્રે વિરમું છું.

હી પ્રિન્ટ કર્તા.

॥ अथ अनुक्रमणिका प्रारंभः ॥

— ३३३३३ —

विषय.

पृष्ठ.

छंदो.

१ योवीश जिनेश्वरना छंद.	१
२ श्री ज्ञान पंचमीनी छंदो ४	६
३ श्री सिद्धायलुनुं स्तवन	१०
४ अतीत योवीशी गीत	१०

चैत्यवंदनो

५ भौनअटादशीनुं चैत्यवंदन	११
६ होदसो कट्यालुनुं चैत्यवंदन	१३
७ नेमनाथनुं चैत्यवंदन	१४
८ आठभनुं चैत्यवंदन	१५
९ सिद्धभगवाननुं चैत्यवंदन	१६
१० आवती योवीत्रीनुं ,,	१७
११ श्री सिद्धयकलुनुं ,,	१८
१२ श्री पार्थनाथनुं ,,	१९
१३ धंटाकरलु महुभंत्र	१९
१४ विद्यासाधवानो भंत्र	२०

स्तवनो.

१५ श्री सिद्धयकलुनुं स्तवन	२०
----------------------------	----

૧૬ શ્રી અષ્ટાપદશત્તુનું સ્તવન	૨૨
૧૭ શ્રી દસપદ્યખાણુનું સ્તવનઢાલ ૩	૨૪
૧૮ શ્રી અઢ્ઢાવીસ લઘિધનું સ્તવન ઢાલ ૩	૨૭
૧૯ ખીજનું સ્તવન ઢાલ ૨	૩૦
૨૦ જ્ઞાન પંચમી સ્તવન ઢાલ ૫	૩૧
૨૧ આઠમનું સ્તવન ઢાલ ૪	૩૮
૨૨ „ „ ખીજનું ઢાલ ૨	૪૧
૨૩ મૈાન ઁકાદશીનું સ્તવન ઢાલ ૩	૪૩
૨૪ ઁકાદશીનું સ્તવન	૪૬
૨૫ વીશસ્થાનકનું સ્તવન	૪૭
૨૬ અઢીધ્વીપવીસ ચિરહુમાન જિન સ્તવન ઢાલ ૩	૪૮
૨૭ શ્રી કચ્ચાણુકનું સ્તવન ઢાલ ૭	૫૧
૨૮ છ આવશ્યકનું સ્તવન ઢાલ ૬	૫૬
૨૯ ષટપર્વી મહાત્મ્ય સ્તવન ઢાલ ૯	૬૦
૩૦ ષટઆરા સ્વરૂપ કથક શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન ઢા. ૫	૬૮
૩૧ શ્રી ચૌદશુણુ સ્થાનકનું સ્તવન ઢાલ ૧૭	૭૩
૩૨ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રનું સ્તવન ઢાલ ૮	૮૫
૩૩ શ્રી પાંચ કચ્ચાણુકનું સ્તવન ઢાલ ૬	૬૪
૩૪ શ્રી સમકિતનું સ્તવન ઢાલ ૭	૯૯
૩૫ બાર આરાનું સ્તવન ઢાલ ૧૨	૧૦૪
૩૬ આંતરાનું સ્તવન ઢાલ ૪	૧૧૨
૩૭ શ્રી રોહિણી તપ વિધિ સ્તવન ઢાલ ૪	૧૧૭
૩૮ શ્રી અક્ષયનિધિ તપનું સ્તવન ઢાલ ૫	૧૨૧
૩૯ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીનું સ્તવન ઢાલ ૬	૧૨૭

૪૦ શ્રી મહીનાથ જિનું સ્તવન ઢાલ ૫	૧૩૩
૪૧ શ્રી નેમનાથજીનું સ્તવન ઢાલ ૫	૧૩૭
૪૨ મહાવીરસ્વામીના સત્તાવીસ ભવનું સ્તવન ઢાલ ૭	૧૪૩
૪૩ મહાવીરસ્વામીના પાંચ કલ્યાણકનું સ્તવન ઢાલ ૩	૧૫૨
૪૪ શ્રી દાન શીયલ તપ ભાવનું ચોઢાલીયું ઢાલ ૫	૧૫૭
૪૫ શ્રી આંખીલ તપ વર્ધમાનનું ચૈત્યવંદન	૧૬૫
૪૬ વર્ધમાન તપનું સ્તવન ઢાલ ૩	૧૬૬
૪૭ વર્ધમાન તપની થોથો	૧૬૬
૪૮ " " સગાય	"
૪૯ અક્ષયનિધિ તપની વિધિ	૧૭૦
૫૦ શ્રી મંધર સ્વામીનું સ્તવન	૧૭૮
૫૧ શ્રી સિદ્ધાયલજીનું સ્તવન	૧૮૦
૫૨ શ્રી સુમતીનાથજીનું સ્તવન	૧૮૧
૫૩ શ્રી નવકારનો રાસ	૧૮૩
૫૪ સીદ્ધાયલજીનું સ્તવન	૧૮૬
૫૫ " " ખીનું	૧૮૮
૫૬ એકાદશીનું સ્તવન	૧૯૦

સગગાયો

૫૭ ઢુંઢક પચવીઝીની સગગાય	૧૯૧
૫૮ દારીકા નગરીની સગગાય	૧૯૩
૫૯ શ્રી સ્થુલીભદ્રજીની સગગાય	૧૯૫
૬૦ નેમનાથ રાજેમતીની સગગાય	૧૯૭
[૬૧ અગીઆરસની સગગાય	૧૯૮

૬૨ ત્રેસઠ સલાકા પુરૂષોની સજ્જાય	૨૦૦
૬૩ માનની સજ્જાય	૨૦૨
૬૪ આત્મહિત શિક્ષા ,,	૨૦૩
૬૫ અભાક્ષ્યની ,,	૨૦૫
૬૬ ઉપદેશની ,,	૨૦૬
૬૭ માર્ગાનુસારીના ગુણની સજ્જાય	૨૦૭
૬૮ કઠીઆરાની સજ્જાય	૨૦૯
૬૯ કર્મછત્રીની ,,	૨૧૧
૭૦ પરદેશી રાજાની ,,	૨૧૪
૭૧ સુબાહુ કુમારની ,,	૨૧૬
૭૨ મોહમિથ્યાત્વની ,,	૨૧૮
૭૩ શ્રી સિદ્ધની ,,	૨૨૦
૭૪ ગેવ્રકુમારની ,,	૨૨૧
૭૫ નવપદ મહિમાની ,,	૨૨૧
૭૬ સાધુજીની ,,	૨૨૨
૭૭ ગ્રીતાજીની ,,	૨૨૩

થોથો

૭૮ પંદર તિથિની થોથો પડવેથી કે પુનમ સુધીની	૨૨૪
૭૯ અમાવાસ્યાની સ્તુતિ	૨૩૪
૮૦ પંદર તીથીની બીજી ,,	૨૩૪
૮૧ મૌન એકાદસીની	૨૩૪
૮૨ સીદ્ધાચલજીની થોથ	૨૩૫
૮૩ આઠમની થોથ	૨૩૬
૮૪ પંચસજ્જની થોથ	૨૩૭

૮૫ નવપદઓળીની થાય	૨૩૮
૮૬ સ્થંભણુ પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ	૨૩૯
૮૭ નંદીશ્વરજી સ્તુતિ	૨૪૦
૮૮ શ્રી શોભન મુનિકૃત સંસ્કૃત ચોવીશેજીનેશ્વરોની અનુક્રમે	
	૨૪૧ થી ૨૫૬

સંસ્કૃત સ્તુતિઓ

૮૯ શ્રી ભક્તામરની સ્તુતિ	૨૫૭
૯૦ કચ્છાણુમંદિરની ,,	,,
૯૧ સકલકુશલવદ્ધીની ,,	૨૫૮
૯૨ રતનાકર પચ્ચીત્રીની ,,	૨૫૮
૯૩ નેમિજીન સ્તુતિ	૨૫૮
૯૪ સિદ્ધચક્રની ,,	૨૫૯
૯૫ સ્નાતસ્યાની સ્તુતિ	૨૫૯
૯૬ સંસાર દાવાની સ્તુતિ	૨૬૦
૯૭ જ્ઞાનપંચમીની સ્તુતિ	૨૬૧
૯૮ ચોવીશેજીનેશ્વરોના સંસ્કૃત ચૈત્યવંદનો	૨૬૧ થી ૨૭૨

॥ ॐ श्री वीतरागाय नमः ॥

चोवीश जिनेश्वरना छंद.

॥ दुहा ॥

आर्या प्रह्लासुता गिर्वाणी । सुमति विभल आपो प्रह्लासी ।
कमल कमंडल पुस्तक पाणी । हुं प्रणमुं जेडी गुण पाणी ॥ १ ॥
आवीसे जिनवर तणा । छंद रयूं आसाव । लणुतां शिवसुण
संपने । सुणुतां मंगल भाव ॥ २ ॥

॥ छंद जाति सवैया ॥

आदि त्रिणंद नमे नरंदि नापुनमगंद समान सुण ॥
भामृत कंद टाले लवइंद गरुडवीनंद करत सुण ॥ लगे जस
पाय सुरिंद निकाय लला गुण पाय लविक जन ॥ कंचन काय
नहि जस भाय नमे सुण थाय श्री आदिजिन ॥ १ ॥ अजित-
त्रिणंद दयाल भयाल विसाल कृपाल नयन गुण । अनुपम गाल
महामृग चाल सुलाव सुजनग णाहु गुण ॥ मनुष्य भेलहु
सुनिसरसीहु अणीहु नरीहु गये सुगती । कहे नय चित्त घेरी
णहु लक्षित नमे जिननाथ लखी गुणती ॥ २ ॥ अहो सेलवनाथ

અનાથકો નાથ મુગતિકો સાથ મિલ્યો પ્રભુ મેરો । ભવોદ્ધિપાળ
 ગરિબનિવાજ સવે શિરતાજ નિવરત ફેરો ॥ જિતારીકો જાત
 સુસેના માત નમે નર જાત મિત્રી બહુ ઘેરો । કહે નય શુદ્ધ ધરિ
 બહુ બુદ્ધ જિતાવની નાથકું સેવક તેરો ॥ ૩ ॥ અભિનંદન સ્વામ
 લિધે જશ નામ સરે સવિ કામ ભવિક તણો ॥ વનિતા જસ
 ગામ નિવાસકો કામ કરે ગુણ ગ્રામ નરિંદ ઘણો ॥ મુનિશ્વર રૂપ
 અનુપમ ભૂપ અકલ સ્વરૂપ જિનંદ તણો । કહે નય ખેમ ધરી
 બહુ પ્રેમ નમે નર પાવત સુખ ઘણો ॥ ૪ ॥ મેઘ નરિંદ મહાર
 વિરાજિત સોવનવાંન સમાન તનુ । ચંદ્ર સુચંદ્ર વદન સુહાવત રૂપ-
 વિનિર્જિત કામતનુ । કર્મકી કોડ સવે દુખ છોડ નમે કરજોડ કરિ
 ભક્તિ । વંશ ધિક્વાકુ વિભૂષણ સાહિબ સુમતિ જનંદ ગચ્છે મુક્તિ
 ॥ ૫ ॥ હંસપાદ તુલ્ય રંગ રતિ અર્ધ રાગરંગ અદિસે ધનુષ ચંગ
 દેહકો પ્રમાણ હે । ઉગતો દિણંદ રંગ લાલકેસુ કુલ રંગ રૂપ હે
 અનંગ ભંગ અંગ કેરોવાન હે ॥ ગંગકો તરંગ રંગ દેવનાથહિ
 અભંગ જ્ઞાનકો વિસાલ રંગ શુદ્ધ જાકો ધ્યાન હે । નિવારીચ્છે
 કલેશ સંગ પદ્મપ્રભુસ્વામિ ધીંગ દિનિચ્છે સુમતિ સંગ પદ્મ કેરો
 જાણુ હે ॥ ૬ ॥ જિણંદ સુપાસ તણા ગુણ રાસ ગાવે ભવિ ભાસ
 આણંદ ઘણે । ગમે ભવિપાસ મહિમા નિવાસ પૂરે સવિ આસ
 કુમતિ હણે ॥ ચીંહુ દિસે વાસ સુગંધ સુખાસ ઉસાસ નીઃસાસ
 જિનેંદ્ર તણો । કહે નય ખાસ મુનીંદ્રસુપાસ તણો જસ વાસ
 સદેવ ભણો ॥ ૭ ॥ ચંદ્ર ચંદ્રિકાં સમાન (રૂપ સૈલસે) સમાન
 દોહસો ધનુષમાન દેહકો પ્રમાણ હે । ચંદ્રપ્રભુ સ્વામી નામ લી
 છયે પ્રભાત જામ પામીયે સુખ કામ કાણુ ગામજ સનામ હે ॥
 મહાસેન અંગજાત લક્ષ્મણાભિધાન માત જગમા સુવાસવાત ગિહું

દિને થાત હે કહે નય છોડી વાત ધ્યાયે જે દિનરાત પામીયે
 તો સુખ સાત દુખકો ભીજત હે ॥ ૮ ॥ દુધસિધુદેન પીંડ ઉજલો
 કપુરખંડ અમૃત સરસ કુંડ શુદ્ધ જોકો તુંડ હે । સુધાવી જિનંદ
 સંત કીજીયે કર્મ અંત શુભ લક્ષિત જસદંત શ્વેત જોકો વાન
 હે ॥ કહે નય સુણો સંત પૂજીયે જે પુખ્ત દંત પામીયે તો સુખ
 સંત સુદ્ધ જોકો ધ્યાન હે ॥ ૯ ॥ શિતલ શિતલ વાણી ધનાધન
 આહત હે ભવિકોક કિશોરા । કાક દિષ્ટુંદ પ્રજાસુ નરીદ વલી
 જિમ આહત ચંદ ચકોરા ॥ વિંધ ગયંદ સુચિ સુરિદ સતિ નિજ
 કંત સુમેધ મયૂરા ॥ કહે નય નેહ ધરી ગુણ ગેહ તથા હુ ધાવત
 સાહેબ મેરા ॥ ૧૦ ॥ વિષ્ણુ ભૂપકો મહાર જગ જંતુ સુખકાર
 વંશકો શૃંગારહાર રૂપકો આગાર હે । છોડિ સવિ ચિત્તકાર માન
 મોહકો વિકાર કામ ક્રોધકો સંચાર સર્વ વેરી વાર હે ॥ આદર્યો
 સંજમભાર પંચ મહામત સાર ઉતારે સંસારપાર જ્ઞાનકો બંડાર
 હે । ઈગ્યારમો જિષ્ટુંદ સાર ખડગી જિવ ચિન્હધાર કહે નય વા-
 રેવાર મોક્ષકો દાતાર હે ॥ ૧૧ ॥ લાલ કેસુ કુલ લાલ અર્ધ
 રંગ લાલ ઉગતો દિષ્ટુંદ લાલ લાલચોલ રંગ હે । કેસરીકી જીહ્વ
 લાલ કેસરકો ઘોલ લાલ ચૂનડીકો રંગ લાલ લાલ પાન રંગ હે ॥
 લાલ કીર ચંચુ લાલ હીંગલો પ્રવાલ લાલ કોકિલાકી દૃષ્ટિ લાલ
 લાલ ધર્મ રંગ લાલ હે । કહે નય તેમ લાલ ખારમો જિષ્ટુંદ
 લાલ જ્યાદેવિ માત લાલ લાલ જોકો અંગ હે ॥ ૧૨ ॥ કૃતવર્મ
 નરિંદ તણો એહ નંદ નૃમંત સુરેંદ્ર પ્રમોદ ધરી । ગમે દુખ દંદ
 દીયે સુખવૃંદ જોકે પદ સોહત ચિત્ત ધરી ॥ વિમલ જિનંદ પ્રસન્ન
 વદન જોકે શુભ મજા સુગંગ પરિનમે એક મજા કહે નય ધન્ય નમે
 જિનરાજ દિષ્ટુંદ સમીત ધરી ॥ ૧૩ ॥ અનંત જિષ્ટુંદ દેવ દેવમાં

દેવાધિદેવ પૂજે ભવી નિતમેવ ધરી બહુ ભાવના । સુર નર સારે
 સેવ સુખ કીયો સ્વામી હેવ તુજ પાખે ઓર દેવ ન કરું હું સેવના ॥
 સિંહસેન અંગ જાત સુજસાભિધાન માત જગમાં સુજસ જ્યાત
 ચીહું દિશે વ્યાપતો ॥ કહે નય તાસ વાત કીજીએ જો સુપ્રભાત
 નિજ હોઈ સુખ સાત કિર્તિ કોડ આપતો ॥ ૧૪ ॥ જાંઠે પ્રતાપ
 પરાજિત નિર્જલ ભૂતલ થઈ ભમે ભાનુ આકાસે ॥ સૌમ્ય વદન
 વિનિર્જિત અંતર શ્યામ વાન્નીવેન હોત પ્રકાસે । ભાનુ મહિપતિ
 વસે કુસેસય યોધ સન દીપત ભાનુપ્રકાસે ॥ નમે નય નેહ નિતુ-
 સાહિબ એહ ધર્મ જિણુંદ ત્રિજગ પ્રકાસે ॥ ૧૫ ॥ સોલમા જિ-
 ણુંદ નામે સાંતિ હોય ઠામે ઠામે સિદ્ધિ હોઈ સર્વ કામે નામ
 કે પ્રભાવથે ॥ કંચન સમાન વાન આલીસ ધનુષ માન ચક્ર ત્રિલોક
 ભિધાન દીપતો તે સૂરથે ॥ શૌદ સ્થણુ સાંન દીપતા નવય નિ-
 ધાન કરત સુરેંદ્ર ગાન પુણ્યકે પ્રભાવથે ॥ કહે નય જોડી હાથ
 અબહું થયો સનાથ પાછંઆ સૂમતી સાથ સાંતિનાથકે દિદારથે ॥
 ॥ ૧૬ ॥ કહે કુંથુ જિણુંદ મયાલ દયાલ નિધિ દેવકની અરદાસ
 સૂણો । ભવ ભીમ મહાર્ણવ પૂર અગાહ અથાગ ઉપાધિ સુનીર
 ઘણો । બહુ જન્મ જરા મરણાદિ વિગાવ નિગન ઘણાદિ યોગ
 ઘણો ॥ અબતારકતાર ક્રિયા પરસાગિબ એવડ જાળીએએ આપ-
 ણો ॥ ૧૭ ॥ અરદેવ સુદેવ કરે નર સેવ સવ દુખ દોહડા દુર કરે
 ઉપદેશ ધનાધન નીર ભરે ભાવ માન સમાનસ ભૂરીતરે ॥ સુદર્શન
 નામ નરેસર અંગજ ભવ્ય મનો પ્રભુ જાસ વસે ॥ તસ સંકટ
 શોક વિયોગ કુયોગ દરિદ્ર કુસંગતિ ન આવત પામે ॥ ૧૮ ॥
 નીલ કીર વરંચી નીલ નાગવલિ પત્ર નીલ તજવેર રાજી નીલ
 નીલ નીલ દ્રાખ હે ॥ કાચકો સુગેલ નીલ મંદ્ર નીલ રત્ન લ

પત્રનીલ આસ હે ॥ જમુના પ્રવાહ નીલ ભુંગરાજ પંખી નીલ
 જોડવો અશોક વૃક્ષ નીલ નીલ રંગ હે ॥ ૪૯ ॥ નય તેમ નીલ
 રાગથે અતિવ નીલ મહીનાથ દેવ નીલ નીલ જાકો અંગ નીલ
 હે ॥ ૧૯ ॥ સુમિત્ર નરીંદ તણો વરનંદ સુચંદ્ર વહન સોહાવત
 હે ॥ મંદર ધીર સવેન રહીર સુસામ શરીર વિરાજિત હે ॥ ક-
 જીલવાંન સુઠ છપયાન કરે શુભગાન નરિંદ ધણો ॥ મુનિસુવ્રત
 સ્વામી તણો અભિધાન લહે નય માન આનંદ ધણો ॥ ૨૦ ॥
 અરીહંત સરૂપ અનુપમ રૂપકે સેવઠ દુઃખને દુર કરે ॥ નિજ
 વાણી સુધારસ મેઘ જલે ભવીમાન સમાન સભૂરી ભરે ॥ નમી
 નાથકો દર્શન સાર લહી કુંજ વિજય મહેશ ધરે જો ફરે ॥ અખ
 માનવ સુઠ લહિ કુંજ સકર છોડકે કંકર હાથ ધરે ॥ ૨૧ ॥
 જાદવ વંસ વિભૂષણ સાહિબ નેમિ જિજ્ઞુંસ મહાનંદકારી ॥ સમુદ્ર
 વિજય નરિંદ તણો સુતઉજ્જવલ સંખ સુલક્ષણ ધારી ॥ રાગુલ
 નાર મુકી નિરધાર ગયે ગિરનાર કલેસ નિવારી ॥ કજ્જલ કાય
 શિવા દેવી માય નમે નય પાય મહા વ્રતધારી ॥ ૨૨ ॥ પાર્શ્વ-
 નાથ અનાથકો નાથ સનાથ ભયો પ્રભુ દેખત થે ॥ સવિ રોગ
 વિજેગ કુજેગ મહા દુઃખ દુર ગએ પ્રભુ ધાવતથે ॥ અશ્વસેન
 નરેશ સપુત વિરાજિત ઘનાઘનવાન સમાન તનુ ॥ નય સેવક વં-
 છીત પૂરણ સાહિબ અભિનવ કામ કરિ રમનુ ॥ ૨૩ ॥ કુકમઠ
 કુલંઠ ઉલંઠ હઠી હઠ ભાંજન જાસ પ્રતાપ વિરાજે ॥ ચંદન વાણી
 સૂવામા નંદન પુરૂષાદાણી ણિરૂદ જસ છાજે ॥ જસ નામકે ધ્યાન
 થકો સવિ દોહુગ દારિદ્ર દુઃખ મહા સવિ ભાંજે ॥ નય સેવક
 વંછિત પૂરણ સાહિબ અષ્ટમહા સિદ્ધિ નિત્ય નીવાજે ॥ ૨૪ ॥
 સિદ્ધારથ ભૂપ તણા પ્રાતરૂપ નમે નર ભૂપ આનંદ ધરી ॥ અ-
 ચિત્ય સ્વરૂપ અનુપમ રૂપકે લાંછન સોહત જાસ હરી ॥ ત્રિસલા

નંદન સસુદ્રમ કંદન લઘુપણે કંપિત મેરૂ ગિરિ ॥ નમે નય અંદ
 વદન વિરાજિત વીર જિણુંદ સુપ્રીત ધરી ॥ ૨૫ ॥ ચોવીસ જિ-
 નંદ તણાં ઈહ છંદ ભણે ભવિવૃંદ જે ભાવ ધરી ॥ તસ રોગ
 વિયોગક્રુ જોગકુ જોગ સવિ દુખ દોહુગ દુર કરે ॥ તસ અંગણ
 માર ન લાલે પાર સુમતિ તોખાર હેખાર કરે ॥ કહે નયસાર
 સુમંગલ ચાર ઘરે તસ સંપદ ભૂરી ભરે ॥ ૨૬ ॥ સંવેગી સાધુ
 વિભુષણ વંસ વિરાજિત શ્રી નય વિમલ જનનાંદકારી ॥ તસ સે-
 વક સંજમધારં સુધારકે ધીરવિમલગણી જયકારી ॥ તાસપદાં
 યુજ ભૂગ સમાન શ્રીનયવિમલ મહાવ્રત ધારી, કહે એ છંદ સુણો
 ભવિવૃંદકે ભારધરીને ભણો નરનારી ॥ ૨૭ ॥ સંપૂર્ણ

॥ શ્રી ॥

॥ શ્રી ॥

॥ શ્રી ॥

॥ ૐ ॥

॥ અથ શ્રી જ્ઞાનપંચમીનાં ઢાલો લિખ્યતે ॥

॥ ઢાલ ॥

જલમ જોગીડારે ॥ એ દેશિ ॥ શ્રી વાસુપુજ્ય જીનેસર
 વચણથી રે ॥ ૩૫ કુંભ કંચન કુંભ મુનિદોય ॥ રોહિણી મંદીર
 સુંદર આવીયારે ॥ નમી ભવ પુછે દંપતિ સોય ॥ ૧ ॥ ચઉ-
 નાણિ વચણેરે દંપતી મોહીયાં રે ॥ એ આંકણિ ॥ રાજા રાણિ
 નિજ સુત આઠનોરે ॥ તપ ફલ નિજ ભવ ધારી સંબંધ વિનય
 કરી પુછે મહારાજનેરે ॥ ચાર સુતાના ભવ પ્રબંધ ॥ ચ૦ ॥
 ૨ ॥ ૩૫વંતિ શિયલવંતિ ને શુણ્ણવંતિરે ॥ સરસ્વતી જ્ઞાનકલા

ભાંડાર ॥ જન્મથી રોગ શોક દિઠો નથિરે ॥ કુંભ પુન્યે લીરે ॥
એહ અવતાર ॥ અં ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૧ લી ॥

વાલાળ વાગે છે વાંસલિરે ॥ એ દેશી ॥ ગુર કહે વૈતાલ્ય
ગિરિવરે ॥ પુત્રી વિદ્યાધરી આર ॥ નિજ આયુ જ્ઞાનીને પુછી-
યુરે ॥ કરવા સફલ અવતાર ॥ ૧ ॥ અવધારે અમ વીનતિરે ॥
એ આંકણી ॥ ગુર કહે જ્ઞાન ઉપયોગથી રે ॥ એક દિવસનું
આયુ ॥ એહવાં વચન શ્રવણે સૂણ્યારે ॥ મનમાં વીમાસણ થાએ
॥ અં ॥ ૨ ॥ થોડામાં કારજ ધર્મનારે ॥ કીમ કરીએ મુનિ-
રાજ ॥ ગુર કહે જોગ અસંખ્ય છેરે ॥ જ્ઞાનપંચમી તુમકાજ ॥ અં
॥ ૩ ॥ ક્ષણ અરધે સવી અઘ ટલેરે ॥ સૂલ પરિણામે સાધ્ય ॥
કત્યાણુક નવ જિન તણાં રે ॥ પંચમી દીવસે આરાધ ॥ અં ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

જઘને કેજો ॥ એ દેશી ॥ ચૈત્ર વદી પંચમી દીને ॥ સૂણો
પ્રાણિરે ॥ ચવીયા ચંદ્રપ્રભુ સ્વામી ॥ લહે સુખ ઠામ ॥ સૂણ
પ્રાણિજ રે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અજિત સંભવ અનંતજ
॥ સૂં ॥ પંચમી સુદી શિવ ધામ ॥ શુભ પરિણામ ॥ સૂં ॥
૧ ॥ વૈશાખ શુદિ પંચમી દીને ॥ સૂં ॥ સંજમ લિયો કુન્થુ-
નાથ ॥ બહુ નર સાથ ॥ સૂં ॥ જેઠ શુદિ પંચમી વાસરે ॥
સૂં ॥ મુગતિ પામ્યા ધર્મનાથ ॥ શીવપુરી સાથ ॥ સૂં ॥ ૨ ॥
શ્રાવણ શુદિ પંચમી દીને ॥ સૂં ॥ જનમ્યા નેમ સુરંગ ॥ અતિ

ઉછરંગ ॥ સૂ૦ ॥ માગશર વદ પંચમી દીને ॥ સૂ૦ ॥ સુવિધિ
જન્મ શુભ સંગ ॥ પુન્ય અભંગ ॥ સૂ૦ ॥ ૩ ॥ કાર્તિક વદ
પંચમી તિથી ॥ સૂ૦ ॥ સંભવ કેવલ જ્ઞાન ॥ કરો બહુ માન
॥ સૂ૦ ॥ દશ ક્ષેત્રે નેઉ છના ॥ સૂ૦ ॥ પંચમી દિનનાં કટ્યાણુ
॥ સુખનાં નિધાન ॥ સૂ૦ ॥ ૪ ॥

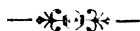
॥ ઢાલ ૩ જી ॥

હારે મારે જોખનિયા ॥ એ દેશી ॥ હારે મારે જ્ઞાની ગુ-
રનાં ॥ વયણુ સુણિ હીતકારજો ॥ ચ્યાર વિદ્યા ધરી પંચમી વિ-
ધિશું આદરેરે લોલ ॥ ૧ ॥ એ આંકણિ ॥ હારે મારે શાસન
દેવતા પંચમ જ્ઞાન મનો હારજો ॥ ટાલીરે આશાતના દેવ વંદન
સદારે લોલ ॥ ૨ ॥ હારે મારે તપ પૂરણથી ॥ ઉજમણાનો ભા-
વજો ॥ એહવે વિદ્યુત યોગે ॥ મુરપદવી વર્યા રે લોલ ॥ ૨ ॥
હારે મારે ધર્મ મનોરથ આલસ તજતાં હોયજો ॥ ધન્ય તે આ-
તમ અવીલાંખી કારજ કર્યાં રે લોલ ॥ ૪ ॥ હારે મારે દેવ થકિ
તુમ કુખે લિયો અવતાર જો ॥ સાંભટી રોહિણી જ્ઞાન આરાધન
ફલ દણાં રે લોલ ॥ ૫ ॥ હારે મારે ચ્યારે ચતુરા વિનય વિવેક
વિચારજો ॥ ગુણ કેતાં આલખાયે તુમ પુત્રી તણાં રે લોલ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી ॥

આસણુનારે જોગી ॥ એ દેશી ॥ જ્ઞાની રે વયણુથી ચ્યારે
બેહની ॥ બતિસ્મરણ પામ્યારે ॥ જ્ઞાની ગુણવંતા ॥ ત્રીજા ભવમાં
ધારણા કીધી ॥ સિધ્યાં મનનાં કામ રે ॥ જ્ઞાની ગુણવંતા ॥ ૧ ॥

એ આંકણિ ॥ શ્રી જિનમંદિર પંચ મનોહાર ॥ પંચવરણ જિન
પડિમારે ॥ જ્ઞા૦ ॥ જિનવર આગમને અનુસારે ॥ કરીએ ઉજ-
મણાં મહીમારે ॥ જ્ઞા૦ ॥ ૨ ॥ પંચમી આરાધન તિથી પંચમી ॥
કેવલનાણુ તે યાએરે ॥ જ્ઞા૦ ॥ શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિ અનુભવ
નાણું ॥ સંઘ સયલ સુખદાયારે ॥ જ્ઞાની૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ પંચમી
તપ સ્તવન ઢાલો સંપુર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન ॥

જીરે મારે, શ્રી સિદ્ધાચલતીર્થ, શાસ્વતું પ્રાર્યે જાણીએ ॥
જિરેજી ॥ જિરે મારે નાભી નરેસરનંદ ઋષભજિણુંદ વખાણિએ ॥
જિરેજી ॥ જિરે મારે પૂર્વ નવાંજીવાર ॥ ગિરી દરિસણુને આ-
વિયાં ॥ જિરેજી ॥ જીરે મારે, આઘ આઠમથી જાંણ્ય, કાગુણુ
શુદ્ધી મન ભાવીયા ॥ જી૦ ૧ ॥ જીરેમારે, રાણુ રુષભ મનોહાર,
તે ચરણ પાવન કરી ॥ જિ૦ ॥ જીરેમારે વંદુ ત્રિણુ કાલ, ભાવ
ઘણેા મનમાં ધરી ॥ જિ ॥ જિ ॥ ભરતેસર નીજનંદ, પુછે પ્રભુ
બહુ માનથી ॥ જિ ॥ જિ ॥ તુમ સરિખા જગનાથ, પૂજ્ય કહો
કુણુ કામથી ॥ જી૦ ૨ ॥ જી ॥ કૃપાવંત ભગવંત, તીર્થમહિમા
અતિદાખીએ ॥ જિ ॥ જિ ॥ આઠ ઉપર સો નાંમ રસસ્વાદ કરી
ચાખિયો ॥ જિ ॥ સાંભલી જિનવર વાણુ, રુષભસેન પ્રમુખ વલી
॥ જિ ॥ જિ ॥ ચોરાસી ગણુધાર, તિરથ થાપે મનરુલિ ॥ જિ
॥ જિ ॥ રુષભસેન પુંડરિક પુછે પ્રભુ ચરણે નમી ॥ જિ ॥ જિ ॥
કીહાં હોસે મુજે સિદ્ધ, ભાખ્યો પૂજ્ય કેવલગમી ॥ જિ ॥ જિ ॥
કહો કેવલિ જિનરાજ, નાંણુ નિર્વાણુ સાધસો ॥ જિ ॥ જિ ॥ એ

તીર્થ મહાભાગ્ય ગુણ અતિશય વાધસ્થો ॥ ૭૪ જિ ॥ પાંચકોડિ
 અણુગાર ફાગુણ શુદ્ધ પૂનમ ભલી ॥ જિ ॥ જિ ॥ કરિ સંલેખણ
 સાર, ચૈત્ર શુદ્ધ પુનમ વલી ॥ જિ ॥ જિ ॥ પાંચી કેવલનાંણ,
 અજરામર સુખ પાંચીયા ॥ જિ ॥ જિ ॥ સાદિ અનંત નિવાસ,
 જનમજરા દુખ વાંચીયા ॥ ૭૫ જિ ॥ દ્રાવીડને વારિષેણ, દશ
 કોડી મુનિ પરિવારસ્થ ॥ જિ ॥ જિ ॥ કાર્તિકપુનમ દિનસાર વંદુ
 અલે ભાવશુંજિ ॥ જિ ॥ જિ ॥ વિદ્યાધર મુની દોય નેમીવિનેમી વ-
 ખાંણિએ ॥ જિ ॥ જિ ॥ બેકોડી મુનિ સંબુત્ત, અવ્યાબાધ સુખ
 પાંચીયા ॥ ૭૬ ॥ જિ ॥ સાગરચંદ મુનિરાય, ત્રણ કોડ પરિ-
 વારશું ॥ જિ ॥ જિ ॥ સોમજય અણુગાર, તેર કોડ ભલે ભા-
 વસ્થું ॥ જિ ॥ જિ ॥ દમીતારિની સદ્ધ, ચઉદસહસસુ સિદ્ધ થયા
 ॥ જિ ॥ જિ ॥ બાહુબલી બલવંત, એક સહસ આઠસુ શિવ
 ગયા ॥ ૭૭ ॥ જિ ॥ પ્રતિ પાંડવ પાંચ કુમાર, વિશ કોડ પરિવારસુ
 ॥ જિ ॥ જિ ॥ ઇલ્યાદિ અનેક, કાંકરે કાંકરે સીદ્ધ થયા ॥ જિ
 ॥ જિ ॥ એ તીરથને આધાર, કર્મ ખપાવી મોક્ષે ગયા ॥ જિ
 ॥ જિ ॥ જિન ઉત્તમ મહારાજ, પાદ પદ્મ તસે નાંચીએ ॥ જિ ॥
 જિ ॥ રૂપવિજય કવિરાય શિવસુખ લક્ષ્મી પાંચીએ ॥ ૭૮ ॥ ૬ ॥

इतिश्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन संपूर्णम् ॥

॥ अतित चोबोसी गीत ॥ राग प्रभात ॥

અતીત ચોવીસી વંદીએ, આતમ શુભ ભાવે, અરિહંત ના-
 મના જાપથી, મંગલમાલા પાવે ॥ ૧ ॥ અતીત ચોવીસી વંદીએ
 કેવલજ્ઞાની^૧ પહેલા નમું, નિર્વાણી^૨ સાગર^૩, મહાજન^૪ વિમલ^૫

તે પાંચમા, સર્વાનુભૂતિશ્વર^૧ ॥ અં ૨ ॥ શ્રીધર^૨ દત્ત^૩ હામો-
 દર^૪ નમો, સુતેજ^૫ શ્રીસ્વામી,^૬ મુનિસુવ્રત^૭ જિન ખારમા,
 સુમતિ^૮ શિવગતિ^૯ નામ ॥ અં ૩ ॥ અસ્તાદ્ય^{૧૦} નમીશ્વર^{૧૧}
 સોળમા, અનિલ^{૧૨} યશોધર^{૧૩} દેવ, કૃતાર્થ^{૧૪} જિનેશ્વર^{૧૫} શુદ્ધ-
 મતિ,^{૧૬} શિવંકર^{૧૭} કરે સેવા ॥ અં ૪ ॥ સ્વંદન^{૧૮} સંમતિ^{૧૯}
 ચોવીસમા, પ્રહુ ઉઠી ગાઉ, ઋદ્ધિ કીર્તિ પ્રભુ ધ્યાનથી, અમૃત પદ
 પાઉ ॥ અં ૫ ॥

અથ મૌન એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

વિશ્વનાથક મુક્તિદાયક નમિ નેમિ નિરંજનં હર્ષધરી હરી
 પૂછે પ્રભુને ભામો આતિમહિતકરં ॥ કુણુ દિવસ એવો વરસ-
 માહે અદ્ય સુકૃત બહુકલે, કહે નેઉ જિનનાં હુઆં કલ્યાણુક મૌન
 અગ્યારસી સુખકરં ॥ ૧ ॥ કેવલિ મહાજસ સર્વાનુભૂતિ શ્રીધર-
 નાથએ, નમિ મહી શ્રી અરનાથ સ્વામી સાચો શિવપુર સાથએ ॥
 શ્રી સ્વયંપ્રભ દેવશ્રુત અરહંત ઉદયનાથ જિનેશ્વરં, કહે નેઉ જિ-
 નનાં હુવા ॥ કલ્યાણુક મૌનઅગ્યારસી સુખકરં ॥ ૨ ॥ અકલંક
 કર્મ કલંક ટાલે, શુભંકર શમરૂ સદા; સમનાથ પ્રમોદ જિનવર શ્રી
 શુણનાથ નમુ મુદા ॥ ગાંગિકનાથ શ્રી સાંપ્રતિ મુનિનાથ વિશિષ્ટ
 અતિવરં ॥ કહે ॥ ૩ ॥ શ્રીમૃદુ જિનજી જગતવેત્તા વ્યક્ત અ-
 રિહા વંદીએ, શ્રી કલાસત આરણ્યધ્યાતા સહજ કર્મ નિકંદીએ ॥
 જોગ અજોગશ્રી પરમપ્રભુજી સુદાર્તિની કેસરં ॥ કહે ॥ ૪ ॥ શ્રી
 સ્વર્ણ સકલ જ્ઞાયક હરિભદ્ર અરિહંતએ, મગધાધિપ જિનેંદ્ર
 વંદો શ્રીપ્રયચ્છ શુણવંતએ ॥ અશોભ મલ્લસિંહનાથ દિનરુક ધનંદ

પોષક જયકરં ॥ કહે૦ ॥ ૫ ॥ શ્રીપલંબ ચારિત્રનિધિ જિન પ્ર-
 ચમરાજિત ધ્યાઈએ, સ્વામીશ્રી વિપરીતદેવ અહોનીસ પ્રસાદ પ્રેમે
 ગાઈએ ॥ અઘટિતજ્ઞાની બ્રહ્મદ્ર પ્રભુ ઋષભચંદ્રજી અઘહરં ॥ કહે૦
 ॥ ૬ ॥ દયાંત દાતા જગત કેરો અભિનંદન રત્નેશએ, સામકોષ્ટ
 મરુદેવ નાયક અતિપાર્શ્વ વિશેષએ ॥ નમો નંદિષેણુ વ્રતધર શ્રી
 નિર્વાણી દુઃખહરં ॥ કહે૦ ॥ ૭ ॥ સૌહર્યજ્ઞાની ત્રિવિક્રમ જિન
 નારસિંહ નમો તુમે, ખેમંત સંતોષિત અરીહા કામનાથથી દુઃખ
 સમે ॥ મુનિનાથને શ્રીચંદ્રદાહએ દિલાદિત ઉદયકરં ॥ કહે૦ ॥
 ૮ ॥ શ્રીઅષ્ટાદિક વાણિગ વંદો ઉદયજ્ઞાન આરાધિયે, તમેકંદને
 સાયકાક્ષ સ્વામીખેમંત શિવસુખ સાધિયે ॥ નિર્વાણીને રવિરાજ
 સાહિબ પ્રથમ નાથ પરમેશ્વરં ॥ કહે૦ ॥ ૯ ॥ શ્રી પરવાસ
 અવખોધ જગગુરૂ વિક્રમેંદ્ર વખાણીએ, શ્રોસુસાંતિ હરિનંદિકેશને
 મહામૃગેંદ્ર મન આણીએ ॥ અશોકચિત્ત ચિત્તમાં વસે અહુનીશ
 ધમેંદ્ર જગજસ કરં ॥ કહે૦ ॥ ૧૦ ॥ અશ્વત્થંદ કુટિલક વર્દમાન
 નંદિકેશના ગુણુચણા શ્રીધર્મચંદ્ર વિવેક જગપતિ કલાપક સોહા-
 મણુ ॥ વિસોમ સૌમ્યાકૃતિ જેની આરણ્યઅંગિ સુખકરં ॥ કહે૦
 ॥ ૧૧ ॥ ત્રીસ ચોવીસી દશે ખેત્રે કાલત્રિક જિન લીજીએ, પંચ-
 કલ્યાણુક ત્રીસ જિનનાં ઈમ દોઢસો ગુણીજીએ ॥ જિનભાક્ત કરતાં
 ધ્યાન ધરતાં કોટિ તપ ફલ હોઈનરં ॥ કહે૦ ॥ ૧૨ ॥ પોષધને
 ઉપવાસ કરીને આરાધે એકાદશી નરભવ તેહનો સફલ થયે પર-
 માનંદ પદ દેહત્રી ॥ ગુરૂ રૂપકીર્તિ હૃદય ધરીને માણુક મુનિ
 વંદો સુખકરં ॥ કહે૦ ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ માન એકાદશી ચૈત્યવંદન
 સંપૂર્ણમ ॥

અથ દોઢસો કલ્યાણકનું ચૈત્યવંદન.

શાસન નાયક જગન્નયો, વર્દમાન જગદ્દેશ ॥ આતમ હિ
તને કારણે, પ્રણમુ પરમ મુનીશ ॥ ૧ ॥ ખટ પરવિ જોણે વર્ણવી
તેહમા અધિકી જેહ ॥ એકાદશી સમ દો નહીં, આરાધો ગુણ
જેહ ॥ ૨ ॥ માગસર શુદ્ધ એકાદશી, આરાધો શિવવાસ ॥ ક-
થ્યાણક નેઉ જિન તણા, એકસોને પચાસ ॥ ૩ ॥ મહાયશ સર્વા-
નુભુતિ શ્રીધર, નમિમદ્ધિ અરનાથ ॥ સ્વયંપ્રભ દેવશ્રુત ઉદય,
મલિયા શિવપુર સાથ ॥ ૪ ॥ અકલંક શુભંકર સત્ત નાથ, પ્ર-
ભદ્ર ગુણ ગાંગીક ॥ સાંપ્રતિ મુનિ વિશિષ્ટ જિન, પામ્યા પુન્યની-
રેક ॥ ૫ ॥ સુમદ્દ વ્યક્ત કલાસત, અરણુ યોગ અયોગ ॥ પરમ
સુધારતિ નિકસતેમ, પામ્યા શિવ સંયોગ ॥ ૬ ॥ સર્વાર્થ હરિભદ્ર
મગધાધિપ, પ્રચચ્છ અક્ષોભમલયસિહ ॥ દિનરૂક ધનદ પૌપધ તથા,
જપતાં, સદ્ધિ જિહ ॥ ૭ ॥ પ્રલંબ આરિત્ર નિધિ પ્રશમ રા-
જત, સ્વામી વિપરિત પ્રસાદ ॥ અઘટિત ભ્રમણેંદ્ર ઋપભચંદ્ર,
સમયા શિવ અધ્યાદ ॥ ૮ ॥ દયાંત અભિનંદન રત્નેશ તે, સામ-
કોષ્ટ મરુદેવ અતિપાર્શ્વ ॥ નંદિપેણ વ્રતધર નિર્વાણ તથા, થાયે
શિવ સુખ આસ ॥ ૯ ॥ મૌંદર્ય ત્રિવિક્રમ નરસિંહ, દોમંત સં-
તોષિત સમનાથ ॥ મુનિ નાથચંદ્ર દાહદિલાદિત્ય, મળીયો શિવપુર
સાથ ॥ ૧૦ ॥ અષ્ટાદિક વર્ણિક ઉદયજ્ઞાત, તમોકંઠ સાયકાંક્ષ ખે-
મંત ॥ નિર્વાણિક રવિ રાજ પ્રથમ નમતાં દુઃખનો અંત ॥ ૧૧ ॥
પુરવાસ અવળોધ વિક્રમેંદ્ર, મુશંતિ હરદેવ નંદિકેશ ॥ મહામૃ-
ગેંદ્ર અગ્રોચિત ધમેંદ્ર. સંભારો નામ નિવેશ ॥ ૧૨ ॥ અશ્વવૃંદ
કુર્ટલિક વર્દમાન નંદિકેશ ધર્મચંદ્ર વિવેક ॥ કલાપક વિરોમ
અરણુનાથ, સમર્થ ગુણ અનેક ॥ ૧૩ ॥ ત્રણ પદે ત્રણ ચોવીશીયો,

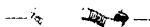
પટે પટે કોઠ જાણુ ॥ ચાથા પદમાં ભાવના, આરાધો ગુણુ ખાણુ
 ॥ ૧૪ ॥ દોઢસો કલ્યાણુક તણો, ગુણુણો એ મનોહાર ॥ ચિત્ત-
 આણીને આદરો, જિમ પામો ભવપાર ॥ ૧૫ ॥ જિનવર ગુણુ-
 માલા, પુન્યની એ પ્રનાલા ॥ જે શિવ મુખ રસાલા, પામીયે
 સુવિશાલા ॥ જિમ ઉત્તમ શ્રુણીજે, પાદ તેહના નમીજે ॥ જિન-
 રૂપ સમરીજે શિવ લક્ષ્મી વરીજે ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ દોઢસો કલ્યાણુ-
 કનું ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણમ્ ॥

નેમનાથનું ચૈત્યવંદન.

નેમી જિનેસર ગુણુ નીલો, પ્રદ્ધચારી સિરદાર ॥ સહસ્ર
 પુરૂષશું આદરી, દીક્ષા જિનવર સાર ॥ ૧ ॥ પંચાવનમેં દિન
 લક્ષ્યા નિરૂપમ કેવલનાણુ ॥ ભવિક જીવ પડિઓધવા, વિચરે મહિ-
 ચલ જાણુ ॥ ૨ ॥ વિહાર કરંતા આવિયાએ, ખાવીસમા જિન-
 રાય ॥ દ્વારિકા નયરી સમોસર્યા, સમવસરણુ તિહાં થાય ॥ ૩ ॥
 બાર પરબદા તિહાં મલી, ભાષે જિનવર ધર્મ ॥ સર્વ પર્વ તિથિ
 સાચવો, જિમ પામો શિવ શર્મ ॥ ૪ ॥ તવ પૃથે હરિ નેમને,
 ભાંખો દિન મુજ એક ॥ થોડો ધર્મ કર્યા થકી, શુભ ફલ પામો
 અનેક ॥ ૫ ॥ નેમ કહે કેશવ મુણો, વરસ દિવસમાં જોય ॥
 આગશર સુદી એકાદશી, એ સમો અવર ન કોય ॥ ૬ ॥ ઇષ્ટ
 દિન કલ્યાણુક થયાં, નેઉ જિનના સાર ॥ એ તિથિ વિધિ આરા-
 થતાં મુવૃત થયા ભવપાર ॥ ૭ ॥ તે માટે ઓટી તિથિ, આરાધો
 મન શુદ્ધ ॥ અહો રત્નો પોસહ કરો, મન ધરી આતમ ખુદ્ધ
 ॥ ૮ ॥ દોઢસો કલ્યાણુક તણું એ, ગણુણું ગણું મન રંજ ॥ મોઢ

ધરીયે આરાધીયે, જિમ પામો સુખસંગ ॥ ૯ ॥ ઉજમાયું પણ
કીજીએ, ચિત્ત ધરી ઉદ્દાશ ॥ પૂઠાંને વીટાંગણ ઇત્યાદિક કરો
ખાસ ॥ એમ એકાદશી લાવજું, આરાધે નર રાય ॥ ક્ષાયિક સ-
મકિતનો ધણી, જિન વંદી ઘેર જાય ॥ ૧૦ ॥ એકાદશી ભવિયણ
ધરો, ઉજવલ ગુણ જિમ થાય ॥ ક્ષમાવિજય જસ ધ્યાનથી, શુભ
સુરપતિ ગુણ ગાય ॥ ૧૧ ॥

આઠમનું ચૈત્યવંદન.

ચૈત્ર વદિ આઠમ દિને, મરદેવી જાયો ॥ આઠ જાતિ દિગ
કુમરીયે આઠ દિશ ગાયો ॥ ૧ ॥ આઠ ઈદ્રાણી નાસ્થયું, સુરપતિ
લ્યાવે ॥ સુરગિરિ ઉપર સુરવરા, સર્વે મંત્રી આવે ॥ ૨ ॥ આઠજાતિ
કલશા કરી, ચાસઠ હજાર ॥ દોયસેને પચાસ માન, અભિષેક ઉદાર
॥ ૩ ॥ એક કોડને સાઠ લાખ, ઉંચા ત્રીસ કોશ ॥ પહુલ પછે
અડયાલ કોશ, કલશા જલ કોસ ॥ ૪ ॥ ચાર વૃષભ અડશુંગ
રંગ આઠ જલ ધારે ॥ નવરાવે જિનરાજને, સુર પાપ પખાલે
॥ ૫ ॥ ક્ષુધાદિક અડદોષ શોષ, કરિ અડગુણ પોખે ॥ ટાલિ
આઠ પ્રમાદ આઠ, મંગલ આલેખે ॥ ૬ ॥ કોડ આઠ ચોગુણી,
કંચન વરસાવે ॥ પ્રભુ સોંપી નિજ માતને, નંદીધર જાવે ॥ ૭ ॥
અઠ્ઠાઈ મહોચ્છવ કરીએ, ઠવણાજિન ઉદ્દેશ ॥ આઠ પ્રકારે પૂજીએ
આઠમ દિન સૂવિશેષ ॥ ૮ ॥ ઋષભ અજિત સુમતિ નમી, મુ-
નિસુમત જન્મ ॥ અભિનંદનને નેમ પાસ પામ્યા શિવ શર્મ ॥ ૯ ॥
સંભવ દેવ સુપાસ દોષ, સુરભવથી અવિયા ॥ સેના પુહવી માત
જર્મ, ઉચરે અષ્ટતરીયા ॥ ૧૦ ॥ વરસ વરસ ઈમ ઘોષણાએ, અ-

પલ લીધે ચારિત્ર ॥ આઠમ દિન ઇગ્યાર ઈમ કલ્યાણુક મુખવત્ર
 ॥ ૧૧ ॥ દંસણુ નાણુ ચારિત્રના, આઠે આચાર ॥ પાલે ગાલે
 પાપને, આઠે અતિચાર ॥ ૧૨ ॥ અણિમાદિક અડ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ,
 ક્ષણમાંહે પામે ॥ આઠે કરમ હુણી થયા ॥ અડગુણ અભિરામ
 ॥ ૧૩ ॥ આઠમ દિન ઉજવલ મનેએ, સમરો દશ અરિહંત ॥
 ક્ષમાવિજય જિન નામથી, પ્રગટે જ્ઞાન અનંત ॥ ૧૪ ॥ ગીચુ
 ચૈત્યવંદન મંત્રાદિક અડ અષ્ટ બોધ, પામી અડગુદ્ધ, ખેદાદિક અડ
 દોષ છેદ પડિકમણે શુદ્ધ ॥ ૧૫ ॥ અદ્રેષાદિક આઠ ગુણ ધરે,
 અડ મદ તજિએ ॥ યમ નિયમાદિક આઠ જોગ; ગુણ સંપદ ભ-
 જીએ ॥ ૧૬ ॥ આઠમ દિન આરાધિયે, ધાતકી પુષ્કર અર્દ્ર ॥
 ક્ષમાવિજય જિન વિચરતા, પ્રાતિકાર્ય સમૃદ્ધ ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ
 આઠમનું ચૈત્યવંદન ॥

સિદ્ધ મગ્ધાનનું ચૈત્યવંદન.

જગત જૂણુ વિગત દ્રવણ, પ્રણવ પ્રાણ નિરપક ॥ ૧ ॥ જગત
 રૂપ અપ્રાપ્ય રૂપ, નમો સિદ્ધ નિરંજન ॥ ૨ ॥ ગગન મંડલ
 મુક્તિ પદ્મ, સર્વ ઉર્ધ્વ નિવાસન ॥ જ્ઞાન જ્યોતિ અનંત રાજે
 ॥ નમો ॥ ૩ ॥ અપ્રાપ્ય નિદ્રા વિગત વેદન, દલિત મોહ નિ-
 રાઉપ ॥ નામજોત્ર નિરંતરાય, ॥ નમો ॥ ૪ ॥ વિકટ ક્રોધા
 માન પોષા, માયા લોભ વિમર્શન ॥ રાગ દ્રેષ વિમર્દિત અંકુરે,
 ॥ નમો ॥ ૫ ॥ વિગલ કેવલ જ્ઞાન લોચન, જ્યન શુકલ સ-
 મેશિત ॥ યોગિનામિતિ ગમ્ય રૂપ, ॥ નમો ॥ ૬ ॥ યોગિમુદ્રા
 સમ સમૃદ્ધા, કરી પદ ભસન ॥ યોગિનામિતિ ગમ્યરૂપ, ॥ નમો ॥

॥ ૬ ॥ જગત જનકે દાસ દાસી, તાસ આશ નિરાસનાં ॥ ચેદ-
 બીનામિતિ ગમ્યરૂપં ॥ નમો ॥ ૭ ॥ સમય સમકિત દષ્ટિ જ-
 નકી, સોય યોગી અયોગિકં ॥ દેખિતા મિલિન હોવે, ॥ નમો ॥
 ॥ ૮ ॥ સિદ્ધ તીર્થ અતીર્થ સિદ્ધા, ભેદ પંચ દશાદિકં ॥ સર્વ
 કર્મ વિમુક્તિ ચેતન, ॥ નમો ॥ ૯ ॥ ચંદ્ર સૂર્ય દીપ મણીકી,
 જ્યોતિ તેને આલંગીકનં ॥ તજ્યો તિથી કોઈ અપર જ્યોતિ,
 ॥ નમો ॥ ૧૦ ॥ એક માંહે અનેક રાજે, નેક માંહિ એકકં ॥
 એક નેકકી નહિ સંખ્યા, ॥ નમો ॥ ૧૧ ॥ અજર અમર અ-
 લણ અનંત, નિરાકાર નિરંજનં ॥ બ્રહ્મ જ્ઞાન અનંત દર્શન, ॥
 નમો ॥ ૧૨ ॥ અચલ સુખકી લેહેરમાં, પ્રભુ લીન રહે નિરં-
 તરં ॥ ધર્મ ધ્યાનથી સિદ્ધ દર્શન, ॥ નમો ॥ ૧૩ ॥ ધ્યાને
 ધૂપ મને પુષ્પર્શ પંચ ઈંદ્ર હુતાશનં ॥ ક્ષમા જાપ સંતોષ પૂજા,
 પૂજો દેવ નિરંજનં ॥ ૧૪ ॥ નમો સિદ્ધ નિરંજન ॥ ઇતિ ॥

આવતી ચોવીસીનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી પદ્મનાભ પહેલા જિણુંદ, શ્રેણીક નૃપજીવ ॥ સુરદેવ
 બીજા નમું, સુપાસ શ્રાવક જીવ ॥ ૧ ॥ શ્રી સુપાર્શ્વ ત્રીજાવળી,
 જીવકેણિક ઉદાયી ॥ સ્વયં પ્રભુ ચોથા જિણુંદ, પોટિલ મનભાવિ
 ॥ ૨ ॥ સર્વાનુભૂતિ જિન પંચમાએ, દહાયુ શ્રાવક જાણુ ॥ દેવ-
 સુત છઠ્ઠા જિણુંદ, શ્રીકાર્તિક શેઠવખાણુ ॥ ૩ ॥ શ્રીઉદય જિન
 સાતમાએ, શંખશ્રાવક જીવ ॥ શ્રીપેઠાલ જિન આઠમા, અનંત
 મુનિ જીવ ॥ ૪ ॥ પોટિલ નવમા વંદિએએ, જીવ જે સુનંદ ॥
 સતકીરતિ દશમા જિણુંદ, સતક શ્રાવક આણુંદ ॥ ૫ ॥ સુવ્રત
 જિન અગિયારમાએ, દેવકી રાણી જીવ ॥ શ્રીઅમમજિન બારમા

શ્રીકેશવગુણ ખાણુ ॥ ૬ ॥ નિષ્કધાય જિન તેરમાએ, સતકી વિ-
 ઘાધાર ॥ નિષ્પુલાયક જિન ચૌદમાં, બલભદ્ર સુહંકર ॥ ૭ ॥
 નિર્મલ જિન પંદરમાએ, જીવસુલસાં ભાવી ॥ ચિત્રગુપ્ત જિન
 સોલમા, શ્રીરોહિણી મનભાવિ ॥ ૮ ॥ સમાધિ જિન સત્તરમા,
 રેવતી શ્રાવિકા બાણુ ॥ શ્રીસંવર જિન અઠારમા, જીવ સત્તાની
 વખાણુ ॥ ૯ ॥ શ્રી યશોધર ઓગણીસમા, જીવ કિશન દ્વીપાયણુ
 વિજયનામ જિન વીસમા, જીવકરણુ સાહેણુ ॥ ૧૦ ॥ એકવીસમા
 શ્રીમદ્વનામ, જીવ નારદનો કહિયે ॥ અંબડ શ્રાવક જીવ દેવ ખા-
 વીસમા લહીએ ॥ ૧૧ ॥ અનંતવીર્ય તેવીસમા, જીવ અમરનો
 એહ ॥ ભદ્રકૃત જિન ચોવીસમા, સતિજીવિ ગુણગેહ ॥ ૧૨ ॥
 એ ચોવીસે જિન હોશે, આવંતે કાત્રે ॥ ભાવ સહિત જે વાંદશે,
 ચર્ધ ઉજમાલે ॥ ૧૩ ॥ લંછન વર્ણુ પ્રમાણુ આયુષ, ચઢતાં સવિ
 નિરખો ॥ સાંપ્રત જિન ચોવીસમે, અંતર સવિ પરખો ॥ ૧૪ ॥
 પંચકલ્યાણુક તેહના, હોશે એહજ દીસ ॥ ધીરવિમલ પંડિતતણો,
 જ્ઞાનવિમલ સૂરિશ ॥ ૧૫ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્રજીનું ચૈત્યવંદન.

જેનેંદ્રમિદ્રમહિતં ગતસર્વદોષં, જ્ઞાનાધનંત ગુણુરત્નવિશાલ-
 કોષં ॥ કર્મક્ષયં શિવમયં પરિનિષ્ઠિતાર્થ, સિદ્ધં ચ ખુદ્ધમવિરુદ્ધ
 મહં ચ વંદે ॥ ૧ ॥ ગમ્છાધિપં ગુણુગણું ગણિનં સુસૌમ્યં ॥
 વંદામિ વાચકવરં શ્રુતદાનદક્ષં ॥ ક્ષાંત્યાદિધર્મકલિતં મુનિમાલિકાં
 ચ, નિર્વાણુ સાધનપરં નરલોકમધ્યં ॥ ૨ ॥ સદ્દર્શનં શમમયં
 શ્રી જિનોક્તસત્યં તત્ત્વપ્રકાશકુશલં સુખદં સુખોદયં ॥ છિન્નાશ્રવં
 સુમતિગુપ્તિમયં ચરિત્રં, કર્મપ્રકાષ્ટહનં સુતપં શ્રયામિ ॥ ૩ ॥

पापौघनाशनकरं वरभंगलं च, त्रैलोक्यसारभुषणरपरं गुह्यं च ॥
 सावातिश्रुद्धिवरकारणमुत्तमानां, श्रीमोक्षसौख्यकरणं हरणं भवानां
 ॥ ४ ॥ लव्याब्जभोधतरङ्गि लव सिन्धुनावं, चिंतामणैः सुरतरो-
 रधिकं सुभावं ॥ तत्त्वत्रिपादनवकं नवकाररूपं, श्रीसिद्धयुक्कसुभदं
 प्रणुभाभि नित्यं ॥ ५ ॥

श्री पार्श्वनाथनुं चैत्यवन्दन.

स्तुते पार्श्वं जिनाधीशं-पार्श्वक्षेत्राभ्युसेवितं ॥ प्रणुतानन्द
 संकल्प, दानकल्पदुर्भोषमं ॥ १ ॥ पुण्यत्वजनः पूज्य स्थानं,
 सर्वं जगतामपि ॥ हिंसीतत्वांतु नैवेति, दुःखोच्छेदः कदाचन
 ॥ २ ॥ नाथीकृत्य त्वया देव, लवारिण्यतेक्षणु ॥ हृषाध्वक्षति
 तुल्यं च, स्पृहयेनमुक्ति कामिनी ॥ ३ ॥ न तत् पुष्पादोषो,
 रोषाद्यांति हस्तः ॥ सम्यक्ध्यात तवस्वामिन्, सिध्यन्ति च म-
 नोरथाः ॥ ४ ॥ स्तुतत्वेन रेनाथ, विदसंत्यागिलाः कलाः ॥
 उपमानोपमेयत्वं, चिरं जिया निजनेश्वरं ॥ ५ ॥ युष्मद् पदानि
 यद् गौरवसुप्रयोगैः, स्तुतयेति पार्श्वजिन सङ्गुञ्जलाज्जनत्वान्
 अकं प्रभुं त्रिभुवनेऽपि लवे लवे हं, याये शिवं प्रतिभव ननु
 आधिलावं ॥ ६ ॥ (संपूर्णम्)

ऊँ धंटाकल्लो महावीर । सर्वव्याधि विनाशक ॥

विश्लेष्टक लयप्राप्त । रक्ष रक्ष महाजल ॥ १ ॥

यत्र त्वं तिष्ठसे देव । विभितोक्षरपङ्क्तिभिः ॥

रोगास्तत्र प्रणश्यन्ति । वातपित्तकेश्मलाः ॥ २ ॥

तत्र राजलभं नास्ति । यांति कल्लो ज पाक्षयं ॥

शाकिनीभूतवैताव । राक्षसा प्रभवन्ति न ॥ ३ ॥

નાકાલે મરણું તસ્ય । ન ચ સર્પેણ દશ્યતે ॥
અગ્નિચોરભયં નાસ્તિ । ઑહ્લા ઘંટાકર્ણો નમોઽસ્તુ તે
ઠઃ ઠઃ ઠઃ । સ્વાહાઃ ॥ ૪ ॥

ૐ હ્રીં શ્રી ક્લીં વાગ્વાદિનિ સરસ્વતિ મમ,
જિહ્વાયે વાસં કુરં કુરં સ્વાહાઃ ॥
॥ દીન ૨૬ ॥ વાર ૧૦૮ જપવે એટલે વિદ્યા આવડે.

શ્રીસિદ્ધચક્રજીનું સ્તવન.

॥ વીર જીનેશ્વર સાહેબ મોરા ॥ એ દેશી ॥

સકલ કુશલ કમલાનું મંદિર, સુંદર મહીમારે જાસ ॥ નવ-
પદમાં નવ નિધિના દાતા, સિદ્ધ અનેકમાં વાસરે ॥ ભવિકા સિદ્ધ
ચક્ર સુખકારી ॥ તુમે આરાધો નરનારીરે ભવિકા ॥ પ્રથમ પદે
અરિહંત આરાધો, સ્ફટિક રત્ન સમ વાન ॥ પદ એક મણિની
ચરે રાતા, બીજે સિદ્ધનું ધ્યાનરે ॥ ભવિકા ॥ ૨ ॥ ત્રીજે આચા-
રજી અનુસરીએ, કંચન કાંતિ અનોપ ॥ પદ ચોથે ઉવઝાયને પ્રણ-
મો, ઈંદ્ર નિયલ સર વાનરે ॥ ભવિકા ॥ ૩ ॥ સર્વ સાધુ પદ
પંચમે પ્રણમો, શ્યામ વરણ સુખકાર ॥ છઠ્ઠે દરિસણ જ્ઞાન સાત-
મે, આઠમે ચારિત્ર સારરે ॥ ભવિકા ॥ ૪ ॥ તપનું આરાધન પદ
નવમે, ચારએ ઉજવલ વરણ ॥ ઇંદુ લોગોતમે એહીજ મંગલ,
કરવા એહનું શરણરે ॥ ભવિકા ॥ ૫ ॥ આસો ચૈત્રી અઠ્ઠાઈમાંહી,
નવ આંખિલ નવ ઓળી ॥ સિદ્ધચક્રજીની પૂજા કરતાં ॥
દુઃખ સર્વિ નાખો ઢોળીરે ॥ ભવિકા ॥ ૬ ॥ સિદ્ધચક્ર પૂજથી
સઘળી, સંપદા નિજ ઘેર આવે ॥ કુદ કુદ પ્રમુખ જે રોગા, તે

પશુ દુરે જાયરે ॥ ભવિકાં ॥ ૭ ॥ પૃથ્વી નિરૂપમ નયરી ઉ-
 જ્જેણુ, દોય પુત્રી તસ સારી ॥ સુરસુંદરી મિથ્યાત્વિને પેખી,
 મયણા જિન મત ધારીરે ॥ ભવિકાં ॥ ૮ ॥ સુરસુંદરી કહે સવિ
 સુખ અમને, છે નિજ તાત પસાય ॥ મયણા કહે એ ફેાગટ કુસુ-
 મત, સુખ દુઃખ કર્મ પસાયરે ॥ ભવિકાં ॥ ૯ ॥ તવ વચન
 નૃપ કોપ્યો એહ, આવ્યો ઉબર ઇણુ સમે ॥ સાતસે કૈઠિને
 તે અધિપતિ, તેણે માગી કન્યાયરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૦ ॥ નૃપ
 કહે મેણા તુમ કર્મે, આણ્યો એ વર રસાલ ॥ તવ મયણા મન
 ધીરજ ધરીને કંઠે ઠાવે વરમાલરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૧ ॥ શુભવેલા
 પરણી દોય પહોંચ્યા. શ્રીજિનવર પ્રાસાદ ॥ ઋષભદેવ પૂજા ગુર-
 પાસે, આવ્યા ધાર ઉદ્ધાસરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૨ ॥ પ્રણમી મયણા
 કહે ગુરને, હવે ભાંખો કોઈ ઉપાય ॥ જેહથી તુમ શ્રાવકની કાય
 સર્વનીશીગી થાયરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૩ ॥ ગુર કહે અમને મંત્ર
 જંત્રાદિક, કહેવા નહિ આચાર ॥ યોગ્ય પાણું જાણી અમે કહેશું,
 કરવાને ઉપગારરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૪ ॥ નવ દીન નવ આંબિલ
 તપ કરીને, સિદ્ધચક્ર નિત્ય પૂજે ॥ નહવણુ તણુ જલ છાંટો અંગે,
 રોગ સકલ તીહાં ધુજેરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૫ ॥ ગુર વચન આં-
 બિલ તપ કરીને, સિદ્ધચક્ર આરાધ્યો ॥ ઉબર કોઠ ગયો તમ
 દૂરે રૂપ અનુપમ વાધ્યોરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૬ ॥ શ્રી શ્રીપાલ
 નરેન્દ્ર થયો જે, પરણ્યો બહુ કન્યાય ॥ પ્રજાપાલ પણુ થયો શ્રા-
 વક, શ્રી જિનધર્મ પસાયરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૭ ॥ અનુક્રમે ચંપા
 રાજ્ય લઇને, પાલે અખંડિત આણુ ॥ જગમાંહે જસવાદ થયો
 બહુ, નિત્ય નિત્ય રંગ મંડાણુરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૮ ॥ મહામંત્ર
 પરમેષ્ઠી તણુએ, ભવદુખ નાસે સવિલંત ॥ સકલ સિદ્ધિ વશ
 કરવાને, એહુ અનોપમ ચંત્રરે ॥ ભવિકાં ॥ ૧૯ ॥ એહુનો મ-

મહિમા ફેવલી બાણે, કિમ છદ્મસ્થ પ્રકાશે ॥ તે માટે એ સકલ
ધર્મથી, સારો બાસે જિન ધર્મરે ॥ ભવિકાં ॥ ૨૦ ॥ તે માટે
ભવિયણુ તુમે બાવો, સિદ્ધચક્ર કરો સેવા ॥ આ ભવ પરભવ બહુ
સુખ સંપદા, જિમ લહિયે શિવ મેવા ॥ ભવિકાં ॥ ૨૧ ॥
સુરત બંદર રહી ચોમાસું, સ્તવન રચ્યું એવારી ॥ સતરસેં બાસઠ
વરસેં, સંઘ સકલ હિત કારીરે ॥ ભવિકાં ॥ ૨૨ ॥ સિદ્ધચક્રનો
મહિમા સુણતાં, હોવે સુખ વિસ્તાર ॥ શ્રી વિજયસેનસૂરિશ્વર વિ-
નવે, દાન વિજય જય કારીરે ॥ ભવિકાં ॥ ૨૩ ॥

શ્રી અષ્ટાપદજીનું સ્તવન ॥

॥ નીંદરડી વેરણુ હુઈ રહી ॥ એ દેશી ॥

શ્રી અષ્ટાપદ ઉપરે, બાણી અવસર હો આવ્યા આદિનાથકે ॥
ભાવે ચોસઠ ઈંદ્રશું, સમવસરણુ હો મદ્યા મોટા સાથકે ॥ શ્રીં ॥
૧ ॥ વિનીતાપુરીથી આવિયો, બહુ સાથે હો વલી. ભરત ભૂપાલ
કે ॥ વાંદી હીયડા હેજસું, તાત મુરતીહો નિકે નયણું નિહાલકે
શ્રીં ॥ ૨ ॥ લઈ લાખીણા ભામણા, કહે વયણુ હો મોરા
નયણા ધનકે ॥ વિણુ સાંકલ વિણુ દોરડે, બાંધી લીધું હો વાહાલા
તો મનકે ॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥ લઘુ ભાઈએ લાડકા, તે તો તાતજી
હો રાખ્યા હીયડા હનુરકે ॥ દેશના સુણી વાંદી વદે, ધન્ય જીવડા
હો જે તર્યા ભવપુરકે ॥ શ્રીં ॥ ૪ ॥ પૂછે પ્રેમે પુરીયો, આ
ભરતે હો આગલ જગદીશકે ॥ તીર્થકર કેતા હોશે, ભણે ઋષ-
ભજી હો અમ પછી ત્રેવીસકે ॥ શ્રીં ॥ ૫ ॥ માધની સાંભળી
તોરસ, પ્રભુ પામ્યા હો પદ પરમાનંદકે ॥ બાણી ભરતેશ્વર બાણે,
સસનેહા હો નાભિરાયાના નંદકે ॥ શ્રીં ॥ ૬ ॥ મનમોહન દીન

એટલા' મુજ સાથે હો રૂપણા નવિલીધકે ॥ હેજ હિયાનો પર
 હરી આજ ઉડી હો અબોલડા લીધકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ વિષુ વાંકે
 કાંઈ વિસારિયા, તેં તોડયા હો પ્રભુ પ્રેમના ત્રાગકે ॥ ઇંદ્રે ભરતને
 ખુઝવ્યા, દોસ મ દીયો હો એ જિન વીતરાગકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૮ ॥
 શોક મુકી ભરતેસર, વારધિકને હો વલી દીધ આદેશકે ॥ થુભ
 કરો જિન થાનકે, સંસકાર્યા હો તાતજી રીસહસકે ॥ શ્રી૦ ॥
 ૯ ॥ વલી બંધવ ખીજ સાધુના, તીહાં કીધાહો ત્રણ થુભ અનુ-
 પકે ॥ ઉંચો સ્ફટિકનો કુટરો, દેખી ડુંગરહો હરખ્યા ભણે ભૂપકે
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥ રતન કનક થુભ ઢુંકડો, કરો કંચન હો પ્ર-
 સાદ ઉત્તંગકે ॥ ચોવારો ચુપે કરી, એક જોયણ હો માન મન-
 રંગકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૧ ॥ સિંહુ નિષિધા નામનો, ચોરાસી હો
 મંડપ પ્રસાદકે ॥ ત્રણ કોશ ઉંચો કનકનો, ધ્વજ કલશે હો કરે
 મેરૂંસું વાદકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ વાન પ્રમાણે લંછને, જિન
 સરખી હો તીહાં પ્રતિમા કીધકે ॥ દોયચાર આઠ દસ ભણી,
 ઋષભાદિક હો પૂજે પરસિદ્ધકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૩ ॥ કંચન મણી
 કમલે ઠવિ, પ્રતિમાની હો આણી નાસિકા જોડકે ॥ દેવ વંદે રંગ
 મંડપે, નીલાં તોરણ હો કરી કોરણી કોડકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૪ ॥
 બંધવ જોન માતા તણી, મોટી મુરતી હો મણી રતને ભરાયકે ॥
 મરૂદેવા મયગલ ચઢી, સેવા કરતી હો નિજ મુરતીની પાયકે ॥ શ્રી૦
 ॥ ૧૫ ॥ પાડિહારજ છત્ર ચામરા. જક્ષાદિક હો કીધા અનિમે-
 પકે ॥ ગોમુખ ચતુર ચક્રેસરી, ગઢવાડી હો કુંડ વાવ્ય વિશેષ કે
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૬ ॥ પ્રતિષ્ઠા પ્રતિમા તણી, કરાવે હો રાજા મુનિ-
 વર હાથકે ॥ પૂજા સ્નાત્ર પ્રભાવના, સંગ ભક્તિ હો ખરચી ખરી
 આથકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૭ ॥ પડતે આરે પાપીયા, મત પાડો હો
 કોઈ વીરૂંધ વાંટકે ॥ એક એક જોયણ આંતરે, ઈમ ચિંતવી હો

કરે પાવડિયાં આઠકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૮ ॥ દેવ પ્રભાવે એ દેહરાં,
 રહેશે અવિચલ હો છઠ્ઠા આરાની સીમકે ॥ વાંદે આપ લખિધને
 તરે, નર તેણે ભવડો, ભવસાગર ખીમકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૯ ॥ કૈલા-
 સગિરિના, રાજઆ દીઓ દરીસણ હો કાંઈ મ કરો દીક્કે ॥
 અરથી હોયે ઉતાવલા, મતરાખોહો અમશું અડખીલકે ॥ શ્રી૦ ॥
 ૨૦ ॥ મન માન્યાને મેલવે, આવા સ્થાને હો કોઈ ન મલે મિત્ર
 કે, અંતરબાની મીલ્યા પછી. કિમ ચાલે હો રંગ લાગ્યો મજાકે
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૧ ॥ ઋષભજી સિદ્ધિ વધુ વર્ચા, ચાંદલિયા હો તે
 દેઉલ દેખાડકે ॥ ભલે ભાવે વાંદિ કરી, માયું મુક્તિના હો મુજ
 બાર ઉઘાડકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૨ ॥ અષ્ટાપદની બતરા, ફલ પામેહો
 ભાવે ભણે ભાસકે ॥ શ્રીભાવવિજય ઉવઆયનો, ભાણુ ભાખે હો
 ફલે સઘલી આશકે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૩ ॥

દસ પચ્ચરુલાણનું સ્તવન.

॥ હુહા ॥ સિદ્ધારથ નંદન નમું, મહાવીર અગવંત ॥ ત્રિ-
 ગટે બેઠા જિનવર, પરબદાબાર મિલંત ॥ ૧ ॥ ગણધર ગૌતમ
 તિણે સમે, પુઠે શ્રી જિનરાય ॥ દસ પચખાણુ કીસાં કહ્યાં, કીહાં
 કવણુ ફલ થાય ॥ ૨ ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ સીમંધરકર ॥ શ્રી જિનવર ઈમ ઉપદીશે
 સાંભલ ગૌતમ સ્વામ ॥ દશ પચખાણુ કીધાં થકાં, લહીયે અવિ-
 ચલ ઠામ ॥ ૧ ॥ શ્રી ॥ ^૧નવકારશી ^૨બીજી પોરિસી ^૩સાઠપો-
 રિશી, ^૪પુરિનદ્ર ॥ ^૫એકાસણુ ^૬નિવિકહી, ^૭એકલઠાણું, ^૮દિવદ્રુ
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ દત્તિ ^૯આંબેલ ^{૧૦}ઉપવાસ સહિ, એહજ દશ

પચખાણુ ॥ એહના ફલ સૂણો ગૌતમા, જુજુઆં કરું વખાણુ ॥
 શ્રી ॥ ૩ ॥ રત્નપ્રભા શર્કરાપ્રભા, વાલુપ્રભા ત્રીજીય બાણુ ॥
 પંકપ્રભા ધ્રુમપ્રભા તમપ્રભા, તમતમા ઠામ ॥ શ્રી ॥ ૪ ॥ નરક
 સાતે રહિસહી કરમ કઠન કરે જોર ॥ જીવ કરમ વશ કરે જૂદા,
 ઉપજે તિણહીજ ઠોર ॥ શ્રી ॥ ૫ ॥ છેદન ભેદન તાડના, ભુખ
 તૃષા વડી ત્રાસ ॥ રોમ રોમ પીડા કરે, પરમાધામીનો ત્રાસ
 ॥ શ્રી ॥ ૬ ॥ રાત દિવસ ક્ષેત્ર વેદના, તિલ ભર નહીં તિહાં
 સુખ ॥ કિધાં કરમ તિહાં લોગવે, પામે જીવ બહુ દુખ ॥ શ્રી ॥
 ૭ ॥ એક દિનની નવકારસી, જે કરે ભાવ વિશુંદ્ર ॥ સો વરસ
 નરકનો આઉખો, ફરી કરે જ્ઞાની બુદ્ધ ॥ શ્રી ॥ ૮ ॥ નિત્ય કરે
 નવકારશી, તે નર નરકે નહી જાય ॥ ન રહે પાપ વળી પાછલા,
 નિર્મળ હોવેજી કાય ॥ શ્રી ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ વિમલાસર તિલો ॥ એ દેશી ॥

સુણુ ગૌતમ પોરિસી ક્રિયા, મહામોટો ફલ હોય ॥ ભાવશું
 જે પોરિસી કરે, દુર્ગતિ છેટે સોય ॥ સુઠ ॥ ૧ ॥ નરક માંહે
 જીવ નારકી, વરસ એક હજાર ॥ કરમ ખપાવે નરકમાં, કરતાં
 બહુત પુકાર ॥ ૨ ॥ દુર્ગતિ માંહે નારકી, દશહજાર પરિમાણુ ॥
 નરકનો આઉ ખિણુ એકમેં, સાઠ પોરસી કરેહાણુ ॥ ૩ ॥ પુરિ-
 મઠ કરતાં જીવડાં, નરકે તે નહીં જાય ॥ લાખ વરસ કરમના
 કોટે, પુરિમઠ કરત ખપાય ॥ ૪ ॥ લાખ વરસ દસ નારકી, પામે
 દુઃખ અનંત ॥ એટલા કરમ એકાસણુ, દુરિ કરે મન ખંત ॥ પાપ
 એક કોડિ વરસાં લગે, કરમ ખપાવે જીવ ॥ નિવિ કરતાં ભાવશું,
 દુર્ગતિ હણુ સઢીવ ॥ ૬ ॥ દસ કોડી જીવ નરકમેં, જીતરો કરે
 કર્મ ફર ॥ તિતરો એકલ ઠાણુહિ, કરે સહી ચકચુર ॥ ૭ ॥

ઠક્તિ કરતાં પ્રાણીયા, સો કોડે પરિભાણુ ॥ ઈતિરાં વરસ દુર્ગતિ
તણાં, છેદે ચતુર સુખાણુ ॥ ૮ ॥ આંખિલનો ફલ બહુ કહ્યો, કોડી
દસ હજાર ॥ કરમ ખપાવે ઈણુ પરે, બાવે આંખિલ અધિકાર
॥ ૯ ॥ કોડી હજાર દસ વરસ સહી, દુખ સહે નરક મઝાર ॥
ઉપવાસ કરે એક ભાવસું, પામે મુક્તિ દુવાર ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ કેઇક વર માગે સિતા બાણી ॥ એ દેશી ॥

લાખ કોડી વરસાં લગે, નરકે કરતા બહુ રીવરે ॥ છઠ્ઠું
તપ કરતાં થકાં, નરક નિવારે જીવરે ॥ ૧ ॥ સુંણુ ગૌતમ ગણધર
સહી ॥ ૧ ॥ નરક વિષે દશ કોડી લાખહી, જીવ લહે તિહાં અતિ
દુખરે ॥ તે દુખ અકૂમ તપ હુતી, દૂરકરે પામે સુખરે ॥ સુ ॥
૨ ॥ છેદન ભેદન નારકી, કોડા કોડી વરસ સોધરે ॥ સુ ॥
દુર્ગતિ કર્મને પરિહરે, દશમેં એટલો ફલ હોધરે ॥ સુ ॥ ૩ ॥
નિત્ય ફાસુ જલ ખીવતાં, કોડા કોડી વરસનાં પાપરે ॥ સુ ॥
દૂર કરે ખીણુ એકમાં, જીવ નિશ્ચયે નિરધારરે ॥ સુ ॥ ૪ ॥
એતો વલી અવિશેષે ફલ કહ્યો, પંચમી કરતાં ઉપવાસરે ॥ સુ ॥
તેતો પામે જ્ઞાન પાંચ ભલાં, કરતા ત્રિભુવન ઉજ્જસરે ॥ સુ ॥
૫ ॥ ચૌદશ તપ વિધિશું કરે, ચૌદ પૂરવનો હોય ધારરે ॥ સુ ॥
બાહ્ય તપ એકાદશી, કરતાં લહીયે શિવવાસરે ॥ સુ ॥ ૬ ॥
અષ્ટમી તપ આરાધતાં, જીવ ન કરે ઈણુ સંસારરે ॥ સુ ॥ ૭ ॥
અનેક ફલ તપ તણાં, કહેતાં વલી નાવે પારરે ॥ સુ ॥ ૭ ॥
મન વચન કાયાયે કરી, તપ કરે જે નર નારીરે ॥ સુ ॥ ૮ ॥
અનંત ભવના પાપથી, છુટે જીવડો નિરધારરે ॥ સુ ॥ ૮ ॥ તપ
હુતિ પાપી તર્યા, નિસ્તર્યા અરજુન માલીરે ॥ સુ ॥ તપ હુતિ
દિન એકમાં, શીવ પામ્યા ગજમુકમાલરે ॥ સુ ॥ ૯ ॥ તપના

ફલ સૂત્ર કહ્યાં, પચખાણુ તણા દશ લેદરે ॥ સુ૦ ॥ અવર લેદ
પણુ છે ઘણા, કરતાં છેદે ત્રીન વેદરે ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ।

॥ કલશ ॥ પચખાણુ દસ વિધ ફલ પ્રરૂપ્યાં, મહાવીર જિન
દેવએ ॥ જે કરે ભવિયણુ તપ અખંડિત, તાસ સુરપતી સેવ એ ॥
સંવત વિધુ ગુણુ અશ્વશશિ વળી, પોશ શુદ્ધ દશમી દીને ॥ પદ્મ-
રંગ વાચક શિષ્ય તસ ગણિ, રામચંદ તપ વિધિ ભણે ॥ ઇતિ
શ્રી પચખાણુ સ્તવન.

શ્રી અઢાવીશ લબ્ધિનું સ્તવન.

॥ ફહા ॥ પ્રણમું પ્રથમ જિણેસર, શુદ્ધ મને સુખકાર ॥
લબ્ધિ અઢાવીસ જિન કહી, આગમને અધિકાર ॥ ૧ ॥ પ્રશ્ન-
ન્યાકરણે પ્રગટ, ભગવતી સૂત્ર મગાર ॥ પદ્મવણુ આવશ્યકે, વારૂ
લબ્ધિ વિચાર ॥ ૨ ॥ આંગિલ તપે કરી ઉપજે, લબ્ધિ અઢા-
વીશ ॥ એ હવે પ્રગટ અર્થશું, સાંભળજ્યો સુજગીસ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥ ૧ ॥ સફલ સંસારની એ દેશી ॥

અનુક્રમે હવે અધિકાર ગાથા તણો, લબ્ધિ નામા પરિણામ
સરિખા ભણો ॥ રોગ સહુ જાય જસુ અંગ ફરસ્યાં સહી, પ્રથમ
તે લબ્ધિ છે નામ અમો સહી ॥ ૧ ॥ જસુ મલ મૂત્ર ઔષધ
સમા જાણીયે, ખીય વખો સહી લબ્ધિ વખાણીયે ॥ શ્લેષ્મ ઔષધ
સારિખો જેહનો, ત્રીજી ખેલો સહી નામ છે તેહનો ॥ ૨ ॥ દેહના
મેલથી કાઢ દૂરે હવે, ચોથી જલો સહી નામ તેહનો ૭વે ॥
કેશ નખ રોમ સહુ અંગ ફરસ્યે સહી, રહે નહિ રોગ સંવો
સહી તે કહી ॥ ૩ ॥ એક ઇદ્રિયે કરી ઇદ્રિય તણ, લેદ જાણે

તિકા નામ સંલિપ્ત ભણું ॥ વસ્તુ રૂપી સહુ જાણિએ જિણુ કરી,
સાતમી લખધિ તે અવધિ જ્ઞાને ઘણી ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥ ૨ ॥ શારદા બુધ દાઈ ॥ એ દેશી ॥

આવ્યો તિહાં નરહર એજાતિ એ દેશી ॥ હુવે અંગુલ અ-
ઢીયે ઉણો માનુષ ખિત્ત, સંસી પંચેદ્રિ તિહાં જેવસે વિચિત્ત ॥
તસુ મનના ચિત્ત તે જાણે થુલ પ્રકાર, એ ઋણુમતિ નામ અઠમ
લખધિ વિચાર ॥ ૧ ॥ સંપૂર્ણ માનુષ ખેત્રે સંજ્ઞાવંત, પંચેદ્રિ
જે વૈમનવાતાં તસુતંત ॥ સૂક્ષ્મ પર્યાયે જાણે સહુ પરિણામ, એ
નવમી કહીએ વિપુલ મતિ શુભ નામ ॥ ૨ ॥ જિણુ લખધિ
પ્રમાણે ઉઠી જાએ આકાશ, તે સંઘા વિદ્યા ચારણુ લખધિ પ્રકાશ ॥
જસુ વચન શ્રાપે ખિણુમાં ખેરૂ થાય, એ લખધિ અગીયારમી
આસીવિ કહેવાય ॥ ૩ ॥ સહુ સૂક્ષ્મ બાદર દેખે લોક અલોક,
તે કેવલી લખધિ બારમીયે સહુ થોક ॥ ગણુગર પદ લહીએ તે-
રમી લખધિ પ્રમાણુ, ચૌદમી લખધિ કરી ચૌદ પુરવજાણુ ॥ ૪ ॥
તીર્થંકર પદવી પામે પંદરમી લખધિ, સોલમી સુખદાઈ ચક્રવર્તિ
પદ ઋદ્ધિ ॥ બલદેવ તણા પદ લહીયે સતરમી સાર, અઠારમી
આખી વાસુદેવ વિસ્તાર ॥ ૫ ॥ મિશ્રી ઘૃત ખીરે મેદયાં
જેહુ સવાદ, એહવી લહે વાણી ઓગાણીસમે પ્રાસાદ ॥ ભણિયો
નાવે ભૂલ સૂત્ર અર્થ સુવિચાર, તે કુકુગબુદ્ધિ વિસમ લખધિ વિ-
ચાર ॥ ૬ ॥ એકે પદે ભણીએ આવેપદલખેકોડિ, એકવીસમી
લખધિ પાયાણુંસારિણિ જોડિ ॥ એકે અર્થે કરી ઉપજે અર્થ અનેક,
આવીસમી કહીએ બીજ બુદ્ધિ સુવિવેક ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ કપુર હોયે અતિ ઉજલુરે ॥ એ દેશી ॥

સોયહુ દેશ તણી સહીરે, દાહક શક્તિ વખાણુ ॥ તેહુ લખ

અધિ તેવીસમીરે, તેને લેશ્યા જાણુ ॥ ૧ ॥ ચતુર નર મુણ્જયે
 એ વિચાર ॥ વારૂ લખધિ વિચાર ॥ ચતુરનર ॥ ચૌદ પૂરવધર
 મુનિવરે, ઉપજતા સંદેહ ॥ રૂપ નવો રચી મોકલેરે, લખધિ
 આહારક એહ ॥ ચતુરનર ॥ ૨ ॥ તેને લેશ્યા અગ્નિનેરે, ઉપ-
 સમવા જલધાર ॥ મોટી લખધિ પચવીસમીરે, શીતો લેશ્યા સાર
 ॥ ચતુર ॥ ૩ ॥ જિણુ શક્તિશું વિકુરવેરે, વિવિધ પ્રકારે રૂપ ॥
 સદગુરૂ કહે છવીસમીરે, વૈકિય લખધિ અનુપ ॥ ચતુર ॥ ૪ ॥
 એકજ પાત્રે આદમીરે, જિમાવે કેઈ લાખ ॥ જેહ અખીણુ મ-
 હાનસીરે, સત્તાવીસમી ભાખ ॥ ચતુર ॥ ૫ ॥ ચૂરે સેન ચક્રી-
 શનીરે, સંઘાદિકને કામ ॥ તેહ પુલાક લખધિ કહીરે, અઠા-
 વીસમી નામ ॥ ચતુર ॥ ૬ ॥ તેજ શીત લેશ્યાવિ એહરે,
 તિમ પૂલાક વિચાર ॥ ભગવતી સૂત્રમેં ભાખીયારે, એ તિહુને
 અધિકાર ॥ ૭ ॥ ચકવર્તી બલદેવનીરે, વાસુદેવ ત્રણ એહ ॥
 આવશ્યક સૂત્ર અછેરે, નહીં ઈહાં સંદેહ ॥ ચતુર ॥ ૮ ॥
 પન્નવણુ આહારગીરે, કલ્પસૂત્ર ગણધાર ॥ તિન તિન એક એક
 મલીરે, વારૂ આઠ વિચાર ॥ ચતુર ॥ ૯ ॥ પ્રશ્નવ્યાકરણુ એ
 કહીરે, બાકી લખધિ વીશ ॥ સાંભલતાં મુખ ઉપજેરે, દોલહુય
 નિસ દિસ ॥ ચતુર ॥ ૧૦ ॥

॥ કલશ ॥ સંવત સતરસેં છવીસે, મેર તેરસ દિન ભલે ॥
 શ્રીનગર મુખકર, હુણકણસર આદિ જિન મુપસાઉલે ॥ ૧ ॥
 વાચનાચારિજ મુગુર સાનિધિ વિજય હરખ વિલાસએ ॥ કહે ધ-
 ર્મવરધન સ્તવન ભણતાં, પ્રગટ જ્ઞાન પ્રકાશએ ॥ ૨ ॥ ઇતિશ્રી
 લખધિ અઠાવીસ સ્તવન સમ્પૂર્ણ ॥

બીજનું સ્તવન.

॥ હહા ॥ સરસ વચન રસ વરસતિ, સરસતિ કલા ભંડાર ॥
 બીજ તણે મહિમા કર્હું, જિમ કદ્યો શાસ્ત્રમોઝાર ॥ જંબુદ્વિપના
 ભરતમાં, રાજગૃહી નગરી ઉદ્યાન ॥ વીર જિણુંદ સમોસર્થા, વાંદવા
 આવ્યા રાજન ॥ ૨ ॥ શ્રેણીક નામે ભૂપતિ, બેઠા બેસણ ઠાય ॥
 પુઝે શ્રી જિનરાયને, ઘો ઉપદેશ મહારાય ॥ ૩ ॥ ત્રિગટે બેઠા
 ત્રિભુવનપતિ, દેસના દિયે જીનરાય ॥ કમલ સકોમલ પાંખડી,
 ઈમ જિનવર હૃદય સોહાય ॥ ૪ ॥ શશિ પ્રગટ જિમ તે દિને,
 ધન તે દિન સુવિહાણુ ॥ એક મને આરાધતાં, પામે પદ નિ-
 ર્જાણુ ॥ ૫ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧ ॥ કલ્યાણક જીનનાં કર્હું સુણ પ્રાણીજીરે, અ-
 બિનંદન અરિહંત ॥ એ ભગવંત ભવિપ્રાણીજીરે ॥ મહાશુદ્ધ
 બીજને દીને ॥ સું ॥ પામ્યા શીવ સુખસાર ॥ હરખ અપાર
 ॥ ભવિં ॥ ૧ ॥ વાસુપૂજ્ય જિન બારમા ॥ ૨૦ ॥ એહજ
 કિથે નાણુ ॥ સફલ વિહાણુ ॥ ભવીં ॥ અષ્ટ કરમ ચુરણ કરી
 ॥ સુણોં ॥ અવગાહન એકવાર ॥ મુગતિ મોઝાર ॥ ભં ॥
 અરનાથ જીનજી નમું ॥ સુણોં ॥ અષ્ટાદશમો અરિહંત ॥ એ
 ભગવંત ॥ ભવિં ॥ ઉજ્જવલ તિથિ કાગણુની ભત્રી ॥ સુણોં ॥
 વરીયા શીવ વધુ સાર ॥ સુંદર નાર ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ દશમા
 રીતલ જિનેસરૂ ॥ સુણોં ॥ પરમ પદની વેલ ॥ ગુણની ગેલ ॥
 ભવિં ॥ વૈશાખ વદી બીજને દિને ॥ સું ॥ મુકયો સરવ એ
 સાથ ॥ સુરનરનાથ ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ આવયું સુદની બીજ ભત્રી
 ॥ સુણોં ॥ સુમતિનાથ જિનદેવ ॥ સારેસેવ ॥ ભવિં ॥ મંજુ

તિથિએ જિનભલા ॥ સુ૦ ॥ કલ્યાણક પંચસાર ॥ ભવનોપાર ॥
ભવિ૦ ॥ ૫ ॥

॥ હાલ ॥ ૨ ॥ જગપતિ જિન ચોવીસમેરે લાલ, એ ભા-
ખ્યો અધિકારરે ॥ ભવિકજન ॥ શ્રેણિક આદે સહુ મલ્યાંરે લાલ ॥
શક્તિ તણે અનુસારરે ભવિકજન, ભાવ ધરીને સાંમજોરે લાલ ॥
આરાધો ધરી ખંતરે ॥ ભવિક૦ ॥ ૧ ॥ દોયવરસ દોયમાસનીરે
લાલ, આરાધો ધરી હેતરે ॥ ભ૦ ॥ ઉજમાણું વિધિશું કરોરે લાલ
ખીજ તે મુગતિ મહુંતરે ॥ ભ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૨ ॥ મારગ મિથ્યા
દુરે તજોરે લાલ, આરાધો ગુણના ચોકરે ॥ ભ૦ ॥ વીરની વાણી
સાંભલીરે લાલ, ઉછરંગ થયો ખહુ લોકરે ॥ ભ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૩ ॥
મુણિ ખીજે કેઈ તર્યારે લાલ, વળી તરશે કેઈ શેષરે ॥ ભ૦ ॥
શશિનિધિ અનુમાનથીરે લાલ, સમલા નાગધર અંકરે ॥ ભ૦ ॥
૪ ॥ અસાડ શુદ્ધ દશમી દીનેરે લાલ; એ ગાયો સ્તવન રસાલરે
॥ ભવિ૦ ॥ નવલ વિજય સુપસાયથીરે લાલ, ચતુરને મંગલ મા-
લરે ॥ ભ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૫ ॥

॥ કલશ ॥ ઇંચ વીર જિનવર, સયલ સુખકર, ગાયો અતિ
ઉલટ ભરે ॥ અસાડ ઉજવલ દશમી દિવસે; સંવત અઢાર અઢો-
તરે, ખીજ મહિમા એમ વરણુઓ, રહી સિદ્ધપુર ચોમાસુએ ॥
જેહુ ભવિક લાવે ભણે ગુણે, તસ ઘર લીલ વિદાસએ ॥ ૧ ॥

અથ પંચમી સ્તવન.

॥ ઇંડર આંખા અંખડીરે ॥ એ દેશી ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ શ્રી ગુરૂ ચરણ નમી કરીરે, પ્રણમી સર-
સ્વતી માય ॥ પંચમી તપ વિધિશું કરોરે, નિર્મલ જ્ઞાન ઉપાય ॥

લવિક જન કીને એ તપસાર ॥ ૧ ॥ જનન કલ નિરધાર ॥
 ॥ લવિક૦ ॥ લહીએ સુખશ્રીકાર ॥ લવિક૦ કીને૦ ॥ એ આં-
 કણી ॥ સમવસરણ દેવે રચ્યુંરે, બેઠા નેમી જિણુંદ ॥ બારે પર-
 ખદા આગલેરે, બાખે શ્રી જિનચંદ ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ જ્ઞાન વડે
 સંસારમાંરે, શિવપુરનો દાતાર ॥ જ્ઞાનરૂપી દીવો કહ્યોરે, પ્રગટયો
 તેજ અપાર ॥ લવિક૦ ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન લોચન જળ નિરખીયેરે,
 તજ દેખે લોક અલોક ॥ પસુઆપરે તે માનવીરે, જ્ઞાન વિના સવિ-
 ક્ષેક ॥ લવિક૦ ॥ ૪ ॥ જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાંરે, કરમ કરે જે નાસ ॥
 નારકીના તે જીવનેરે, કોડિ વરસસુ વિલાસ ॥ લવિક૦ ॥ ૫ ॥
 આરાધક અધિકો કહ્યોરે, ભગવતી સૂત્ર મઝાર ॥ કીરીઆ વંતને
 આગલેરે, જ્ઞાન સકલ સિરદાર ॥ લવિક૦ ॥ ૬ ॥ કષ્ટ ક્રિયા તો
 સહુ કરેરે, તેહથી નહિ કોઈ સિદ્ધ ॥ જ્ઞાન ક્રિયા જળ દો મિ-
 લેરે, તજ પામે બહુલી રિદ્ધ ॥ લવિકજન૦ ॥ ૭ ॥ કુણે આ-
 રાધી એહવીરે, કોઈને ફલી તતકાલ ॥ તેહ ઉપર તુમે સાંભલોરે,
 એહની કથા રસાલ ॥ લવિક૦ ॥ ૮ ॥ જંબુદ્વિપ સોહામણોરે,
 ભરતક્ષેત્ર અભિરામ ॥ પદ્મપુર નગરે શોભતોરે, અનિતસેન રાય
 નામ ॥ લવિક૦ ॥ ૯ ॥ શીલ સૌભાગી આગલેરે; યશોમતિ
 રાણીનાર ॥ વરદત્ત બેટો તેહનોરે, મૂરખમાં શિરદાર ॥ લવિક૦
 ॥ ૧૦ ॥ માત પિતા મન રંગશુંરે, મુકે અધ્યાપક પાસ ॥ પણ
 તેહને નવી આવડેરે, વિદ્યા વિનય વિલાસ ॥ લવિક૦ ॥ ૧૧ ॥
 જિમ જિમ યૌવન જાગતોરે, તિમ તિમ તનુ બહુ રોગ ॥ કોઠ
 થયો વળી તેહનેરે, વિસમા કરમના ભોગ ॥ લવિક૦ ॥ ૧૨ ॥
 આદરીએ આદર કરીરે, સૌભાગ્ય પંચમી સાર ॥ સુખ સઘલાં
 સેહેને મિલેરે, પામે જ્ઞાન અપાર ॥ લવિક૦ ॥ ૧૩ ॥
 ॥ હુહા ॥ તિલકપુર શેઠ વસે તિહાં, સિહદાસ ગુણવંત ॥

જેનધર્મ કરતાલહે, કંચનકોરિઅનંત ॥ ૧ ॥ કપુરતિલકા સુંદરી,
ચાલે કુલ આચાર ॥ તેહની કુખે અવતરી, રુણમંજરી વરનાક
॥ ૨ ॥ સુગી થઈ તે બાલિકા, વચન વદે નહીં એક ॥ જિજ્ઞ
જિમ અતિ ઔષધ કરે, તિમ તિમ તનું બહુ રોગ ॥ ૩ ॥ રો-
લવરસ તેહને થયાં, પરણે નહિ કુમાર ॥ એહને કોઈ વંછે નહીં,
રવજનાદિક પરિવાર ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ બન્યોરે કુંવરજનો સેહેરો ॥ એ દેશી ॥

એહવે આવી સમોસર્યા, શ્રી વિજયસેન સુરિંદરે ॥ સુંદર ॥
જાગી શરને વાંદવા, પુત્ર સહિત ભૂપ વૃંદરે ॥ સું ॥ ૧ ॥
સદશુર દીએ દેશનારે, સાંગલો ચતુરસુબાણુરે ॥ સુંદર ॥ જાલ
ભણો ભવિ ભાવસું, જિમ લહો કોડી કટ્યાણુરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૨ ॥
સિહદાસ સુત આપણો, આવીનમ્યો કરજોડીરે ॥ સું ॥ વિધિયું
વાંદા દેશના, સાંભલવાના કોડરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૩ ॥ જાલ
આશાતના જે કરે, તે લહે દુખ અનેકરે ॥ સું ॥ વાચા પછ
નવિ ઉપજે, બાલપરે વિવેકરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૪ ॥ ઇહ ભવ
પરભવ દુખ લહે, દુષ્ટ કુષ્ટાદિક રોગરે ॥ સું ॥ પરભવ પુ
સંપજે, કલત્રાદિક વિયોગરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૫ ॥ સિહદાસ પુત્રે
હવે, નિજ ખેટીની વાતરે ॥ સું ॥ શે કરમે રોગ ઉપજો, તે
કહો સકલ અવદાતરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૬ ॥ શુર હો શેહજ સાં-
ભલો, પુરવભવ વિરતંતરે ॥ સું ॥ ધાતલી ખંડ મધ્ય ભરતમાં,
ખેટક નગર નિરખંતરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૭ ॥ જિનદેવ વણિક
વસે તિહાં, સુંદરી નામે નારરે ॥ સું ॥ પાંચ ખેટા ગુણ આગલા
ચાર સુતા મનોહારરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૮ ॥ એક દિન ભાણુ
રૂડીયા, હંશધરી મન મહીરે ॥ સું ॥ અપલાપ કરે ચાણી

ન લાભે હરખે ઉચ્છાદિરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૬૯ ॥ શીખામણ પંડચો
 દીએ, આવી રૂએ માતા પાસરે, ॥ સું ॥ કોપ કરી વાતુ કહે
 બેઠા રહો ઘરવાસરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૧૦ ॥ ચુલામાંડિ નાળિયાં,
 પુસ્તકપાટી સેયરે ॥ સું ॥ રીસે ધમધમતી કહે, આખર મરશે
 સહુ કોયરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૧૧ ॥ કંથ કહે નારિ પ્રત્યે,
 કોણુ દીએ કન્યાદાનરે ॥ સું ॥ મુરખ ગુણુ થકેનહિ, ન લહે
 આદર માનરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૧૨ ॥ બિહુ જણુ માહિ બો-
 લતાં, ક્રોધ વસ્યો વિકરાલરે ॥ સું ॥ જિનદેવે માર્યું મૂશકું,
 મરણુ પામી તતકાલરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૧૩ ॥ તેહ મરી ગુણ-
 મંજરી, અવતરી તારે ગેહુરે ॥ સું ॥ જાતિ સમરણુ ઉપનું,
 પ્રગટી પુન્યની ગેહુરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૧૪ ॥ સાચું સાચું સહુ
 કહે, જ્ઞાન લાગે ગુણુ ખાણુરે ॥ સું ॥ તપનો જો ઉદ્યમ કરો,
 તો લોકા કેવલ નાણુરે ॥ સું ॥ સં ॥ ૧૫ ॥

॥ દુહા ॥ પાંસડ મહિના કીજીએ, માસ માસ ઉપવાસ ॥
 પોથી થાપો આગત્રે, સ્વસ્તિક પુરો ઝુંખાસ ॥ ૧ ॥ પાંચ પાંચ
 ફલ મુકીએ, પાંચ જાતિનાં ધાન ॥ પાંચ વાટી દીવો કરો, પાંચ
 ઢાઉપડવન ॥ ૨ ॥ કુપુમ લક્ષ્માં આણી કરી, દૂધ પુલ કરી
 સાર ॥ નમો નાણુસ ગાણુયું ગણો, ઉત્તર દિશિ દોષ હજારે ॥ ૩ ॥
 લક્ષ્મીકરે સાહુમ્મી તણી, શક્તિ તણે અનુસાર ॥ જનવર જુગતે
 પુજતાં, પામે મોક્ષદુવાર ॥ ૪ ॥ ખાર ઉપવાસ ન કરીયકે, વરસ
 માંડિ દીન એક ॥ જીવ જીવ આરાધિયે, આણી પરમ વિવેક ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ ॥ ૩ ॥ ચુડતે ચોવન ઝલ રહ્યો ॥ એ દેશી ॥

॥ રાયજન ॥ મુનીનર દીએ ધર્મદેશના, ગુણીને દર્શ કાન
 ॥ ૨૦ ॥ આવસ મુત્રી આદરો, અનુઆસો જિનતાન ॥ ૨૦ ॥

સુ૦ ॥ ૧ ॥ રાયપૂછે હરખેકરી, સાંભલો ગુરુ ગુણવંત ॥ રાયજના
 વરદતે કર્મ કીશ્યાં કર્યો, કોઠે અંગ ગલંત ॥ રા૦ ॥ ભવિક ભવ
 હિત કારણે, ગુરુ કહે મધુરી વાણી ॥ રા૦ ॥ પૂરવભવની વારતા,
 સાંભલો ચતુર સુખાણી ॥ રાયજન ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ જંબુદીપ
 અરતક્ષેત્રમાં, શ્રીપુરનગર વિસાલ ॥ રા૦ ॥ વસુ શેઠના સુત બે
 બલા; વસુસાર વસુદેવ નિહાલ ॥ રા૦ ॥ ૪ ॥ વનરમતાં ગુરુ-
 વાંદિયા, શ્રી મુનિ સુંદરસુરિ ॥ રા૦ ॥ સાંભલતાં સંજમ લીધે,
 તપ કરે આનંદપુર ॥ રા૦ ॥ ૫ ॥ સકલ કલાગુણ આગલો,
 લઘુભાઈ અતિસાર ॥ રા૦ ॥ વસુદેવને કીધો પાટવી, પંચસયાં
 સિરદાર ॥ રા૦ ॥ ૬ ॥ પગ પગ પુછે તેહને, સૂત્ર અરથ નિર-
 ધાર ॥ રા૦ ॥ પલક એક ઉઘે નહીં, તવ ચિંતે અણુગાર ॥ રા૦ ॥
 ૭ ॥ પાપ લાગ્યું મુજ કીહાંથકી, એવડો શો કંઠ શોષ ॥ રા૦ ॥
 મૂઠ મૂરખ સંસારમાં, કાયા કરે નિજ પોષ ॥ રા૦ ॥ ૮ ॥
 બાર દિવસ મૌને રહ્યો, પ્રગટ થયો તવ પાપ ॥ રા૦ ॥ જેવાં
 કરમ જે કો કરે, તે લહે સઘતાં આપ ॥ રા૦ ॥ ૯ ॥ તુજ કુલે
 આવી અવતર્યો, દીપાળ્યો તુજ વંશ ॥ રા૦ ॥ વૃદ્ધભાઈ મરી
 ઉપન્યો, માન સરોવર હંસ ॥ રા૦ ॥ ૧૦ ॥ રાજ કથા સુ-
 ભુતાં લહ્યો, જાતિ સમરણ બાલ ॥ રા૦ ॥ ધન ધન જ્ઞાની ગુરુ
 મિત્રા, રોગ થયા આલમાલ ॥ રા૦ ॥ ૧૧ ॥ વિધિસાથે પંચની
 કરે, રાજદિક પરિવાર ॥ રા૦ ॥ રોગગયા સવિ તેહના, જિમ
 જાએ તડકે ઠાર ॥ રા૦ ॥ ૧૨ ॥ સ્વયંવર મંડપ માંડીયો, પરણી
 એક હજાર ॥ રા૦ ॥ હરખ્યો વરદત્ત ઈમ કહે, જૈનધરમ જગ
 સાર ॥ રા૦ ॥ ૧૩ ॥ રાજ થાપી નિજ પુત્રને, સાથે શિવપુર
 સાથ ॥ રા૦ ॥ અજિતસેન ચારિત્ર લીધો, સાચા શ્રી ગુરુ હથ
 ॥ રા૦ ॥ ૧૪ ॥ સુખ વિદસે સંસારના, વરતાવે નિજ આયુ

પુત્ર જનમએ હવે થયો, ઉગ્યો અભિનવ ભાણુ ॥૨૦॥૧૫

॥ હહા ॥ શુભમંજરી સુંદર ભઈ, પરણી સા જિનચંદ ॥
ચારિત્ર સાધી નીરમલું, પામે વૈજયંતસુરિંદ ॥ વરદત્ત મનમાં
ચિતવે, આપુ સુતને રાજ ॥ હવે હું સંજમ આદર, સાધુ આ-
તમ કાજ ॥ ૨ ॥ અશુભ ધ્યાન દુરે કરે, ધરતાં જીનવર ધ્યાના
કાલ ધરમ પામી ઉપન્યો, પુષ્કલાવતી વિજયપ્રધાન ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ સહીયાં હે ખીઉ ચાલીયો ॥ એ દેશી ॥

॥ સૌભાગ્ય પંચમી આદરો, જિમ પામે હો સુખ સઘલાં
વડવીરતો ॥ ચોથ ભત્તે શુદ્ધી પંચમી, વ્રત ધરવું હો ભોંયે સુવું
ધીરતો ॥ સૌં ॥ ૧ ॥ ત્રણ કાલ દેવ વાંદીએ, કીજે દીજે હો
ગુરને બહુ માનતો ॥ પરિક્ષમણાં દોય વારના, જિમ વાધે હો
ઉત્તમ શુભ ગ્યાનતો ॥ સૌં ॥ ૨ ॥ નયરી પુંડરીગીણી સોહતી,
વિરાજે હો અમરસેન ભુપાલતો ॥ તસ ધરણી શીલે સતીશુભવતી
કુખેહો અવતરીયો બાલતો ॥ સૌં ॥ ૩ ॥ સજ્જન સંતોષી
સામટાં, નામ થાપેહો સુરસેન અભિરામતો ॥ ચંદકલા જેમ વા-
ધતી, તેમ સાધે વાધેહો નિજ નામતો ॥ સૌં ॥ ૪ ॥ યૌવનવય
જાણી પિતા, સો કન્યા હો પરણાવી સારતો ॥ રાજ દેઈ નિજ
પુત્રને, અમરસેન પહોતોહો પર લોક મોજારતો ॥ સૌં ॥ ૫ ॥
શ્રી સિમંધર આવ્યા સાંભલી, વાંદવાનેહે આવે તીહાં ભૂપ તો ॥
જ્ઞાન આરાધન દેશના, દેખાડે હે વરદત્ત સ્વરૂપ તો ॥ સૌં ॥ ૬ ॥
સુરસેન હવે લિનવે, પ્રભુ પ્રકાશે હો તે કુણુ વરદત્ત તો ॥ સકલ
વાત માંડી કહી, તપ માંડ્યો હો કીજે રંગ રત્તતો ॥ સૌં ॥ ૭ ॥
જિનવર વાંદી આવીઆ, સંવેગે હે મુકે ધર ભારતો ॥ સિંહતણી
પરે આદરી, જિણે લહીએ હે ભવજલનો પારતો ॥ સૌં ॥ ૮ ॥

પાંચમહાવ્રત આદરે, સહસ્ર વરસ હે પામે કેવલજ્ઞાનતો ॥ અવિ-
ચલ સુખ એણે લહ્યાં, ઈમ નિસુણિડે આરાધે જ્ઞાનતો ॥ સૌગાહ્યા
જંબુદ્વીપ માહે વહી, વિજય રમણી હો નગરી ચોસાલ તો ॥
અમરસેન અમરાવતી, પુણ્ય પ્રગટયો હો, આળ્યોએ બાલ તો ॥
સૌ ૦ ॥ ૧૦ ॥ ગુણમંજરી જીવ ઉપનો, રાજને હે હુઓ ઉછરંગ
તો ॥ રાજકરે નિજ તાતનું, પ્રેમે પરણે હો કન્યા સુખ સંગ તો
॥ સૌ ૦ ॥ ૧૧ ॥ એક દીન મનમાં ચિંતવેં, હું તો સાધુ હે
નિજ આતમ કાજ તો ॥ ચાર સહસ્ત્ર બેટા થયા, પાટ આપેહો
નિજસુત શિરતાજ તો ॥ સૌ ૦ ॥ ૧૨ ॥ સિંહુતણી પરે ની
લાખ પૂરવ હે સંયમ શીરતાજતો ॥ તપ તપે અતિ આ કરા,
કેવલ પામી હો લહે શિવરાજતો ॥ સૌ ૦ ॥ ૧૩ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૫ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ ખજનાની ॥

તપ ઉજવણું એણી પરે સુણીએ, વિત સાડ ધન ખરચોજી ॥
પાંચમ દિન પામી કીજીએ, જ્ઞાનાદિકને આચરોજી ॥ પાંચ પ્રતી
સિદ્ધાંતની સારી, પાઠાં પાંચ રૂમાલજી ॥ ખડીયો લેખણ પાઠી
પોથી, ઠવણી કવલી ઘો લાલજી ॥ ૧ ॥ સ્નાત્ર મહોત્સવ વિધિશું
કીજે, રાતીજગે ગીત ગાયોજી ॥ ચૈત્યાદિકની પૂજા કરતાં, જન-
વરના ગુણગાઓજી ॥ ગુણમંજરી વરદત્ત તણીપરે, કીજે ત્રિકરણ
શુદ્ધજી ॥ એ વિધ કરતાં થોડે કાલે, લહીએ સઘળી સિદ્ધજી
॥ ૨ ॥ વાસકુંપી ધૂપ ધાણ વલિ કીજીયે, ઝરમર પાંચ મંગા-
વોજી ॥ ગુરૂને વાંદી પુસ્તકને પુજી, સામી સામીણો નોતરાવોજી
॥ ગુરૂને તેડી બે કરજોડી, આદરસું વોહોરાવોજી ॥ પારણું કીજે
લાહો લીજે, પાંચમ તપ ઉજવાવોજી ॥ ૩ ॥ નેમિ જિજ્ઞેસર
અતિ અલ્પવેક્ષર, કેયર વર સમ કાયાજી ॥ એ ઉપદેશ સુણીને

સમન્થા, જ્ઞાન લોચન દેખાયાલ ॥ વરદત્ત ગણધર આગે કહીએ
 લહીએ ભવિન્ન પ્રાણીલ ॥ સૌભાગ્ય પંચમી તપ આરાહો,
 નિમુણો જનવર વાણીલ ॥ ૪ ॥ દેહ નિરોગ સૌભાગી થાઓ,
 થાઓ રંગરસાલલ ॥ મુરખપણું દૂરે છાંડો, માંડો જ્ઞાન વિશા-
 લલ ॥ સૌભાગ્ય પંચમી જે નર કરશે, તે વરશે મંગલ મા-
 લલ ॥ ગજરથ છોડો સુંદર મંદિર, મણિમય ઝાક ઝમાલલ ॥
 ૫ ॥ સંવત સત્તર અઠાવન માંહિ, સિદ્ધપુર રહી ચામાસુલ ॥
 કાર્તિક શુદ્ધ પાંચમ દીને ગાયો, સફલ ફલી મુજ આસલ ॥ ત-
 મગરજ નાયક દિનકર સરીખા શ્રીવિજયપ્રભ સુરિદાલ ॥ શ્રીવિ-
 જયરત્ન સુરીશ્વર રાજે, પ્રણમે પરમાનંદાલ ॥ ૬ ॥ કં ॥ ઇમ
 નેમિ જિનવર સયલ મુખકર, ઉપદિશે ભવિ હિત કરો ॥ તપ-
 ગરજ નાયક મુખદાયક લાયક માંહી પુરંદરો ॥ શ્રી લાલકુશલ
 વિબુધ મુખકર, વીર કુશલ પંડિત પરો ॥ સૌભાગ્ય કુશલ સુગુર
 સેવક, દેશલ કુશલ જયકરો ॥ ઇતિશ્રી સૌભાગ્યપંચમી સ્તવન
 સંપૂર્ણમ ॥

આઠમનું સ્તવન.

દોહા ॥ પંચ તીરથ પ્રણમું સદા, સમરી શારદ માય ॥

અષ્ટમી સ્તવન હરખે રચું, સુગુર ચરણ પસાય ॥ ૧ ॥

॥ લાલ ॥ ૧ ॥ હારે લાલ જંબુદ્રીપના ભરતમાં, મગધ
 દેશ મહાંતરે ॥ લાં ॥ રાજગૃહી નગરી મનોહર, શ્રેણીક બહુ
 બલવંતરે ॥ લાં ॥ ૧ ॥ અષ્ટમી તીથી મનોહર ॥ હારે લાલા ॥
 ચેલણા રાણી સુંદરી, શિયલવતી સીરદારરે ॥ લાં ॥ શ્રેણીક
 સુત બુધ છાજતા, નામે અભય કુમારરે ॥ લાં ॥ અ ॥ ૨ ॥

હાં વર્ગણા આઠ મીઠે, એહથી ॥ એહ સાધે સુખ નિધાનરે ॥
લાલ ॥ અષ્ટ મહ ભાજે વજ્ર છે, પ્રગટે સમકિત નિધાનરે ॥ લાં
॥ અં ॥ ૩ ॥ હાં અષ્ટ ભય નાસે એહથી, અષ્ટ બુદ્ધિ તણો
ભાંડારરે ॥ લાલા ॥ અષ્ટ પ્રવચન જે સંપન્ને, ચારિત્ર તણો અ-
ણગારરે ॥ લાં ॥ અં ॥ ૪ ॥ હાં અષ્ટમી આરાધન થકી,
અષ્ટ કરમ કરે ચક્રચૂરરે ॥ લાલાં ॥ નવનિધિ પ્રગટે તસ ઘરે,
સંપુરણ સુખ ભરપુરરે, ॥ લાં ॥ અં ॥ ૫ ॥ હાં અડદષ્ટિ
ઉપને એહથી, શીવ સાધે ગુણ અંકુરરે ॥ લાલા ॥ સિદ્ધના આ-
ઠગુણ સંપન્ને, શીવ કમલા રૂપસરૂપરે ॥ લાં ॥ અં ॥ ૬ ॥

॥ લાલ ॥ ૨ ॥ જહો રાજગૃહી રણીયામણી, જહો વિ-
ચરે વીર જહુંદ ॥ જહો સમવસરણ ધંદ્રે રચ્યું, જહો સુરાસુરની
વૃંદ ॥ ૧ ॥ જગત સહું વંદે વીર જહુંદ ॥ એ આંગણી ॥
જહો દેવચીત સિંહાસણે ॥ જહો બેઠા વીર જહુંદ ॥ જહો
અષ્ટ પ્રતિજ્ઞા શોભતા ॥ જહો ભાગંડલ ઝલકંત ॥ જગત ॥
૨ ॥ જહો અનંત ગુણી જનરાજજી, જહો પરકીર્ણી પ્રધાન ॥
જહો કર્ણા સિંધુ મનોહર, જહો ત્રિલોકે જગલાણ ॥ જગત ॥
૩ ॥ જહો ચોત્રીશ અતિશય વિરાજતા, જહો વાણી ગુણ પાંત્રીસ ॥
જહો બારે પરબદા ભાવયું, જહો લગતે નમાવે શીસ ॥ જ-
ગત ॥ ૪ ॥ જહો સધુરી ધ્વની દીપે દેશના, જહો જમરે અ-
સાંઘરે મેઘ ॥ જહો અષ્ટમી મહિમા વરણવે, જહો જગત અંધુ
કહે તેમ ॥ જગત ॥ ૫ ॥

॥ લાલ ॥ ૩ ॥ રૂઢીને રઢિયાલીરે વાલા તારી દેશનારે, તેતો
જોજન લગે સંભળાય ॥ ત્રિગટે વિરાજેરે જિન દીપે દેશનારે,
દ્રેણીક વંદે પ્રભુના પાય ॥ અષ્ટમી મહિમા કહો કૃપા કરીરે,

પુછે ગોયમ અણુગાર ॥ અષ્ટમી આરાધન ફલ સિધનું રે ॥ ૧ ॥
 વીર કહે તીથી મહિમા એહનોરે, ઋષભનું જનમ કલ્યાણ ॥ ઋ-
 ષભ ચારિત્ર હોય નીરમધુંરે, અગ્નિતનું જનમ કલ્યાણ ॥ અં ॥
 ૨ ॥ સંભવ ચ્યવન ત્રીજા જિનેસરે, અભિનંદન નિરવાણ ॥
 સુમતિ જનમ સુપાર્શ્વ ચ્યવન છેરે, સુવિધિ નેમિ જનમ કલ્યાણ
 ॥ અં ॥ ૩ ॥ મુનિસુવ્રત જનમ અતિગુણ નિધિરે, નમી શીવ-
 પદ લીયું સાર ॥ પાર્શ્વનાથ નિર્વાણ મનોહરે, એ તિથિ પરમ
 આગાર ॥ અં ॥ ૪ ॥ ગૌતમ ગણધર મહિમા સાંભલીરે, અ-
 ષ્ટમી તિથિ પરિમાણ ॥ મંગલ આઠતણી ગુણ માલિકારે, તંસ-
 થેર શીવ કમલા પરધાન ॥ અં ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ આવશ્યક નિર્ચક્તિએ ભાસે, મહાનિશિથી
 સૂત્રેરે ॥ ઋષભ વંશ ધૂર વીરજી આરાધે, શીવગુણ પામે પતી-
 વરે ॥ શ્રી જિનરાજ જગત ઉપગારી ॥ એ આંકણી ॥ એ તિથી
 મહિમા વીરજી પ્રકાશે, ભવિક જીવને ભાસેરે, શાસન તારું અવિ-
 ચલ રાજે, દિનદિન દોલત વાધેરે ॥ શ્રીં ॥ ૨ ॥ ત્રિસદા નંદન
 દોષ નિકંદન, કર્મ શત્રુને જિત્યારે ॥ તીર્થંકર માહંત મનોહર, દોષ
 અદારન વરજ્યારે ॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥ મન મધુકર જિનપદ પંકજ
 લીના, હરણી નીરણી પ્રમુખ્યાઉરે ॥ શિવકમલા ગુણ દીપે પ્ર-
 મુખ, કર્ણાનંદ પદ પાવુંરે ॥ શ્રીં ॥ ૪ ॥ વૃક્ષ અશોક સુર
 દુષ્ટમની વૃષ્ટિ, ચમર છત્ર વિરાજેરે ॥ આસન સામંડલ જિનદીપે
 દુંદુભી અંબર ગાજેરે ॥ શ્રીં ॥ ૫ ॥ ખંભાત ખંદર અતિય
 મનોહર, જનપ્રસાદ ઘણા મોહિએરે ॥ ણિંબ સંખ્યાનો પારન
 સેવું, દર્શન કરી મન મોહિએરે ॥ શ્રીં ॥ ૫ ॥ સંવત અદાર
 આગણ ચાલિસ વર્ષે, આશ્વિન માસે ઉદારેરે, શુકલપક્ષ પંચમી

ગુરુવારે, સ્તવન રચ્યું છે ત્યારે ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ પંડિત દેવ સો-
ભાગી બુદ્ધિ લાવણ્ય, રતન સોભાગી તેણે નામરે ॥ બુદ્ધિ લાવણ્ય
લીયો સુખ સંપુરણ, શ્રી સંઘને કોડ કલ્યાણરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૮ ॥

અથ અષ્ટમી સ્તવન.

॥ હૃદા ॥ જ્ય હંસાસણી શારદા, વરદાતા ગુણવંત ॥ માતા
સુજ કર્ણા કરી, મહિયલ કરો મહંત ॥ ૧ ॥ સોલ કલા પૂરણ
શશિ, નિર્જિત એણે મુખેણ ॥ ગજગતિ ચાલે ચાલતી, ધારતી
ગુણવર શ્રેણ ॥ ૨ ॥ કવિ ઘટના નવનવિકરે, કેવલ આણી ખંત ॥
માતા તુજ સુપસાડેલે, પ્રગટે ગુણ બહુભાંત ॥ ૩ ॥ માતા કરું
તુજ સાન્નિધ, અષ્ટમી સ્તવન ઉદાર ॥ શત મુખે જીલે કો સ્તવે
તુજ ગુણ નાવે પાર ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ નવમા નેમિ જિજ્ઞાસને ॥ એ દેશી ॥

અષ્ટમી તિથિ લાવિ આચરો, સ્થિરકરી મન વચ કાચારે ॥
ધ્યાન ધરમનુ ધ્યાઈએ, ટાળીએ દુષ્ટ અપાયરે ॥ આં૦ ॥ ૧ ॥
પોસહપણ ધરીએ સહી, સમતા ગુણ આહરીએરે ॥ રાજ્યકથાદિક
વરજીએ, ગુણીજન ગુણ આચરીએરે ॥ અં૦ ॥ ૨ ॥ ષટ લેશ્યા-
માંહે કહી, આચ ત્રિહું અપ્રશસ્તરે ॥ વરજો સજ્જન દૂર એ,
ધરો ત્રિહું અંત પ્રશસ્તરે ॥ અં૦ ॥ ૩ ॥ શત્રુ ત્રિહું દુરે તજો
વરજો કુમતિ કુનારીરે ॥ સદ્ગતિ કેરી નિવારીકા, દુર્ગતિ કેરી
એ બારીરે ॥ આં૦ ॥ ૪ ॥ રમીએ સુમતિ નારીસું, કરીએ દાન
સહાયરે ॥ મૈત્રી પ્રમોદ કર્ણાદિક, ધરીએ દિલ સુખદાય
॥ ૫ ॥ વાચના પૃચ્છના તિમ વલી, અનુપ્રેક્ષા ધર્મ સંગરે ॥

પરાવર્તના પંચ લેદ એ, કરીએ ધરા મનરંગરે ॥ અ૦ ॥ ૬ ॥
 જ્ઞાનાવરણીય દર્શના, વરણી વેદનીય તેમરે ॥ મોહ આયુ નામ
 ગોત્રએ, આઠમું અંતરાયરે ॥ અ૦ ॥ ૭ ॥ એ અષ્ટ કર્મ ત્રિ-
 નાશિની, અષ્ટમી તિથિ જિન લાખીરે ॥ આરાધનાદિક એ ક્રિયા,
 માનવ ગતિ એક સાખીરે ॥ અ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ મુનિવર આર્યસુહસ્તીરે ॥ એ દેશી ॥

ખાસઠ માર્ગણુ દ્વારરે પ્રભુએ કહ્યાં, સુંદર સુલલિત વય-
 ણુથીએ ॥ તેહમાં દશ દ્વારરે મોક્ષ જિનેશ્વરે કહિયા, અવરમાં
 નવિ લહ્યાં એ ॥ ૧ ॥ તિણુ કારણુ દિવ્ય મોક્ષરે, કારણુ સુખ
 તણુ, પામે માનવ ભવથકી એ ॥ દુલહો દશ દ્વારંતરે, લહિય
 મનુષ્ય ભવ, હારો મત વિષય થકી એ ॥ ૨ ॥ પંચ ભરત મ-
 જારરે, પંચ ઐરવત, પંચ મહાવિદેહમાં એ ॥ પંચર કર્મભૂમિ
 રે, નાણી જિનવરે, ધર્મ કહ્યાં નહિ અન્યમાં એ ॥ ૩ ॥ ક્રોધ
 માનને માયારે, લોભ તિમ વલી, એ ચારે દુખદાયીયા એ ॥
 અપ્રત્યાજ્યાનાદિકરે, કરતાં લેદ એ, સોલ હોએ તજો ભાઈઆ એ
 ॥ ૪ ॥ થોડાપણુ એ કષાયરે, ક્રીધાં દુખ દીએ, મિત્રાનંદ તણી
 પરે એ ॥ તે માટે તજો દુરરે, હૃદયથકી વલી, જેમ અનુકંમે
 શિવ સુખ વરો એ ॥ ૫ ॥ અષ્ટમી તિથિ આરાધરે, અષ્ટ પ્રત્ય-
 યન, માતા આરાધક કહુ એ ॥ અનુકંમે લહે નિર્વાણરે, એ તિથિ
 આરાધે, મુક્તિ રમણી સન્નુખ બુવે એ ॥ ૬ ॥ અભય દાન
 સુપાત્રરે, અષ્ટમી પર્વણી, દિને અઢલક ચિત્તશું એ ॥ પામે જ
 હૂલી ઋદ્ધિરે, પરમ પ્રમોદશું, લીજે લાહો વિત્તશું એ ॥ ૭ ॥

॥ કલશ ॥ શ્રી પાર્થજિન પસાય ઇણિપરે, સંવત સતઃ
 અઢાર એ ॥ વૈશાખ સુદી વર અષ્ટમી દિન, કુમતિ દિનપતિ વાઃ

એ ॥ શ્રી શુભવિજય ઉવગ્રાય જયકર, શિષ્ય ગંગવિજય તણો ॥
 નય શિષ્ય પલણે ભક્તિ રાગે, લહ્યો આનંદ અતિ ઘણો ॥ ૧ ॥
 ઇતિ શ્રી અષ્ટમી સ્તવનમ્ ॥

॥ મૌન એકાદશી સ્તવનમ્ ॥ ઢાલ. ૧ ॥

॥ વૈરાગી થયો ॥ એ દેશી ॥

પ્રણમી પુછે વીરનેરે, શ્રી ગોયમ ગણુરાય ।
 મૃગશિર સુદિ એકાદશીરે, તપથી શૂં ફલ થાયરે ॥
 જિનવર ઉપદિશે, તિહાં સાંભલે સહુ સમુદાયરે ॥જિન॥ ૧॥
 વીર કહે ગોયમ સુણોરે, હુરિ આગલ કહ્યો નેમ,
 તેમ તુમ આગલ હું કહુંરે, સાંભલો મનધરી પ્રેમરે ॥જિન॥ ૨॥
 દ્વારિકા નયરી સમોસયારે, એકદિન નેમિ જિણુંદ ॥
 કૃષ્ણ આળ્યા તિહાં વાંદવારે, પુછે પ્રશ્ન નરિદરે ॥જિન॥ ૩ ॥
 વર્ષ દિવસનાં દિન મિલીરે, તિનસો સાં કહુંત ॥
 તેહમાં દિન કુણુ એહવોરે, તપથી બહુ ફલ હુંતરે ॥જિન॥ ૪॥
 મૃગશિર સુદિ એકાદશીરે, વર્ણવી શ્રી જગનાથ ॥
 દોઢસો કલ્યાણુક થયારે, જિનનાં એકણુ સાથરે ॥જિન॥ ૫॥
 શ્રી અરજિન દીક્ષા ગ્રહીરે, “નમિ” ને કેવલ નાણુ,
 જન્મદીક્ષા કેવલ લહ્યારે, શ્રીમદ્દિ જગભાણુરે ॥ જિન ॥ ૬ ॥
 વર્તમાન ચોવિશીનારે, ભરતે પંચ કલ્યાણુ ॥
 એ પાંચ ભરતે થઈરે, પંચાધિક વીશ જાણુરે ॥જિન॥ ૭॥
 પાંચે એરવતે મિલીરે, કલ્યાણુક પંચ પંચ ॥
 દશ ક્ષેત્ર સહુ એ મિલીરે, પચાસ કલ્યાણુક સંચરે ॥જિન॥ ૮॥

અતીત અનાગત કાળનાંરે, વર્તમાનના વલી જેહુ ॥

દોઢસો કલ્યાણુક કહ્યારે, ઉત્તમ ઇણુદિન એહુરે ॥જિં ૯૧॥

જે એકાદશી તપ કરેરે, વિધિ પૂર્વક ગુણુ ગેહુ ॥

દોઢસો ઉપવાસો તણોરે, ફલ લહે ભવિયણુ તેહુરે ॥જિં ૧૦૧॥

શાધાડી તો આવી તારા દેશમાં માણુ ॥એ દેશી ॥ હાલ ॥૨૧॥

હુવે એકાદશી તપ તણો માધવણુ, વિધિ કહૂં નિર્મલ

શુદ્ધિ હો ગુણુરાગી નરેશ્વર સાંભલો જાદવણુ

દેવ જુહારો દેહુરે ॥માગા ગુરૂં દો ભાવ વિશુદ્ધિ હો ॥ગુગા ૧૧॥

અહરતો પોસહુ કરી ॥માગા ગુરૂં મુખે કરો પરચખ્યાણુહો ॥ગુગા

દેવ વંદો ત્રણુ ટંકના ॥માગા સાંભલો સદગુણી વાણીહો ॥ગુગા ૨૧॥

દોઢસો કલ્યાણુક તણો ॥માગા ગુણુનો ગુણો એક મને હો ॥ ગું ॥

ભણુણુ ગુણુણુ કિરીયા વિના ॥માગા નવિ જોતે અન્ય વચનહો ॥ગુગા ૩૧॥

મૌન અહો નિશીદિવસનો ॥માગા રાખો શુભ પરિણામ હો ॥ગુગા

મૌન એકાદશી તે ભણી ॥માગા નિરૂપમ એવું નામહો ॥ગુગા ૪૧॥

પ્રથમ દિને એકાસણું ॥ માં ॥ પારણે એહિજ રીત હો ॥ગુગા

બારવર્ષ તપ ઇમ કરે ॥માગા શુદ્ધ ધર્મશું પ્રીત હો ॥ગુગા ૫૧॥

અંગ અગ્યારે તે ભણે ॥માગા પકિમા તપ અગ્યાર હો ॥ગુગા

પ્રતિમાસે ઉપવાસનો ॥માગા તપ કરે નિરૂપમ વાર હો ॥ગુગા ૬૧॥

સુવ્રતશેઠ તણી પરે ॥માગા મન રાખે સ્થિરતા જોગ હો ॥ગુગા

તો એકાદશી દશમે ભવે ॥માગા લહે શિવવધુ સંજોગહો ॥ગુગા ૭૧॥

॥ દેશી લલનાની ॥ હાલ. ॥ ૩ ॥

હુવે ઉજમણું તપ તણું, એકાદશી દિનસાર લલના,

દિન ઇગ્યારે દેહુરે, સ્નાત્ર પૂજા અધિકાર લલના ॥

જગવંત ભાખે હરિભણી ॥૧॥

ઢોણું ઢોવિયે દેહરે, ધાન્ય ઇચ્ચાર પ્રકાર ॥ ૯૦ ॥
 શ્રીફલ ફેફલ સુખડી, નવ નવી ભાત ઇચ્ચાર ૯૦ ॥ ૯૦ ॥ ૨૨ ॥
 કેસર રુખડ ધોતીયાં, કાંચન કલશ શૃંગાર ૯૦ ॥
 ધૂપ ધાણુને વાટકી, અંગલૂહણુ ધન સાર ॥ ૯૦ ૯૦ ॥ ૩૩ ॥
 અંગ ઇચ્ચારે સિખાવીયે, પુઠાને રમાલ ॥ ૯૦ ॥
 ઝાખી દોરા દાખડી, લેખણુ કાંખી નિહાલ ॥ ૯૦ ૯૦ ॥ ૪ ॥
 ઝીલમલ ચંન્દુઆ ભલા, ઠવણી સ્થાપના કાજ ॥ ૯૦ ॥
 પાટી જપમાલા ભલી, વાસના વટુઆ સાજ ॥ ૯૦ ॥ ૯૦ ॥ ૫ ॥
 મીજણુને વળી પૂજણુ, કવલી કોથળી તામ ॥ ૯૦ ॥
 રેશમની પાટી રૂયડી, સુહપતી જયણુ કામ ॥ ૯૦ ૯૦ ॥ ૬ ॥
 જ્ઞાનના ઉપગરણુ ભક્ષા, ઇચ્ચાર ઇચ્ચાર માન ॥ ૯૦ ॥
 સાધર્મિક ઇચ્ચારને, પોષીજે પકવાન ॥ ૯૦ ॥ ૯૦ ॥ ૭ ॥
 તે સાંભલી હરિ હરખીયા, આદરે વ્રત પૂજણુ ॥ ૯૦ ॥
 તિથિ એકાદશી તપ કરે, બાર વર્ષ ગુણુ ખાણુ ॥ ૯૦ ૯૦ ॥ ૮ ॥
 તીર્થકર પદ તિણુ થકી, ગોત્ર નિકાચિત કીધ ॥ ૯૦ ॥
 અમમ નામે જિન બારમા, હોસી તપ ફલ સીધ ॥ ૯૦ ॥ ૯૦ ॥ ૯ ॥
 ઇણુ વિધિ શ્રીવીરે કહ્યો, એ અધિકાર અશેષ ॥ ૯૦ ॥
 તેહ ભણી તપ તુમે આદરે, લેશો સુખસુવિશેષ ॥ ૯૦ ૯૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ કલશા શ્રીવીરજિનવર સયલ સુખકર વરણુવી એકાદશી,
 તે સુણીય વાણી ભવિક પ્રાણી તપ કરણુ મન ઉલ્લસી ॥ જશવંત
 સાગર સુગુણુ આગર શિષ્ય જિનેન્દ્રસાગરે, એકાદશી ચહુ સ્તવન
 કીધો, સુણીય ભવિયણુ આદરે ॥ ૧ ॥

અથ એકદશીનું સ્તવન.

॥ ચોપાઠની દેશી ॥

॥ સમવસરણ બેઠા લગવંત, ધર્મ પ્રકાશે શ્રીઅરિહંત ॥
 આરે પરબદા બેડી રૂડી, માગસર સુદી અગીયારસ વડી ॥ ૧ ॥
 મહિનાથનાં ત્રીન કટ્યાણુક, જન્મ દીક્ષાને કેવલજ્ઞાન ॥ અર દીક્ષા
 લીધી રૂડી ॥ માગસર સુદી અગીયારસ વડી ॥ ૨ ॥ નમીને ઉપ-
 ન્યુ કેવલ જ્ઞાન, પાંચ કટ્યાણુક અતિ પ્રધાન ॥ એ તિથિની
 મહિમા વડી, ॥ માં ॥ ૩ ॥ પાંચ ભરત ઐરવ્રત ઇમહીજ,
 પાંચ કટ્યાણુક હુવે તિમહીજ ॥ પચાસની સંખ્યા પરગડી, ॥
 માં ॥ ૪ ॥ અતીત અનાગત ગણતા એમ, દોઢસો કટ્યાણુક
 થાય તેમ ॥ કુણુ તિથિ છે એ તિથિ જેવડી ॥ માં ॥ ૫ ॥ અનંત
 ચોવિશી ઇણુ પરે ગણો, લાલ અનંત ઉપવાસ તણો, એ તિથિ
 સહુશીર એ ખડી, ॥ માં ॥ ૬ ॥ મૌન પણે રહ્યા શ્રીમહિનાથ,
 એક દિવસ સંયમ વ્રત સાથ ॥ મૌન તણી પરે વ્રત ઇમ વડી ॥
 માં ॥ ૭ ॥ આઠ પોહોરી પોસો લીજીયે, ચોવિહાર વિધિશુ
 કીજીયે ॥ પણુ પ્રમાદ ન કીજે ઘડી ॥ માં ॥ ૮ ॥ વર્ષ ઇગ્યાર
 કીજે ઉપવાસ, જાવજીવ પણુ અધિક ઉત્ત્રાસ ॥ એ તિથિ મોક્ષ
 તણી પાવડી, ॥ માં ॥ ૯ ॥ ઉજમાણું કીજે શ્રીકાર, જ્ઞાનનાં
 ઉપગરણુ ઇગ્યાર ઇગ્યાર ॥ કરો કાઉસગ ગુર પાચે પડી ॥ માં ॥
 ૧૦ ॥ દેહેરે સ્નાત્ર કીજે વડી, પોથી પુજે જે મન રળી ॥ મુક્તિ
 પુરી કીજે હુંકડી ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ મૌન અગીયારસ મોટું પર્વ,
 આરાધ્યાં સુખ લડીએ સર્વ ॥ વ્રત પર્યખખણુ કરો આખડી ॥
 માં ॥ ૧૨ ॥ જેસલ સોલ ઇળા કચાગ્રી સમે, કીધું સ્તવન
 સહુ મનગમે ॥ સમય સુંદર કહે દાહડી ॥ માં ॥ ૧૩ ॥

શ્રી વીશ સ્થાનકનું સ્તવન.

૥ હાંરે મારે પ્રણમું સરસ્વતી માયું વચન વિલાસજો, વીશરે
 તપ સ્થાનક મહિમા ગાઈશુંરે લોલ ૥ હાંરે મારે પ્રથમ અરિહંત
 પદ લોગસ્સ ચોવીસજો, બીજેરે સિદ્ધ સ્થાનક પત્તર ભાવશુંરે લોલ
 ૥૧ ૥ હાંં ત્રીજે પવયણયું ગણુશો લોગસ્સ સાતજો, ચઉથેરે આ-
 ચારિયાણું છત્રીસનો સહીરે લોલ ૥ હાંંગા શ્રેણુંપદ પંચમે દસ
 ઉદારજો, છઠેરે ઉવજ્જાયાણું પચત્રીસનો સહીરે લોલ ૥ ૨ ૥ હાંંગા
 સાતમે નમોલોચે સંવસાહુ સત્તાવીસજો, આઠમે નમો નાણુસ્સ
 પંચે ભાવશુંરે લોલ ૥ હાંં નવમે દરિયણુ સડસડ મનને ઉદારજો
 દશમે નમો વિણુયસ્સ દસ વખાણીએરે લોલ ૥ ૩ ૥ હાંં ૥
 અગીઆરમે નમો ચારિત્તસ્સ લોગસ્સ સત્તરજો; બારમે નમો બંભસ્સ
 નવગુણે સહીરે લોં ૥ હાંં ૥ કીરિયાણું પદનેરમે વત્રી પચવીસજો,
 ચઉદમે નમો તવસ્સ આર ગુણે સહીરે લોં ૥ ૪ ૥ હાંં પંદરમે
 નમો ગોયમસ્સ અઠાવીસજો, નમો જિણાય ચઉવીસ ગણુશું સોલ-
 મેરે લોં ૥ સત્તરમે નમો ચારિત્ત લોગસ્સ સિત્તેર જો, નાણુ-
 સ્સનો પદ ગણુશું એકાવન અઠારમેરે લોં ૥ ૫ ૥ હાંં ઓગ-
 ણીસમે નમો સુઅસ્સ વીસ પીસ્તાલીસજો, વીસમે નમો તિત્થસ્સ
 વીસ ભાવશુંરે લોં ૥ હાંં તપનો મહિમા ચારસેં ઉપર વીસજો,
 ષટમાસે એક ઓલી પૂરી કીજીએરે લોં ૥ ૬ ૥ હાંં તપ કરતાં
 વળી ગણીયે દોયહજાર જો, નવકારવાલી વીસે સ્થાનક ભાવશુંરે
 લોં ૥ હાંં પ્રભાવના સંઘ સ્વામી વચ્છલ સારજો, ઉજ્જમણું
 વિંધ કીજીએ વિનય લીજીએરે લોં ૥ ૭ ૥ તપનો મહિમા
 કહ્યો શ્રી વીર જિનરાયજો, વિસ્તારે ઈમ સંગંધ ગોયમ સ્વામિનેરે
 લોં ૥ હાંં તપ કરતાં વત્રી તીથેર પદ હોયજો, દેવશું ઈમ

કાંતિ સ્તવન સોહામણોરે લોગ ॥ ૮ ॥ ઇતિશ્રી વીસ સ્થાનક
સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

શ્રી અઢીદ્વીપ વીસજિનસ્તવન.

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ ધાતકી ખંડના ભરતમાં ॥ એ દેશી ॥

વંદુ મનશુદ્ધ વિહરમાન જીણેસર વીસ, દ્વીપ અઢીમે વિચરે
જયવંતા જગદીશ ॥ કેવલ જ્ઞાનને ધારે તારે કરી ઉપગાર, કિણુ
કિણુ કામે કુણુ કુણુ જિણુ કહીશું સુવિચાર ॥ ૧ ॥ પેતાલીસ
લખ જોયણુ માનુષ ક્ષેત્ર પ્રમાણુ, વડીયાકારે અર્ધપુષ્કર સીમા
જાણુ ॥ દોય સમુદ્રે સોહો દ્વીપ અઢારસાર, તીણુમે પંનરે કર્મ-
ભૂમિનો કહું અધિકાર ॥ ૨ ॥ પહિલો જંબુદ્વીપ સમે વિચ
ચાલ આકાર, લાંબો પહોલો એક લખ જોયણુને વિસ્તાર ॥ મોટો
તેહને મધ્ય સુદર્શન નામે મેર, તિણુથી દિશિ વિદિશાની ગીણુતી
ચારે ફેર ॥ ૩ ॥ મેઢ્યકી દક્ષિણુ દિશિ એહ ભરત શુભક્ષેત્ર,
પાંચસે દવીસ જોયણુ છકલા તેહનો વેત્ર ॥ ઉત્તર ખંડમાં એહવો
એરવત ક્ષેત્ર કહાય, ઈણુ ગિહુ કર્મ ભૂમિ આરા છયે ફિરતા જાપ
॥ ૪ ॥ તેત્રીસ સહસ ઇસય ચોરાસી જોયણુ જાણુ, ચાર કલાએ
મહાવિદેહ વિષ્કંભ વખાણુ ॥ ભરતથી ગમણો એક એક વિજય
તણો પરિમાણુ, એહવી વિજય ગત્રીસ, વિરાજે જંહુનો ઠાણુ ॥
૫ ॥ મેરૂ વિચે કરે પૂરવ પશ્ચિમ દોય વિભાગ, સોત્રે સોલે વિ-
જય તિહાં વિચરે વિતરાંગ ॥ શાસ્વતે ચોથે ચારે તારે શ્રી અ-
રિહંત, એ હવે મહાવિદેહ કર્મ ભૂમિ ત્રીજી તંત ॥ ૬ ॥ પૂર્વ-
વિદેહ વિજય પુષ્કલાવતી આઠમી કામ, પુંડરીકાણી નગરી તીકું
સીમંધર સ્વામી ॥ વપ્ર વિજય પાંચમી વિજયપુરનો નામ પશ્ચિમ

વિદેહ બીજા યુગમંધર કીજે પ્રણામ ॥ ૭ ॥ તિમહીજ નવમી
વચ્ચવિજય વળી પૂર્વવિદેહ ॥ નયર સુસીમા તીજે ખાહુ નમું
ધરી નેહુ ॥ વક્ત્રી નાવર્તિ ચોવીસમા પશ્ચિમવિદેહ વખાણુ, વીત-
શોકા નગરી તીહાં, ચોથો સુખાહુ સુખાણુ ॥ ૮ ॥ એ ચ્યારેહી
જિનવર જંબુદ્વીપ મઝાર, મહાવિદેહ સુદર્શન મેર તણે પ્રકાર ॥
એવો જંબુદ્વીપ મહાગઢ જેમ ગિરીદ, ખાઈપે દોઈ લખ જોયણ
લખણસમુદ્ર ॥ ૯ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૨ ॥ દીપે બીજે દ્વીપ એ ધન્ય ધન્ય ધાતકી
ખંડ, પહોલો ચિહું લખજોયણે મંડલરૂપે મંડ ॥ ૧૦ ॥ પૂર્વ
પશ્ચિમ ધાતકી, ખંડ ગણીજે દોય ॥ વિજયમેર પૂર્વ દિશે, પ-
શ્ચિમ અચલમેર જોય ॥ દી૦ ॥ ૧૧ ॥ દોય ભરત દોય એરવત
દોયવલી મહાવિદેહ ॥ કર્મભૂમિ છે ષટ જિહાં, ઉણહીજ નામે
એહુ ॥ દી૦ ॥ ૧૨ ॥ એક એક મેરુને આશરે, કર્મ ભૂમિ
તિન તિન ॥ નિજ નિજ મેરુ માંડીને, લખો ચિહું દિશ લીન
॥ દી૦ ॥ ૧૩ ॥ શ્રીયુગત જિન પાંચમા, છટ્ટા સ્વયંપ્રભ ઇશ ॥
ઋષભાનન જિન સાતમા, સમરીજે નીશ દિશ ॥ દી૦ ॥ ૧૪ ॥
અનંતવીર્ય જિન આઠમા, એ ચ્યારે જિન રાય ॥ પૂર્વ ધાતકી
ખંડમે, મહાવિદેહ રહાય ॥ દી૦ ॥ ૧૫ ॥ પહોલા ચિહું જિન-
નીપરે, વીચનગર દિસ ઠાણુ ॥ તીણહીજ નામે અનુકમે, વિજય
મેર અહીં નાણુ ॥ દી૦ ॥ ૧૬ ॥ નવમા સુરપ્રભુ નમુ, દશમા
દેવ વિશાલ ॥ ઈમ વજ્રધર અગીયારમા, ત્રિકરણુ પ્રણમું ત્રિકાલ
॥ દી૦ ॥ ૧૭ ॥ બારમા ચંદ્રાનન જિન, પશ્ચિમ ધાતકીમાંહિ ॥
વિચરે ચ્યારે જિનવરા, અચલ મેર ઉચ્છાહુ ॥ દી૦ ॥ ૧૮ ॥
એહવો ધાતકી ખંડ એ, પ્રદક્ષિણા પ્રકાર ॥ અલખ જોયણુવી-
ંયો, સમુદ્ર કાલોદધિ સાર ॥ દી૦ ॥ ૧૯ ॥

॥ ૬૧ ॥ ૩ ॥ કાલોદધિને પેલે પારે, વીંટયો ચુડી જેમ
 વિચારે ॥ સોલે લાખ જોયણ વિસ્તારે, દ્વીપ પુષ્કરવર અતિ સુ-
 ખકારે ॥ સુખકારે પુષ્કર દ્વીપ તીજે, તેહને આગેવગે ॥ દ્વીપ
 પડયો પર્વત માનુષ્યત્તર, મનુષ્યક્ષેત્ર તિહાંલગે ॥ તિણ આધ કરી
 અઠલાખ જોયણ, અર્ધ પુષ્કર એમએ ॥ તીહાં કર્મભૂમિ છએ
 કહીજે, ધાતકીખંડ જેમ એ ॥ ૨૦ ॥ આધે પુષ્કરને પૂર્વ દિશે,
 મંદિર નામે મેરૂ તિહાં વસે ॥ પાંચમ વિજયમાલી મેરૂએ ઇહાં
 કીણઠામે ઇતરે ફેર એ ॥ ફેરએ ઇતરે ઇહાં નામે અવરઠામે કો
 નહીં, એક એક મેરૂ ત્રીને ત્રીને કર્મ ભૂમિ તિહાં કહી ॥ તિમ
 ભરત ઐરવત વિદેહે, નામ સિરખેહે ॥ તપ તીણુડીજ નામે વિજય
 સગડી શાશ્વતા ધર્મક્ષેત્રએ ॥ ૨૧ ॥ ધાતકી ખંડે તિરા પુષ્કર
 સહી ઇણ ક્ષેત્રનો નામ કહ્યો નહીં ॥ દુગણ દુગણી અતિ વિસ્તાર
 એ, શાસ્ત્ર થકી લેજો સુવિચાર એ ॥ સુવિચાર દાખી તેહ સઘડો
 નગર તિમડીજ મન ગમે, પૂર્વ પશ્ચિમ જેહ જિણુદિશ તેહ તિ-
 મહીજ અનુકમે ॥ શ્રીચંદ્રબાહુ ભુજંગ ઇસર નેમ ચાર તીર્થકરા
 પૂર્વ પુષ્કર અર્ધમાંહે સર્વ જીવ સુખકરા ॥ ૨૨ ॥ વૈરસેન વંદુ
 જિન સત્તરમા, શ્રી મહાભદ્ર અઢારમા નિત નમે ॥ દેવજસા ઓ-
 ગણીસમા દેવએ, જસોઝદિ વીરમ જિન સેવ એ ॥ જિન સેવ
 ચારે અર્ધ પુષ્કર માંહે પશ્ચિમ ભાગએ ॥ તિહાં મેરૂ વિજય-
 માલી ચિહ્નદિસ વિચરતા ચીતરાંગ એ ॥ ચોરાશી પૂર્વ લાખ વરસાં
 આકે એક એક જિનતણે, પાંચસે ધનુષ શરીર સોહે, સોવન વરસ
 ગુહામણે ॥ ૨૩ ॥ કાલ જઘન્યે ઇમ જિન વીસએ, હવે ઉત્કૃષ્ટ
 લેદ કહીસ એ ॥ એકસો સિત્તેર જિહાં જિનવર રહે, પાંચે ભરતે
 જિણ પાંચ લહે ॥ જિણ લહે પાંચે તેમ પાંચ ઐરવત મહી દાખ

હુઆ ॥ એક એક વિદેહ બત્તીસ વિજયા, જહાંપણુ જિણુ જુ-
જુઆ ॥ એકસો સિતેર એમ જિનવર, કોડી નવ વહી કેવલી ॥
નવ સહસ કોડી અવર મુનિવર વંદીએ નિત તે વહી ॥ ૨૪ ॥
ઇહાં ભરતે એરત્રતે આજ એ, પંચમ આરે નહીં જિનરાજ એ,
ધન્યધન્ય પાંચે મહાવિદેહ એ, વીચરે વીસે જિન ગુણગેહ એ,
ગુણગેહ દોષ અઢાર જીત્યા અતિશયા ચોતીસ એ ॥ ચોસઠ ઇન્દ્ર
નરિંદ્ર સેવત નમુ તે નીસ દીસએ ॥ તીહાં આજ વિચરે તરણતા-
રણ કેવલી દોયે કોડએ, હુઆ સહસ કોડીસુ સાધુ ખીબ, નમુ
એકર જોડએ ॥ ૨૫ ॥

॥ કલસ ॥ એમ અઢી દ્વીપ પનરમા કર્મ ભૂમિક્ષેત્ર પ્રમા-
ણુએ, સિદ્ધાંત પ્રકરણુ સાખ ભાખ્યા વીસ વિહરમાણુ એ ॥ શ્રી
નગર જેસલમેર સંવત સતર ગુણતીસે સમે, સુખવિજય હરખ
જિણુંદ સાનિધે, નેહુ ધરિ ધર્મસિંહુ નમે ॥ ૨૬ ॥ ઇતિ શ્રી અ-
ઢીદ્વીપ જિન સ્તવન સંપૂર્ણ.

શ્રી કલ્યાણકનું સ્તવન.

॥ હુહા ॥ પ્રણમી જિન ચોવીત્રને, કહું કલ્યાણક તાસ ॥
માસ અમાવસ્ય તણી, રીતિ ધરી સુવિદાસ ॥ ૧ ॥ જેહના નામ
સ્મરણુ થકી, નાસે ભવ ભવ પાપ ॥ તિણે કલ્યાણકને દિને, કીજે
પ્રમુનો જાંપ ॥ ૨ ॥ અવન પરમેષિને વમઃ, જનમ અહરિતે
નામ ॥ નાથાય નમઃ દિક્ષા પદે, ગણીએ નિજગુણુ કામ ॥ સર્વ-
જ્ઞાય નમઃ કેવલી, મોક્ષ પારગતાય ॥ આંખિવ પૌપધને વળી,
એ કાસણે પણુ થાય ॥ ૪ ॥

(૫૨)

॥ ઢાળ ॥ ૧ ॥ પ્રભુ ચિત્ત ધરીને અવધારે મુજવાત

॥ એ દેશી ॥

આસો સુદ પૂનમ દિનેજી, ચ્યવિયા નમિ જિનરાય ॥ વંદી
પાંચમ દિન કેવલીજી, સંભવ જિનબર થાય ॥ ૧ ॥ ભવિ ભાવ
ધરીને ગાવો જિન કલ્યાણ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ એ કલ્યાણક
આરશે જી, નેમજી ચ્યવન પ્રમાણ ॥ પદ્મપ્રભુ જિન જનમીયાજી
તેરસે દિક્ષા મંડાણ ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥ વીર અમાવાસે શિવ ગ-
યાજી, હવે કાર્તિક સુદ જાણ ॥ ત્રાજે સુવિધિ કેવલીજી, બારસે
અર જિનનાણ ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ કાર્તિકવદી પાંચમ દિનેજી,
સુવિધિ જન્મ એમ હોય ॥ છઠે વ્રત સુવિધિ લીએજી, દસમે
વીર વ્રત જોય ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ અગીઆરસ દિને શિવ લહ્યાજી
જિન ઉત્તમ મહારાજ ॥ પદ્મપ્રભુને પ્રણમતાંજી, લહીયે અવિ-
ચલ રાજ ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ પ્રથમ ગોવાલા તણે ભવેજી ॥ એ દેશી ॥

માગસર શુદ્ધ દશમી દિનેજી, કલ્યાણક છેરે દોય ॥ અર-
જિન જન્મને શિવ લહ્યાજી, તે પ્રણુમો સહુ કોયરે ॥ ભવિકા ॥
પ્રણુમો શ્રી જિનચંદ ॥ જસ પ્રણુમે વાસવ વૃંદરે ॥ ભવિકાં ॥
૧ ॥ એ આંકણી ॥ અગીઆરસ દિન મોટકોજી, જે દિન પાંચ
કલ્યાણ ॥ મહિ જન્મવ્રત કેવલીજી, અર વ્રત નમી જિન નાણુરે
ભવિકાં ॥ ૨ ॥ જન્મ્યા સંભવ ચૈત્રશેજી, પુનમે વલી વ્રત
લીધ ॥ વદી દશમીથી ચૈાદશ લગેજી, લાગટ છે પ્રસિદ્ધરે ॥ ભ-
વિકાં ॥ ૩ ॥ પાર્શ્વ જન્મ વલી વ્રત લીયોજી, ચન્દ્રજન્મ વ્રત
સાર ॥ શીતલ કેવલ પામીયાજી, હવે પોસ સુદી અવધારરે ॥

ભવિકા ૦ ॥ ૪ ॥ વિમલ કેવલી છઠે દિનેજી, નવમી એ શાંતિને
 નાંજી ॥ અજિત નાજી અગીઆરસેજી, લોકાલોક સુખજી ॥ ભ-
 વિકા ૦ ૫ ॥ ચૌદસે કેવલ ઉપનોજી, અભિનંદન જિજી બાજી ॥
 ધર્મ કેવલી પુનિમેજી, હવે વદીનું મંડાજી ॥ ભવિ ૦ ॥ ૬ ॥
 છઠે પદ્ય ચ્યવન બહુજી, આરસને દિન દોય હોય ॥ શિતલ જન્મ
 મુનિ થયાજી, તેરસે ઋષલ શિવ હોયરે ॥ ભવિકા ૦ ॥ ૭ ॥
 અમાવાસ્યા દિન પામીયાજી, શ્રેયાંસ કેવલનાજી ॥ જિન ઉત્તમ
 ચદ પદ્યનેજી, પ્રજુમો ભવિક સુખજી ॥ ભવિકા ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ સુંદર મહાસુદીમાં હવે જાણીયે, એ કલ્યા-
 ણુક ખીજે હો ॥ સુંદર અભિનંદન પ્રજુ જનમીયા, કેવલી વાસુ-
 પૂજ્ય હો ॥ સુંદર કલ્યાણુક દિને ગાઇએ ॥ ૧ ॥ સુંદર ત્રીજ
 દીને પણ દોષ કહ્યા, જન્મ વિમલને ધર્મહો ॥ સુંદર ચોથે વિ-
 મલ જિન વ્રત લીયે, આઠમે અજિતનો જન્મહો ॥ સુ ૦ ॥ ૨ ॥
 સુંદર નોમે અજિત દિક્ષા લીયે, આરસે વ્રત અભિનંદ હો ॥
 સુંદર તેરસે ધર્મ ચારિત્રિયા, વદી માં સુખી સુખકંદ હો ॥ સુ ૦ ॥
 ૩ ॥ સુંદર છઠે સુપાસજી કેવલી, સાતમે દોય કલ્યાણ હો ॥ સું-
 દર શિવ પહોલ્યા સુપાસજી, ચંદ્રપ્રજુ લહે નાજી હો ॥ સું ॥
 ૪ ॥ સુંદર નોમ દિને સુવિધિ ચ્યવીયા, એકાદશી આદિ નાજી
 હો ॥ સુંદર આરસે દોય શ્રેયાંસ જણા, મુનિસુવ્રત નાજી જાણી
 હો ॥ સુ ૦ ॥ ૫ ॥ સુંદર તેરસે શ્રેયાંસ વ્રત લીયે, જાયા ચૌદસે
 વાસુપૂજ્ય હો ॥ સુંદર અમાવાસ્યા વાસુપૂજ્ય વ્રત, કાગળ સુદી
 હવે ખીજહો ॥ સુંદર ૦ ॥ ૬ ॥ સુંદર અર ચ્યવીયા ચોથે મહિ
 ચ્યવ્યા, સંભવ આઠમ ચ્યવન હો ॥ સુંદર આરસે દોય સુવ્રત વ્રતી
 મહી મોક્ષ કરો મનન હો ॥ સુંદર ૦ ॥ ૭ ॥ સુંદર વદી ચોથે

દોય જાણીએ, પાર્શ્વ વ્યવન નાણુ હો ॥ સુંદર પાંચમ ચંદ્ર વ્ય-
વ્યાવલી, આઠમ દોય કલ્યાણુક હો ॥ સુંદર ॥ ૮ ॥ સુંદર ઋ-
ષભણ જનમને વ્રત લીયે, આર મુદ્ધી કરી લોચ હો ॥ સુંદર
તપપદ પદ્મ નમ્યા થકી, નવિ આવે ભવિ શોચ હો ॥ સુંદર ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ માલી કેરા ખાગમાં ॥ એ દેશી ॥

ચૈત્ર સુદી ત્રીજે સૂર્યો કુંથુ જિનનાણુરે લો ॥ અહો કુંથુ જિન
નાણુરે લો ॥ ત્રણ પાંચમે અનંત અણતણ, સંભવ નિર્વા-
ણુરે લો ॥ અહો સંભવ ॥ ૧ ॥ નોમે સુમતિ જિન શિવ વર્ધા
અગીઆરસે લહ્યા નાણુરે લોલ ॥ અહો અં તેરસે વીરણ જ-
નમીયા, રાકા પદમ વિનાણુરે લો ॥ અહોરાં ॥ ૨ ॥ વદી પડવે
કુંથુ શિવ લહ્યા, ખીજે શિતળ સિધ્યારે લોલ ॥ અહો ॥ કુંથુ
દિક્ષા લીએ પાંચમે, નિજ કાર્ય સિધ્યાં રે લોલ ॥ અહો ॥
૩ ॥ ચવીયા શિતલ છકૂ દિને, નમિ શિવ પદ દશમેરે લોલ
॥ અહો ॥ અનંત જન્મ વલી તેરસે, ત્રણ છે ચૌદમેરે લોલ
॥ અં ॥ ૪ ॥ દિક્ષા કેવલ ઇણુ દીને, પામ્યા શ્રીઅનંતરે લોલ
॥ અહો ॥ તિમ કુંથુ જિન જન્મીયા, પ્રણુમો ભવિ સંતરે લો
॥ અહો ॥ ૫ ॥ વૈશાખ સુદી ચોથને દીને, અભિનંદન ચવિયારે
લો ॥ અહો ॥ અભિનંદન શિવ પામીયા, સુમતિ જિન જા-
ચારે લો ॥ અહો ॥ નોમે સુમતિ વ્રત વીરણ, દશમે નાણુ
ચાચારે લો ॥ અહો ॥ ૭ ॥ ખારસે વિમલ વ્યવન થયા, હવે
તેરસે છકૂરે લો ॥ અહો ॥ અજિત વ્યવ્યા વદી સાંભલો, વ્યવ્યા
એયાંસ છઠેરે લો ॥ અહો ॥ ૮ ॥ આઠમે સુવ્રત જનમીયા,
નેમિ મોક્ષ પધાર્યારે લો ॥ અહો ॥ તેરસે શાંતિ જન્મીયા તે,
મ સિદ્ધિ સિધાચારે લો ॥ અહો ॥ ૯ ॥ શાંતિ વ્રત લીયે ચૌ-

(૫૫)

દશે, તજી સર્વ ઉપાધિરે લો ॥ અહો ॥ તસપદ પદ્યને પ્રણ-
મતાં, લહેઃ અવ્યાખાધરે લોલ ॥ અહો ॥ અ ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ વાડી કુલી અતિ ભલી ॥ મનભમરારે
॥ એ દેશી ॥

જેઠ સુદી પાંચમ દિને, જિન નમીયેરે ॥ મોક્ષ ગયા
ધર્મનાથ ભવિક જિન નમીયેરે ॥ ચવિયા વાસુપૂજ્ય નવમીયે
જિન નમીયેરે ॥ જે તારે ગ્રહી હાથ, ભવિક જિન નમીયેરે ॥ ૧ ॥
ખારસે સુપાસજી, જન્મ્યા જિં ॥ તેરસે દીક્ષા લીધ ॥ ભં ॥
વદી ચોથે ચ્યવ્યા ઋષભજી ॥ જિં ॥ સાતમે વિમલને મોક્ષ
॥ ભં ॥ ૨ ॥ નમિ જિન દીક્ષા નવમીયે ॥ જિં ॥ અસાડ
શુદી છઠ દીને ॥ ભં ॥ વીર ચ્યવન છે આઠમે ॥ જિનં ॥
મોક્ષ અરિષ્ટ નેમિ જિન ॥ ભં ॥ ૩ ॥ વાસુપૂજ્ય શિવ ચૌદશે
॥ ભં ॥ વદી ત્રીજે અવધાર ॥ ભં ॥ સિદ્ધિશ્રી શ્રેયાંસને
॥ જિં ॥ પામ્યા ભવોદધિ પાર ॥ ભં ॥ ૪ ॥ અનંતનાથ
ચ્યવ્યા સાતમે ॥ જિં ॥ આઠમે નેમિ જિન જન્મ ॥ ભં ॥
કુંથુ ચ્યવ્યા નોમે તેહના ॥ જિં ॥ પ્રણમો પાદ પદ્મ ॥ ભં ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥ સુણ મોરી સજની રજની જાયરે ॥ એ દેશી ॥

સુમતિ ચ્યવ્યા શ્રાવણ સુદ બીજેરે ॥ નેમિ જન્મ પાંચમ
દિન લિજેરે ॥ છઠ દિન દીક્ષા નેમજીએ લીધીરે ॥ પાર્શ્વ આ-
ઠમ દિન વરીયા સિદ્ધિરે ॥ ૧ ॥ પુનમે મુનિસુમત પ્રણ ચ્યવિ-
યારે ॥ વદી સાતમે દોય કલ્યાણક જાણારે ॥ શાન્તિ ચ્યવન
ચન્દ્ર નિર્વાણરે ॥ આઠમે ચવીઆ સુપાસ જન ભાણરે ॥ ૨ ॥
ભાદરવા સુદી નવમી સુવિધિ નિર્વાણરે ॥ વદી અમાવાસ્યા અરીષ્ટ

નેમી નાણુરે ॥ એણીપેરે શ્રીજીન ઉત્તમ ગાયારે ॥ પદ્મવિજય કહે
ભવ ફલ પાચારે ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૭ ॥ ગિરુઆરે ગુણુ તુમ તણુ ॥ એ દેશી ॥

કડ્યાણુક દિન ગાઈએ, ભાવ હર્ષ ધરી બહુ માનોરે ॥
પ્રભુ ગુણુ સ્મરણુ નિત્ય કરી, તપ કરીયે થઈ સાવધાનોરે ॥૩૦૧॥
તે કડ્યાણુકનું ગણો, વડી ગણુણું દોય હુઆરે ॥
વર્તમાન ચોવીશીએ, કડ્યાણુક દિન અતિ સારોરે ॥ ૩૦ ॥ ૨ ॥
ઈમ અનંત ચોવીશી ધારીએ, તો અનંત કડ્યાણુક થાયરે ॥
ઉજમણું પણ કીજીયે, ધરી ભક્તિ શક્તિ નિરમાયરે ॥૩૦૧૩॥
સંવત અઢાર છત્રીશના, માહાવદી બીજને શનિવારે ॥
શોભન જોગે શોભન થયું, પ્રભુ ગાયો હર્ષ અપારરે ॥૩૦૧૪॥
પાટણુ ચોમાસું રહી, લહી જિન ઉત્તમ સુપસાયરે ॥
પદ્મવિજય પુણ્યે કરી, ઈમ યુણીયા શ્રી જિનરાયરે ॥ ૩૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રી છ આવશ્યકનું સ્તવન.

॥ હુહા ॥ ચોવીસે જિનવર નમું, ચતુર ચેતના કાજ ॥
આવશ્યક જિણુ ઉપદેશ્યા, તે યુણુશ્યું જિનરાજ ॥ ૧ ॥ આવ-
શ્યક આરાધીયે, દીવસ પ્રત્યે દોયવાર ॥ દુરિત દોષ દૂરે ટલે, એ
આત્મઉપકાર ॥ ૨ ॥ સામાયિક ચઉવિસથથો, વંદન પડિકમણેણુ
કાઉસગ્ગ પચ્ચખાણુકર, આતમ નિર્મળ એણુ ॥ ૩ ॥ ઝેર જાય
જિમ જાંશુલી, મંત્ર તણો મહિમાય ॥ તેમ આવશ્યક આદરે,
પાતક દુર પલાય ॥ ૪ ॥ ભાર તણુ જિમ ભારવહીં, હેલે હળવો
થાય ॥ અતિયાર આલોચનાં, જન્મ દોષ તિમ જાય ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ કપુર હોય અતિ ઉજ્જ્વલે ॥ એ દેશી ॥

॥ પેહેલું સામાયિક કરોરે, આણી સમતા ભાવ ॥ રાગ
દ્વેષ દ્વેષ કરોરે, આતમ એક સ્વભાવરે ॥ પ્રાણી સમતા છે ગુણ
ગેહ ॥ એતો અલિનવ અમૃત મેહરે ॥ પ્રાણી ॥ ૧ ॥ આપે
આપ વિચારીએરે, રમીએ આપ સ્વરૂપે ॥ મમતા જે પરભાવ-
નીરે, વિષમા તે વિષ કુપરે ॥ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ ભવ ભવ મેળવી
મુકીયારે, ધન કુટુંબ સંજોગ ॥ વાર અનંતી અનુભવ્યારે, સવિ
સંજોગ વિજોગરે ॥ પ્રાણી ॥ ૩ ॥ શત્રુ મિત્ર જગડો નહીરે,
સુખ દુઃખ માયા જલ ॥ જે જોગે ચિત્ત ચેતનારે, તો સવિદુખ
વિસરાલરે ॥ પ્રાણી ॥ ૪ ॥ સાવધ જોગ સખી પરિહરોરે, એ
સામાયિક રૂપ ॥ હુઆ એ પરિણામથીરે, સિદ્ધ અનંત અરૂપરે
॥ પ્રાણી ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ સાહેલડીની ॥ એ દેશી ॥

॥ આદીશ્વર આરાહીયે સાહેલડીરે, અનિત લાજે લગવંત
તો ॥ સંભવનાથ સોહામણા ॥ સાં ॥ અભિનંદન અરિહંત તો
॥ ૧ ॥ સુમતિ પદ્મપ્રભ પુણ્યે ॥ સાં ॥ સમરૂં સ્વામી સુપા-
ર્શ્વતો ॥ ચંદ્રપ્રભ ચિત્ત ધારીએ ॥ સાં ॥ સુવિધિ સુવિધિ
ઋદ્ધિ વાસતો ॥ ૨ ॥ શીતલ ભૂતલ દિનમણી ॥ સાં ॥ શ્રી
પુરણ ત્રેયાંસતો ॥ વાસુપૂજ્ય સુર પૂજ્યા ॥ સાં ॥ વિમલ વિ-
મલ જસ હોતતો ॥ ૩ ॥ કરૂં અનંત ઉપાસના ॥ સાં ॥ ધર્મ
ધર્મ ધુર ધાર તો ॥ શાંતિ કુંથુ અર મલ્લિ નમુ ॥ સાં ॥
મુનિસુવ્રત વડવીર તો ॥ ૪ ॥ ચરણ નમું નમીનાથના ॥ સાં ॥
નેમિશ્વર કરૂં ધ્યાન તો ॥ પાર્શ્વનાથ પ્રભુ પૂજ્યે સાહેલડીરે,

વંદુ શ્રીવર્ધ્માન તો ॥ ૫ ॥ એ ચોવીસે જિનવરાં ॥ સાં ॥
 ત્રિભુવન કરણ ઉદોતતો ॥ મુક્તિ પંથ જોણે દાખવ્યો ॥ સાં ॥
 નિર્મલ કેવલ જ્યોતિ તો ॥ ૬ ॥ સમકિત શુદ્ધ એહથી હોય
 ॥ સાં ॥ લીજે ભરનો પાર તો ॥ ખીનું આવશ્યક ઈશ્યું ॥
 સાં ॥ ચઉવીસથો સાર તો ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ ગીરિમાં ગોરો ગીરુઓએ ॥ એ દેશી ॥

॥ જે કર જોડી ગુરુ ચરણે દેઉ વાંદણારે ॥ આવશ્યક
 પચવીશ ધારોરે, ધારોરે ધારા, રેદોષ બત્રીશ નિવારીએરે ॥ ૧ ॥
 ચાર વાર ગુરુ ચરણે, મસ્તક નમીએરે ॥ બાર કરી આર્ત ખામોરે
 ખામોરે ખામોરે વલી તેત્રીસ આશાતનારે ॥ ૨ ॥ ગીતાર્થ ગુણી ગિરુ
 ગુરુને વંદતાંરે, નીચ ગોત્ર ક્ષય જાય, થાયેરે થાયેરે ઉચ ગોત્રની
 અરજનારે ॥ ૩ ॥ આણુ ઓલંગે કોઈ ન જગમાં તેહનીરે, પર-
 ભવ લહે સૌભાગ્ય, ભાગ્યરે ભાગ્યરે દીપે જગમાં તેહનુંરે ॥ ૪ ॥
 કૃષ્ણરાય મુનિવરને દીધાં વાંદણારે, ક્ષણિક સમકિત સાર પામ્યારે
 પામ્યારે તીર્થકર પદ પામશેરે, ॥ ૫ ॥ શીતલ આચાર્ય જિમ
 બાણુજને રે દ્રવ્ય વાંદણાં દીધ, ભાવેરે ભાવેરે દેતાં વલી કેવલ
 લહ્યુંરે ॥ ૬ ॥ એ આવશ્યક ત્રીનું એણીપેરે જાણુએરે, ગુરુવંદણુ
 અધિકાર ॥ કરએરે કરએરે વિનય ભક્તિ ગુણવંતની રે ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ ચેતન ચેતોરે ચેતના ॥ એ દેશી ॥

॥ જ્ઞાનાદિક જિનવર કહ્યારે, જે પાંચે આચાર તો ॥ દોય-
 વાર તે દિન પ્રતિરે, પડિછમીએ અતિચાર ॥ જ્યો જિન બીર-
 છરે ॥ ૧ ॥ આલોઇને પડિછમીરે, મિચ્છામિ દુક્કડં દેય ॥ મન
 વચ કાયા શુદ્ધ કરીરે, ચારિત્ર ચોખું કરેય ॥ જ્યો ॥ ૨ ॥

અતિચાર શલ્ય ગોપવેરે, ન કરે દોષ પ્રકાશ ॥ માછી મહુ તણી
પરેરે, તે પામે પરિહાસ ॥ જયો ૦ ॥ શલ્ય પ્રકાશે ગુરુ મુખેરે,
હોય તસ ભાવ વિશુદ્ધ ॥ તે હસી હારે નહીંરે, કરે કર્મશું યુદ્ધ
॥ જયો ૦ ॥ ૩ ॥ અતિચાર ઇમ પડિછમીરે, ધર્મ કરો નિઃશલ્ય
॥ જિતપતાકા તિમ વરોરે, જિમ જગ પદ્મહી મહુ ॥ જયો ૦
॥ ૫ ॥ વંદિતુ વિધિશું કહોરે, તિમ પડિકમણા સૂત્ર ॥ ચોથું
આવશ્યક ઇચ્છુરે, પડિકમણા સૂત્ર પવિત્ર ॥ જયો ૦ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ હવે નિસુણો ઇહાં આવીયા ॥ એ દેશી ॥

॥ વૈધ વિચક્ષણ જેમ હરે એ, પહેલાં સોલ વિકારતો ॥
દોષ શેષ પછી રૂઝવાએ, કરે ઔષધ ઉપચાર તો ॥ ૧ ॥ અતિ-
ચાર વ્રણ રૂઝવાએ, કાઉત્સગ્ગ તિમ હોય તો ॥ નવપદ્મવ સંયમ
હુવે એ, દૂષણ નવી રહે કોય તો ॥ ૨ ॥ કાયાની સ્થિરતા કરી
એ, ચપલ ચિત્ત કરો ઠામતો ॥ વચન ભેગ સવિ પરિહરિએ,
રમીએ આતમરામ તો ॥ ૩ ॥ શ્વાસ ઉશ્વાસાદિક કહ્યાએ, જે
સોલે આગાર તો ॥ તેહ વિના સવિ પરિહરો એ, દેહતણા વ્યા-
પાર તો ॥ ૪ ॥ આવશ્યક એ પાંચમું એ, પંચમ ગતિ દાતાર
તો ॥ મનશુદ્ધે આરાધીએ એ લહીએ ભવનો પાર તો ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥ વાલમ વહેલારે આવજો ॥ એ દેશી ॥

॥ સુગુણ પચ્ચખાણુ આરાધજો, એહ છે મુક્તિનું હેતરે
॥ આહારની લાલચ પરિહરો, ચતુર ચિત્ત તું ચેતરે ॥ સુ ૦ ॥
૧ ॥ શલ્ય કાઠયું વ્રણ રૂજવું, ગર્ધ વેદના દૂરરે ॥ પછી ભલા
પથ્ય ભોજન થકી, વધે દેહ જેમ નૂરરે ॥ સુ ૦ ॥ ૨ ॥ તિમ
પડિકમણુ કાઉત્સગ્ગથી, ગયો દોષ સવી દુષ્ટરે ॥ પછી પચ્ચખાણુ

શુભ ધારણે, હોય ધર્મ તનુ પુષ્ટરે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ એકથી કર્મ
કાઠવ ટલે, એહ છે સંવર રૂપરે ॥ અવિરતિ 'કુપથી ઉદ્ધરે, તપ
અકલંક સ્વરૂપરે ॥ ૪ ॥ પૂર્વ જન્મ તપ આચાર્યો. વિશદ્ય થઈ
નાર રે ॥ જેહના નવણના નીરથી, શમે સકલ વિકારરે ॥ સુ૦
॥ ૫ ॥ રાવણે શક્તિ શસ્ત્રે હણ્યો, પડ્યો, લક્ષ્મણ સેજરે ॥
હાથ અડતાં સચેતન થયો, વિશદ્યા તપ તેજરે ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥
છઠું આવશ્યક કહ્યું, એહવું તે પચખાણુ રે ॥ છઠ્ઠે આવશ્યક
જેણે કહ્યાં, નમું તે જગ બાણુરે ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥

॥ કલશ ॥ તપગચ્છનાયક 'મુક્તિદાયક શ્રીવિજયદેવ સૂરિ
શ્વરો ॥ તસપદ દ્વીપક મોહ ઝીપક શ્રી વિજય પ્રભ સુરી
ગણધરો ॥ શ્રીકીર્તિવિજય ઉવગ્રાય સેવક, વિનયવિજય વાચક
કહે ॥ છ આવશ્યક જે આરાધે, તેહ શિવ સંપદ લહે ॥ ૧ ॥
ઈતિ પઠાવશ્યક સ્તવનં ॥

અથ ષટ્પર્વી મહાત્મ્ય સ્તવન.

શ્રીગુરૂપદ પંકજ નમીરે, ભાંખું પર્વ વિચાર ॥ આગમ
ચરિત્રને પ્રકરણે રે, ભાખ્યો જેમ પ્રકારો રે ॥ ભવિયણુ સાંભલો
॥ ૧ ॥ નિદ્રા વિકથા ટાલીરે, મુદ્રી આમજો ॥ એ આંકણી ॥
ચરમ જિણુંદ ચોવીશમેરે, રાજગ્રહી ઉદ્યાન ॥ ગૌતમ ઉદ્દેશી
કહેરે, જિનપતિ શ્રી વર્દ્ધમાનરે ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥ પક્ષમાં ષટ
તિથિ પાળીએરે, આરંભાદિક ત્યાગ ॥ માસમાં ષટ પર્વી તિથિરે,
પોસહ કેરા લાગ રે ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ દુવિધ ધર્મ આરાધવારે,
બીજ તે અતિ મનોહાર ॥ પંચમી નાણુ આરાધવા રે, અષ્ટમી

કર્મ ક્ષયકારારે ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ ઇગ્યારસ ચૌદશી તિથિરે, અંગ
પૂર્વને કાળ ॥ આરાધી શુભ ધર્મનેરે, પામે અવિચલ રાજરે ॥
ભવિં ॥ ૫ ॥ ધનેશ્વર પ્રમુખે થયા રે, પર્વ આરાધ્યાં રે એહ
॥ પાગ્યા અવ્યાખાધનેરે, નિજશુણુ રિદ્ધિ વરેહરે ॥ ભવિં ॥
૬ ॥ ગૌતમ પૂછે વીરનેરે, કહો તેનો અધિકાર ॥ સાંભળી પર્વ
આરાધવારે, આદર હોય અપારરે ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ એકવીસાની ॥ એ દેશી ॥

॥ ધનપુરમાં રે, શેઠ ધનેશ્વર શુંભતિ ॥ શુદ્ધ શ્રાવકરે,
પર્વ તિથે પોસહુ વ્રતી ॥ ધનશ્રી તસરે, પત્ની નામ સોહામણી ॥
ધનસાર સૂત રે, તેહનો જન્મનો કામણી ॥ ૧ ત્રોટક ॥ કામણી
નિજહિત કારણમાટે, શેઠજી આઠમ દિને ॥ લઈ પોસહુ શૂન્ય
ઘરમાં, રહ્યા કાઉક્સગ સ્થિરમને ॥ ઇણુ અવરે સોહમ ઈંદો, બેઠો
નિજસુર પર્ષદા ॥ કરે પ્રશંસા શેઠની ઈમ, સાંભલે સહુ સુર તદા
॥ ૨ ॥ જો ચળાવે રે સુરપતિ જઈને આપ હિ, પણ શેઠજીરે
પોસહુમાંહિ ચલે નહિં ॥ ઈમ નિસુણી રે મિથ્યાત્વી એક ચિંતવે
॥ હું ચળાવું રે જઈને હરકોઈ કૌતુકે ॥ ૩ ॥ ત્રોટક ॥ શેઠના
મિત્રનું રૂપ કરીને, કોટી સુવર્ણનો ઢગ કરી કહે લ્યો એ શેઠ તો
પણ, નવિ ચળ્યા જેમ સુરગિરિ ॥ પછી પત્નીનું રૂપ કરીને,
આલિંગનાદિક બહુ કરે ॥ અનુકૂલ ઉપસર્ગો તો હી શેઠજી,
ધ્યાન અધિકેરૂં ધરે ॥ ૪ ॥ કરે બિહામણુરે તાપ પ્રમુખ દેખા-
ડતો ॥ નારીને સુત રે આવી ઇણિપરે, બાળતો ॥ પારો પોસ-
હરે અવસર તુમચો બહુ થયો ॥ તખ શેઠજીરે ચિંતવે કાલ
કેતો થયો ॥ ૬ ॥ ત્રોટક ॥ સજ્જાયને અનુસાર કરીને, બણ્યું
છે હજી રાત એ ॥ પોસહુ હમણું પારીયે કિમ નવી થયો પ્ર-

ભાત એ ॥ તખ પિશાચનું રૂપ કરીને, ચામઠિ ઉતાડતો ॥ ઘાત
 ઉછાલન શિલા સ્ફાલન, સાયરમાંહિ નાંખતો ॥ ૬ ॥ ઈમ પ્રતિ-
 ફૂલ રે, ઉપસર્ગે પણુ નવિ ચલ્યા ॥ પ્રાણાંતરે અષ્ટમી વ્રતથી નવી
 ચલ્યા ॥ તખ તે સુર રે ભાગ ભાગ મુખ ઈમકહે ॥ પણુ ધ્યાન-
 માંરે તે વાત પણુ નવીલહે ॥ ૭ ॥ ત્રોટક ॥ તવ તેણે રત્ન
 અનેક કોટિ, વૃષ્ટિ કીધી જાણીએ ॥ બહુ જણા પર્વ આરાધવાને,
 સાદરા ગુણુખાણુએ ॥ રાજ પણુ તે દેખી મહિમા, શેઠને માને
 ઘણું ॥ કહે ધન્ય ધન્ય શેઠજી તુમ, સદૃશ જીવિત હુ ગણું ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ સાહેલડી ॥ એ દેશી ॥

॥ તેહુ નગરમાંહે વસે ॥ સાહેલડીરે ॥ ત્રણ પુરૂષ ગુણુવંત
 તો ॥ ઘાંચી હાલિ એક ધોળી સાહેલડીરે, 'પટપર્વી' પાલંત તો
 ॥ ૧ ॥ સાધર્મિક જાણી કરી ॥ સાં ॥ શેઠ કરે બહુ માનતો
 ॥ પારણે અશન વસન તથા ॥ સાં ॥ દ્રવ્યતાણું બહુ દાન તો
 ॥ ૨ ॥ સાધર્મિક સગપણુ વડુ ॥ સાં ॥ એ સમ અવર ન
 કોઈ તો ॥ શેઠ સંગે તે ત્રણ જણા ॥ સાં ॥ સમકિત દૃષ્ટિ
 હોય તો ॥ ૩ ॥ એક દિન ચૌદસને દિને સાહેલડીરે રાય ધોળીને
 ગેહતો ॥ ચિવર રાય રાણી તણાં ॥ સાં ॥ મોકલિયાં વરનેહુ
 તો ॥ ૪ ॥ આજ જ ધોઈ આપજ્યો ॥ સાં ॥ મહોચ્છવ
 કૌમુદી કાલ તો ॥ રજક કહે મુણે માહરે ॥ સાં ॥ કુટુંબ
 સહિત વ્રત પાલ તો ॥ ૫ ॥ ધોવું નહિ ચૌદસ દિને ॥ સાં ॥
 તવ નૃપ બેઠે જાણુતો ॥ નૃપ આણુયે નિયમ શો ॥ સાં ॥
 જેહથી જાયે પ્રાણુ તો ॥ ૬ ॥ સજ્જન શેઠ પણુ ઈમ કહે ॥
 સાં ॥ એકુમાં હઠ નવિ તાણુતો ॥ રાજકોપ અપજ્જના સાં

॥ ધર્મ તણી પણ હાણતો ॥ ૭ ॥ વળી રાયાભિયોગેણું ॥ સાં ॥
 છે આગાર પચખાણુ તો ॥ તવ ધોખી ચિત્ત ચિતવે ॥ સાં ॥
 દઢતા વિણુ ધર્મ હાણતો ॥ ૮ ॥ ધોવું નવિ માન્યું તિણે ॥ સાં ॥
 ॥ રાયે સુણી તે વાત તો ॥ કુટુંબ સહિત નિઘડ કં
 ॥ સાં ॥ કાલે જો હું નૃપ સાચ તો ॥ ૯ ॥ દેવ યોગે તે
 રાતમાં ॥ સાં ॥ શૂલ વ્યથા નૃપ થાય તો ॥ હાહાકાર નગર
 થયો ॥ સાં ॥ ઇમ દિન ત્રણ વહી જાય તો ॥ ૧૦ ॥ પડવે
 દિન ધોઈ કરી ॥ સાં ॥ આખ્યા વસ્ત્ર તે રાય તો ॥ નિર્વાહ
 સુખે થયો ॥ સાં ॥ ધર્મતણે સુપસાય તો ॥ ૧ ॥
 ॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ ભરત નૃપ ભાવશું ॥ એ દેશી ॥

॥ નરપતિ ચૌદસને દિનેએ, ઘાણી વાહન આદેશ ॥ કરે
 તેડી પ્રતેએ, રજકપરે તે અશેષ ॥ વ્રત નિયમ પાલિયે એ ॥ ૧ ॥
 આંકણી ॥ ભૂપતિ કોપે કલકડ્યોએ, ઇણુ અવસર પરચક ॥
 આન્યું દેશ ભાંજવાએ, મહાદુહોના તે ચક ॥ ૨ ॥ વ્રત નિં ॥
 નૃપ પણ સન્મુખ નીકડ્યોએ, યુદ્ધ કરણને કાજ ॥ વિકલ ચિ-
 ત્તથી થયો એ, ઇમ રહી તેલિની લાજ ॥ વ્રત ॥ ૩ ॥ હાલિને
 આઠમ દિને એ, દીવું મુકૂર્ત તરકાવ ॥ તીણે પણ ઇમ કહ્યું એ,
 ખેડીય હવ હું કાલ ॥ વ્રત ॥ ૪ ॥ કોપે ભરાણો ભૂપતિ એ,
 ઇણુ અવસર તિહાં મેહ ॥ વરસણુ લાગ્યો ઘણું એ, ખેડી ન
 થાશે હેવ ॥ વ્રત ॥ ૫ ॥ ત્રણે અખંડ વ્રત પાલતાં એ, પુણ્ય
 અતોલથી તેહ ॥ મરણુ પામી સ્વર્ગ ગયા એ, છકે દેવ લોકે
 જેહ ॥ વ્રત ॥ ૬ ॥ ચઉદ સાગરને આઉખે એ, ઉપના તે
 તતખેવ ॥ હવે શેડ ઉપના એ, ખારમે દેવલોકે દેવ ॥ વ્રત ॥

જા મૈત્રી થઈ તે આરનેએ, શ્રેષ્ઠી સુરને તામ ॥ કહે ત્રણ દેવતા
એ, પ્રતિ યોધજો અમ સ્વામ ॥ વ્રત ॥ ૮ ॥ તે પણ અંગિકરે
તદા એ, અનુક્રમે અવિઆ તેહ ॥ ઉપન્યા લિલ્લ દેશમાં એ, નર-
પતિ કુલમાં તેહ ॥ વ્રત ॥ ૯ ॥ જે ધીર વીર હીર નામથીએ,
દેશ ધણિ વડરાય ॥ થયા નત દઢ થકી એ, બહુ નૃપ પ્રણમે
પાય ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાળ ॥ ૫ ॥ સુરતિ માસની ॥ એ દેશી ॥

॥ ધીરપુરે એક શેઠને પર્વદિને વ્યવહાર ॥ કરતાં લાભ
ધણે હોવે, લોકને અચરિજકાર ॥ અન્ય દિને હાનિ પણ, હોયે
પુન્ય પ્રમાણ ॥ એક દીન પુછે જ્ઞાનીને, પૂર્વમવ મંડાણ ॥ ૧ ॥
જ્ઞાની કહે સુણ પરભવ, નિર્ધન પણ વ્રત રાગ ॥ આરાધીને પર્વ-
તિથે, આરંભને ત્યાગ ॥ અન્યદિને તુમે કીધો, સહેજે પણ વ્રત-
ભંગ ॥ તીણે એ કર્મ બંધાણાં, સાંભડો એ કંત ॥ ૨ ॥ સાં-
ભડી તે સહ કુટુંબશું, પાસે નત નીરમાય ॥ બીજ પ્રમુખ આ-
રાધે, સવિશેષે સુખદાય ॥ ગ્રાહક પણ બહુ આવે, અર્થે, થાવે
લાભ અપાર ॥ વિશ્વાસી બહું લોકથી, થયો કોટી સીરદાર ॥ ૩ ॥
નિજકુલ શોષક વાણીઆ, જાણે આ જગત પ્રસિદ્ધ ॥ તિણે
જઈ રાયને વાણીએ ॥ ઈણી પરે ચુગલી કીધ ॥ ઈણે કોટી
નિધાન લાધો, તે સ્વામીને હોય લોય ॥ નરપતિ પુછે શેઠને,
વાત કહો સહુ દોય ॥ ૪ ॥ શેઠ કહે સુણે નરપતિ, મહારે છે
પચ્ચખાણ ॥ સ્થૂળ મૃષાવાદને વડી, સ્થૂલ અદત્તાદાન ॥ શુરપાંસે
નત આદર્યું, તે પાહું નીરમાય ॥ પિશુન વણીક કહે સ્વામીએ,
ધર્મ ધુતારો થાય ॥ ૫ ॥ તસ વચને કરી તેહના, દ્રવ્ય તણે
અપહાર ॥ કરીને ભૂપતિ રાએ, પુત્ર સહિત નિજદાર ॥ રાજદારે

(૬૫)

રહો ચિંતયે, આજ લહો મેં કહ્યું ॥ પણ આજ પાંચમી તિથિ
તિથે, લાલ હોય ડોર્ડ દહ્યું ॥ ૬ ॥ પ્રાતાઃસમે નૃપ દેખે, ખાલી
નિજ લંડાર ॥ શેઠ ઘરે મણિ રત્ન હુવણું, લય્યાં શ્રી શ્રીકાર ॥
આવી વધામણી રાગને, તે જિહુની સમકાળ ॥ શેઠ તેડી કહે ન-
રખતિ, વાત સુણે ઈણ તાલ ॥ ૭ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૬ ॥ હરણી જવ ચરે લલના ॥ એ દેશી ॥

૧ ॥ ભૂપતિ ચમકયો નિત્તમાં લલના, લાલડો, દેખી એ અ-
વદાન વ્રત ઈમ પાલીયે લલના ॥ જેઠ કાઠી ખામે ઘણું લલના,
લાલડો પ્રથ પુરે સુખ શાત ॥ વ્રત ઈમ પાલીયે લલના ॥ ૧ ॥
કહે શેઠ એ કેમ નીપન્યું લલના, લાલડો, તુજ ઘર ધન કિમ
હય ॥ વ્રત ॥ શેઠ કહે જાણું નહી લલના, લાલડો કિણી પદે
એ મુજ થાય ॥ વ્રત ॥ ૨ ॥ પણ મુજ પર્વને દિહાડો લલના,
લાલડો લાલ અણુચિત્તે થાય ॥ વ્રત ॥ પર્વદિને વ્રત પાલીયું
લલના, લાલડો તે પુન્યનો મહિમાય ॥ વ્રત ॥ ૩ ॥ પર્વ મ-
દિમા ઈમ સાંભરી લલના, લાલડો ભૂપતિને તતુકાલ ॥ વ્રત ॥
ભાતિ સ્મરણ ઉપન્યું લલના, લાલડો નિજમવ દિહો રસાલ
॥ વ્રત ॥ ૪ ॥ ધોળીનો ભવ સાંભર્યો લલના, લાલડો પાશુ
જે વ્રત સાર ॥ વ્રત ॥ જવ જવ નૃપ આઠરે લલના, લાલડો
ષટ પર્વી વ્રત ધાર ॥ વ્રત ॥ ૫ ॥ આવી વધામણી તેણે સમે
લલના, લાલડો સ્વામી ભાણા લંડાર ॥ વ્રત ॥ વિસ્મિત રાય
થો તદા લલના, લાલડો હિયડે હુર્ અપાર ॥ વ્રત ॥ ૬ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૭ ॥ સાહેબજી શ્રી વિગલાગલ લેટિયે હો

લાલ ॥ એ દેશી ॥

॥ સાહેબજી શેઠ અમર પ્રગટ થયો હો લાલ, ભાજે રાગને

૫ ॥ સાં ॥ તું નવિ મુજને ઓળખે હો લાલ, હું આંખે
 મુજ પ્રેમ ॥ ૧ ॥ સાહેબજી પર્વ તિથિ ઈમ પાળીએ હો લાલ,
 પ્રાહેબજી શ્રેષ્ઠી સુરહું જાણુએ હોલાલ ॥ તુજ પ્રતિબોધન આજ
 ॥ સાં ॥ શેઠ સાંનિધ્ય કરવા વડી હો લાલ, કીધું મેં સવિ
 કાજ ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૨ ॥ સાહેબજી ધર્મ ઉદ્યમ કરે જે
 સદા હો લાલ, જ્યું છું સુણી વાત ॥ સાં ॥ તેલિક હાલિક
 રાયને હો લાલ, પ્રતિ બોધન અવદાત ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૩ ॥
 તિહાં જઈ પૂર્વભવ તણા હો લાલ, રૂપ દેખાવે તાસ ॥ સાં ॥
 દેખીને તે પામીયા હો લાલ, જાતિ સ્મરણુ ખાસ ॥ સાં ॥
 ॥ પર્વ ॥ ૪ ॥ તે જેઉ શ્રાવક થયા હો લાલ, પાત્રે નિત પટ
 પર્વ ॥ સાં ॥ ત્રણે તે નર રાયને હો લાલ, સહાય કરે તે સુ-
 પર્વ ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૫ નિજ નિજ દેશે નીવારતા હો લાલ,
 મારી વ્યમન સવિ જેહુ ॥ સાં ॥ ઐલ્ય કરાવે તેહવાં હો લાલ,
 પ્રતિમા બરાવે તેહુ ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૬ ॥ સંઘ અજાવે સા-
 મટા હો લાલ, સ્વામીવચ્છલ લડી ભાતે ॥ સાં ॥ પર્વદિને
 નિજ નગરમાં હો લાલ, પડહુંઅમારી વિખ્યાત ॥ સાં ॥ પર્વ
 ॥ ૭ ॥ પર્વ તિથિ સહુ પાલતા હો લાલ, રાજ પ્રજા બહુધર્મ
 ॥ સાંગાપતિ ॥ ઉપદ્રવ સહુ ટળે હોલાલ, નહિ નિજ પરચક લર્મ ॥
 સાં ॥ પર્વ ॥ ૮ ॥ ધર્મથી સુર સાનિધ્ય કરે હો લાલ, ધર્મ
 પાડી પાત્રે રાજ ॥ સાં ॥ કોઈ શઙ્ગુરૂ સંજોગથી હો લાલ,
 થયા ત્રણે ઋષિ રાજ સાહેબજી ॥ સાં ॥ પર્વ ॥ ૯ ॥

॥ હાલ ॥ ૮ ॥ ટુંક અને ટોડા વિચરે રે ॥ એ દેશી ॥

॥ ત્રણે નરપતિ આદર્યેરે ઓળખો અસ્તિ ભાર ॥ સંજમ
 રંગ લાંબોરે ॥ તપ તપતા અતિ આકારે, પાંચે નિરતિચાર

૧ ॥ સંયમ ॥ ૧ ॥ ધ્યાનબલે ખેડ કર્યારે, ઘનઘાતિ જે ચ્યાર
 ॥ સંયમ ॥ કેવલ જ્ઞાન લહિ કરીરે, વિચરે મહિયલ સાર
 ॥ સં ॥ ૨ ॥ શ્રેષ્ઠી સુર મહિમા કરેરે, ઠામ ઠામ મનોહાર
 ॥ સં ॥ દેશના દેતા કેવલીરે, લાખે નિજ અધિકાર ॥ સં ॥ ૩ ॥
 ૩ ॥ પર્વ તિથિ આરાધીયેરે, લવિયણુ લાવ ઉઘાસ ॥ સં ॥ ૪ ॥
 ઈમ મહિમા વિસ્તારીનેરે, પામ્યા શિવપુર વાસ ॥ સં ॥ ૪ ॥
 બારમા દેવલોકથી ચવીરે, શ્રેષ્ઠી સુર થયા રાય ॥ સં ॥ મહિમા
 પર્વનો સાંભલીરે, જાતિ સ્મરણુ થાય ॥ સં ॥ ૫ ॥ સંજમ
 ગ્રહી કેવલ લહીરે, પામ્યા અવિચલ ઠાણુ ॥ સં ॥ ૫ ॥ અવ્યાભાષ
 સુખી થયારે, કેવલ ચિદ આરામ ॥ સં ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥ ગીર્યારે ગુણુ તુમ તણા ॥ એ દેશી ॥

॥ ઉજમણાં એ તપ તણાં કરે, તિથિ પરિમાણુ ઉપગર
 ણુંરે ॥ રત્ન ત્રય સાધન-તણા લવિ, લવસાયર નિસ્તરણુંરે ॥ ૧ ॥
 ઉજમણાં ॥ જે પણ સહુ દિન સાધવા, તે પણ તેની અણુશ
 કતેરે ॥ પર્વ તિથિ આરાધીને, તુમે ઉજવજે બહુ લક્ષિતરે ॥
 ૭ ॥ ૨ ॥ શ્રાદ્ધવિધિ વર અંથમાં, લલો લાખ્યા એ અવદા
 તોરે ॥ ભગવતીને મહાનિશીથમાં કહ્યો, તિથિ અધિકાર વિખ્યા
 તોરે ॥ ૭ ॥ ૩ ॥ તપગચ્છ ગગનાંગણુ રવિ, શ્રી વિજયસિંહ
 ગણુધારેરે ॥ અંતેવાગ્રી તેહના, શ્રી સત્યવિજય સુખકારેરે ॥
 ૭ ॥ ૪ ॥ કર્પૂરવિજય વર તેહના, વર દ્વમાવિજય પન્થાસરે
 જિન વિજય જગમાં જયો, શિષ્ય ઉત્તમવિજય તે ખાસરે ॥ ૭
 ॥ ૫ ॥ તસપદ્યરણુ ભ્રમર સમા, રહિ સાણુંદ ચોમાસુરે ॥ ૭
 ઢાર ત્રીસ સંવત્સરે, સુદ તેરસ ફાગણુ માસોરે ॥ ૭ ॥ ૬
 પદ્મવિજયભકતે કરી, શ્રી વિજય ધર્મ સૂરિ રાજેરે ॥ વર્દમા
 જિન ગાઈયા, શ્રી અમીઝરા પ્રભુ પાસેરે ॥ ૭ ॥ ૭ ॥

॥ કલશ ॥ પર્વ તિથિ આરાધો, સુવ્રત સાધો, લાધ્યો ભવ
સફલો કરો । સવેગ સંગી તત્ત્વરંગી, ઉત્તમ વિજય ગુણાકરો ॥
તસ શિષ્યનામેં સુગુણ કામેં, પદ્મવિજયે આદર્યો, શુભ એહ આ-
દર ભવિ સહાદર, નામ પટપર્વી ધર્યો ॥ ઇતિ પટપર્વી મહિમા-
ગુણવર્ણન સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

અથ શ્રીપટ આરાસ્વરૂપકથક શ્રીમહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

॥ હુહા ॥ સકલ જિણુંદ પાયે નમી, પામી પરમાનંદ ॥
દોય કર જોડી વિનવું, ચોવીસમો જિણુંદ ॥ ૧ ॥ જંબુદ્વીપે ભ-
રત ખિત્ત, મગધ દેશ મઝાર ॥ રાજગ્રહી રણીઆમણી, નયરી
નામ ઉદાર ॥ ૨ ॥ તીહાં કણે સ્વામી સમોસર્યા, ચોવીસમો
જિણુંદ ॥ ચોસઠ ઈંદ્રે મલી રચ્યું, સમવસરણુ આણુંદ ॥ ૩ ॥
સુરનર વ્યંતર જ્યોતિષી, વિદ્યાધરની કોડાકોડી ॥ બારે પર્વદા
તિહાં સુણે, ધર્મ સર્વે કરજોડી ॥ ૪ ॥ ગૌતમ સ્વામી પુઝીયા,
સુણે તે સુરનર કોડી ॥ કાલ ચક્ર કેમ નીપજે, બોલે બેકર
જોડી ॥ ૫ ॥

॥ દાલ ॥ ૧ ॥ કાગની ॥ હવે ચરમ જિણેસર ઈમ ભણે
સહુ સુણો મન ઉદાસ ॥ કાલ ચક્ર ઈમ નીપજે, પ્રથમ સમય
લીયા તાસ ॥ આ૦ ॥ ૧ ॥ પોયણી પાનજ કુચલાં, બત્રીસ
મેલો સોઈ ॥ સખલ પુરૂષ સોયે કરી, મતિસું વિધે કોઈ ॥ ૨ ॥
આ૦ ॥ એક પાન જળ વિધાય, બીજા લગે સુઈ જાય ॥ ચરમ
જિણેસર ઈમ ભણે, અગ્રજ્ય સમય તિહાં થાય ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥

અસંખ્ય સમયે હુએ આવલિ, આવલિ કેરુ એ માન ॥ દોઢસે
છપન જળ મેલીએ, છુલ્લક ભવ એક તામ ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥ એક
કોડી અતિ આગલિ, ઉપરે સડશડ લાખ ॥ સહસ સત્યોતર દો-
યસે, સોલકેરી લાખ ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥ એટલી મેલી આવલિ,
મુહુર્ત તાણું એક માન ॥ દોય મુહુર્ત બીજા અછે, તાસ છુલ્લક
ભવ તામ ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥ ત્રીસ મુહુર્ત જળ મેલીએ, અહોરાત્ર
દિન એક થાય ॥ પનરે દિને પક્ષ હોઈ ॥ માસે વરસે બારે
જાઈ ॥ આ૦ ॥ ૭ ॥ અસંખ્યાતા વરસ જળ મેલીએ, પદ્યો-
પમ એક કહાય ॥ ચરમ જિનેસર ઈમ કહ્યું, તે સૌ સાધુ સુ-
હાય ॥ આ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ દેશી ચોપાઈ ॥

॥ બાદર પરમાણુ જાણુ સહી, તેણે આઠ ત્રસરેણુ કહી ॥
તે આઠ ત્રસરેણુ વિચાર, આઠ રેણુ વાલાથ ઉદાર ॥ ૧ ॥ વા-
લાથ આઠ એક લીખ, આઠ લીખે જુઠા સીખ ॥ જુઠા આઠે
એક જવ કહ્યુ, આઠે જવે તે અંગુલ લખ્યું ॥ ૨ ॥ એ ખટ
આંગુલે પાવ પ્રમાણુ, જે પાવે એક વેંતનું માન ॥ જે વેંતે એક
હાય પ્રમાણુ, ચિહ્નું હાયે એક ધનુષનું માન ॥ ૩ ॥ બીહુ સ-
હસ ધનુષે ગાઉ એક, ચીહુ ગાઉએ જોયાણુ એક ॥ કુઓ એક
ઉંઠા એટલો, પહોલો લાંબો સમ તેટલો ॥ ૪ ॥ રોમ ખંડ એવે
વાલે ભરે, સિદ્ધાંતે જોદ્યું તિમ કરે ॥ જુગલ જણ્યા સાતે દિન
આલ, તસ આંગુલ સીર લીજે વાલ ॥ ૫ ॥ સાત સાત આઠે
પાવડી, ખંડ કીધા ત્યારે સંખ્યા ચડી ॥ વીસ લાખ સતાણું સ-
હસ, એકસો બાવન અધિક કહીશ ॥ ૬ ॥ કેવલ જ્ઞાની આગે-
કહ્યા, રોમ ખંડ અસંખ્યાતા થયા ॥ પુનરપિ નાવે સંલેખના,

અસંખ્યાત મનની કીન્ને કલ્પના ॥ ૭ ॥ તે લઈ એક કુઓ ભર્યો,
 નિશ્ચલ ઠાંસી ગાઢો કર્યો ॥ જલ ભેદિ નવિ આગે બલે, બેઠા
 આધનવીઉછલે ॥ ૮ ॥ વરસ સોએ એક કાઠે અંશ, યદા તદા
 તે હોય નિર અંશ ॥ એહુ પદ્યોપમ નામ ઉદાર, કોડા કોડી
 દસ એક સાગર સાર ॥ ૯ ॥ તે સાગર દસ કોડા કોડી, એક
 ઉત્સર્પિણી એહવી જોડી ॥ કાલ ચક્ર દોઈ એટલે થયો, પુદ્ગલ
 માન અનેરો કહ્યો ॥ ૧૦ ॥ પુદ્ગલ કેરા ચાર પ્રકાર, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર
 કાલ ભાવ વિચાર ॥ ચિહ્ન તણા વડી કીન્ને આઠ, સૂક્ષ્મ બાદર
 તણો એ ઘાટ ॥ ૧૧ ॥ બાદરની પરે એહવી સુણો, કાલ ચક્ર
 એહના સમય સુણો ॥ એટલા મરણ કરે જો સોય, બાદર પુદ્-
 ગલ પુરા હોય ॥ ૧૨ ॥ ચક્ર તે પેહેલે સમે, બીજા મરણ અ-
 નેરા ગમે ॥ બીજો કાલચક્ર લગે યદા, બીજો સમયે મરણ હોય
 તદા ॥ ૧૩ ॥ ઈમ સહુ સમય પુરા કરે, સૂક્ષ્મ પુદ્ગલ ઇણિ-
 ચરે ભરે ॥ ચિહ્ન તણી પરે એહજ સહી, એવી વાત જિણેસર
 કહી ॥ ૧૪ ॥ ઉત્સર્પિણી પટ આરા હોય, જિનવર દેખાડે સોય ॥
 તે પણ સહુ એ સુણો ઉદ્ધાસે, જોતમ પૂછે જિનપાસે ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાલ ૩ ॥ વિવાહલાની ॥

॥ પેહેલો આરો એમ જાણીએ, એ કોડા કોડી સાગર ચ્યા-
 રકે ॥ સુસમ સુસમો એ, ત્રિણ પદ્યોપમ આઉખુંએ ॥ કાયા
 ગાઉ ત્રણનો માનકે, યુગલીયાં જાણુજ્યો એ ॥ ૧ ॥ બીજો આરો
 સુસમ જાણુજ્યો એ, કોડા કોડી ત્રિણનો માનકે ॥ સાગર સંખ્યા
 કહીએ, દોય પદ્યોપમ આઉખું એ ॥ કાયા ગાઉ દોયનો માનકે,
 સહુ સુખ ભોગવેએ ॥ ૨ ॥ ત્રીજો આરો સુસમ દુસમોએ, કાયા
 ગાઉ એકનો માન કે ॥ પદ્યોપમનું આઉખું એ ॥ ૩ ॥ દોય

કોડાકોડી જે ભલો એ, આવિઓ તે તણે અંત કે ॥ પૂર્વ કોડી ઉણી થાકતાં એ ॥ ૪ ॥ પ્રથમ જિણુંદ તિહાં જનમીયા એ, નાભી કુલગર ઘરે ચંદ કે, યુગલ તેણે વારીઓ એ ॥ ૫ ॥ રજ નીતિ તેણે થાપીઓ એ, માંડીઓ સુલ વ્યવહાર કે, આરો ત્રીજો એ સહીઓ ॥ ૬ ॥ ચોથો આરો હુસમ સુસમો એ, કોડાકોડી એકનું માનકે, ત્રેવીસ જિન તીહાં હુઆ એ ॥ ૭ ॥ ખેતાદીસ સહસ્સ ઉણા અછે એ, ખોલીયા શ્રીવર્દ્ધમાનકે, ચરમ જિન ઈમ કહે એ ॥ ૮ ॥ ચડત પડત તીહાં આઉખાં એ, કાયાનો એહજ માન કે, શ્રી જિનધર્મ અતિભલો એ ॥ ૯ ॥ ચરમ જિણેસર ભાખીઓ એ, પંચમ આરાનો માન કે, દુઃખમ તે સહુ કહે એ ॥ ૧૦ ॥ એકવીસ સહસ એવાં જાણુજ્યો એ, કાયા સાત હાથ જાણુકે, ઉંણા ઘણા આઉખો એ ॥ ૧૧ ॥ ઠાકુર અતિ અન્યાઈયાએ, મેલે મન વરતશે લોક કે, આરતિ મન સહુ કરે એ ॥ ૧૨ ॥ લોક પાખંડે દણું રાચશે એ, સાધુ ઉપર થોડલો ભાવકે, બહુલા મત વ્યાપશે એ ॥ ૧૩ ॥ જિનધર્મ વરતશે થોડલો એ, આગિયા સુપન માનકે, ઉત્તમ જન થોડલાએ ॥ ૧૪ ॥ ઈસ્યે મારગ સહું ચાલશે એ, દુઃખસહ લગે વ્યવહાર કે, પરંપરા જ્યાં હોસે એ ॥ ૧૫ ॥ તિહાં એક સાધુ ને સાધવી, શ્રાવક શ્રાવિકા એકકે, આગમ એક વરતશે એ ॥ ૧૬ ॥ અતિશય જ્ઞાન ગુરને નસો એ, ટાલે મનના સંદેહ કે, સોય કદપે પહોંચશે એ ॥ ૧૭ ॥ ઈસ્યે આરો જાશે પાંચમો એ, આવશે તેહ તણે અંત કે, ઉત્પાત ઘણા વરતશે એ ॥ ૧૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ ક્ષાગની ॥ એ દેશી ॥

આ હે છઠ્ઠો આરો એહવો આવશે, જાણે જિનવર તેહ ॥

પૃથ્વી પ્રત્ય થાયશે, વરસશે વિદ્યા મેહ ॥ આહે ॥ ૧ ॥
 તાવડે તરડશે હુંગરા, વાપે ઉડી ઉડી નાપ; સહુ સની હોયશે
 મેદિની, ખાડને સેવનરે ॥ આહે ॥ ૨ ॥ ત્યારે પ્રભુ ગોપમ
 જોડીયા, વિનવ્યા જિનવર રાય ॥ કિહાં રહેશે માણસ મેદિની,
 પૃથ્વી બીજ કેમ થાય ॥ આહે ॥ ૩ ॥ તિહાં ઈમ જિનવરે
 જાખીઉં, અમૃત સમાની વાણુ ॥ વૈતાડય ગિરિ છે શાધનો, ગંગા
 સિંધુ નદી જાણુ ॥ આહે ॥ ૪ ॥ તે બીલ વાગી તિહાં રહે,
 મનુષ્યાં કેરી વખાણુ ॥ જહોતેર બીલ તિહાં કિણ અજે, બીજ
 તહું તે ડામ ॥ આહે ॥ ૫ ॥ કાયા તેની પુણુ હાથ છે, સોલ
 વરસનો આય ॥ છ વરસે સી ગરલ ધરે, દુખમાંહે દુખ થાય ॥
 આહે ॥ ૬ ॥ અતિ દણા તાપ ઘણા પડે, અપરાલ વાયશે
 વાય ॥ રાત્રે તે બાહિર નીસરે, દિવસે બીલમાંહે જાય ॥ આહે
 ॥ ૭ ॥ નવ વર શ્રોત તિહાં રહે, વિર્ધ ગંધાશે કાય ॥ સહુ
 ભક્ષણ કરશે માંછલાં, મરી એ દુર્ગતિ જાય ॥ આહે ॥ ૮ ॥
 એકવીસ સહુસ ઈશાં હોશે, દસ ક્ષેત્રે ઈમ જાણી ॥ ઉત્કૃષ્ટ પાંચ
 અજે, મહાવિદેહ વખાણુ ॥ આહે ॥ ૯ ॥ તિહાં સદા હુએ
 કેવડી, જિન ધર્મ તાણી નહી હાણુ ॥ સમવસરણુ સુખદાઈ, જિ-
 નવરતાણી ઈસી વાણુ ॥ આહે ॥ ૧૦ ॥ પૂર્વ કોડીનું અ.ઉણું,
 પાંચશે ધનુષની કાયા; ચરમ જિજ્ઞેસર ઈમભણે, સદીવ એવું
 આદ્યું જાય ॥ આહે ॥ ૧૧ ॥ બાંભણુ ઇણિ પરે વિનવે, વીર
 જીણુંદ અવધાર ॥ પ્રભુ તોરે પાયે નમું, છઠે આરે જન્મ નિવાર
 ॥ આહે ॥ ૧૨ ॥

॥ દાલ ॥ ૫ ॥ ઉદાલાની ॥ એ દેશી ॥

ઈમ હર્ષ ધરીને સ્તવીઓ વીર જીણુંદ, રાધણુપુર મંડણુ

પાય પ્રથમે સુરનર વૃંદ ॥ ૧ ॥ મેં પુન્ય પસાયે પામ્યા જિન-
 વર પાસ, મુજ પાપ પડત સવિ દુષ્ટત દૂરે જાય ॥ ૨ ॥ શ્રી
 તપગચ્છનાયક વિજય દાન સુરિદ, તસ પાય પ્રથુગીને સવે સુર-
 નર વૃંદ ॥ ૩ ॥ તસ નામે મુજને, ટાળીઓ મુજ મિથ્યાન, સે-
 વતાં પામ્યો, જિન ધર્મ જગત વિખ્યાત ॥ ૪ ॥ સંવત સય
 સોલહ ઈમારોત્તરા માન, આસો સુદ પુનમ વાર શુભ ધ્યાન ॥૫॥

॥ કલશ ॥ ઈમ શુભ્યો જિનવર વીર સુખકર, રાધણુપુર
 વર મંડણે ॥ તસ પાય પામી સીસ નામી, દુરીય દુરગતિ ખં-
 ડણે ॥ સેવે સુરાચુર, સુણે ભાસુર ગર્જાવાસ નિરૂત્તરો ॥ ધિજ
 ભણે દેવીદાસ સેવક, સકલ સંઘ મંગલ કરો ॥ ૧ ॥ ઇતિ ષટ
 આરાસ્વરૂપ કથક શ્રીમહાવીર સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી ચૌદ ગુણસ્થાનકનું સ્તવન ॥

॥ શ્રી શંખેશ્વરપુર ધણીજી, પ્રથુગી પાસ જિજ્ઞુંદ ॥ નામ
 જપતાં તેહનુંજી, આપે પરમાનંદ ॥ ભવિક જન સાંભડો એહ વિ-
 ચાર ॥ કર્મ અંથ માંહે કહ્યોજી, એ સઘડો અધિકાર ॥ ભવિકં
 ॥ ૧ ॥ નાણાવરણીય જાણીયેજી, બીજું દર્શની હોય ॥ ત્રીજું
 વેદનીય ભાખીયુંજી, મોહનીય ચોથું જોય ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ આયુ
 કર્મ વડી પાંચમું જી, છઠું નામ વિચાર ॥ ગોત્ર કર્મ તે સા-
 તમું જી, આઠમું અંતરાય ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ મતિ શ્રુત અવધિ મન
 કેવડું જી, જ્ઞાનાવરણીયરે લેદ ॥ ચખખ અચખખ અવધિ કેવડી
 જી, દર્શનના એ લેદ ॥ ભવિકં ॥ ૪ ॥ નિદ્રા પહેડી નિદ્રાનિ
 દ્રાણીજી, ત્રી ૭ પ્રચલા વખાણુ ॥ પ્રચલા પ્રચલા ચોથી કહીજી,
 થિણુદ્ધિ પંચમ જાણુ ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ દર્શનાવરણીય તણાજી,

એ નવ લેદજ ધાર ॥ શાતા અશાતા વેદનીજી, જાણો તે નિરધાર
 ॥ લ૦ ॥ ૬ ॥ લેદ અઠ્ઠાવીસ મોહનીજી, સમકિત મોહ મિચ્છત
 ॥ ક્રોધ માન માયા સહીજી, લોભ એ સેવે નિત ॥ લ૦ ॥ ૭ ॥
 સંજ્વલન પ્રત્યાખ્યાનીઓજી, અપ્રત્યાખ્યાન વિશેષ ॥ ચોથો અ-
 નંતાનું બંધિયોજી, પ્રાણીતું ઉવેખ ॥ લ૦ ॥ ૮ ॥ પ્રત્યેકે એક
 એકનાજી, લેદ કહ્યા અરિહંત ॥ ચ્યાર ચ્યાર કરતાં સોલ હૂવેજી,
 ટાલો તે ગુણવંત ॥ લ૦ ॥ ૯ ॥ હાસ્ય રતિ અરતિ લાય પરિ-
 હરજી, સોગ દુગંછા ટાલ ॥ નર સ્ત્રી નપુંસક વેદથીજી, પ્રાણી
 તું મન વાલ ॥ લ૦ ॥ ૧૦ ॥ દેવતા નર તિરિ નારકીજી, આ-
 ચુલેદ વિશાલ ॥ કપુર વિજય યુદ્ધરાજથીજી, મણિવિજય રંગ-
 રસાલ ॥ લ૦ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ ચારકર્મપયડી પ્રથમ ભાગ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ બે કર જોડી તામરે ॥ એ દેશી ॥

નામ કરમનો લેદરે, એકસો ત્રણસું ॥ તે વિવરી હવે કહું
 એ ॥ ચાર ગતિનાં નામરે, એકેંદ્રિ આદિ પંચેંદ્રિ પાંચ જાતિ
 કહીએ ॥ ૧ ॥ ઔદારિક વૈક્રિયરે, આહારક તૈજસ, પાંચસું કા-
 મર્મણુ તનુ સહીએ ॥ અંગ ઉપાંગ તે જાણીરે, અંગોપાંગ ત્રીજું
 ઔદારિક પંચ બંધના એ ॥ ૨ ॥ સંઘાતન વિચારીરે, પંચલેદે
 કરી, ઔદારિક આદિગણો એ ॥ વજ્રઋષભ નારાય રે, ઋષભ-
 નારાય, નારાય ચાર્ધ કીલીકા એ ॥ ૩ ॥ છે વટું સંઘેણુરે છટું
 ભાખીઉં, પટ સંસ્થાનજી જીવના એ ॥ સમ ચઉરસ્ર ન્યગ્રોધ રે
 સાદિક, કુજ, વામન હુંડક ભાખીઓ એ ॥ ૪ ॥ કાલો નિલો
 રાતોરે, પીલો ઉજલો વર્ણ પાંચે જાણીએરે ॥ સુરભિ દુરભિ ગંધરે,
 પંચરસ કહ્યા, તીજો કડવો કસાયલો એ ॥ ૫ ॥ ખાટો મીઠો
 હોયરે, ફરસ આઠજે, ગુર લઘુ મૃદુ ખર શીતલો એ ॥ ઉષ્ણ

સ્નિગ્ધ રૂક્ષરે, અનુપુર્વી, ચારે ગતિની જુજુવીરે ॥ ૬ ॥ શુભ
અશુભ ગતિ દોયરે, તે વલી વરણવી, પિંડ પ્રકૃતિ ચૌદસ હવીએ ॥
હવે આઠ પ્રત્યેક, પરાઘાત ઉસાસ, આતાપ ઉઘોત અગુરુહુ એ
॥ ૭ ॥ તીર્થંકર નિર્માણરે, પરાઘાત કર્મ, ત્રસ દશકો કહું સું-
દર એ ॥ ત્રસ બાદર પન્નત્તરે, પ્રત્યેક થીર શુભ, સુભગ સુ-
સ્વર આદે યશા એ ॥ ૮ ॥ થાવર સુહૂમ અપન્નરે, સાધારણ
અથિર ॥ અસુભ દુભગ સાતમું એ ॥ દુસ્વર અનાદેયરે, અયશ
એ દશ સ્થાવર ઇણિપરે જાણિ એ ॥ ૯ ॥ એટલી ત્રાણું ભેદરે,
બંધન પાંચનાં, સત્તાયે પન્નર ભેદ હવે એ ॥ ગોત્ર કરમના ભેદરે
ઉંચ અને નીચ, અંતરાય વળી આઠમું એ ॥ ૧૦ ॥ દાન લાભ
અંતરાયરે, ભોગ ઉપભોગ, વીર્યાતરાય એ પાંચમું ॥ એકસો અ-
ઠાવન્નરે, પચડી કર્મની, મણિવિજય બુધ ઉપદીશી એ ॥ ૧૧ ॥
ઇતિ શ્રીકર્મ પચડી દ્વિતીય ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ કેવલ નાણે જાણતોરે લોલ ॥ એ દેશી ॥

॥ જ્ઞાન દિવાકર લાખીઓરે લોલ ॥ ગુણસ્થાનક વિચારરે
॥ સુગુણ નર ॥ લેશર્થકી હૂં વરણવુંરે લોલ, શાસ્ત્ર તણે અનુસા-
રરે ॥ સુગુણ નર ॥ ૧ ॥ વારે મિથ્યાત્વને આવતોરે, જેમ સ્ત્રીએ
સવિ કામરે ॥ સુગુણ ॥ પ્રમાદે કરી જીવનેરે લોલ, ઓઘ થકી
બંધ હોય રે ॥ સુગુણ ॥ પચડી એકશત વીસનીરે લોલ, એ
પરમારથ જોયરે ॥ સુ ॥ વા ॥ ૨ એકસો બાવીસ આગત્રીરે,
પચડી ઉદયે થાયરે ॥ સુ ॥ ઉદય નાનું જે હોવેરે, તે ઉદી-
રણા કહેવાયરે ॥ સુ ॥ વા ॥ ૩ ॥ એહના ભેદ વળી તેટ-
લારે લોલ, સત્તાના વલી ભેદરે ॥ સુ ॥ અઠાવનને એકસોરે
લોલ, થાયતે મુવેદેશરે ॥ સુ ॥ વા ॥ ૪ ॥ પેહેલે, ગુણઠાણે

હુવેરે લોલ ॥ એકસો સત્તા જાંધરે ॥ સુ૦ ॥ તીર્થકર નામ લે-
લતારે લોલ, આહારક દોય અજાંધરે ॥ સુ૦ ॥ વા૦ ॥ ૫ ॥
પયડી મિત્ર સમકિત સુણેરે લોલ, આહારક દિક જિન નામરે
॥ સુ૦ ॥ ઉદય નહીં એ પાંચનોરે લોલ, ગુણુડાણે પેહેલે જામરે
॥ સુ૦ ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥ કર્મ સ્થિતિ સત્તા કહીરે લોલ, પયડી
શત અડચાલરે ॥ સુ૦ ॥ ગુણુડાણે પેહેલે સહીરે લોલ, લાખી
દેવ દયાળરે ॥ સુ૦ ॥ વા૦ ॥ ૭ ॥ ઈણે ગુણુડાણે પ્રાણીયારે
લોલ, નરક નિગોઢ મોજાર રે ॥ સુ૦ ॥ કહેતાં પાર ન ઉપજેરે
લોલ, તે જાણે ફિરતાર રે ॥ સુ૦ ॥ વા૦ ॥ ૮ ॥ એહ મિથ્યા-
ત્વથી ટાલિયારે લોલ, શ્રી જિન જગદાધારરે ॥ સુ૦ ॥ કર્પુર-
વિજય ગુર રાયથીરે લોલ, લહીયે ભવજલ પારરે ॥ સુ૦ ॥ વા૦ ॥
॥ ૯ ॥ ઇતિ શ્રી પ્રથમ ગુણુ સ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ કપુર હોવે અતિ ઉજલુંરે ॥ એ દેશી ॥

॥ બીજું ગુણુ ઠાણું સુણેરે, સાસ્વાદન તસ નામ ॥ સમ-
કિત વમન પટ્ટી હૂવેરે, જોડથી ન સરે કામરે ॥ સાજન છંડોએ
પરિણામ ॥ જિમ લહો ગુણુ અલિરામરે ॥ સા૦ ॥ ૧ ॥ નારય
ત્રિક જાતિ ચઉરે, થાવર ચઉલુંડ સંસ્થાન ॥ આતપ નપુંસક છે-
વહુંરે, મિથ્યત એ સોલ માનરે ॥ સા ॥ ૨ ॥ એકસો એક
પયડી તણેરે, જાંધન એણે ગુણુ ઠાણુ ॥ સૂક્ષ્મ ત્રિક આતપ વ-
હીરે, મિથ્યાત્વ પંચ વખાણુરે ॥ સા૦ ॥ ૩ ॥ નરકની અનુ-
પૂર્વીરે, એકસો અગિઆર પ્રમાણુ, ઉદય કહ્યો પયડી તણેરે, ઉ-
દીરણા તિમ જાણુરે ॥ સા૦ ॥ ૪ ॥ સત્તાએ એકશત ઉપરેરે,
પયડી સડતાલીસ ॥ જિનનામ કર્મ તણી તિહારે, ન કહી સત્તા
જગદીશરે ॥ સા૦ ॥ ૫ ॥ સાસ્વાદન ગુણુ ઠાણુ તણેરે, અર્થ

કહ્યો લવ લેશ, મણિવિજય યુધ એમ કહેરે, સુણજો છાંડી કલેશરે
॥ સા૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ દ્વિતીય ગુણુ સ્થાનક લાસ ॥

॥ ઠાઠ ॥ ૫ ॥ ગણુધર દશસૂર્વધર સુંદર ॥ એ દેશી ॥

॥ મિશ્ર ગુણુઠાણું હવે ત્રીનું, લાગ્યું ત્રિભુવનભાણુરે ॥
અંતર મુહુર્ત સ્થિતિ કહી જેની, સુણજ્યો અતુર સુખાણુરે ॥
મિશ્ર૦ ॥ ૧ ॥ તિર્થેય ત્રિક ચિણુદ્વી ત્રિક, દુર્લભ ત્રિક વડી
કહીયેરે ॥ ચાર અનંતાનુંબંધી વીરૂઆ, સંઠાણુ ચાર મધ્ય લ-
હીયેરે ॥ મિશ્ર૦ ॥ ૨ ॥ પેહેલું છેલું સંઘચણુ ટાળી, નિચળોત્ર
ઉદ્યોત નામરે ॥ અશુભ વિડાયો ગતિ વેદ સ્ત્રીનો, એ પયડીનાં
નામરે ॥ મિશ્ર૦ ॥ ૩ ॥ ગુણુઠાણુ ત્રીજે એ પચવીસ, પચડી બં-
ધન થાયરે ॥ ઉદયે ચાર અનંતાનું બંધી, થાવર એકેંદ્રિ કહાયરે
॥ મિશ્ર૦ ॥ ૪ ॥ વિગલેન્દ્રિય ત્રિક તિરી નર સુરની, અનુપુર્વી
નચિ લહીયેરે ॥ મિશ્રોદય મિશ્ર પચડી અંતજ, ઉદયે એકસો
કહીયેરે ॥ મિશ્ર૦ ॥ ૫ ॥ ઉદીરણુ વળી ઉદય તણીપરે, બાણુ
ભવિજન પ્રાણીરે ॥ સત્તાયે સાસ્વાદનતણી પરે, લાખે કેવલ ના-
ણીરે ॥ મિશ્ર૦ ॥ ૬ ॥ ભાવ અનેક ત્રીજે ગુણુઠાણુ, કરેતાં પાર
ન આવેરે ॥ કપૂરવિજય યુધ ચરણ પસાયે, મણિવિજય આનંદ
પાવેરે ॥ મિશ્ર૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ શ્રી તૃતીય ગુણુ સ્થાનક લાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૬ ॥ સુણુ મેરી સજની રજની ન બાવેરે

॥ એ દેશી ॥

॥ હવે ગુણુઠાણું સમકિત ધરીયેરે, શિવરમણી જિમ સહેજે
વરીયે રે ॥ તે સમકિતનાં પાંચજ લેહરે, ખોલે આગમ જે ધ્રુવે-
દરે ॥ હવે૦ ॥ ૧ ॥ જિન નામકર્મ સુરનર આયુરે બંધે સિત્તો-

તેર કહેવાયરે ॥ સમકિત અનુપૂર્વી ચારરે, ઉદયે એકસો એકસો
ચાર વિચારરે ॥ હવે ૦ ॥ ૨ ॥ તેમ ઉદીરણા આગમ લાખીરે,
સત્તા સુણજ્યો જે હવે દાખીરે ॥ અપૂર્વાદિક ચઉગુણકાણુરે, ચાર
અનંતાનું બંધી જાણુરે ॥ હવે ૦ ૩ ॥ તિરિ નરયનું આંયુ-કહી-
યેરે, એકસો બેતાલીસ સત્તા લહીયેરે ॥ દાપકે સમકિત ચાર
ઠામરે, નરક તિરિ સુર આયુ જામરે ॥ હવે ૦ ॥ ૪ ॥ પયડી
સોને પીસ્તાલીસરે, સાતવિના એકસો અડીસરે ॥ નઉમે અનિ-
વૃત્તિ પેહેલે ભાગરે, સત્તા બોલી શ્રી વીતરાગરે ॥ હવે ૦ ॥ ૫ ॥
કેવલ નાણી લાખ્યો ધર્મરે, જેહથી લહી શિવના શર્મરે ॥ એ
ત્રણ તત્વ સુધા જાણીરે, મણિવિજય કહે આદરો પ્રાણીરે ॥ હવે ૦
॥ ૬ ॥ ઇતિશ્રી ચતુર્થ ગુણ સ્થાનક ભાસ ॥

॥ દાલ ॥ ૭ ॥ આજ ન હેજેરે દીસે નાહલો ॥ એ દેશી ॥

॥ પંચમનાણી રે જિનવર ઈમ કહે, દેશ વિરતિ ગુણકાણુ
સુણો શ્રાવક તેને જાણીયે, જે ધરે જિનવર આણુ ॥ પંચમ ॥
૧ ॥ પેહેલું સંઘયણુ નર ત્રિક જાણીયે, અપ્રત્યાખ્યાન કયાય ॥
તેહના ભેદરે ચાર વખાણીયે, ઔદારિક દો કહેવાય ॥ પંચમ ॥
૨ ॥ એ દશ પયડીરે બંધન નવિ હવે, દેશવિરતિ મોજાર ॥
સતસકૃિ પયડીરે બંધન ઇહાં સહી, જોજ્યો હૃદય વિચાર ॥ પં-
ચમ ॥ ૩ ॥ ઉદય ચાર અપયખાણીયા, અનુપૂર્વી નર તિરિ-
ચંચ ॥ સુરત્રિક નરયત્રિક તે ખટ ભણ્યા, વૈકિયદુગ વડી સંચ
॥ પંચમ ॥ ૪ ॥ દુર્ભાગ અનાદેય અચશ વડી, સત્તર પયડી
ન હોય ॥ સત્યાગ્રીનો રે ઉદય ઇહાં કહ્યો, તીમ ઉદીરણા જોય
॥ પંચમ ॥ ૫ ॥ સત્તા ચોથારે ગુણકાણુથી, જાણો ચતુર સુ-
જાણુ ॥ મણિવિજય કહે નિત્ય જે એ ધરે, તેને કોડી કદ્યાણુ

॥ પંચમ ॥ ૬ ॥ ઇતિ પંચમ ગુણસ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૮ ॥ કહે નાયક સુણો માહરી ॥ એ દેશી ॥

॥ છહું ગુણઠાણું હવે, કહેતાં હરખ અપારજે, સુણો જિન-
વાણી રે ॥ પ્રમત્તનામ છે જેહનું, સાધન કહ્યાં નિરધારે ॥ સુણો
ભવી પ્રાણી રે ॥ ૧ ॥ બંધ થકી નિશ્ચય હવે, ત્રેસઠી પંચડી
જાણિરે ॥ સુણો જિન વાણીરે ॥ પ્રત્યાખ્યાને ચારનો, બંધ નહી
છણ ઠાણેરે ॥ સુણો ॥ ૨ ॥ ઉદયથકી હવે સાંભણો, તિર્યચગતિ
તિરિયાયુ રે ॥ સુણો જિન ॥ નિય ગોત્ર ઉગ્રોતનો, પ્રત્યા-
ખ્યાની કષાયરે ॥ સુણો ॥ ભા ॥ ૩ ॥ ઉદય નહી એ આકનો,
આહારક દોય ઉદારરે ॥ સુણો જિ ॥ તે ભોગવતાં એકયાસીનો
ઉદય કહ્યો સુવિચારરે ॥ સુણો ॥ ૪ ॥ ઉદીરણાયે અંત હવે,
સાતા અસાતા દોયરે ॥ સુણો જિ ॥ આહારક દિક થીણુદિ
ત્રીક, નર આયુ આઠ તે જોયરે ॥ સુ ॥ ૫ ॥ સત્તા સમકિ-
તથી લહો, દાખી આગમ સારરે ॥ સુણો ॥ કર્પુરવિજય ગુરજ
જપો, મણિવિજય હિતકારરે ॥ સુણો ॥ ભા ॥ ૬ ॥ ઇતિશ્રી
પ્રમત્ત ગુણસ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૯ ॥ વસુધાધિપ વંદી વજ્યો ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રી જિનવર ઈમ ઉપદિશે, અપ્રમત્ત ગુણ ઠાણેરે ॥ સર્વ
વિરતિ ઈહાં કહી, ધારો મુનિગુણ ખાણેરે ॥ શ્રી જિનવર ઈમ
ઉપદિશે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સોગ ચરતિ અથિર દુગ, અચશ
અશાતા કેરોરે ॥ બંધ નહીં ઈહાં ખટતણો, મુર આયુબંધ અ-
નેરોરે ॥ શ્રી ॥ ૨ ॥ એકે ઉણી સાડીનો, અહવા અહાવન
બંધરે ॥ આહાર યુગત્ર માંહિ લેણીએ, બીજ પંચડી અબંધરે

॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ ઉદય થકી છેતેર પયડી, થીજુદ્ધી ત્રિક દાખીરે
આહારાદિક એ પાંચનો, ઉદય નહીં સૂત્ર સાખીરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥
અપ્રમત્ત આદિ ગુણુઠાણે, શાતા અશાતા નર આયરે, પયડી ત્રણ
ઉણી કરો, ઇંમ ઉદિરણા થાયરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ સમકિત આથે
ગુણુ ઠાણે, સત્તા તિહાંથી પેખોરે ॥ મણિવિજય ગુવ ઇંમ કહે,
પ્રમત્ત ગુણુ ઠાણુ ઉવેખોરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રી અપ્રમત્ત
ગુણુ સ્થાનક લાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧૦ ॥ પંચીડા સંદેસરો ॥ એ દેશી ॥

॥ ગુણુઠાણું હુવે આઠમું, લાખું શ્રી જિનરાજ, નિવૃત્તિ
નામે જાણીએ, જેહથી સીએ કાજ ॥ ૧ ॥ સાધુ સહુ તુમે ચિ-
ત્તધરો, આણી ઉલટ અંગ, અધ્યવસાય વિશેષથી, હુવે એહમું
ચગ ॥ સાધુ૦ ॥ ૨ ॥ સાત લાગ કરી તેહના, પેહેલે અઠાવન ॥
નિદ્રા દોયનો અંત કરે, પણુભાગ છપત્ત ॥ સા૦ ॥ ૩ ॥ સુર-
દુગ પચેદ્રિય શુભગતિ, ત્રસ નવ નિરધાર ॥ ચાર શરીર ઉરત્ત-
વિના, દો અંગોપાંગ ઉદાર ॥ સા૦ ॥ ૪ ॥ સમ અઉરંસ નિ-
ર્માણુને, જિનનામ સુદાર ॥ વર્ણચાર વળી કહ્યા, અગુર લહુ ચાર
॥ સા૦ ॥ ૫ ॥ એ ત્રીસ પયડી અંતકરે, ઇઠે લાગ વિચાર ॥
ગંધ કહ્યો છવીસનો, સાતમો લાગ મોજર ॥ સા૦ ॥ ૬ ॥ હાસ્ય
રતિ ભય દુગંધાનો, અંત જિનને વાણુ ॥ ઉદય થકી સમકિત
યલી, છેલ્લાં ત્રણુ સંધયણુ ॥ સા૦ ॥ ૭ ॥ ઉદય નહીં એ ચારનો
બોહોતેર ઉદયે જાણુ ॥ ઉદીરણા અપ્રમત્તથી, લાખી કેવલ નાણુ
॥ સા૦ ॥ ૮ ॥ આથા સમકિત ગુણુ ઠાણુથી, સત્તા દિલમે
આણી ॥ કપૂરવિજય ગુર રાજથી, મણિવંદે ઇંમ વાણી ॥ સા૦ ॥
૯ ॥ ઇતિશ્રી અપ્રમ નિવૃત્તિ ગુણુસ્થાનક લાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૧ ॥ નિદરડી વેરણુ હુમરહી ॥ એ દેશી ॥

॥ અનિવૃત્તિ નવમું આદર, ગુણઠાણું હો મુનિવર સુખકાર
કે ॥ અંતરમુહૂર્ત જોહની, સ્થિતિ જાણી હો શાસ્ત્રને અનુસાર
કે ॥ અનિવૃત્તિ નવમું આદર ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ બંધ કહ્યો
ખાવીસનો, વલી કીજો હો એહના પંચ ભાગ કે ॥ પુરુષવેદ સં-
જ્ઞવત્ત ચારે, એકેકે હો કીજો એ ત્યાગ કે ॥ અનિં ॥ ૨ ॥
ઉદય હુવે છાસકીનો, હાસ્ય રતિને હો વલી અરતિ નિવારકે ॥
ભયસોગ દુગંછા ખટતણો, નવિ લહી હો ઉદયે વિચાર કે ॥
અનિં ॥ ૩ ॥ ઉદીરણ ત્રિસકીની, સત્તા દાખી હો ખીજ ભાગ
મઝારકે ॥ થાવર તિરિ નરય દુગ, આ તપ દુગ હો થીણુ ત્રિણુ
નિરધારકે ॥ અનિં ॥ ૪ ॥ એકેંદ્રિય વિગલ સાધારણુ, એ સો-
લેહો સત્તા નવી હોયકે ॥ એકસો ખાવીસ ઉપરે, ખીજો ભાગે હો
સત્તા તું જોયકે ॥ અનિં ॥ ૫ ॥ ત્રીજો ભાગે સાંભલો, ક્ષય
થાયે હો ખીયતીય કસાય કે ॥ ચોથે પાંચમે ખટભાગે, સાત આ-
ઠમે હો એકસો ચાર થાયકે ॥ અનિં ॥ ૬ ॥ નઉમે સો ત્રિણુ
ઉપરે, નપુંસક હો સ્ત્રી વેદ ખટ હાસકે ॥ પુરુષવેદ સંજ્ઞવલન એ
ત્રણ્યે, ક્ષય હોવે હો ભાગે અનુક્રમે જસકે ॥ અનિં ॥ ૭ ॥
નવમા ભાગને છેહકે, માયાનો હો પ્રભુ ભાખ્યો અંત કે ॥ કર્પુ-
રવિજય ગુરૂ રાજનો, શિષ્ય પલણે હો પ્રભુ નિજમનની ખંતિ
કે ॥ અનિં ॥ ૮ ॥ ઇતિશ્રી નવમ ગુણુ સ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૨ ॥ દેવતાણી ગદ્ધિ ભોગવી આખ્યો

॥ એ દેશી ॥

॥ સુક્ષ્મ સંપરાય નામે દશમું, ગુણઠાણું તે જાણી ॥ ચઢતે

પરિણામે એ હોવે, ભાળ્યું જિનવર ભાણુરે ॥ મુનિવર જોજ્યે
હૃદય વિચારી ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ બંધ કહ્યો ઇહાં સત્તા
પયડી, દર્શન કહીયાં ચાર ॥ ઉચ્ચ ગોત્ર યશ નાણાવરણી, અંત
રાય દશવારીરે ॥ મુનિ ॥ ૨ ॥ એ સોલે પયડી ઇણે ઠાણે
ખાલે તે નિરધાર ॥ ઉદય કહ્યો ઇહાં સાક જ પયડી ॥ વેદ ત્રણ
નિવારીરે ॥ મુનિ ॥ ૩ ॥ સંજવલન ત્રિક એ છ પયડી, ઉદય
નહીં ઇણુ ઠાય ॥ ઉદીરણુ સત્તાવન જાણે, સત્તા સતદુગ થાય
॥ મુનિ ॥ ૪ ॥ સંજવલનનો લોભ અંત કરે ઇહાં, જુઓ સૂઝ
અનુસાર ॥ કર્પૂરવિજય પંડિત સુપસાયે, મણિ વિજય જ્યકરે
॥ મુનિ ॥ ૫ ॥ ઇતિશ્રી સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણુ સ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૩ ॥ વ્રતની મનસા જાણે આણી ॥ એ દેશી ॥
॥ હવે સુણજ્યો ભવિયણુ પ્રાણી, શ્રી જિનવર કેરી વાણી ॥
ઉપશાંત મોહુ ગુણુ ઠાણે, એકાદશમું એ જાણે ॥ ૧ ॥ બંધ
કહીયે પયડી એક, આગમેં જોઈ સુવિવેક ॥ શાતાવેદનીય જો
ઉદાર, બીજી પયડી નહીં નિરધાર ॥ ૨ ॥ ઉચ્ચ થકી હવે સુ
ણી, એકે ઉણી સાઠીજ ગણીએ ॥ લોભ સંજવલન કેરો અંત
એણે ઠાણે એહજ સંત ॥ ૩ ॥ ઉદીરણુ તણે અધિકાર, સાં
લતાં હરખ અપાર ॥ ભાળી પયડી છપ્પન જેહ, સનમાં
આણે તેહ ॥ ૪ ॥ સકલ પંડિત શિરદાર, કર્પૂરવિજય સુખ
કાર ॥ તસ ચરણુ પસાયજ પામી, મણિવિજય કહે ચીરનામ
॥ ૫ ॥ ઇતિ ઉપશાંત મોહુ ગુણુ સ્થાનક એકાદશમ ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૪ ॥ ધિગ્ ધિગ્ ધિગ્ ધિગ્ કાયા ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રી જિનવર એમ જોલે, વાણી જે અમૃત તેલે હો
સુણો મુનિ સમજાવી ॥ ક્ષીણ મોહુ ગુણુ ઠાણુ, દ્વાદશમું ગુણુગી

ખાણુ હો ॥ સુણો ॥ ૧ ॥ બંધ કહ્યો સાતા કેરો, ઉદયે તે લેદ
અનેરો હો ॥ સુણો ॥ ઋષભ નારાય દુગ ટાલો, સત્તાવન ઉદયે
નિકાલો હો ॥ સુણો ॥ ૨ ॥ ઉદયે છેલ્લે એ ભાગે, નિદ્રા
પ્રયલા નવિ લાગ હો ॥ સુ ॥ ઉદીરણુ ચોપન કેરી, સત્તાયે
પયડી અનેરી હો ॥ સુ ॥ ૩ ॥ છેલ્લા દુગસમે જોય, એકસો
એક પયડી હોય હો ॥ સુ ॥ નિદ્રા પ્રયલા ઈહાં અંત, નવાણું
લેદ એ તંત હો ॥ સુણો ॥ ૪ ॥ દંસણુ ચાર પંચ જ્ઞાન
અંતરાય પણ અઉદ જ માન હો ॥ સુ ॥ અંત કરે એહુનો છેડે,
નવિઉપજે તે ફિરે કેડે હો ॥ સુ ॥ ૫ ॥ સકલ પંડિત શિષુ-
ગાર, કર્પૂરવિજય શિરદાર હો ॥ સુ ॥ તસ સુરસાયે ભાવ
જાણ્યા, મણિવિજય તેહ વખાણ્યા હો ॥ સુ ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રી
ક્ષીણમોહ ગુણુસ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઠાલ ૧૫ ॥ ભલે પધાર્યા તુમે સાધુજીરે ॥ એ દેશી ॥

॥ ગુણુઠાણું હુવે તેરમુરે, ભાજ્યું શ્રીજીનરાયરે ॥ સયોગી
નામે લાલુંરે, આબુ તે નવિ જાયરે ॥ ગુણુ ॥ ૧ ॥ બંધે શાતા
વેદનીરે, ઉદય કહું નિરધારે ॥ નાણાવરણીય પાંચે સહીરે, અંત-
રાય પંચે વિચારે ॥ ગુણુ ॥ ૨ ॥ દર્શન ચારે અઉદઓરે,
ઉદય નહીં ઇણે ઠાણુરે ॥ તીર્થકર નામ લેલતાંરે, બેંતાલિસ ઉદય
પરિમાણુરે ॥ ગુણુ ॥ ૩ ॥ ઉરલ ચિર ખગઈ દુગરે, પ્રત્યેક
ત્રિક છ સંઠાણુરે ॥ અગુરલધુ વળું ચારનોરે, નિર્માણુ તેજસ
જાણીરે ॥ ગુણુ ॥ ૪ ॥ કર્મણુ પેહેલો સંધયાણુનોરે, દુસર સુ-
સર જોયરે ॥ સાતા અશાતા એકનોરે, એ નીસનો અંત હોયરે
॥ ગુણુ ॥ ૫ ॥ એકે ઉણી ચાડીસનીરે, ઉદીરણુ અવદાતરે ॥
પંચાસી પયડી તણીરે, સત્તા જેહ વિખ્યાતરે ॥ ગુણુ ॥ ૬ ॥

સંપ્રતિ પંચ વિદેહમારે, વિચરે વીસ મુણિંદરે ॥ સંયોગી ઠાણે
અલંકારે, સેવે સુરનર વૃંદરે ॥ ગુણુ ॥ ૭ ॥ દોય કોડી સાદ
કેવલીરે, વંદન તેને ત્રિકાલરે ॥ કર્પૂરવિજય ગુરુ નામથી, મણિ
વિજય મંગલ માલરે ॥ ગુણુ ॥ ૮ ॥ ઇતિશ્રી સયોગી ગુરુ
સ્થાનક ત્રયોદશમ ભાસ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧૬ ॥ નયરી અયોધ્યાથી સંચર્યા એ ॥ એ દેશી ॥

॥ અયોગી નામે યૌદ્ધમુરે, ગુણુઠાણુ શ્રીકાર ॥ કહ્યું એ
જિનવરુએ, અ ઈ ઉ ઋ લૂ માન જ એહનું એ, જેહથી શિવ
સુખસાર ॥ કહ્યું ॥ ૧ ॥ અંધ નહીં પયડી તણો એ, ઉદય
તણો ભાવ જોય ॥ કહ્યું ॥ સુભગ આદેય યશ વલી એ, વેદની
ત્રસ ત્રિક હોય ॥ કં ॥ ૨ ॥ પંચેન્દ્રિય જાતિ નર આઉખું એ,
નરની ગતિ જિનનામ ॥ કહ્યું ॥ ઉંચ ગોત્ર એ ખારનો એ,
અંત થાય છેહેડે તામ ॥ કં ॥ ૩ ॥ ઉદીરણુ ઇહાં નવિ લહે
એ, સત્તા સુણો વીરતાંત ॥ કં ॥ એલા દુગ સમે જાણીએ એ,
ખોહોતેર પયડી અંત ॥ કં ॥ ૪ નામ થકી હુવે તે કહું એ,
સુર ખગઈ ગંધ દોય ॥ કં ॥ ફરસ આઠ વર્ણ પાંચની એ,
રસ તનુ અંધન સોય ॥ કં ॥ ૫ ॥ સંઘાતન એ સવિ તણી
એ, પંચ પંચ પયડી જેહ ॥ કં ॥ નિર્માણુ નામ તે લેલતાંએ,
ચાલીસ પુરી એહ ॥ કં ॥ ૬ ॥ સંઘયણુ અથીર ખટસહી એ,
સંસ્થાન ખટસુવિવેક ॥ કં ॥ અગુરુલધુ ચ્યાર અપજ્જતા એ,
અશાતા સાતા એક ॥ કં ॥ ૭ ॥ પ્રત્યેક ઉપાંગ ત્રિણ ત્રિણ
કહ્યાં એ, સુસ્વર નીચ ગોત્ર જાણુ ॥ કં ॥ એ ખોહોતેર પયડી
તણો એ, અંત હુવે ઇણુ ઠાણુ ॥ કં ॥ ૮ ॥ છેહ સમે પયડી
તેરનો એ, અંત કરે ગુણુવંત ॥ કં ॥ આઠ કરમ ખેપવીએ,

પામી સુખ અનંત ॥ ૬૦ ॥ ૬ ॥ એમ અનેક લેહ સુંદર એ,
આગમ શાસ્ત્ર મઝાર ॥ ૬૦ ॥ મણિવિજય બુધ ઉપદેશે એ,
નિજ મતિને અનુસાર ॥ ૬૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિશ્રી અયોગી ગુણ
સ્થાનક ભાસ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૭ ॥ દીઠો દીઠોરે વામાઠો નંદન દીઠો ॥ એ દેશી ॥

॥ પૂજે પૂજેરે પ્રભુ પાસજીને પૂજે ॥ સંજેશ્વર પરમેશ્વર
સાહેબ, એ સમ દેવ ન ફૂજેરે ॥ ૧ ॥ જોડને નામે નવનિધિ
પામે, મુક્તિ વધુ તસ કામે ॥ સુરનર નારી જો કર જોડી, આવીને
શીરનામેરે ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ તેહ તણે સુપસાય હરખે, ગુણઠાણા
સુવિચાર ॥ બંધ ઉદય ઉદીરણા સત્તા, ભાખી પર ઉપગારે ॥
પ્રભુ ॥ ૩ ॥ શાપુર મંડણ શાંતિ જિજ્ઞેશ્વર, મહિમા મહિયલ
ગાજે ॥ પાસ ચિંતામણિ ચિંતા ચુરે, સહસ દ્રણા જિનરા-
જેરે ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥ કેસર ચંદન મૃગમદ ઘોડી, પૂજે જે
નરનારી ॥ ભાવના ભાવે જિનવર આગે, તેહની દુર્ગતિ વારીરે
॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ તપ ગચ્છનાયક પુણ્યેપુરો, શ્રી વિજય દેવ સુરિંદ
॥ તસ પદધારક કુમતિ વારક, શ્રી વિજયપ્રભ મુણિંદરે ॥ પ્ર૦ ॥
૬ ॥ સકલ પંડિત શિર મુગટ નગીનો, કપુરવિજય ગુરૂ શીસ ॥
મણિવિજય બુધ ઇણિપરે જલપે, પુરો સંઘ જગીસરે ॥ પ્ર૦ ॥ ૭ ॥
ઇતિ શ્રી ચતુર્દશ ગુણ સ્થાનક સંપુર્ણ ॥

॥ જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રનું સ્તવન. ॥

॥ દુહા ॥ શ્રી ઇંદ્રાદિક ભાવથી, પ્રભુમે જગગુરૂ પાય ॥ તે
પ્રભુ વીર જીજ્ઞંસને, નમતાં અતિસુખ થાય ॥ ૧ ॥ જ્ઞાન દર્શન

આરિત્રનો, કહું પરસ્પર સંવાદ ॥ ત્રિક જોગે સિદ્ધિ હોયે, એવો
પ્રવચન વાદ ॥ ૨ ॥ સમકિત ગુણ જસ ચિત્ત રમ્યો, તેહનો
વાદવિવાદ ॥ સમુદાયથી એક અંશ ગ્રહી, મુખ્ય કરે તિહાં વાદ ॥૩॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ લલનાની ॥ એ દેશી ॥

॥ જ્ઞાનવાદી પેહેલો કહે, ત્રિભુવનમાં હું સાર લલના ॥
નય નિષ્કેપ પ્રમાણનો, ચઉ અનુયોગ વિચાર લલના ॥ ૧ ॥
જ્ઞાન લજો લવી પ્રાણીયા ॥ એ આંકણી ॥ સપ્તભંગી ષટ દ્રવ્યનું,
મુજ વિષુ કુણ લહે તત્ત્વ, લલના ॥ બાંલી લીંગીને પ્રણુમીયા,
ગણધરાદિક મહાસત્ત્વ લલના ॥ જ્ઞાન ॥ ૨ ॥ મેરૂ સૂર્યને ઇંદ્રની,
ઉપમા જ્ઞાનીને હોય લલના ॥ મુજ વીણ મૂર્ખ પશુતણી, એવી
ઉપમા તસહોય લલના ॥ જ્ઞાન ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન પછી જિનરાજને,
અરિહંત પદ હોય લોખ્ય, લલના ॥ લોગવવું તે જ્ઞાનનો, ઉપ-
દેશ કહેવો જે યોગ્ય લલના ॥ જ્ઞાન ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન પછી કિરિયા
કહી, દશવૈકાલિક વાણી લલના, જ્ઞાન ગુણે મુનિ કહ્યા, ઉત્તરા-
ધ્યયન પ્રમાણુ લલના ॥ જ્ઞાન ॥ ૫ ॥ દીપક ઘટ દેખાવશે, ઘ-
ટથી દીપક ન દેખાય લલના ॥ અપ્રતિપાતી જ્ઞાન ગુણ સહી,
મહાનિશીથે કહેવાય લલના ॥ જ્ઞાન ॥ ૬ ॥ અધિકું સર્વ પાતિક
થકી, અજ્ઞાની જાણે ન ચોજ લલના ॥ આનમ સ્વરૂપ જાણ્યા
વિના, જીમ કિરે જંગલ રોજ લલના ॥ જ્ઞાન ॥ ૭ ॥ કિરીયા
વિષુ બહુ સિદ્ધિ લહે, તાપસાદિક દૃષ્ટાંત લલના ॥ ગજ બેઠે
મરૂદેવીને, આપી મેં મુક્તિ એકાંત લલના ॥ જ્ઞાન ॥ ૮ ॥ અ-
જ્ઞાનવાદી ઈમ કહે, આપે મોક્ષ ન જ્ઞાન લલના ॥ ઉત્તર ધર્મ-
સંગ્રહણીથી, કરજો મુજ બહુ માન લલના ॥ જ્ઞાન ॥ ૯ ॥ જીવ
ને જ્ઞાન અલેદ છે, મુજવીણ જીવ અજીવ લલના ॥ અક્ષરનો

અનાંતમે, ભાગ ઉધારો સદૈવ લલના ॥ જ્ઞા૦ ॥ ૧૦ ॥ ક્રિયા
 નયે જે ખાલ છે, જ્ઞાન નયે ઉજમાલ લલના ॥ મુનિને
 સેવવા યોગ્ય તે, જોલે ઉપદેશમાલ લલના ॥ જ્ઞા૦ ॥ ૧૧ ॥
 દેવાચાર્ય મહાવાદીજી, જગ જસ વાદ લહંત લલના ॥ બોધ જીત્યા
 મુજ આશ્રયે, ઈમ ખહુ શાસ્ત્રે ઉદંત લલના ॥ જ્ઞા૦ ॥ ૧૨ ॥
 દેહીના મેલ સારીખો, મુજ વિષુ કિરિયા ધંધ લલના ॥ તિક્ષણતા
 જે જ્ઞાનની, તેહિજ ચરણ અખંધ લલના ॥ જ્ઞા૦ ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ અરણીક મુનિવર ચાટ્યા ગોચરી ॥ એ દેશી ॥

॥ કોડ વરસ તપ જપ કિરિયા કરે, નવિ મીટે કર્મના પાશ
 રે ॥ જ્ઞાની તે એક સાસોસાસમાં, અનેક કર્મ કરે નાશ રે ॥
 ગુણીજન વાંદોરે જ્ઞાનને લળી લળી ॥૧॥ એ આંકણી ॥ જ્ઞાનના
 ગુણને રે ઉત્તમ સંગ્રહે, ખાલક માને તે વેધરે ॥ મધ્યમ નર
 કિરિયા ગુણ આદરે, પોડશકે ઉપદેશરે ॥ ગુણ૦ ॥ ૨ ॥ ચારિત્ર
 હીણો રે જ્ઞાન ગુણે ઘણો, વાંદવો પૂજવો તેહરે ॥ થોડા જ્ઞાનીની
 કિરિયા કલેશ છે, ઉપદેશમાલામાં એહ રે ॥ ગુણ૦ ॥ ૩ ॥
 મહીયલ માહાલે રે મેલે વેધથી, બગવ્યવહારે ચાલે રે ॥ જગને
 ઘાલે રે જ્ઞાનવિના ધંધે, તે ક્રીમ ધર્મને પાલેરે ॥ ગુણ૦ ॥ ૪ ॥
 પીપલીયા પાન જસા ક્રિયા ગુર, જહાજ સમા ગુર જ્ઞાની રે ॥
 કિરિયા રહિત જે સિદ્ધ જિણુંદ છે, લાગવતી અંગની વાણીરે ॥
 ॥ ગુણ૦ ॥ ૫ ॥ મંડુક ચુરણ જિમ જલદાગમે, કિરિયાયે તેમ
 લાવ વ્યાધિરે ॥ તસ છાર કરવારે જ્ઞાનની જ્યોતિ છે, ઉપદેશપદે
 એમ સાધીરે ॥ ગુણ૦ ॥ ૬ ॥ એકનો જાણુગ સર્વ જાણુગ દહ્યો,
 એહવી છે મારી વડાઇ રે ॥ અવિસંવાદપણે જે જાણુવું, તેહીજ
 સમકિત ભાઇરે ॥ ગણ૦ ॥ ૭ ॥ જ્ઞાન વિના કહો સમકિત ક્રીમ

રહે, કિરિયા તે જ્ઞાનની દાસીરે ॥ ૭૭ તપે સુકા સેવાલ ભો ૧
 કહ્યો, દેખે ન સુખ અવિનાશીરે ॥ ગુણુ ॥ ૮ ॥ થોડી કિરિ-
 યારે જ્ઞાનીની ભાડી, જીમ સુરનારીના ભાવરે ॥ બહુડી કિરિયા રે
 જ્ઞાન વિના કીડી, જીમ અંધનારીના હાવરે ॥ ગુણુ ॥ ૯ ॥
 સહસ ત્રેતાલીસ વસે નર યુઝીયા, નંદિષેણુ શુભ ભાખેરે ॥ જ્ઞાનીએ
 દીઠુંરે તેહીજ વસ્તુ છે, ખરસિંહ સમ અન્ય દાખેરે ॥ ગુણુ ૦૧૦ ॥
 કિરિયા નયનેરે જ્ઞાન કહે તુમે, મુજ થકી લિખ અલિખરે ॥
 લિખ થશે તો રે જડતા પામશે, લિન્નત્વ યુજમાંહી લીનરે ॥
 ॥ ગુણુ ॥ ૧૧ ॥ ન્યાયે ત્રીજેરે જેહને આલંખીયે, જુઓ જુગતિ
 વિમાત્રીરે ॥ એક પદ પામી ચિલાતિ સુત તર્યો, જ્ઞાનથી સહુ
 સુખ વાત્રીરે ॥ ગુણુ ॥ ૧૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ મુણુ મોરી સજની રજની ન જાવેરે ॥ એ દેશી ॥

॥ સમકિતવાદી હવે જોડ્યો વિમાત્રીરે, મુજવિણુ જ્ઞાન કિ-
 રિયાની બહુ હાંસીરે ॥ મુજ વિણુ જ્ઞાન અજ્ઞાન તે જાણેરે ॥
 શુકપાઠક તથા વેદીયા માનેરે ॥ ૧ ॥ મણિમય જિંબ અનંત
 ભરાવેરે, સોવન દેહિશં અસંખ્ય કરાવેરે ॥ દંસણુ લવવિણુ શુભ
 ફલ નાપેરે, દંસણુ રચણાયર ધમિ થાપેરે ॥ ૨ ॥ વાર અનંતી
 જીમ જીવને કરસ્યોરે, જીમ મૃગતૃણુએ રેહેવે તરસ્યોરે ॥ તે
 એકચારમાં દુઃખ સર્વી ટાલુંરે આત્મમંદિરમાં કરૂ અનુઆલુંરે ॥
 ॥ ૩ ॥ મુજ પછી જ્ઞાન કિરિયા દોય સાચીરે, જલધર જોગે વન
 રાય માચીરે ॥ પાત્ર કુપાત્ર તુમે નવિ જોતારે, અમે ભવિક અક-
 પાયે મોહતારે ॥ ૪ ॥ ક્ષણુ એક મુજને હૃદયે રાખીરે, જિણુ
 સાહિબની સુખડી ચાખીરે ॥ મિથ્યા વચન જો કાંઈ પ્રરૂપે રે,
 હુંતો રીસુ પટે ભવ કૂપેરે ॥ ૫ ॥ જાહે અહ્યો તે કારણુ માટે રે,

કરું સુખીયો પુણ્યલબ્ધ સાટેરે ॥ કૃપીબલ સંબંધ ધરો મનમાંહીરે,
સમકિતવંતને પ્રણમો ઉછાંહીરે ॥ ૬ ॥ અમુચ્યા કેવલી કિરિયા-
હીનરે, સિદ્ધા મુજથી અનુભવ પીનરે ॥ દંસણ રહિત ન સીએ
કોઈરે, નિશ્ચય કરો ભવિ આગમ જોડરે ॥ ૭ ॥ માલા આવે
નિમાલા લોચરે, કિરિયાડંબર ભણી બહુ શોચરે ॥ નવ ઐવેયક
સુધિ લેઈ જાવે રે, તોયે સમકિત લવ સુખ નાવેરે ॥ ૮ ॥ જ્યૂઠ
કિરિયાએ ધરાવે નામરે, હું મુનિ હું શ્રાવક ગુણ ધામરે ॥ મુજ
છતાં મરીચીયે ભવ ન વધાર્યેરે, જમાલી કુશીખ્ય જો સમકિત
હાર્યો રે ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ ગુણ વેલડીયાં ॥ એ દેશી ॥

॥ સિદ્ધ નરે જેમ સંબ્રહ્મો રે ॥ બુદ્ધવંતાણ ॥ વિષ પણ
અમૃત થાય ॥ રૂચિવંતાણ ॥ તિમ સમકિતવંતે બ્રહ્મો ॥ બુદ્ધના
શાસ્ત્ર સકલ સમુદાય ॥ રૂચિના ૧ ॥ દ્વિપાયન ક્રેણીક ભણી ॥ બુદ્ધના
વાસુદેવ પેઢાલ ॥ રૂચિ ॥ અવિરતિને પણ સુખી કરું ॥ બુદ્ધ ॥
મુજ વિણ કવણુ આધાર ॥ રૂચિનારા ॥ દશ મિથ્યાત્વગિરી ભંજવા ॥
બુદ્ધના પવિ સમ હૂં સમર્થ ॥ રૂચિના ॥ શુભ દો આતમ ભાવસું
॥ બુદ્ધના ॥ જન પદવી મુજ હાથ ॥ રૂચિ ॥ ૩ ॥ સમકિત અંક
વિણા સહુ ॥ બુદ્ધના કિરિયાદિક બિન્દુ રૂપ ॥ રૂચિના ॥ અંગારમદક
સંબંધથી ॥ બુદ્ધના સમજો મુજ સ્વરૂપ ॥ રૂચિના ૪ ॥ કૃષ્ણપખીઓ
અનાદિનો ॥ બુદ્ધ ॥ મુજથી મીટે તતખેવ ॥ રૂચિ ॥ શુકલ-
પખીયો તવ થયો ॥ બુદ્ધ ॥ મિટે અનાદિ ભવ સેવ ॥ રૂચિ
॥ ૫ ॥ વરસ હજાર કિરિયા ગઈ ॥ બુદ્ધ ॥ કુંડરીકની અકાજ
॥ રૂચિ ॥ મુજવિણ પુર્વધર ગયા ॥ બુદ્ધ ॥ આવે નિગોદમાં
આજ ॥ રૂચિના ૬ ॥ પૂર્વ બદ્ધાયુ ગતદંસણી ॥ બુદ્ધ ॥ જે

વિષુ સમક્ષિતવંત ॥ રૂચિં ॥ વૈમાનિક પદવી લહે ॥ બુદ્ધં ॥
 ઈમ મહાલાખ્ય કહંત ॥ રૂચિં ॥ ૭ ॥ જીવ પ્રદેશે પુદ્ગલ
 રહ્યા ॥ બુદ્ધં ॥ મિથ્યાતના જે સમસ્ત ॥ રૂચિં ॥ તેહ મીટે
 જે શુદ્ધતા ॥ બુદ્ધં ॥ તેહીજ સમક્ષિત વરત ॥ ૮ ॥ રૂચિં ॥
 ટા ॥ સમક્ષિતને ભાવે હુવે ॥ બુદ્ધં ॥ દર્શન સહી ગુરુ દેવ ॥
 રૂચિં ॥ અગણિત મહિમા માહરે ॥ બુદ્ધં ॥ સમક્ષિત દશ
 રૂચિ સેવ ॥ રૂચિં ॥ ૯ ॥ દશમાંહિ નવ અસ્તિતા ॥ બુદ્ધં
 ॥ સ્યાદ્રાદ રહે મુજમાંહ ॥ રૂચિં ॥ યથાર્થ વસ્તુ હું ગ્રહું
 ॥ બુદ્ધં ॥ આઠ પક્ષથી ઉછાંહ ॥ રૂચિં ॥ ૧૦ ॥ સમક્ષિત
 મીટે ચારિત્ર નહી ॥ બુદ્ધં ॥ આવશ્યક માંહે વખાણી ॥ રૂચિં
 ॥ સમક્ષિત તેહજ ચરણ છે ॥ બુદ્ધં ॥ પેહેલા અંગની વાણી
 ॥ રૂચિં ॥ ૧૧ ॥ સમક્ષિતની સેવા સારી ॥ બુદ્ધં ॥ નહી મિથ્યા-
 મતિરાજ ॥ રૂચિં ॥ ખટ ઉપમાન છે માહરે ॥ બુદ્ધં ॥ સદ્ગુણો
 સુનિરાજ ॥ રૂચિં ॥ ૧૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ આજ હજારી ઢોલો પ્રાહુણે ॥ એ દેશી ॥

॥ હુવે કિરિયાવાદી કહે મન રૂલી, ન ગણે જ્ઞાનનો ગુણ સુખ
 દાર્ઠ ॥ સાજન સુણીયેહો ॥ વાંઝણી સુત રંક રાજવી, કીસી સુપને
 જ્ઞાન વડાર્ઠ ॥ સાં ॥ નરહર ના નમવારે, સંયમ ધારીને ॥ ૧ ॥
 આંકણી ॥ જ્ઞાનથી ફલ ભોગ નવિં લહે, કિરિયાવિણુ કોઈક જીવ ॥
 સાં ॥ રસવતી જલ ગુણ જાણતાં, તૃપ્તિ નવિં હોયે અતીવ ॥ સં
 ॥ નવા ॥ ૨ ॥ કિરિયા વિણુ પંથતે નવી ઘટે, વિચરે જલનિધિ
 તરે ॥ સાં ॥ નટણી નિજ કિરિયા વિના, જનરંજન કહો કીમ
 કરે ॥ સાવાનવા ॥ ૩ ॥ શત્રુજય મહાત્મયમાં કહ્યું, મુનિ વેષ
 તે નમવો ઉછાંહિ ॥ સાવા ॥ લિંગ દેખીને ભાવે પ્રણમીયા, સચિવ

ઉદય ગુણગ્રાહી ॥ સાંભાન ॥ ૪ ॥ ભારતને કેવલ ઉપનો,
 લિંગ વિષુ નમીયા નહીં દેવ ॥ સાંભા કહે ઉપદેશ એક સંબંધનો
 અમુચ્યા કેવલી તતખેવ ॥ સાંભાન ॥ ૫ ॥ જ્ઞાનનું ફલ વિરતિ
 કહ્યું, બહુવિધ શાસ્ત્રમંજાર ॥ સાંભા ॥ ચારિત્ર મહારાજ તણુ,
 જ્ઞાન સમકિત દો પ્રતિહાર ॥ સાંભા ॥ નં ॥ ૬ ॥ ગતિ ચાર-
 માં સમકિત પામીયે, નરગતિમાંહી સંયમ સિદ્ધ ॥ સાંભા ॥ કિ-
 રિયાનય શાસ્ત્રનો અંગ છે ॥ નિર્યુક્તિના વચન પ્રસિદ્ધ ॥ સાંભા
 ॥ નં ॥ ૭ ॥ સર્વ સંવરી કિરિયા વિના, જ્ઞાનને સુગતિ ન
 હોય ॥ સાંભા ॥ અનંતર કારણ હુ સહી, તેહ ધુર સિદ્ધા સહુ
 કોય ॥ સાંભા ॥ નં ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥ આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર ॥ એ દેશી ॥

॥ જીવનર મંદિર સયલ મહિયલમાં, સોવન રચણ મંડાવે-
 જી ॥ એક દિવસના ચરણ સમોવડ, કહેા તે કિમ કરી થાવેજી ॥
 આદર જીવ કિરિયા ગુણ મનોહર, મ કરીશ વાદ વિવાદજી ॥ એ
 આંકણી ॥ ૧ ॥ કેવલીને પણ એક સંયમનું, સ્થાનક સ્થિર રહે
 શુદ્ધજી ॥ સકલ પ્રદેશ સ્થિરતારૂપ ચારિત્ર, સિદ્ધ પ્રભુને કહે
 યુદ્ધજી ॥ આદર ॥ ૨ ॥ એકવરસના સંયમસુખમાં, અનુત્તર
 સુરસુખ થાવેજી ॥ એ પણ વ્યાવહારિક નય વચન છે, ક્ષણમાંહે
 શ્રેણી મંડાવેજી ॥ આદર ॥ ૩ ॥ એક દિવસની કિરિયાપાલક,
 સંપ્રતિ નરપતિ કીધોજી ॥ હરિ નૃપને નવયામ ક્રિયાએ, પાંચમે
 અનુત્તર સિધોજી ॥ આદર ॥ ૪ ॥ ચાર કષાય મીઠે સંયમ
 હોય, કિરિયાએ મહા લખિધજી ॥ દશારસિંહ સત્યકીને અધોગતિ,
 જો નહીં કિરિયા સંબંધીજી ॥ આદર ॥ ૫ ॥ અક્રિયાવાદી
 દશાશ્રુણીમાં, કૃષ્ણપખીઓ જીવ નયમાંજી ॥ ક્રિયાવાદી શુકલ પ-

ખીઓ, જિન ઉપદેશે મહિમાજી ॥ આદર૦ ॥ ૬ ॥ યોગ વ્યા-
પાર નહિ જો સિદ્ધને, તો કિરિયા કિમ વ્યાપેજી ॥ સઘલા નરતું
સાર સંયમ છે, જીન ગણધર કહ્યું આપેજી ॥ આદર૦ ॥ ૭ ॥
ખર જિમ ચંદન ભાર વહે બહુ, તસ ફલ લોગ ન થાવેજી ॥
દીપક સહસ કર્યા પણ અંધથી, કુણુ કારજ ધોહાવેજી ॥ આદર૦
॥ ૮ ॥ દશાર્જુભદ્રને નમીઆ સુરપતિ, જો કિરિયાએ ગુણવંતાજી
મુજ અવદાત અનેક છે જગમાં, ધારો ભવિ જયવંતાજી ॥ આગાહા ॥

॥ હાલ ॥ ૭ ॥ કોઇલો પર્વત ધુંધલોરે ॥ એ દેશી ॥

॥ એમ નિજ નિજ મત થાપતા હો લાલ, આવ્યા જિણે-
સર પાસરે ॥ વાલેસર ॥ કૃષ્ણાકારક ઉપદેશે હો લાલ ॥ અનુપમ
વચન વિલાસરે ॥ વાલેસર ॥ જયો જયો જિનવર જગગુરૂ હો
લાલ ॥ જેહથી મીઠે ભવ પાસરે ॥ વા૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
દંસણુ સહિત જ્ઞાની કહ્યા હો લાલ, દેશવિરાધક સાચરે ॥ વા૦ ॥
જ્ઞાન રહિત કિરિયા કરે હો લાલ, તો પણ વિરાધક વાચરે ॥ વા૦
॥ ૨ ॥ દેશ દેશ ઉપગારીઆ હો લાલ, સમુદાય સિદ્ધિ
લહુંતરે ॥ વા૦ ॥ ત્રીન સમૂહે નેહુ ઉપજે હો લાલ ॥ જિન્દુ
જિન્દુ સરહુંતરે ॥ વા૦ ॥ ૩ ॥ ત્રિણુ ભુવનના યોગથી
હો લાલ, પૂરણુ લોક કહેવાયરે ॥ વા૦ ॥ કેમ તે એકમાં થા-
પીયે હો લાલ, એક સિથે તૃપ્તિ ન થાયરે ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન
સમકિત ધોરી વહે હો લાલ, સંયમ રથ સુવિશાલરે
॥ વા૦ ॥ બેગ્રી જિનપંથે ચઢ્યા હો લાલ, થાશે તે પરમ નિ-
હાલરે ॥ વા૦ ॥ ૫ ॥ નિજ નિજ પદ પ્રાપ્તિ સુધી હો
લાલ, જ્ઞાનાચારાદિક સેવરે ॥ વા૦ ॥ ઈમ શુભ પરિણામે કરી
હો લાલ, વેગે હોય શિવવેદરે ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥ દંસણુ

જ્ઞાનમાં ભેલવી હો લાલ, જ્ઞાન ક્રિયાયે કહી સિદ્ધરે ॥ વા૦ ૧૮
 પંથુ અધો નર દો ભલે હો લાલ, મનહુ મનોરથ કીધોરે ॥ વા૦
 ૧૯ ॥ ૭ ॥ જેટલા વચન વિચાર છે હો લાલ, તેટલા નયન
 વાદરે ॥ વા૦ ૧૯ ॥ સહુ અંતર પ્રીતિ કરે હો લાલ, સુણી વીરના
 વચન જે સ્વાદરે ॥ વા૦ ૧૯ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૮ ॥ રાગ ધન્યાશ્રી ॥

॥ શ્રીમહાવીરજીના ગુણ ગાવો, સંશય મનના મિટાવોરે,
 મુક્તાફલનો થાલ ભરીને, પ્રભુજીના જ્ઞાન વધાવોરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥
 આ સમયે શ્રુતજ્ઞાની મોટા, શુદ્ધ સ્વરૂપ સમજાવોરે ॥ જ્ઞાનીનો
 જે વિનય સેવે, તો અતિચાર ન થાવેરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ આવ-
 સ્યકાદિક ગ્રંથ અનુસારે, રચના કરી મનોહારે ॥ હિનાધિક
 નિજબુદ્ધિ કહેવાય, તે શ્રુતધર સુધારીરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ મુનિ
 કર સિદ્ધિ ચંદ્રજી વરસે, આઠમ શુદ્ધિ ભલે ભાવેરે ॥ ત્રણસે
 ત્રીસ કલ્યાણક એ દિન, ત્રીસ ચોવીસીના થાવેરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥
 પેહેલા પાંચ જીજીવંદ નમિ નેમિ, સુવ્રત પાસ સુપાસરે ॥ દશ
 જિનનાં અગીયાર કલ્યાણક, એ દિવસે થયા ખાસરે ॥ શ્રી૦ ॥
 ૫ ॥ અડસિદ્ધિ બુદ્ધિ દાયક એદીન, સ્તવન રચ્યું પ્રમાણરે ॥
 ભણશે ગુણશે જેહુ સાંભલશે, તસ ઘર કોડિ કલ્યાણ ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥

॥ કલશ ॥ ઈમ વીર જિનવર પ્રમુખ કેરો, અઢીલાખ
 ઉદાર એ, જિનગિળ સ્થાપી સુજસ લીધો, દાનસૂરી સુખકાર એ
 તસ પાટ પરંપર તપાગચ્છે, સોભાજ્ય સૂરી ગણધાર એ ॥ તાર
 શિષ્ય લક્ષ્મીસૂરિ પહોણે સંઘને જયજયકાર એ ॥ ૧ ॥

॥ અથ શ્રી પાંચકારણનું સ્તવન ॥

॥ દોહા ॥ સિદ્ધારથ સુત વંદીયે, જગદીપક જિનરાય ॥
 વસ્તુ તત્ત્વ સવિ જાણીયે, જસ આગમથી આજ ॥ ૧ ॥ સ્યાદ્વા-
 દથી સંપન્ને, સકલ વસ્તુ વિખ્યાત ॥ સમભાંગી રચના વિના, બધ
 ન બેસે વાત ॥ ૨ ॥ વાદ વદે નૃપ જૂજીઆ, આપ આપણે ઠામ
 પૂરણ વસ્તુ વિચારતાં, કોઈ ન આવે કામ ॥ ૩ ॥ અંધ પુરૂષ
 એહ ગજ ગ્રહી, અવયવ એકેક ॥ દૃષ્ટિવંત લહે પૂર્ણ ગજ, અવ-
 યવ મત્તી અનેક ॥ ૪ ॥ સંગતિ સકલ નયે કરી, જુગતિ યોગ
 શુદ્ધબોધ ॥ ધન્ય જિનશાસન જગ જયો, જિહાં નહિ કિશ્યો
 વિરોધ ॥ ૫ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧ ॥ રાગ આશાવરી ॥

॥ શ્રી જિનશાસન જય જગકારી, સ્યાદ્વાદ શુદ્ધરૂપ રે ॥
 નય એકાંત મિથ્યાત નિવારણ, અકલ અભંગ અનૂપરે ॥ શ્રીઃ ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ કોઈ કહે એક કાલતણે વશ, સકલ જગત ગતિ
 હોય રે ॥ કાલે ઉપજે કાલે વિણુંસે, અવર ન કારણ કોયરે ॥ શ્રીઃ
 ॥ ૨ ॥ કાલે ગર્ભ ધરે જગ વનિતા, કાલે જન્મે પુતરે ॥ કાલે
 બોલે કાલે ચાલે, કાલે જાલે ઘરસુતરે ॥ શ્રીઃ ॥ ૩ ॥ કાલે
 દુધથકી દહીં થાયે, કાલે ફલ પરિપાકરે ॥ વિવિધ પદારથ કાલ
 ઉપાયે, કાલે સહુ થાય ખાખરે ॥ શ્રીઃ ॥ ૪ ॥ જિનચોવીશ
 ખાર ચક્રવર્તિ, વસુદેવ બલદેવરે ॥ કાલે કવલિત કોઈ ન દીસે,
 જસુ કરતા સુર સેવરે ॥ શ્રીઃ ॥ ૫ ॥ ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી
 આરા, છએ જુઈ જુઈ ભાતરે ॥ પટ ઋતુકાલ વિશેષ વિચારો,
 ભિન્ન ભિન્ન દિન રાતરે ॥ શ્રીઃ ॥ ૬ ॥ કાલે બાલ વિલાસ મ-
 નોહર, યૌવને કાલા કેશ રે ॥ વૃદ્ધ પણુ વડી પડી વપુ અતિ

હુ જલ, શક્તિ નહિ લવ લેશરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ ગિરઆ ગુણ વીરજી ॥ એ દેશી ૬

॥ તવ સ્વભાવવાદી વહેજી, કાલ કિસ્મું કરે રંક ॥ વસ્તુ
સ્વભાવે નીપજે જી, વિણસે તિમજ નિઃશંક ॥ સુવિવેક વિચારી,
જીઓ જીઓ વસ્તુ સ્વભાવ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ છતે યોગ
જોખનવતી જી, વાંઝણી ન જણે બાલ ॥ મુજી નહિ મહિલા મુખે
જી, કર તત્ત ઉગે ન બાંલ ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ વિણ સ્વભાવ નવિ
નિપજે જી, કેમ પદારથ કોઈ ॥ આંખ ન લાગે લીંબડે જી, બાગ
વસંતે જોય ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ મોર પિચ્છ કુણ ચીતરેજી, કોણ કરે
સંધ્યા રંગ ॥ અંગ વિવિધ સવિ જીવનાં જી, સુંદર નયના કુરંગ
॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ કાંટા જોર બહુલના જી, કોણે અણીયાલા કીધ ॥
॥ રૂપ રંગ ગુણ જી જીઆ જી, તર ફલ કુલ પ્રસિદ્ધ ॥ સુ૦ ॥
૫ ॥ વિષધર મસ્તક નિત્ય વસે જી, મણિ હરે વિષ તતકાલ ॥
પર્વત સ્થિર ચલ વાયરોજી, ઉર્ધ્વ અગ્નિની જગલ ॥ સુ૦ ॥ ૬
॥ મત્સ્ય તુંબ જલમાં તરે જી, જુડે કાગ પહાણ ॥ પંખી
જાત ગયણે ફિરેજી, ઇણી પરે સપલ વિનાણ ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ વાયુ
સુંઠથી ઉપશમેજી, હરડે કરે વિરેચ ॥ સીજે નહિં કણ કાંગડું
જી, શક્તિ સ્વભાવ અનેક ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ દેશ વિશેષે કાળના
જી, ભૂમિમાં થાય પહાણ ॥ શંખ અસ્તિનો નીપજે જી, ક્ષેત્ર
સ્વભાવ પ્રમાણ ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥ રવિ તાતે શશી શીતજોજી,
ભવ્યાદિક બહુ ભાવ ॥ છએ દ્રવ્ય આપ આપણુંજી, ન તજે
કોઈ સ્વભાવ ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઈતિ સ્વભાવવાદ ॥

ઢાલ ॥ ૩ ॥ કપુર હોય અતિ ઉજડોરે ॥ એ દેશી ॥

કાલ કિસ્મું કરે બાપડો જી, વસ્તુ સ્વભાવ અકબજ ॥ જો

નવિ હોય ભવિત્યતાજી, તો કિમ સીઝે કજરે ॥ પ્રાણી મકરે
 મન જંજલ, ભાવીભાવનિહાલરે ॥ પ્રાં ॥ મ ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ જલ નિધિ તરે જંગલ ફરેજી, કોડ, જતન કરે કોય,
 અણુ ભાવી હોવે નહીં જી, ભાવી હોયતે હોયરે ॥ પ્રાં ॥ ૨ ॥
 આંખે મોર વસંતમાંજી, ડાલે કેઈ લાખ ॥ કેઈ ખર્યાં કેઈ ખાખટીજી,
 કેઈ આધાં કેઈ સાખરે ॥ પ્રાં ॥ ૩ ॥ બાઉલ જેમ ભવિત્ય-
 તાજી, વિણુ વિણુ દિશી ઉભય ॥ પરવશ મન માણસ તણુજી,
 તણુ જેમ પુઠે ધાયરે ॥ પ્રાં ॥ ૪ ॥ નિયતિ વશે વિણુ ચિંતવ્યુંજી,
 આવિ મલે તત કાલ ॥ વરસા સોનું ચિંતવ્યુંજી, નિયતિ કરે વિ-
 સરાલરે ॥ પ્રાં ॥ ૫ ॥ બ્રહ્મદત્ત ચક્રી તણુંજી, નયણુ હણે
 ગોવાલ ॥ દોય સહસ્ત્ર જસ દેવતાજી, દેહતણુ રખવાલરે ॥ પ્રાં
 ॥ ૬ ॥ કોકુહો કોયલ કરેજી, કેમ રાખી શકે પ્રાણુ ॥ આહેડી
 શર તાકીયોજી, ઉપર ભમે સીંચાણુરે ॥ પ્રાં ॥ ૭ ॥ આહેડી
 નાગે ડસ્યોજી, બાણુ લાગ્યો સિંચાણુ ॥ કોકુહો ઉડી ગયોજી,
 બુઝ્યો બુઝ્યો નિયતિ પ્રમાણુરે ॥ પ્રાં ॥ ૮ ॥ શસ્ત્ર હુણ્યાં સંગ્રામમાંજી,
 રાને પડ્યા જીવંત ॥ મંદિરમાંથી માનવીજી, રાખ્યાહી ન રહંતરે
 ॥ પ્રાં ॥ ૯ ॥ ઈતિ ભવિત્યતા વાદ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૪ ॥ રાગ મારણી મનોહર હંરજીરે ॥

॥ ઠાલ સ્વભાવ નિયત મતિ કુડી, કર્મ કરે તે થાય ॥
 કર્મ નિરય તિરિય નર સુરગતિજી, જીવ ભવાંતરેજી ॥
 ચેતન ચેતીયેરે કર્મ સમે નહીં કોય ॥ ચેતન ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ કર્મે રામ વસ્યા વનસાસે, સીતા પામે આલ,
 કર્મે લંકા પતિ રાવણુનું, રાજ થયું વિસરાલ ॥ ચે ॥ ૨ ॥ કર્મે
 કીડી કર્મે કુંજર, કર્મે નર ગુણવંત, કર્મે રોગ સોગ દુઃખ પીડિત

જનમ જાય વિલપંત ॥ ચે૦ ॥ ૩ ॥ કર્મે વરસ લગેં રિસડેસર,
 ઉદક ન પામે અન્ન, કર્મે વીરો જુઓ યોગમારે ॥ ખીલા રોખ્યા
 કન્ન ॥ ચે૦ ॥ ૪ ॥ કર્મે એક સુખપાલે બેસે, સેવક સેવે પાય ॥
 એક હુય ગય રથ ચઢયા ચતુરનર, એક આગળ ઉઘાય ॥ ચે૦ ॥ ૫ ॥
 ઉદમ, માની અંધતણી પરે, જગ હીંડે હા હુંતો ॥ કર્મ બલી તે
 લહે સકલફલ, સુખભર સેજે સુતોરે ॥ ચે૦ ॥ ૬ ॥ ઉંદર એકે કીધો
 ઉદમ, કરંડીયો કર કોલે ॥ માંહે ઘણા દિવસનો ભૂખ્યો, નાગ રહ્યો
 દુઃખ ડોલેરે ॥ ચે૦ ॥ ૭ ॥ વિવર કરી મૂપક તસ સુખમાં, દીયે
 આપણો દેહ ॥ માર્ગ લઈ વન નાગ પધાર્યા, કર્મ મર્મ જુઓ
 એહ ॥ ચે૦ ॥ ૮ ॥ ઈતિ કર્મ વિવાદ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૫ ॥

॥ હવે ઉદમ વાદી ભણેએ, ચારે અસમર્થ તો ॥ સકલ
 પદાર્થ સાધવાએ, એક ઉદમ સમર્થ તો ॥ ૧ ॥ ઉદમ કરતાં
 માનવીરે, શું નવિ સીઝે કાજ તો ॥ રામે રચણાયર તરીએ, લીધું
 લંકા રાજ્ય તો ॥ ૨ ॥ કર્મ નિયત તે અનુસરે એ, જેહમાં
 શક્તિ ન હોય તો ॥ દેહલ વાધ મુખે પંખીયાંએ, પીયુ પેસંતા
 જાયતો ॥ ૩ ॥ વિણ ઉદમ કેમ નીકલે એ, તીલ માંહેથી તેલ
 તો ॥ ઉદમથી ઉંચી ચઢે એ, જુઓ એકેદ્રિય વેલ તો ॥ ૪ ॥
 ઉદમ કરતાં એક સમે એ, જે નવિ સીઝે કાજ તો ॥ તેહ ફરી
 ઉદમથી હુવેએ, જો નવિ આવે વાજતો ॥ ૫ ॥ ઉદમ કરી
 આર્યા વિના એ, નવી રંધાયે અન્ન તો ॥ આવીપડે કાલીયાએ,
 મુખમાં પખે જતન્ન તો ॥ ૬ ॥ કર્મ પુત્ત ઉદમ પિતાએ, ઉદમે
 કીધાં કર્મ તો ॥ ઉદમથી દુરે ટલે એ, જુઓ કર્મનો મર્મ તેહ
 ॥ ૭ ॥ દ્રઢમદારી હત્યા કરીએ, કીધાં પાપ અનંત તો ॥ ઉદ-

મથી ખટ માસમાં એ, આપ થયો અરિહંત તો ॥ ૮ ॥ ટીંપે
ટીંપે સર ભરે એ, કાંકરે કાંકરે પાલ તો ॥ ગિરિ જેવા ગઢ
નીપજે એ, ઉદ્યમ શક્તિ વિહાળ તો ॥ ૯ ॥ દિવ્યમથી જળ ખિં-
દુઓ એ, કરે પાષાણમાં ઠામ તો ॥ ઉદ્યમથી વિદ્યા ભણે એ,
ઉદ્યમ જોડે દામ તો ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૬ ॥ એ છંડી કીડાં રાખી ॥

॥ એ પાંચે નય વાદ કરતા, શ્રી જિન ચરણે આવે ॥
અમિય સરસ જિન વાણી સુણીને, આનંદ અંગ ન માવેરે ॥
પ્રાણી સમકિત મતિ મન આણો. નથ એકાંત મ તાણોરે ॥ પ્રાણી
તે મિથ્યામતિ જાણોરે ॥ પ્રાણી સમકિત મતિ મન આણો ॥
૧ ॥ એ આંકણી ॥ એ પાંચે સમુદાય મિથ્યા વિણ, કોઈ કાજ
ન સીજે ॥ અંગુલીયોગે કર તણી પરે, જે જુએ તે રીઝેરે ॥
પ્રાણી ॥ સં ॥ ૨ ॥ આગ્રહ આણી કોઈ એકને, એહમાં દીજે
વડાઈ ॥ પણ સેના મિલી સકલ રણાંગણ, જીત સુભટ લડાઈ ॥
પ્રાણી ॥ સં ॥ ૩ ॥ તંતુ સ્વભાવે પટ ઉપજાવે, કાલ ક્રમે રે
વણાયે ॥ ભવિતવ્યતા હોયે તો નીપજે, નહીં તો વિદ્ય ઘણાયરે
॥ પ્રાણી ॥ સં ॥ ૪ ॥ તંતુ વાય ઉદ્યમ ભોક્તાદિક, ભાગ્ય
સકલ સહકારી ॥ એમ પાંચે મલી સકલ પદારથ, ઉત્પત્તિ જુઓ
વિચારીરે ॥ પ્રાણી ॥ સં ॥ ૫ ॥ નિયતિ વશે હલુ કરમો
થઈને, નિગોદ થકી નીકલીયો ॥ પુણ્યે મનુજ ભવાદિક પામી,
સદ્ગુરુને જઈ મલીયોરે ॥ પ્રાણી ॥ સં ॥ ૬ ॥ ભવસ્થિતિનો
પરિપાક થયોતવ, પંડિત વીર્ય ઉત્તરીયો; ભગ્ય સ્વભાવે શિવગતિ
પામી, શિવપુર જઈને વસીયો રે ॥ પ્રાણી ॥ સં ॥ ૭ ॥ વ-
ર્ધમાન જિન એણી પરે વિનયે, શાસન નાયક ગાયો ॥ સંઘ

સકલ સુખ હોયે જેહુથી, સ્વાદ્રાદ રસ પાયેરે ॥પ્રાણી॥સગાટા॥

॥ કલશ ॥ ઈમ ધર્મ નાયક, મુક્તિદાયક, વીર જિનવર
સંથુણ્યો ॥ સય સત્તર સંવત વન્હિ લોચન, વર્ષ હર્ષ ધરી ઘણો ॥
શ્રી વિજયદેવ સુરિંદ પટધર, શ્રી વિજયપ્રભ મુણિંદ એ ॥ શ્રી કી-
ર્તિવિજય વાયક શિષ્ય ઇણિપરે, વિનય કહે આણંદ એ ॥ ૧ ॥

॥ અથશ્રી સમકિતનું સ્તવન ॥

॥ હાલ ॥ ૧ ॥ તે મુજ મિચ્છામિદુઝ્ઝંડ ॥ એ દેશી ॥

॥ સાંભલરે તું પ્રાણીયા, સદગુરુ ઉપદેશો ॥ માનવ ભવ
દોહીલો લહો, ઉત્તમ કુલ એસો ॥ સાં ॥ ૧ ॥ દેવ તત્વ નવી
ઓલખ્યો, ગુરુતત્વ ન જાણ્યો ॥ ધર્મ તત્વ નવિ સદ્દેહો, હિયડે
જ્ઞાન ન આણ્યો ॥ સાં ॥ ૨ ॥ મિચ્છાત્વી સુર જિન પ્રત્યે,
સરખા કરી જાણ્યા ॥ ગુણ અવગુણ નવિ ઓલખ્યો, વચણે વ-
ખાણ્યા ॥ સાં ॥ ૩ ॥ દેવ થયા મોહે ગ્રહ્યા, પાસે રહે નારી ॥
કામ તણે વશ જે પડ્યા, અવગુણ અધિકારી ॥ સાં ॥ ૪ ॥
કેઈ કોધી દેવતા, વલી કોધના વાહ્યા ॥ કે કોઈથી ખીહતા, હ-
થીયાર સવાહ્યા ॥ સાં ॥ ૫ ॥ કૂર નજર જેહુની ગણી, દેખતાં
હરીયે ॥ મુદ્રા જેહુની એહવી, તેહથી શું તરીયે ॥ સાં ॥ ૬ ॥
આઠ કરમ સાંકલ જડ્યાં, ભમે ભવહી મોજરો ॥ જન્મ મરણ
ભવ દેખીયે, પામ્યા નહીં પારો ॥ સાં ॥ ૭ ॥ દેવથઈ નાટક
કરે, નાચે જણુ જણુ આગે ॥ વેષકરી રાધા કૃષ્ણનો, વલી લીલા
માગે ॥ સાં ॥ ૮ ॥ મુખે કરી વાયે વાંસલી, પેહેરે તન વાઘ
ભાવતાં લોજન કરે, એહવા ભ્રમ લાગ્યા ॥ સાં ॥ ૯ ॥ દેખે

દૈત્ય સંહારવા, થયો દદમવંતો ॥ હરિ હીરણ્યકુશ મારીયો, નર-
સિહ બલવંતો ॥ સાં ॥ ૧૦ ॥ મત્સ્ય કચ્છ અવતાર લઈ,
સહુ અસુર વિદાર્યા ॥ દશ અવતારે જુજુઆ, દશ દૈત્ય સંહાર્યા
॥ સાં ॥ ૧૧ ॥ માને મૂઠ મિથ્યા મતિ, એહવા પશુ દેવો ॥
ક્રૂરી ક્રૂરી અવતાર લે, દેખો કર્મની ટેવો ॥ સાં ॥ ૧૨ ॥
સ્વામી સોહો જેહવો, તેહવો પરિવારો ॥ ઈમ બ્રહ્મીને પરિહરો
જિન હર્ષ વિચારો ॥ સાં ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ ઓધવ માધવને કહેજો ॥ એ દેશી ॥

॥ જગનાથક જિનરાજતે, દાખવિયે સહી દેવ ॥ મૂકાણુ
જે કર્મથી, સારે સુરપતિ સેવ ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥ ક્રોધ માન માયા
નહીં, નહીં લોભ અજ્ઞાન ॥ રતિ અરતિ વેદે નહીં, છાંડ્યાં મદ
સ્થાન ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥ નિદ્રા શોક ચારી નહિ, નહી વચ્છુ અ-
લિક ॥ મત્સર લય વધ પ્રાણિનો, નકરે તહ કીક ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥
પ્રેમ કીહા ન કરે કદી, નહીં નારી પ્રસંગ ॥ હાસ્યાદિક અઢાર
એ, નહીં જેહને અંગ ॥ જ૦ ॥ ૪ ॥ પદ્માસન પુરી કરી, બેઠા
શ્રી અરિહંત ॥ નિશ્ચલ લોચણુ તેહના, નાસાત્રેજ રહંત ॥ જ૦ ॥
૫ ॥ જિનમુદ્રા જિનરાજની, દીઠાં પરમ ઉદ્ધાસ ॥ સમકિત થાયે
નિર્મલું, તપે જ્ઞાન ઉજાસ ॥ જ૦ ॥ ૬ ॥ ગતિ આગતિ સહુ
જીવની, દેખે લોકલોક ॥ મનઃ પર્યાય સવિ તણા, કેવલજ્ઞાન
આલોક ॥ જ૦ ॥ ૭ ॥ મૂર્તિ શ્રી જિનરાજની, સમતાનો ભંડાર
શીતલ નયન સુહામણો, નહીં વાંક લગાર ॥ જ૦ ॥ ૮ ॥ હસત
વદન હરખે હૈયું, દેખી શ્રી જિનરાય ॥ સુંદર છબી પ્રભુ દેહની,
ચોલા વરણવી ન બાય ॥ જ૦ ॥ ૯ ॥ અવર તણી એહવી

છળી, કિહાં એમ ન દીસત ॥ દેવ તત્ત્વ એ જાણીયે, જિનહુર્ષ
કહંત ॥ ૪૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ જતણીની ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રી જિનવર પ્રવચન ભાખ્યા, જે કુશુર તણા શુભ
દાખ્યા ॥ પાસથાદિક પાંચેઈ, પાપ શ્રમણ કહ્યા સાચેઈ ॥ ૧ ॥
ગૃહીના મંદિરથી આણી ॥ આહાર કરે ભાત પાણી ॥ સુવે ઉંઘે
નીશદિશ, પ્રમાદી વિસવાવીસ ॥ ૨ ॥ કિરિયા ન કરે કિણીવાર,
પડિછમણું સાંજ સવાર ॥ ન કરે પચ્ચખાણુ સજ્જાય, વિકયા
કરતાં દિન જાય ॥ ૩ ॥ ઘૃત દુધ દહીં અપ્રમાણુ, ખાય ન કરે
પચ્ચખાણુ ॥ જ્ઞાન દર્શન ને ચારિત્ર, મૂકી દીધાં સુપવિત્ર ॥ ૪ ॥
સુવિહિત મુનિ સમાચારી, પાલે નહી તે અણુગારી ॥ આહારના
દોષ બયાલ, ટાલે નહીં કીણુહિ કાલ ॥ ૫ ॥ ધબ ધબ ધસમ-
સતો ચાલે, કાચે જલે દેહ પખાલે ॥ અર્ચા રચના વંદાવે, વ-
સ્ત્રાદિક શોભા બનાવે ॥ ૬ ॥ પરિગ્રહ વલી ઝાઝા રાખે, વલી
વલી અધિકાને ધાખે ॥ માઠી કરણી જે કહીયે, તે સઘલી જિ-
ણમેં લહીયે ॥ ૭ ॥ એહવા જે કુશુર આરંભી, મુનિ સાધુ કહે-
વાયે દંભી ॥ કીર્ષ કમ્મ પ્રશંસા કરીયે, ભવ ભવ ગૃહમાં અવ-
તરીયે ॥ ૮ ॥ લોહાની નાવા તોલે, ભવસાયરમાં જે બોળે ॥
જિનહુર્ષ ભલો અહિ કાલો, પણ કુશુરની સંગત ટાલો ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ કરજોડી આગલ રહી ॥ એ દેશી ॥

॥ શુભ ગીર્યા શુર એલખો, હીયડે સુમતિ વિચારીરે ॥
શુર પરિક્ષા દોહિલી, ભુલ પડે નર નારીરે ॥ શુ૦ ॥ ૧ ॥ પાંચ
ઈંદ્રિય જે વશકરે, પાંચ મહાવ્રત પાલેરે ॥ ચાર કષાય તણ જેણે
પાંચે કિરિયા ટાલેરે ॥ શુ૦ ॥ ૨ ॥ પાંચ સમિતી સમિતા રહે,

સીન શુભિ ને ધારેરે ॥ દોષ બેતાલીસ ટાલીને, પાણી ભાત આ-
 હારેરે ॥ શુ૦ ॥ ૩ ॥ મમતા છાંડી દેહની, નિર્દોભી નિર્માયીરે ॥
 નવવિધ પરિગ્રહ પરિહરે, ચિત્તમેં ચિતે ન કાંઈરે ॥ શુ૦ ॥ ૪ ॥
 ધર્મતણાં ઉપકરણુ ધરે, સંયમ પાલવા કાળેરે ॥ ભૂમિ ભેઈ
 યગલાં ભરે, લોક વિરોધથી લાળેરે ॥ શુ૦ ॥ ૫ ॥ પડિલેહણુ
 નિત્ય ત્રિવિધે, કરે પ્રમાદ નિવારીરે ॥ કાલે શુદ્ધ ક્રિયાકરે, ઈચ્છા
 ભોગ નિવારીરે ॥ શુ૦ ॥ ૬ ॥ વહ્યાદિક શુદ્ધ એષણી, લે દેખી
 સુવિશેષેરે ॥ કાલ પ્રમાણે ખપકરે, દૂષણુ ટલતાં દેખેરે ॥ શુ૦ ॥
 ૭ ॥ કુરૂખી સંબલ ને કહ્યાં, સાન્નિધ્ય કેમ હીં ન રાખેરે ॥
 દે ઉપદેશ યથારિથતે, સત્ય વચન મુખ ભાખેરે ॥ શુ૦ ॥ ૮ ॥
 તન મેલાં મન ઉજળાં, તપ કરી ખીણી દેહીરે ॥ બંધન બે છેદી
 કરી, વિચરે જન નિરનેહીરે ॥ શુ૦ ॥ ૯ ॥ એહવા ગુરૂ ભેઈ
 કરી, આદર્શયે શુભ ભાવેરે ॥ બીજું તત્ત્વ સુગુરૂ તાણું, એ જિ-
 નહર્ષ કહાવેરે ॥ શુ૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ હાલ ॥ ૫ ॥ કર્મન છુટે રે પ્રાણિયા ॥ એ દેશી ॥

॥ ભવસાયર તરવા ભાણી, ધર્મ કરે હો સારંભ ॥ પથ્થર
 નાવે રે બેસીને, તરવો સમુદ્ર દુરલાંભ ॥ ભ૦ ॥ ૧ ॥ આપે
 ગોકુલ ગાયનાં, આપે કન્યા રે દાન ॥ આપે ક્ષેત્ર પુણ્યાર્થે, પ્રા-
 દ્ધણુને દેઈ માન ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ લૂંટાવે ઘાણી વલી, પૃથ્વીદાન
 મુપ્રેમ, ગોલા કલશા રે મોરિયા, આપે હલ તિલ હેમ ॥ ભ૦ ॥
 ૩ ॥ વલી ખણાવેરે ખંતશું, કુઆ સુંદર વાવ ॥ પુષ્કરિણી કરણી
 ભલી, સરોવર સખર તલાવ ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ કંદ મૂલ મૂકે નહીં,
 અગીઆરસને હો દીન ॥ આરંભ તે દિન અતિ ઘણો, ધર્મ કીહાં
 જગદીશ ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ યાગ કરે હોમે તિહાં, ઘોડા નરને રે

છાગ ॥ હોમે જલચર મીડકાં, ધર્મ કીડાં વીતરાગ ॥ ભ૦ ॥
 ૬ ॥ કરે સદાયે રે નોતરાં, જીવ તણાં આરંભ ॥ હણે મહિષને
 બોકડા, જેહથી નરક સુલંભ ॥ મ૦ ॥ ૭ ॥ સારે સરાવે પ્રા-
 દ્ધણુ કને, પૂર્વજનાં રે શ્રાદ્ધ ॥ તેડી પોષેરે કાગડા, દેખો એહ
 ઉપાધિ ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥ તીર્થ જાય ગોદાવરી, ગંગા ગયા પ્રયાગ
 ન્હાવે અણુગલ નીરમાં, ધર્મ તણો નહીં લાગ ॥ ભ૦ ॥ ૯ ॥
 ઇત્યાદિક કરણી કરે, પરભવ સુખનેરે કાજ ॥ કહે જિન હર્ષ
 મલે નહીં, એહથી શિવપુર રાજ ॥ ભ૦ ॥ ૧૦ ॥

૧. લાલ ॥ ૬ ॥ જાયા તુજ વિષુ ઘડીરે છમાસ ॥ એ દેશી ॥

॥ ધર્મ ખરો જિનચર તણોજી, શિવ સુખનો દાતાર ॥ શ્રી
 જિનરાજે પ્રકાશીયોજી, જેહના ચાર પ્રકાર ॥ ભવિક જન જ્ઞાન
 વિચારીરે જોય ॥ દુર્ગતિ પડતા જીવને જી, ધારે તે ધર્મ હોય
 ॥ ભવિકજન૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પંચ મહાવ્રત સાધુનાં જી,
 દશવિધ ધર્મ વિચાર ॥ હિત કરીને જિનચર કહ્યાજી, શ્રાવકનાં
 વ્રત બાર ॥ ભવિક૦ ॥ ૨ ॥ પંચુંબર ચારે વિગયજી, વિષ સહુ
 માટીરે હિમ ॥ રાત્રી ભોજનને કહ્યાજી, બહુ બીજોનો નેમ ॥ ભ-
 વિક૦ ॥ ૩ ॥ ઘોડવડાં વટી રીંગણાંજી, અનંતકાય બત્રીસ ॥
 અણુજાણ્યાં ફલ ફૂલડાંજી, સંઘાણ્યાં નિશદીશ ॥ ભવિક૦ ॥ ૪ ॥
 ચલિત અન્ન વાશી થયુંજી, તુચ્છ સહુ ફલ દક્ષ ॥ ધર્મી નર ખાયે
 નહીંજી, એ બાવીસ અભક્ષ ॥ ભવિક૦ ॥ ૫ ॥ ન કરે નિદ્રા-
 સ પણેજી, ઘરના આરંભ ધીર ॥ જીવતણી જ્યણા ઘણીજી,
 ન પીયે અણુગલ નીર ॥ ભવિક૦ ॥ ૬ ॥ ઘૃતપરે પાણી વાવ-
 રેજી, બીયે કરતાં પાપ ॥ સામાયિક વ્રત પૌષધેજી, ટાલે ભવના
 તાપ ॥ ભવિક૦ ॥ ૭ ॥ સુગરુ સુદેવ સુધર્મનીજી, સેવા ભક્તિ

સદીવ ॥ ધર્મ શાસ્ત્ર સુણતાં થકીજી, સમજે કોમલ જીવ ॥ ભ-
વિક૦ ॥ ૮ ॥ માસ માસને આંતરેજી, કુશ અગ્રે ભુંજે બાલ ॥
કલા ન પહોચે શોભીજી, શ્રી જિનધર્મ વિશાલ ॥ ભવિક૦ ॥
૯ ॥ જિન ધર્મ મુક્તિ પુરી દીયેજી, ચક્રગતિ ભ્રમણ મિથ્યાત્વ ॥
એમ જિનહર્ષ પ્રકાશીયેજી, ત્રીજી તત્ત્વ વિખ્યાત ॥ ભવિક૦ ॥ ૧૦ ॥
॥ દાલ ॥ ૭ ॥ મધુકર આજ રહોરે મત ચલો ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રી જિનધર્મ આરાધિયેજી, કરી નિજ સમકિત શુદ્ધ ॥
ભવિયણ ॥ તપ જપ કિરિયા કીધલીજી, લેખે પડે વિશુદ્ધ ॥ ભ૦
॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥ કંચન કશી કશી લિજિયેજી, નાણું લીજે પરીખ
॥ ભ૦ ॥ દેવ ધર્મ ગુરૂ જોઈનેજી, આદરીયે સુણી શીખ ॥ ભ૦
॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ કુશુર કુદેવ કુધર્મનેજી, પરિહરિયે વિષ જેમ
॥ ભ૦ ॥ સુશુર સુદેવ સુધર્મનેજી, ગ્રહીયે અમૃત તેમ ॥ ભ૦
॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ મૂલ ધર્મ તે જિને કહ્યોજી, સમકિત સુરતરૂ
એહ ॥ ભ૦ ॥ ભવ ભવ સુખ સંપત્તિ થકીજી, સમકિતજીં ધરી
નેહ ॥ ભ૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ સત્તરસેં છત્રીસ સમેજી, નભ શુદ્ધી
દશમી દીસ ॥ ભ૦ ॥ સમકિતસિત્તરી એ રચીજી, પુરપાટણ
સુજગીશ ॥ ભ૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ ભણજે ગુણજે ભાવજીંજી,
લેશે અવિચલ શ્રેય ॥ ભ૦ ॥ શાંતિ હર્ષ વાચક તણેજી, કહે
જિન હર્ષ ગિનેય ॥ ભ૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રી સમકિત-
સિત્તરી સંપૂર્ણ ॥

॥ શ્રી વાર આરાનું સ્તવન ॥

॥ દુહા ॥ સરસ્વતી ભગવતી ભારતી, બ્રહ્માણી કરી સાર ॥
આરા બારતાણા વળી, કહીશું સોય વિચાર ॥ ૧ ॥ વર્દ્ધમાન જિ-

નવર નમું, જસ અતિશય ચોત્રીસ ॥ સમવસરણુ બેડા પ્રભુ, વાણી
 શુણુ પાંત્રીસ ॥ ૨ ॥ ગૌતમ પૂછે વીરને, પર ઉપગારી અકામી ॥
 અનેક બોલ વિવરી કરી, ભાષે ત્રિભુવન સ્વામી ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ ચોપાઈ ॥

॥ સ્વામી વચન કહે સુકુમાલ, આ કહીયે અવસર્પિણી
 કાલ ॥ દસ કોડાકોડી સાગર જોય, તિહાં ષટ્ આરા ગૌતમ હોય
 ॥ ૧ ॥ સુસમ સુસમા પહેલો સાર, ત્યારે જુગલ ધરે અવતાર ॥
 બીજો સુસમા આરો લહુ, ત્યારે જુગલ જુગલણી કહું ॥ ૨ ॥
 સુસમ દુસમા ત્રીજો વલી, ત્યારે જુગલ કહે કેવલી ॥ અંતે કુલ-
 ગર હુઆ સાત, નાભિહુઆ આદીશ્વર તાત ॥ ૩ ॥

॥ દુહા ॥ આદિ ધર્મ જેણે આપીઓ, શીખવ્યા પુરૂષ અ-
 નંત ॥ ત્રીજા આરામાંહે વટ્ટી, સુક્રિત ગયા ભગવંત ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ રાગ પરજીઓ ॥ મનોહરજીની ॥ એ દેશી ॥

॥ પછી વલી ગૌતમ ચોથે આરે, હુઆ ત્રેવીસ જિણુન્દો ॥
 એકાદશ ચક્રવર્તી તિહાં હુઆ, ત્રીજો ભરત નરિંદોરે ॥ ૧ ॥
 ગૌતમ સાંભલોરે, દીન દીન પડતો કાલ ॥ એ આંકણી ॥ ક્રોધ
 લોભ મદ મત્સર વધશે, દે અણુહુંતાં આલ ॥ ગૌં ॥ દીનં ॥
 ૨ ॥ ચક્રી આઠ ગયા નર સુક્રિત, બે ચક્રી સુર મોટા ॥ સુભૂ-
 મરાય બ્રહ્મદત્ત ગયા નરકે, પુન્યકાજ હુઆ ખોટા ॥ ગૌં ॥
 દીનં ॥ ૩ ॥ વાસુદેવ નવ નિશ્ચય હુઆ, નરક તણી લહી વાચ્યો
 જે ભૂપતિ સંગ્રામ કરંતા, ત્રિણુ સયાંને સાઠયો ॥ ગૌં ॥ દીનં
 ॥ ૪ ॥ ઇહ પ્રતિવાસુદેવ નવ નીકા, નવિ છંડે ધન નારી ॥ વા-
 સુદેવ તણે કરે મારે, તે નરક તણા અધિકારી ॥ ગૌં ॥ દીનં
 ॥ ૫ ॥ નવ બલદેવ હુઆ ઇણે આરે, નવ નારદ તે મોટા ॥

(૧૦૬)

સુરગતિ મુક્તિ તણા ભજનારા, શિયલ વજ્ર કછોટા ॥ગૌંદીનગા॥૬॥

॥ હુહા ॥ ગૌતમ અંત્યે હૂં હવે, તવ કાયા કર સાત ॥

મુજ શાસનમાંહે જેહવું, હશે તે ભાખો વાત ॥ ૧ ॥

॥ ભાખે વીર જિણેસર ત્યારે, મેં સંજમ લીધો જ્યા રે ॥

વરસ ત્રણ ગયાં તિહાંયશાલે, ત્યારે કુશિખ્ય મિલ્યો ગોશાલેરે

॥ ભાખે ॥ ૧ ॥ તેજેલેશ્યા તે પણુ થહી તો, દોય મુનિવર

જિન દેહતુ જામરે ॥ અંતે પાતક આલોધને, ખારમે સ્વર્ગે સુર

હોધરે ॥ ભાખે ॥ ૨ ॥

॥ હુહા ॥ વીર કહે કેવલી પછી, વિચમાંહે એતો કાલ ॥

ચઉદ વરસે ઉપન્યો, નિન્હુવ સોય જમાલ ॥ ૧ ॥ તિલ્લ શુભિ

ળીજો સહી, સોલે વરસે તેહ ॥ અંતે તે પાછા વલે, સમકિત

પામે જેહ ॥ ૨ ॥

॥ દાલ ॥ ૪ ॥ રાગ ગોડી ॥ ભાવી પટધર વીરનો ॥ એ દેશી ॥

॥ હુસમ આરેરે આગલે, વીસ સો વરસનું આયુ છે ॥ હોશે

વરસ વીસનું, દોય હાથની કાય ॥ કહું તુજ ગૌતમ ગણુધર ॥૧॥

વળી કહે વીર જિણેસર, માહરો સુધર્મા શીખ્ય ॥ છેહે હોસે હ-

પ્પસહ મુનિ, તે વિચે ઉદય ત્રેવીસ ॥ કહે ॥ ૨ ॥ યુગપ્રધાન

જિણે કહ્યા, જસ એક અવતાર ॥ પંચમ આરે તે તે હશે, દોય

સહસને ચાર ॥ કહે ॥ ૩ ॥ યુગ પ્રધાન સરિખા હશે, મુનિ-

વર લાખ અગીયાર ॥ તે ઉપર અધિકા કહું, મુનિવર સોલ હ-

જાર ॥ કહે ॥ ૪ ॥ જૈન ભૂપતિ જગમાં હશે, કરશે ધર્મ ઉદ્ધાર

લાખ અગીઆરને ઉપરે, સંખ્યા સોલ હજાર ॥ ૫ ॥ વીર પછી

ગૌતમ જશે, ખારે વરસે મોક્ષ ॥ વીસે સિદ્ધિગતે સુધર્મા, પ્રણુમી

પાતિક શોષ ॥ કહે ॥ ૬ ॥

(૧૭)

॥ હુહા ॥ વીર થકી વરસ ચોસઠે, મુક્તિ જંબુ સ્વામી ॥
જંબુ જાતે સહી જશે, દસવાનાં તસ ઠામ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ રાગ આશાવરી કાનજી બજાવે વાંસલી
॥ એ દેશી ॥

॥ મનઃપર્યવ ત્યારે નહીંરે, પરમ અવધિ જ્ઞાન ॥ પુલાક
લખિય આહારક તનુરે, ક્ષપક શ્રેણી નિધાન ॥ ૧ ॥ ઉપશમ
શ્રેણી જિન કદપશુરે, સંજમ ત્રિણુ જાય ॥ કેવલજ્ઞાન નવમું લહેરે,
તવ મોક્ષ પલાય ॥ ૨ ॥ વીર કહે વરસ મુજ પત્રીરે, ચિઉત્તરે
થાય ॥ પ્રભવ સ્વામી ત્રીજે પાટેરે, પરલોકે જે જાય ॥ ૩ ॥
શય્યભવસૂરિ મુનિવરે, જે ચોથે પાટે થાય ॥ વીરથી વરસ અ-
ઠાણુંએરે, લહે શુભ ગતિ વાટ ॥ ૪ ॥ વીરથી વરસ ગયાં ઘણુંરે,
એકસો અડતાલ ॥ યશોભદ્ર સુરલોકમાંરે, તખ દેતા ફાલ ॥ ૫ ॥
છઠે પાટે સંભૂતિ વિજયરે, હશે પંડિત જાણુ ॥ વીરથી એકસો
સિતેરે રે, વરસે નિરવાણુ ॥ ૬ ॥

॥ હુહા ॥ તખપૂર્વ ઓછા થયા, સુણુ ગૌતમ કહે વીર ॥
ભદ્રબાહુ લગે તે હશે, જેહમાં અર્થ ગંભીર ॥ ૧ ॥

॥ હુહા ॥ ૬ ॥ રાગ ગોટી ॥ સિંહ તણી પરે એકલો
॥ એ દેશી ॥

॥ વરસ અસેં ચઉદે વલીરે, નિન્હવ ત્રીજે જે હોય ॥ આ-
ષાઢાચારજ તણુરે, શિષ્ય કહો વલી સોયરે ॥ ગૌતમ સાંભલો રે
॥ ૧ ॥ નિન્હવ સો વર્ષે સહીરે, પામે સમકિત સાર ॥ અસે
પંદર વરસ વલીરે, સ્થુલિભદ્ર લહે પારો રે ॥ ગૌં ॥ ૨ ॥ પૂર્વ
અનુયોગ ત્યારે નહીંરે, સૂક્ષ્મ મહા પ્રણિધાન ॥ પેહેલું સંઘયણુ
થાકીઉંરે, વળી પેહેલું સંસ્થાનોરે ॥ ગૌં ॥ ૩ ॥ અસેં વીસ વરસે

વલીરે, નિન્હવ ચોથોરે જેહુ ॥ અશ્વમિત્ર નામ જે હુશેરે, પાછો
વલશે નર તેહરે ॥ ગૌ૦ ॥ ૪ ॥ વીર પછી વરસ જશેરે, બ-
સેને અઠાવીશ ॥ તવ નિન્હવ હોસે પાંચમોરે, ધનગુપ્તનો શિ-
ષ્યરે ॥ ગૌ૦ ॥ ૫ ॥

॥ દુહા ॥ ગંગાચારજ તે સહી, તે મતિ આણે ઠાહિ ॥
ચારસેને સિતેરે, વીરથી વિક્રમ રાય ॥ ૧ ॥ જે નિજ શાકો
થાપશે, પરદુઃખ ભંજણુહાર ॥ જેન શિરોમણિ તે હશે, શૂરવીર
દાતાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૭ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ પાટ કુમુમની ન પુનરૂપે
॥ એ દેશી ॥

॥ વીર કહે વરસ મુજથી જશે, પંચસયાં ચર્ચ્યાલ ॥ રો-
હોગુપ્તિ નિન્હવ હોય છઠો, ભમશે તે બહુ કાલ હો ॥ ગૌતમ
દિન દિન કુમતિ વધશે ॥ ૧ ॥ ભૂપતિ નહીં કોઈ સંયમ ધારી,
દાન પચાવી દેસેહો ગૌતમ ॥ પંચસયાં ચૌરાસી વરસે, હોશે ગો-
ષ્ઠામાહીલ ॥ સાતમો નિન્હવ તેને કહીએ, ચાલે ભુંડી ચાલે હો
॥ ગૌ૦ ॥ ૨ ॥ પંચસયાં ચૌરાસી ગૌતમ, વરસ ગયાં તું જોઈ
દસપૂર્વ થાકશે ત્યારે, વચસ્વામી લગે હોઈ હો ॥ ગૌ૦ ॥ ૩ ॥
વીરથી વરસ છસે નવ જાણે, તામ દિગંબર થાય ॥ સર્વ વિસં-
વાદી એ નિન્હવ, આઠમો તેહ કહાય હો ॥ ગૌ૦ ॥ ૪ ॥ વરસ
છસેને સોલજ અંતે, પૂર્વ સાડા નવ છેદ ॥ દુર્બલિકા પુત્ર જ
લગે હોઈ, પાછલ સોયને ખેદ હો ॥ ગૌ૦ ॥ ૫ ॥

॥ દુહા ॥ નવસેં ત્રાણું વરસજ ગયે, પુસ્તકારૂઢ જ હોય ॥
ચોથે પર્યુષણ આણુસે, કાલિકાચાર્ય સોય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૮ ॥ રાગ પરજીઓ ॥ હિતકરી હીરજીનું

॥ એ દેશી ॥

॥ અથ સિંધુ ॥ વીરથી વરસ હજાર ગયા પછીરે, પૂર્વ
હોયે તવ છેદેરે ॥ તેરસયારે વરસે મત હશેરે, બોલે નવનવ લે-
દારે ॥ ઈન્દ્રભૂતિ મોહ્યોરે વીર વચન રસેરે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
દિન દિન કાલ પડતો સહી હશેરે, પુન્યવંતા નર ક્યાંહીરે ॥ નીચ
કુલીરે નરપતિ બહુ થયેરે, પાપતણી મતી પ્રાહેરે ॥ ઈંદ્ર ॥ ૨ ॥
વાસ વૈરાગ્ય વિનય થોડા થશેરે, ન મલે મન્ય મનોરે ॥ સુપુરુષ
છતે સહુ સગપણુ છાંડશેરે, વાહાલો હોશે ધન્નોરે ॥ ઈંદ્ર ॥ ૩ ॥
કલિયુગમાંહેરે મુનિ લોભી હશેરે, વિરલા કહી વ્યવહારોરે ॥ ધર્મ
તજશે ક્ષત્રી નર વલીરે, પ્રહ્લ ધરે હથિયારોરે ॥ ઈંદ્ર ॥ ૪ ॥

॥ દુહા ॥ ગૌતમ વીર થકી જશે, વરસ સયાં ઓગણીસ ॥
ખાંચ માસને ઉપરે, લાખા બારજ દીસ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૯ ॥ રાગ રામગીરી ॥ રામ લણે હરી ઉઠીયે

॥ એ દેશી ॥

॥ તામ કલંકીરે ઉપજે, કુલ ન્યાંડાલ અસાર રે ॥ માલ
જસોદારે ગ્રાહણી, હોશે તીહાં અવતાર રે ॥ દુર્ગતિ ગામી રે
તે સહી ॥ ૧ ॥ ચૈત્ર સુદીરે આઠમ દિને, વિષ્ણુ જનમ તે હોયરે
દેવવરણુ તસ ઉજલું, પીલાં લોચન દોધરે ॥ દુ ॥ ૨ ॥ ૩૬
કલંકી ચતુર્મુખા, એ હોશે ત્રણજ નામો રે ॥ છાસી વરસનું
આઉખું, પાટલીપુર જસ ગામરે ॥ દુ ॥ ૩ ॥ છઠો ભાગજ
ભીખજો, લેશે કલંકી રાય રે ॥ ષટ દરસણુરે માને નહીં, હંડ
કુદંડ થાયરે ॥ દુ ॥ ૪ ॥ ઈંદ્ર ઈહાં પછે આવશે, ધરશે વિ-
પ્રનું રૂપરે ॥ વેગે હજુરોરે રાયરે, લેશે નરકનું કૃપરે ॥ દુ ॥ ૫ ॥

॥ હુહા ॥ તેહનો સુત સુંદર હશે, દત્ત ભૂપ અભિરામ
૨ ત્રુંજય ઉદ્ધાર કરાવશે, રાખે જગમાં નામ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૦ ॥ રાગ રામગિરી ॥ પ્રણુમી તુમ શુરુ
॥ એ દેશી ॥

॥ આગલ આરે પાંચમેળ, હુપસહ મુનિવર હોય ॥ સુ
ગતિ માંહેથી આવશેળ, આગલ સુરપતિ સોય ॥ સોભાગી છેહ
મુનિવર એહ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ છેહેલો સંઘ હુપસહ
છોળ, આણુ ન ખંડે તેહ ॥ સોભાગી ॥ વીસ વરસનું આ
ખુંળ, બાર વરસ ઘર વાસ ॥ ચાર વરસ મુનિવર પશુંળ. વર
ચાર ગછ ધાર ॥ સો ॥ ૨ ॥ કુલુક શ્રીનામે સાધવીળ, નાય
શ્રાવક સોય ॥, સત્યશ્રી નામે શ્રાવિકાળ, સંઘ ચતુર્વિધ હો
॥ સો ॥ ૩ ॥ સુવિહિત સંઘ છેલો સહીળ, અદ્ય આઉખું
ત્યાંહી ॥ સંઘશ્રુત શ્રેય વલીળ, નશે પોરજ માંહે ॥ સો ॥
૪ ॥ વિમલ વાહન નરપતિ ળ, સુધર્મ મંત્રીરે જેહ ॥ ન્યા
નીત અગ્નિ જશેળ, વળી મધ્યાન્હે તેહ ॥ સો ॥ ૫ ॥

॥ હુહા ॥ જૈન ધર્મ એતાં લગે, પછી નહીં પુન્ય દાન
વાયુ મેઘ ભુંડા હશે, સુણુ ગૌતમ તસ માન ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૧ ॥ રાગ સારંગ ॥ મગધ દેશનો રાજ
રાજેસર ॥ એ દેશી ॥

॥ માન પ્રકાશે મેઘજ કેરૂ, પેહેલો તે જલધાર ॥ ખીં
અગ્નિતણો તિહાં હોશે, ત્રીજો તે વિષધાર હો ॥ ગૌતમ સુણુ
મધુરી વાણુ ॥ ૧ ॥ એથો આંખિલનો ઘન વરસે, વીજલીનો
રસાદ ॥ એકેકો મેઘ ત્યાંહી વરસે, વાસર કાતજ સાત હો ॥ ગો
॥ ૨ ॥ બોતેર બોલ વૈતાઢ્યજ કેરાં, છે વળી શાશ્વતા ત્યાંય ॥

નરનારી પંખી હય હરણાં, તે રંહશે તે માંહે હો ॥ ગોઠ ॥
 ૩ ॥ આગળ છઠો આરો હોશે, દુસમ દુસમાનામ ॥ એકવીસ
 સહસ વરસનો જાણો, નહીં નગરી નહીં ગામ હો ॥ ગોઠ ॥ ૪ ॥
 ગર્ભ ધરે ખટ વરસની નારી; બિલવાસી મજ ખાય ॥ છેલ્લે કાયા
 એક હાથની હોશે, સોલ વરસનું આયુ હો ॥ ગોઠ ॥ ૫ ॥

॥ દુહા ॥ આગલ વલી ઉત્સર્પિણી, ત્યાં ખટ આરા ભોય ॥
 પેહેલો છઠો સારિખો, દુસમ દુસમા સોય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧૨ ॥ રાગ કેદારો ॥ વાંદાંચણાના ॥ એ દેશી ॥

॥ આગલ ખીજો આરો સારો, ત્યારે મેઘ હોશે વલી આરો ॥
 પુષ્કરાવર્ત્ત ખીર અમૃત અપારો, ચોથો વરસે ઘૃતની ધારો ॥ ૧ ॥
 ખાલશે વન વનસ્પતિ બહુ ગામો, આગલ સાતે કુલગર તામો ॥
 દુસમ સુસમા ત્રિજો અભિરામો, ત્રેવીસ જિનના તીકાં ઠામો ॥ ૨ ॥
 નવ નારદ ચક્રી અગીઆરો, નવ બલદેવ હશે તીકાં સારો ॥
 વાસુદેવ નવ તેણી વારો, નવ પ્રતિવાસુદેવ અપારો ॥ ૩ ॥ સુસમ
 દુસમા ચોથા માંહિ, એક જિનવર એક ચક્રી ત્યાંહી ॥ અંતે
 જુગલ હોશે બહુ જાંહિ, આઉ પદ્યોપમ ભદ્રક પ્રાહિ ॥ ૪ ॥
 આગલ સુસમ પંચમ આરો, જુગલ દેહ બે ગાઉ ધારો ॥ છઠો
 સુસમ સુસમા સંભારો, જુગલ દેહ ત્રણ ગાઉ વિચારો ॥ ૫ ॥
 પૂછ્યાં વચન કહ્યાં વલી વીરે, ચિત્તમાં ધરીયા ગૌતમ ધીરે ॥
 ભણુતાં સુણુતાં સુખહ શરીરે, ઋદ્ધિ રમણીવર ભરી વીરે ॥ ૬ ॥

॥ કલશ ॥ ભલે સ્તવન કીધું, નામ દીધું, ગૌતમ પ્રશ્નોત્તર
 સહી ॥ સંવત સિદ્ધિ મુનિ અંગ ચંદે, ભાદ્રવા સુદી તિહાં તહિં
 તપશ્ચ તિલક સમાન સોડે, ગુરૂશ્રી વિજયનંદ સૂરિશ્વર ॥ સા-

ગણુનો વીત ઋષભ શ્રાવક, કહે ગચ્છ મંગલ કરૂ ॥ ૨ ॥ ઇતિશ્રી
બાર આરાનું સ્તવન ॥

॥ અથ શ્રી આંતરાનુંસ્તવન ॥

॥ દુહા ॥ શારદ શારદના સુપરે, પંદ પંકજ પ્રણમેય ॥
ચોવિસે જિન વરણુનું, અંતર યુત સંખેય ॥ ૧ ॥ વીર પાર્શ્વને
આંતર, વરસ અહીસે હોય ॥ પંચ કલ્યાણક પાર્શ્વના, સાંભલને
સહુ કોય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ નિરૂપમ નરરી વણારસી જી, શ્રીઅશ્વસેન
નરિંદતો ॥ વામા રાણી શુણુ ભર્યાજી, મુખ જિમ પુનમ અંદ
તો ॥ ભવી ભાવ ધરીને પ્રણમો પાસ જિણુંદતો ॥ ૧ ॥ એ
આંકણી ॥ પ્રાણુત કલ્પ થકી ચચાજી, ચૈત્ર વદી ચોથને દીન તો
તેહની કુખે અવતર્યાજી, પ્રભુ જિમ કિંદર સિંહુ તો ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥
પોસ બહુલ દશમી દીનેજી, જન્મ્યા પાસ કુમાર તો ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥
વય પ્રભુ આરીયાજી, વરીયા પ્રભાવતી નારી તો ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥
કમઠ તણે મદ ગાલીયોજી, ઉધર્યો નાગ સજેર તો ॥ વદ અગી-
આરસ પોસની જી, સંજમ લીયે ઋદ્ધિ છોડતો ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥
ગાજ વિજ ને વાયરો જી, મુસલધાર મેઘ તો ॥ ઉપસર્ગ કમઠે
કર્યોજી, ધરણેંદ્રે નિવાર્યા તેહુ તો ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥ કર્મ ખ-
પાવી કેવલ લહીજી, ચૈત્રવદી ચોથ સુખાણુતો ॥ શ્રાવણુ શુદ્ધ દીન
આઠમેજી, પ્રભુજીનું નીર્વાણુ તો ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥ એકસો વર-
સનુ આઉખુંજી, પાસ ચરિત્રે કહ્યું એમ તો ॥ વરસ ચોરાસી સ-
હસનું જી, આંતર પાસને નેમ તો ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ સોરીપુર નયર સોહામણું, જગજીવનારે
 નેમ ॥ સસુદ્રાવજ્ય નરપાલ તો, દીલરંજનારે નેમ ॥ ચવિયા
 અપરાજિત થકી, જગ જીવનારે નેમ ॥ કારતક વદ બારસ દીનહો,
 દીલ રંજનારે નેમ ॥ ૧ ॥ શીવા દેવી કુળે અવતર્યા ॥ જગ ॥
 માન સર જિમ મરાલ હો ॥ દીલ ॥ શ્રાવણ શુદ્ધ દીન પંચમી
 ॥ જગ ॥ પ્રસવ્યો પુત્ર રત્નહો ॥ દીલ ॥ ૨ ॥ જોળન વય
 પ્રભુ આવીયા ॥ જગ ॥ નીલ કમલ દલવાન હો ॥ દી ॥
 પરણો સુંદર સુંદરી ॥ જગ ॥ ઈમ કહે ગોપી કાન હો ॥ દી ॥
 ॥ ૩ ॥ શ્રી ઉચ્ચેનની કુંવરી ॥ જગ ॥ વરવા કીધી જાન હો
 ॥ દીલ ॥ પશુ દેખી પાછા વળ્યા ॥ જગ ॥ હુવા જદવ કુલ
 હેરાન હો ॥ દી ॥ ૪ ॥ તોડે હારને તીહાં રડે ॥ જગ ॥
 રાજુલ દુઃખ ન માય હો ॥ દીલ ॥ કહે પીયુષ પાયે પડું
 ॥ જગ ॥ છોડી મુને મત જાઓ ॥ દી ॥ ૫ ॥ કીડીસું કટક
 કાંકરો ॥ જગ ॥ એ તુમ કુણુ આચાર હો ॥ દી ॥ માણસના
 દીલ દુહવો ॥ જગ ॥ પશુઆંશું કરો પ્યારહો ॥ દી ॥ ૬ ॥
 નરલાવ નેહુ નિવારીઓરે ॥ જગ ॥ દેઈ સંવચ્છરી દાન હો
 ॥ દીલ ॥ શ્રાવણ સુદ છઠને દીનેરે ॥ જગ ॥ સંજમ લીએ
 વડ વાન હો ॥ દીલ ॥ ૭ ॥ તારી રાજુલ સુંદરી ॥ જગ ॥
 દેધને દીક્ષા દાન હો ॥ દી ॥ અમાવાસ્યા આસોજ તણીરે ॥
 જગ ॥ પ્રભુ લહે કેવલ જ્ઞાન હો ॥ દીલ ॥ ૮ ॥ સહસ વરસ
 પ્રભુ અહિપુરે ॥ જગ ॥ પાલી શ્રી જિનરાજ હો ॥ દીલ ॥
 અષાઢ સુદી દીન આડમેરે ॥ જગ ॥ પ્રભુ લહે શીવપુરરાજ હો
 ॥ દીલ ॥ ૯ ॥

॥ લાલ ॥ ૩ ॥ ચારા મહેલા ઉપર મેડુ ઝમુકે વીજડી

હો લાલ ॥ એ દેશી ॥

॥ પાંચ લાખ વરસ નમિ નેમને આંતર હો લાલ, નમી
 નેમને આંતર ॥ મુનિસુવત નમિ નાથને છ લાખ ચિત્ત ધરું
 હો લાલ, છ લાખ ચિત્ત ધરું ॥ ચોપન લાખ વરસ મુનિસુવત
 મહિને હો લાલ, મુનિસુવત મહિને, કોડ સહસ વડી જાણો મઝી
 અર નાથને હો લાલ, મઝો અરનાથને ॥ ૧ ॥ કોડ સહસ વરસ
 કરી, ઉણો પડ્યનું હો લાલ, ઉણો પડ્યનું ॥ ચોથો ભાગ અરના-
 થવડી કુંથુનાથને હો લાલ, વડી કુંથુનાથને ॥ પડ્યોપમનું અ-
 રધ જાણી શાંતિ કુંથુને હો લાલ, જાણો શાંતિ કુંથુને ॥ શાંતિ
 ધર્મ પડ્યોપમ ઉણે સાગર ત્રણનું હો લાલ, સાગર ત્રણનું ॥૨॥
 સાગર ચાર અનંતને ધર્મ જિજ્ઞાસને હો લાલ, ધર્મ જિજ્ઞાસને ॥
 નવ સાગર વળી અનંત વિમલ જિન ચંદ્રને હો લાલ, અનંત
 વિમલ જિન ચંદ્રને ॥ સાગર ત્રીસ વિમલ વાસુપૂજ્યને હો લાલ,
 વિમલ વાસુપૂજ્યને ॥ સાગર ચોપન શ્રી વાસુપૂજ્ય શ્રેયાંસને હો
 લાલ, વાસુપૂજ્ય શ્રેયાંસને ॥ ૩ ॥ લાખ પાંસડ સહસ છત્રીસ
 વરસસો સાગર હો લાલ, વરસસો સાગર ॥ ઉણો સાગર કોડ
 શ્રેયાંસ શીતલ કરે હો લાલ, શ્રેયાંસ શીતલ કરે ॥ સુવિધિ શીત-
 લને નવ કોડ સાગર ભાવજો હો લાલ, સાગર ભાવજો ॥ સુવિધિ
 ચંદ્રપ્રભુ નેઉ કોડી સાગર ભાવજો હો લાલ, સાગર મન ભાવજો
 ॥ ૪ ॥ સાગર નવસે કોડ સુપાસ ચંદ્રપ્રભુ હો લાલ, સુપાસ
 ચંદ્રપ્રભુ ॥ સાગર નવ સહસ કોડ સુપાસ પદ્મ પ્રભુ હો લાલ,
 સુપાસ પદ્મ પ્રભુ ॥ સુમતિ પદ્મ પ્રભુ નેઉ સહસ કોડ સાગર
 હો લાલ, કોડ સાગર ॥ સુમતિ અશિનંદન નવ લાખ કોડ સા-

ગરૂ હો લાલ, કોડ સાગરૂ ॥ ૫ ॥ દસ લાખકોડ સાગર સંભવ
અભિનંદને હો લાલ, સંભવ અભિનંદને ॥ ત્રીસ લાખકોડ સાગર
સંભવ અજિતને હો લાલ, સંભવ અજિતને ॥ પચાસ લાખ કોડ
સાગર અજિત જિન ઋષભને હો લાલ, અજિત જિન ઋષભને ॥
એક કોડા કોડ સાગરૂ ઋષભને વીરને હો લાલ, ઋષભને વીરને
॥ ૬ ॥ સડસ એંતાલીસ તીન વરસ વડી જાણીએ હો લાલ,
વરસ વડી જાણીએ ॥ સડા આઠ મહિના ઉણા તે વખાણીએ હો
લાલ, ઉણા તે વખાણીએ ॥ નવસે એંત્રી વરસે હોઈ પુસ્તક વાં-
ચના હો લાલ, પુસ્તક વાંચના ॥ અંતર કાલ જાણો જિન ચો-
વીસનો હો લાલ, કે જિન ચોવીસનો ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ દીન સકલ મનોહર ॥ એ દેશી ॥

॥ જયો આદિ જિજ્ઞેસર, ત્રિમુવનનો અવતંસ ॥ નાલી
રાજા મરૂદેવા, કુલ માનું સર હંસ ॥ સર્વાર્થ સિદ્ધથી, ચવિ,
ઇક્ષ્વાકુ ભૂમિવર ઠામ ॥ અસાડ વદી ચોથે અવતર્યા પુરૂષ પ્રસન્ન
॥ ૧ ॥ ચૈત્ર વદી આઠમે, જન્મ્યા શ્રી જિનરાય ॥ આવે ઇંદ્ર
ઇંદ્રાણી, પ્રમુખના ગુણુગાય ॥ સુનંદા સુમંગલા, વરિયા જોખન
પાય ॥ ભરતાદિક એકસો, પુત્ર પુત્રી દો શાય ॥ ૨ ॥ કરી રા-
જની થાપના, વાસિ વનિતા ઇંદ્ર ॥ જગમાં નિતિ ચલાય, મારૂ
દેવીનો નંદ ॥ પ્રભુ શીઘ્ર દેખાડી, ચારે જુગલ આઆર ॥ નર-
કલા બડાતેર, ચોસઠ મહિલા સાર ॥ ૩ ॥ ભરતાદિકને દીએ,
અંગાદિકનું રાજ્ય ॥ સુરનર ઇમ જંપે, જય જય શ્રીજિનરાજ ॥
દેઈ દાન સંવરૂરી, પ્રભુ લીએ સંયમ ભાર, ચાર સડસ રાજ્યું,
ચૈત્રવદ આઠમ સાર ॥ ૪ ॥ પ્રભુ વિચરે મહીયલ, વરસ દિવસ
વિષ્ણુ આહાર ॥ ગજરથને ઘોડા, જન દિએ રાજકુમારી ॥ પ્રભુતો

નવિ લેવે, જુવે શુદ્ધ આહાર ॥ પડિલાલ્યા પ્રભુજી, શ્રી શ્રેયાંસ-
કુમાર ॥ ૫ ॥ ક્ષગણ અધારિ, અગીઆરસ શુભ ધ્યાન ॥ પ્રભુ
અઠમ ભકતે, પામ્યા કેવલનાથ ॥ ગઢ ત્રણે રચે સુર, સેવા કરે
કરજોડ ॥ ચક્ર રત્ન ઉપન્યો, ભરતને મન કોડ ॥ ૬ ॥ મારૂદેવા
મોહે, દુઃખ આણે મનજોર ॥ મારો ઋષભ સહે છે, વનવાસી
દુઃખ ઘેર ॥ તવ ભરત પયપે, ત્રિભુવન કેરો રાજ* તુમ પુત્ર
લોગવે, જુઓ માતા આજ ॥ ૭ ॥ ગજરથ બેસાડી, સમવસરણી
માસ ॥ ભરતેસર આવે, પ્રભુવંદન ઉદ્દાસ ॥ સુણી દેવની હુંદુભી,
હૃદયસિત આણુંદપુર ॥ આવ્યાં હરખનાં આંસું, તિમિર પડલ ગયાં
ફર ॥ ૮ ॥ પ્રભુની ઋદ્ધિ દેખી એમ ચિંતે મનમાંહે ॥ ધિક ધિક
કુડી માયા, કોના સુત કોના તાત ॥ એમ ભાવના ભાવતાં, પામ્યાં
કેવલજ્ઞાન ॥ વૃક્ષણ મરૂદેવા, તિહાં લહ્યો નિર્વાણ ॥ ૯ ॥ ધન્ય
ધન્ય એ પ્રભુજી, ધન્ય એહનો પરિવાર ॥ લાખ પૂર્વ ચોરાસી,
પાલી આયુ ઉદાર ॥ મહાવદી તેરસ દીને, પામ્યા સિદ્ધિનું રાજ
॥ અષ્ટાપદ શિખરે, જય જય શ્રી જિનરાજ ॥ ૧૦ ॥

॥ કલશ ॥ ચોવીસ જિનવર તણે અંતર, ભણ્યો અતિ
ઉદ્દાસ એ, સંવત સતર તહોંતરે, એમ રહી ચોમાસુંએ ॥ સંઘ-
તણે આગ્રહ ગ્રહી મેં, શ્રી વિમલવિજય ઉવગાયએ ॥ તસ શિષ્ય
રામવિજય નામે, વર્યો જય જય કાર એ ॥ ઇતિ શ્રી આંતરાનું
સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ મહારમાહાવિરકરાંગતાર, સદાસમાલે હિતદેવમાના, સમા-
રમા માગમયા સરામા, સિદ્ધાર્થ કામે લવતા દયામા ॥ ૧ ॥
ઈતિ સ્તુતિ:

*૭ આ સ્તવનની સાતમી ગાથામાં છેલ્લાં બે ચરણ નુટતા હોવાથી
નવીન મૂકેલા છે.

॥ શ્રી રોહિણી તપ ત્રિવિધિ સ્તવન ॥

॥ હુહા ॥ સુખકર સંખેશ્વર નમી, શુભગુરુને આધાર ॥
રોહિણી તપ મહિમા વિધિ, કહિશું ભવિ ઉપગાર ॥ ૧ ॥ ભક્ત
પાન કુચ્છિત દિગ્ધે, મુનિને જાણુ અન્નજી ॥ નરક તીર્થચમાં જીવ
તે, પામે બહુ દુઃખ જાણુ ॥ ૨ ॥ તે પણુ રોહિણી તપ થકી,
પામી સુખ સંસાર ॥ મોક્ષે ગયા તેકેનો કહું, સુંદર એ અધિ-
કાર ॥ ૩ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧ ॥ શીતલજ્વિન સહેજનંદી ॥ એ દેશી ॥

॥ મધવા નગરી કરી અંપા, અરિવર્ગ થકી નહિ કંપા,
આભરતે પુરી છે અંપા, રામ સીતા સરોવર પંપા ॥ ૧ ॥ પ-
નોતા પ્રેમથી તપ કીજે, ગુરૂપાસે તપ ઉચરીએ ॥ એ આંકણી ॥
વાસુપૂજ્યના પુત્ર કહાય, મધવા નામે તિહાં રાય, તસ લક્ષ્મીવતી
છે રાણી, આઠ પુત્ર ઉપર એક જાણી ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥ રોહિણી
નામે થઈ બેઠી, નૃપ વલ્લભસું થઈ મોટી, યૌવન વયમાં જળ
આવે, તળ વરની ચિંતા થાવે ॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥ સ્વયંવર મંડપ
મંડાવે, દૂરથી રાજપુત્ર મિલાવે, રોહિણી શણગાર ધરાવી, જાણું
ચંદ્ર પ્રિયા ઇહાં આવી ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ નાગપુર વિતશોક ભૂપાલ
તસ પુત્ર અશોક કુમાર, વરમાલા કંઠે ઠાવે, નૃપ રોહિણીને પર-
જાવે ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ પરિકરસું સાસરે જાવે, અશોકને રાજ્યે
ઠાવે, પ્રિયા પુણ્યે વધી બહુ ઋદ્ધિ, વિતશોકે દીક્ષા લીધી ॥ ૫૦ ॥
૬ ॥ સુખ વિલસે પંચ પ્રકાર, આઠ પુત્ર સુતા થઈ ચાર, રહી
કંપતિ સાતમે માલે, લઘુ પુત્ર રમાડે ખોલે ॥ ૫૦ ॥ ૭ ॥ લો-
કપાલાભિધાનને બાલ, રહી ગોખે જીએ જન ચાલ, તસ સન્મુખ

રોતિ નારી, ગયો પુત્ર મરણું સંભારી ॥ ૫૦ ॥ ૮ ॥ શિર છાતી
 કુટે મલી કેતી, માય રોતી જલજલી દેતી, માથાના કેશ તે રોલે,
 જોઈ રોહિણી કંતને જોલે ॥ ૫૦ ॥ ૯ ॥ આજ મેં નવું નાટક
 દીકું, જોતાં બહુ લાગે મીકું, નાચ શીખી કીહાંથી નારી, સુણી
 રોશે ભર્યો નૃપ ભારી ॥ ૫૦ ॥ ૧૦ ॥ કહે નાચ શીખો ઇણિ
 વેલા, લેઈ પુત્ર બાહિર દીએ ઝોલા, કરથી વિછોડ્યો તે બાલ,
 નૃપ હાહાકરે તતકાલ ॥ ૫૦ ॥ ૧૧ ॥ પુરદેવ વિચેથી લેતા,
 ભુંચ સિંહાસન કરી દેતા, રાણી હસતી હસતી બુએ હેકું, રાજ
 એ કૌતક દીકું ॥ ૫૦ ॥ ૧૨ ॥ લોક સઘળા વિસ્મય પામે,
 વાસુપૂજ્ય શિષ્ય વન ઠામે, આવ્યા રૂપ સોવન કુંલ નામા, શુભ
 વીર કરે પરણામ ॥ ૫૦ ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ ચોપાઈની દેશી ॥

॥ ચઉનાણી નૃપ પ્રણમિ પાય, નિજ રાણીનું પ્રશ્ન કરાય ॥
 આ ભવદુઃખ નવિ જાણ્યા એહ, એ ઉપર મુજ અધિકો નેહ ॥૧॥
 મુનિ કહે ઇણું નગરે ધનવતો, ધનમિત્ર નામ શેઠજ હતો ॥ ૬-
 ગંધા તસ જેટી થઈ, કુખ્ત કુરૂપા દુર્લભા ભઈ ॥ ૨ ॥ ચોવન
 વય ધન દેતા સહી, દુર્લભપણે કોઈ પરણે નહીં ॥ નૃપ હણતાં
 કૌતવ શિષ્યેણ, રાખી પરણાવી સા તેણ ॥ ૩ ॥ નાઠો તે દુર્ગંધા
 ત્રહી, દાન દેયતાં સા ઘરે રહી ॥ જ્ઞાનીને પરભવ પૂછતી, મુનિ
 કહે રૈવતગિરિ તટ હતી ॥ ૪ ॥ પૃથ્વીપાલ નૃપ સિદ્ધિમતિ,
 નારી નૃપ વનમાં કિડતી ॥ રાય કહે દેખી શુભવંતા, તપસી મુનિ
 ગોચરીએ જતા ॥ ૫ ॥ દાન દીયાં ઘર પાછાં વલી, તખ કીડા
 રસે રીસે બલી ॥ મૂર્ખ પણે કરી બલતે હૈયે, કડવો તુંબક મુ-
 નિને દીએ ॥ ૬ ॥ પારણું કરતાં પ્રાણ જ ગયા, સુરલોકે મુનિ

દેવજ થયા ॥ અશુભ કર્મ બાંધે સો નારી, જાણી નૃપ કાઠે પુર
 બારે ॥ ૭ ॥ કુષ્ટ રોગ દિન સાતે મરી, ગર્ભ છઠે નરકે દુઃખ
 ભરી ॥ તિરીય ભવે અંતરતા લહી, મરીને સાતમિ નરકમાં ગર્ભ
 ॥ ૮ ॥ નાગણુ કરલી ને કુતરી, ઊદર ધીરોલી જલો શુકરી ॥
 કાકી ચંડાલણુ ભવ લહી, નવકાર મંત્ર તિહાં સદહી ॥ ૯ ॥
 મરીને શેઠની પુત્રી ભઈ, શેષ કર્મ દુર્ગધા થઈ ॥ સાંભલિ જાતિ
 સ્મરણુ લહી, શ્રી શુભ વીર વચન સદહી ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ ગજરા માણુ આદ્યા આકરીરે ॥ એ દેશી ॥

॥ દુર્ગધા કહે સાધુને રે દુઃખ ભોગવિયાં અતિરેક ॥ કઠણુ
 કરીને દાખીએરે જિમ જાએ પાપ અનેક રે ॥ ૧ ॥ જિમ મુનિ
 કહે રોહિણી તપ કરોરે, સાત વરસ ઉપર સાત માસ ॥ રોહિણી
 નક્ષત્રને દિનેરે, ગુરુમુખ કરીએ ઉપવાસરે ॥ ગુરુ ॥ ૨ ॥ ત-
 પથી અશોક નૃપની પ્રિયારે, થઈ ભોગવી ભોગવિલાસ ॥ વાસુ-
 પૂજ્ય જિન તીર્થેરે, તમે પામશે મોક્ષ નિવાસરે ॥ તમે ॥ ૩ ॥
 ઉજમણે પુરે તપેરે, વાસુપૂજ્યની પડિમા ભરાય ॥ ચૈત્ય અશોક
 તરૂ તલેરે, અશોક રોહિણી ચિતરાયરે ॥ અશોક ॥ ૪ ॥ સાહ-
 મિવચ્છલપધરાવીનેરે, ગુરુ વસ્ત્ર સિદ્ધાંત લખાય ॥ કુમારસુગંધ
 તણી પરેરે, દુષ્કર્મ સકલ ક્ષય જાય રે ॥ દુષ્કર્મ ॥ ૫ ॥ સાધુ
 કહે સિંહપુરમાંરે, સિંહસેન નરેસર સાર ॥ કનકપ્રભા રાણી તણેરે,
 દુર્ગધી અનિષ્ટ કુમારરે ॥ દુર્ગા ॥ ૬ ॥ પદ્મપ્રભુને પુછતારે,
 જિન જલપે પૂર્વ ભવ તાસ ॥ બાર જોજન નાગપુરથીરે, એક
 શિલા નિલગિરિ પાસરે ॥ એક ॥ ૭ ॥ તે ઉપર મુનિ ધ્યાન-
 થીરે, ન લહે આહોડી શિકાર ॥ ગોચરી ગત શિલા તળેરે કોખ્યો
 ઘરે અગ્નિ અપારરે ॥ કોખ્યો ॥ ૮ ॥ શિલા તખી રહ્યા ઉપરેરે,

મુનિ આહાર કરે કાઉસગ્ગ ॥ ક્ષપક શ્રેણી થઈ કેવલીરે, તત્ક્ષણ
પામ્યા અપવર્ગરે ॥ તત્ત ॥ ૯ ॥ આહિડી કુટ્ટી થઈ રે, ગયો
સાતમી નરક મઝાર ॥ મઝઝ સઘા અડી પાંચમી, સિંહ ચાથી
ચિત્ર અવતાર ॥ સિંહ ॥ ૧૦ ॥ ત્રીજી ખિલાડો બીજીએરે,
પૂક પ્રથમ નરક દુઃખ બલ ॥ દુખના ભવ ભમી તે થયોરે, એક
શેઠ ઘરે પશુખાલ રે ॥ એક ॥ ૧૧ ॥ ધર્મ લહી દવમાં બ-
દ્યોરે, નિદ્રાએ હૃદય નવકાર ॥ શ્રી શુભવીરના ધ્યાનથીરે, તુજ
પુત્ર પણે અવતાર ॥ તુજ ॥ ૧૨ ॥

॥ લાલ ॥ ૪ ॥ મારી અંગાના વડલા હેઠ ॥ એ દેશી ॥

॥ નિસુણી દુર્ગધ કુમાર, જાતિ સ્મરણ પામતોરે ॥ પદ-
પ્રભુ ચરણે શીસ, નામી ઉપાય તે પૂજતોરે ॥ પ્રભુ વચણે ઉજ-
મણે યુક્ત, રોહિણીનો તપ સેવિયોરે ॥ દુર્ગધ પણું ગયું દૂર,
નામે સુગંધી કુમાર થયો રે ॥ રોહિણી તપ મહિમા સાર, સાં-
ભળતાં નવ વિસરેરે ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ રહી વાત અધુરી
એહ, સાંભળ્યો રોહિણીને ભવેરે ॥ ઈમ સુણી દુર્ગધા નારી,
રોહિણી તપ કરે આછવેરે ॥ સુગંધિ લહિ સુખ ભોગ, સ્વર્ગે
દેવી સોહામણીરે ॥ તુજ કાંતા મધરા ધુઆ, ચવિ અંપાએ થઈ
રોહિણીરે ॥ રો ॥ ૨ ॥ તપ પુણ્ય તણે પ્રભાવ, જન્મથી દુઃખ
ન દેખીએરે ॥ અતિ સ્નેહ કીસ્યો અમ સાથ, રાય અશોકે વલી
પુરીયુંરે ॥ ગુરુ બોલે સુગંધિ રાય, દેવ થઈ પુષ્કલાવતીરે ॥ વિ-
જયે થઈ ચક્રિ તેહ, સંજમધર હુઆ અચ્યુતપતિરે ॥ રો ॥ ૩ ॥
ચવિને થયા તમે અશોક, એક તપે પ્રેમ બન્યો ઘણોરે ॥ સાત
પુત્રની સુંબુજ્યો વાત, મથુરામાં એક માંહણોરે ॥ અગ્નિ શર્મા
સુત સાત, પાટલિપુર જઈ ભીક્ષા ભમેરે ॥ મુનિ પાસે લઈ વૈ-

રાગ, વિચયાં સાતે રહી સંજમેરે ॥ રોં ॥ ૪ ॥ સૌધર્મે હુઆ
 સુરસાત, તે સુત સાતે રોહિણીતણા રે ॥ વૈતાંઢયે ભિદ્ધ ચુલ ખેટ,
 સમકિત શુદ્ધ સોહામણોરે ॥ ગુરુદેવની ભક્તિ પસાય, ધુર સ્વર્ગે
 થઈ દેવતારે ॥ લઘુ સુત આઠમો લોકપાલ, રોહિણીનો તે સુર
 સેવતારે ॥ રોં ॥ ૫ ॥ વડી ખેટ સુતા છે ચાર, રમવાને વનમા
 ગઈરે ॥ તીહાં દીઠા એક અણગાર, ભાખે ધર્મ વેલા થઈરે ॥
 પૂછ્યાથી કહે મુનિ ભાસ, આઠ પહોર તુમ આયુછેરે ॥ આજ
 પંચમીનો ઉપવાસ, કરશે તે! ફલદાય છેરે ॥ રોં ॥ ૬ ॥ ધુ-
 જંતી કરી પચખાણુ, ગેહુ અગાસે જઈ સોવતિરે ॥ પડી વિજ-
 ણીયે વડી તેહ, ધુર સુર લોકે દેવી થતીરે ॥ ચવી થઈ તુમ
 પુત્રી ચાર, એક દિન પંચમી તપ કરીરે ॥ ઇમ સાંભડી સહુ
 પરિવાર, વાત પૂર્વ ભવની સાંભળીરે ॥ રોં ॥ ૭ ॥ ગુરુ વંદી
 ગયા નિજ ગેહુ, રોહિણી તપ કરતાં સહુરે ॥ મોટી શક્તિ બહુ
 માન, ઉજમણાં વસ્તુ બહુરે ॥ ઇમ ધર્મે કરી પરિવાર, સાથે મો-
 ક્ષપુરી વરીરે ॥ શુભ વીરના શાસન માંહુ, સુખ ફલ પામો તપ
 આઢરીરે ॥ રોં ॥ ૮ ॥

॥ કલશ ॥ ઇમ ત્રિજગ નાયક મુક્તિદાયક વીર જિનવર
 ભાખીયો ॥ તપ રોહિણીનો ફલ વિધાને વિધિ વિશેષે દાખીયો ॥
 શ્રી ક્ષમાવિજય જસવિજય પાટે, શુભવિજય શુભતિ ધરો ॥ તસ
 ચરણુ સેવક કહે પંડિત વીર વિજયો જય કરો ॥ ઇતિ શ્રી રો-
 હિણી તપ વિધિ સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રીઅક્ષયનિધિ તપનું સ્તવન ॥

॥ હુહા ॥ શ્રી શંખેશ્વર શિરનામી, કહું તપ ફલ સુવિ-

થાર ॥ અક્ષય નિધિ તપ ભાખીયો, પ્રવચન સાર ઉદ્ધાર ॥ ૧ ॥
 તપ તપતાં અરિહા પ્રભુ, કેવલ નાણુને હેત ॥ નાણુ લહી તપ
 તજી કીયો, શિવ રમણી સંકેત ॥ ૨ ॥ તિમ સુંદરી પદે તપ
 કરો, અક્ષયનિધિ ગુણવાન, શ્રુત કેવલીયે જે રચ્યો, કલ્પસૂત્ર બહુ
 માન ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ રૂડીને રઢીયાલીરે વાલા તારી વાંસલીરે
 ॥ એ દેશી ॥

॥ જંબુ ભરતે રે નયરી રાજગ્રહીરે, સંવર શેઠ વસે એક
 સાર ॥ ગુણવંતી નારીરે કઠણુ આજીવિકારે, ઘર દારિદ્ર તણો ભં-
 ડાર ॥ સુંદરી સેવોરે અક્ષય નિધિ તપ ભલોરે ॥ ૧ ॥ એ આં-
 કણી ॥ પુણ્ય સંભેગેરે પિયા ગરભે ફલીરે, તખ તસ વૃત્તિ ચલી
 ઘરખાર ॥ કેઈ વ્યવહારીરે વણુજ કરાવતારે, વાધ્યો શેઠ તણો
 વ્યવહાર ॥ સુંદરી ॥ ૨ ॥ પૂરણુ માશેરે જન્મી કુમારિકરે,
 પ્રગલ્બો નાલ નિષેપ નિધાન ॥ લક્ષણવંતીરે પુત્રી પ્રભાવથીરે,
 રાય સુણી કરતો બહુ માન ॥ સુંદરી ॥ ૩ ॥ પુત્રની પદેરે
 જન્મ ઓચ્છવ કર્યોરે, સજ્જનવર્ગ નોતરીયા ગેહ ॥ સંવર શેઠેરે
 થાપ્યું સુંદરીરે, નામ મહોત્સવ કરી ધરી નેહ ॥ સુંદરી ॥ ૪ ॥
 બાલ સ્વભાવેરે રમતી સુંદરીરે, જિહાં જિહાં ભૂમિ ખણુંતી રમાય
 પૂર્વ પુન્યેરે મણિ માણેક ભર્યોરે, તિહાં તિહાં દ્રવ્યનિધિ પ્રગટાય
 ॥ સુંદરી ॥ ૫ ॥ આણી આપેરે તાતને સુંદરીરે, તિણુ તે શેઠ
 હુઓ ધનવંત ॥ યૌવન જાગેરે રંભા ઉર્વશીરે, દેખી શેઠ કરે
 વરચિત ॥ સુંદરી ॥ ૬ ॥ શેઠ સમુદ્રપ્રિયાભિધ નગરમાંરે, કમલ
 સિરિ નારી તસપુત ॥ શ્રીદત્તનામેરે રૂપ કલા ભર્યોરે, તસ પર-
 જાવી તે ધન બુત ॥ સુંદરી ॥ ૭ ॥ પુણ્ય પનોતીરે સાસરે

સુંદરીરે, આવી તત્ક્ષણ નિધિ પ્રગટાય ॥ પગ અંશુઠેરે કાંકરે
કાઠતાં રે, પૂર્ણ કલશ ધન લેતી જાય ॥ સુંદરી ૦ ॥ ૮ ॥ મો-
સાલે બાણેજીને તેજ્યાં લોજનેરે ॥ તેહને ઘર પણ લક્ષ્મી નમાય ॥
ઈમ જિહાં બાલારે શા પગલાં ઠવેરે, નિધિ પ્રગટે સહુ સુખિયાં
થાય ॥ સુંદરી ૦ ॥ ૯ ॥ વહુને માનેરે સસરે બલી પરેરે ॥
રાજા પણ ચિત્ત વિરમય થાય ॥ એક દિન આવ્યા ધર્મ ઘોષ
સૂરિવરારે, રાજા પ્રમુખ તે વંદન જાય ॥ સુંદરી ૦ ॥ ૧૦ ॥
સુંદરી પૂછે કહો કુણ કારણેરે, પગ પગ પામુ ઋદ્ધિ રસાલ ॥
સૂરિ કહે સાચોરે પૂર્વ ભવતેં કર્યોરે, અક્ષયનિધિ તપ થઈ ઉજ-
માલ ॥ સુંદરી ૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ માતા જસોદા તમારો કાન, મહી વેચતાં

માગે દાણુ ॥ એ દેશી ॥

॥ અથવા ચોપાઈની દેશી ॥

॥ ખેટકપુર સંયમ અભિધાન, શેઠ પ્રિયા ઋણુવતિ ગુણ-
વાન ॥ ઇન્દુમતિ તપ રાતિ રહે, જ્ઞાન ભક્તિ સુખ સંપદ લહે
॥ ૧ ॥ રચણાવલી કનકાવલી કરે, એકાવલી વિધિયે ઉચરે ॥
પાડોસી વસુ શેઠે વરી, સોમસુંદરી બહુ મચ્છર ભરી ॥ ૨ ॥
પુણ્યવતી તપ રતિ બહુ, ઋણુમતિ પ્રશંસે સહુ ॥ સોમસુંદરી
મુણી નિંદા કરે, ડાકણી પરે છલ જોતી રે ॥ ૩ ॥ ભુખ્યો
પ્રાણાણુ બગાયો ઢોર, ચાખ્યો નાગ નાસતો ચોર ॥ રાંડ બાંડને
માતો સાંઢ, એ સાતેથી ઉગરીયે માંડ ॥ ૪ ॥ લાગ્યું ઘર શેઠ
સંજમ તણું, સોમસુંદરી ચિત્ત હરખયું ઘણું ॥ નારી પ્રભાવે ન
બળી એક છડી, વળી એક દિન ઘેર ધાડજ પડી ॥ ૫ ॥ પાડો-
સણુ મન ચિન્તે ઈસુ, પાપી શેઠનું ન ગયું કિસું ॥ દેતી શ્રાપને

નિર્ધન થયા, તે દંપતિ સુરલોકે ગયા ॥ ૬ ॥ સોમ સુંદરી ગુણી
 મચ્છર ભરી, અશુભ કર્મ ઉપાર્જન કરી ॥ પામી મરણ સા
 કોઈક ગુણી, શ્રાવક મુખ નવકારજ સુણી ॥ ૭ ॥ જિતશત્રુ મ-
 થુનાનો રાય, ચતુસુત ઉપર બેઠી થાય ॥ સર્વ ઋદ્ધિ નામજ તસ-
 દર્ધ, પંચ ધાવસું મોટી થઈ ॥ ૮ ॥ શત્રુ સૈન્ય સમૂહે નડ્યો,
 જિતશત્રુ રણયોગે પડ્યો ॥ હુંટ પડી જળ રાજદાર, કુંવરી પણ
 નાડી તેણીવાર ॥ ૯ ॥ ઉદ્ભાત એક અટવી પડી, રવિ ઉત્તે
 માર્ગ શિર ચડી ॥ વનફલ વૃતે વનચર થઈ, યૌવન વેલા નિષ્ફલ
 ગઈ ॥ ૧૦ ॥ એક વિદ્યાધર દેખી કરી, પરણી સા જિન મંદિર
 ધરી ॥ તિથિ વેલા ઘર લાગી ગયું, સર્વ ઋદ્ધિ પગલેથી ગયું
 ॥ ૧૧ ॥ વિદ્યાધરે ફરી વનમાં ધરી, પત્નિપતિ એક ભીલે હરી ॥
 ત્રીજે દીન ઘર તેનું બલ્યુ, નારી નિંદન સદૂ જન ભલ્યું ॥ ૧૨ ॥
 સાર્થવાહ કર વેચી તીણે, ચાલ્યો નિજ દેસાવર બાણી ॥ પંચ
 વચે હુટાણા તેહ, સર્વ ઋદ્ધિ નાઠા લઈ દેહ ॥ ૧૩ ॥ દનમાં
 સરોવર તીરે બડી, રાજકુમારી કર્મે નડી ॥ પુન્યે મુનિ મદયા
 ગુણ ગેહ, મીડે વચણે બોલાવી તેહ ॥ ૧૪ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ છોરી જાટડીની ॥ એ દેશી ॥

॥ છોરીરે બેઠી તુંતો રાયની હે, કાંઈ ઉભી સરોવર પાળરે ॥
 શું દુઃખ ચિંતવે ॥ સિરદાર સહુને સુખ કરે, મહારાજ મુનિ
 એમ ઉચરે ॥ પૂર્વભવ મચ્છર કરી હે, કાંઈ ફલી તરૂ શાખા
 ડાલરે ॥ સોમ સુંદરી ભવે ॥ સિર૦ ॥ મ૦ ॥ ૧ ॥ તાત મરણ
 પુર હુંટીયું હે, કાંઈ પડી તું અટવી મોજરરે ॥ દુઃખ પામી
 ઘણી ખેચરશું, ઇણે ભવે લલ્યો હે ॥ સુખ સંભોગ એક
 વારરે, વડી વનચર પણું ॥ સિ૦ ॥ મ૦ ॥ ૨ ॥ જ્ઞાની ગુરૂ

વચણાં સુણી હે, રાજકુમારી પુછાયરે ॥ ગુરૂ ચરણે નમી, આ
 દુઃખથી દિમ છુટીયે હે ॥ દહીયે કરી સુખસાયરે, દુઃખ વેલા
 ખમી ॥ સિં ॥ મં ॥ ૨ ॥ અક્ષયનિધિ તપ વિધિ કરો હે,
 જ્ઞાન ઠક્તિ વિસ્તારરે ॥ શક્તિ ન ગોપવી, શ્રાવણ વદી ચોથે
 થકી હે ॥ સંવત્સરી દિન સારરે, પૂર્ણ તપ તપી ॥ સિં ॥
 ॥ મં ॥ ૪ ॥ ચોથલક્ષ્મી એકાસણો હે, શક્તિતણે અનુસારરે ॥
 ઘટ અક્ષત ભરો, વિધિ ગુરુગમથી આવરો હે ॥ ગણણું દોય
 હજારરે, પરિક્રમણું કરો ॥ સિં ॥ મં ॥ ૫ ॥ એક વરસ
 જઘન્યથી હે, ત્રીન વરસ ઉચ્છિદરે ॥ ઇંણુ વિધિ તપ કરો, શાસન
 દેવી કારણે હે ॥ ચોથે વરસ વીસી ઠરે, વળી એ આદરો ॥ સિં
 મં ॥ ૬ ॥ આલવ મનવંછિત ફલે હે, પરભવ ઋદ્ધી ન રાયરે
 ॥ હરિ ચક્રિપરે, ઇંમ નિરુણી કુમરી તિહાં હે ॥ વાંદી ગુરુના
 પાયરે, ગઘ ગામાંતરે ॥ સિં ॥ મં ॥ ૭ ॥ પરધર કરતાં ચા-
 કરી હે, આજીવિકા નિર્વાહરે ॥ સુખ દુખમાં કરે, અલ્પ વિધિય
 તપ તિણે કર્યો હે ॥ પ્રથમ વરસ ફરિ આહેરે, ખીજ ભલિપરે
 ॥ સિં મં ॥ ૮ ॥ ચોથે વરસ તપ માંડતાં હે, કોઈક હુઈ ધન-
 વંતરે ॥ એક દિન આવીયા, વિદ્યાધર કીડા વશે હે ॥ પૂર્વ નેહ
 ઉલસંતરે, દેખી નિજ પ્રિયા ॥ સિં ॥ મં ॥ ૯ ॥ થાપી જઈ
 અંતે ઉરે હે, સા કરે શીલવ્રત મુખ્યરે ॥ ઇંણિ કાયા ધરી, શે-
 વાયુ અણુસણે મરી હે ॥ સંજર પુત્રી તુજરે, કહું સ્વણ મુંદરી
 ॥ સિં ॥ મં ॥ ૧૦ ॥

॥ હાલ ॥ ૪ ॥ કોશ્યા વેશ્યા કહે રાગીજી, મનોહર
 મન ગમતા ॥ એ દેશી ॥

॥ નિજ પૂર્વભવ સુણી તેહજી, મુંદદી સુકુમાલી બતિ સ્મ-

રણુ વરે તેહુ ॥ સું ॥ તપ ફલે લહો ઝઢિ રસાલ ॥ સું ॥
 કહે ધર્મધોષ અણુગાર ॥ સું ॥ ૧ ॥ કહે સુંદરી સર્વે સા-
 ચું ॥ સું ॥ તુમ જ્ઞાન માંહે નહિ કાચું ॥ સું ॥ અર્વાત
 માંહે વખાણ્યાં ॥ સું ॥ તેહવા મેં તુમને જાણ્યાં ॥ સું ॥
 સૂરિ વંદી નિજ ઘર આવે ॥ સું ॥ તપ અક્ષય નિધિ મંડા-
 વે ॥ સું ॥ રાજા રાણી તિણિ વેલા ॥ સું ॥ શેક સા-
 મંત સર્વ લેલા ॥ સું ॥ ૩ ॥ પગ પગ પ્રગટે જે નિધાન ॥
 સું ॥ કરે પ્રભાવના બહુમાન ॥ સું ॥ નામ સુંદરી તો
 ચિસરાણી ॥ સું ॥ તે તો અક્ષય નિધિ કહે વાણી ॥ સું ॥
 ૪ ॥ મનમોટે પૂર્ણ ફલ લીધું ॥ સું ॥ પંચમીયે પારણું
 કીધું ॥ સું ॥ જ્ઞાન ભક્તિ મહોચ્છવ દેખી ॥ સું ॥ દેવી
 દેવ હુઆ અનિમેષી ॥ સું ॥ ૫ ॥ સુખ વિલસંતા સંસાર ॥
 સું ॥ હુઆ સુત ચઉ પુત્રી ચાર ॥ સું ॥ લિયો અંતે
 સંયમ ભાર ॥ સું ॥ ઘનઘાતિ ખપાવ્યાં ચાર ॥ સું ॥
 ૬ ॥ લહિ કેવલ શિવપુર જાવે ॥ સું ॥ શુભ અશુભલુ નિપ-
 જાવે ॥ સું ॥ અવગાહન લક્ષણ સંતા ॥ સું ॥ તિહાં
 ખીજા સિદ્ધ અનંતા ॥ સું ॥ ૭ ॥ તસ ફરસિત દેશ પ્રદેશે ॥
 સું ॥ અસંખ્ય ગુણ સુવિશેષે ॥ સું ॥ જુઓ પ્રથમ ઉપાંગે
 ઠામ ॥ સું ॥ શુભવીર કહે પ્રણામ ॥ ૮ ॥

॥ લાલ ॥ ૫ ॥ કોઈલો પર્વત ધુધલોરે લોલ ॥ એ દેશી ॥

વીર જીજીસર ગુણનીલોરે લોલ, એ લાખ્યો અધિકાર ॥
 ॥ સુગુણર ॥ વરતે શાસન જેહનુંરે લોલ, એકવીસ વરસ હજી-
 રે ॥ ॥ સુગુણર ॥ વીર જીજીસર ગુણનીલોરે ॥ ૧ ॥ જિહાં
 સફલજનગુણ શુભીરે લોલ, દિહા સફલ પ્રભુ ધ્યાનરે ॥ સું ॥
 જન્મ સફલ પ્રભુ દરિસણેરે લોલ ॥ વાણીયે સફલ કાનરે ॥ સું ॥

॥ વીર જિણેસર ગુણ નીલોરે લોલ, એ ભાખ્યો અધિકારે
 વીં ॥ ૨ ॥ તાસ પરંપર પાટવીરે લોલ, શ્રીવિજયસિંહ સુરી-
 સરે ॥ સું ॥ સત્યવિજય બુધ તેહનારે લોલ, કપુરવિજય કવિ
 શિખરે ॥ સું ॥ વીં ॥ ૩ ॥ ક્ષમાવિજય ગુરૂ તેહનારે લોલ,
 શ્રીજસવિજય પન્થાસરે ॥ સું ॥ શ્રીશુભવિજય સુગુરૂ નમીરે
 લોલ, સુરત રહી ચઉમાસરે ॥ સું ॥ વીં ॥ ૪ ॥ ચંદ્ર મુનિ
 વસુ હિમંકરે લોલ, વરસે શ્રાવણમાસરે ॥ સું ॥ શ્રીશુભવીરને
 શાસનેરે લોલ, હોળે જ્ઞાનપ્રકાશરે ॥ સું ॥ વીં ॥ ૫ ॥

॥ કલશ ॥ એ પંચ ઢાલ રસાલ ભક્તિ પંચ જ્ઞાન આરા-
 ધવા ॥ કામ પ્રમાદ કિરિયા પંચ છંડી પંચમી ગતિ સાધવા ॥
 નભ કૃષ્ણ પંચમી સ્તવન રચીઓ, અક્ષય નિધિકે કારણે ॥ શુભ-
 વીર જ્ઞાને દેવસુંદરી નાચવા ઘરબારણે ॥ ૧ ॥ ઇતિ અક્ષય નિધિ
 તપ સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી ઋષભદેવસ્વામીનું સ્તવન. ॥

॥ હુહા ॥ પુરિસા દાણી પાસળ, બહુ ગુણમણિ વાસ ॥
 ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ મંગલ કરણ, પ્રણમું મન ઉદાસ ॥ ૧ ॥ સરસતી
 મામિની વિનવું, કવિ જન કેરી માંચ ॥ સરસ વાણી મુજને દીયો
 મોટો કરી પસાય ॥ ૨ ॥ લળિધિ વિનય ગુરૂ સમરીએ, અહુર્નિશ
 હર્ષ ધરેવ ॥ જ્ઞાન દષ્ટિ જેથી લહી, પદ પંકજ પ્રણમેવ ॥ ૩ ॥
 પ્રથમ જિણેસર જે હુઓ, મુનિવર પ્રથમ વખાણ ॥ કેવલધર
 પહેલો જે કહે, પ્રથમ ભિક્ષાચર નાણ ॥ ૪ ॥ પહેલા દાતા એ
 કહ્યો, આ ચોવીસી મઝાર ॥ તેહ તણા ગુણ વરણવું, આણો હર્ષ
 અપાર ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ ધન્ય ધન્ય સંપ્રતિ સાચો રાજા ॥

॥ એ દેશી ॥ રાગ આસાવરી ॥

પહેલે ભવ ધન સાર્થવાહે, સમકિત પામ્યા સારરે ॥
 આરાધી બીજે ભવ પામ્યા, જુગલતણે અવતારરે ॥ ૧ ॥ સેવો
 સમકિત સાચું જાણી, એ સવિ ધર્મની ખાણીરે ॥ નવિ પામે જે
 અભવ્ય અનાણી, એટલી જિનની વાણીરે ॥ સેવો ॥ ૨ ॥ એ
 આંકણી ॥ જુગલ અવિ પેહેલે દેવલોકે, ભવ તિજે સુર થાયરે ॥
 ચોથે ભવે વિદ્યાધર કુલે થયા, મહાજલ નામે રાયરે ॥ સેવો ॥
 ॥ ૩ ॥ ગુરૂ પાસે દીક્ષા પાલીને, અણસણ કીધું અંતરે ॥ પાંચમે
 ભવે બીજે દેવલોકે, લલિતાંગ સુર દીપંતરે ॥ સેવો ॥ ૪ ॥
 દેવચવી છઠે ભવે રાજા, વજ્રનંદ એણે નામેરે ॥ તીહાંથી સાતમે
 ભવે અવતરીઆ, જુગલા ધર્મશું ઠામેરે ॥ સેવો ॥ ૫ ॥ પૂર્ણ
 આયુ કરી આઠમે ભવે, સુધર્મ દેવલોક દેવરે ॥ દેવ તણી ઋદ્ધિ
 જાહુલી પામ્યા, દેવતણા વળી લોગરે ॥ સેવો ॥ ૬ ॥ મુનિભવ
 જિવાનંદ નવમે ભવે, વૈદ ચવી થયો દેવરે ॥ સાધુની વૈયાળ્ય
 કરી, દિક્ષા લઈ પામે સ્વયમેવરે ॥ સેવો ॥ ૭ ॥ વૈદ જીવ
 દસમે ભવે સ્વર્ગે, ખારમે સુર હોયરે ॥ તિહાંકણે આયુ લોગવી
 ગુરૂ, ખાવીસ સાગર જોયરે ॥ સેવો ॥ ૮ ॥ અગીયારમે ભવે
 દેવ ચવીને, ચક્રી હુઝો વજ્રનાભરે ॥ દીક્ષા લઈ વીસ સ્થાનક
 સાધી, ॥ લીધો જિનપદ લાભરે ॥ સેવો ॥ ૯ ॥ ચૌદ લાજ
 પૂર્વની દીક્ષા, પાલી નિર્મળ બાવેરે ॥ સર્વાર્થ સિદ્ધ અવતરીયા,
 ખારમે ભવ આપરે ॥ સેવો ॥ ૧૦ ॥ તેત્રીસ સાગર આયુ
 પ્રમાણે, સુખ લોગવે તિહાં દેવરે ॥ તેરમા ભવ કેરો હવેહું,
 અસ્તિ કહું સંખેવરે ॥ સેવો ॥ ૧૧ ॥

૧ ॥ લાલ ॥ ૨ ॥ વાડી ફૂલી અતિ લાલી મનભરારે ॥ એ દેશી ॥
 ॥ જંબુદ્વીપ સોહામણું ॥ મન મોહનારે ॥ લાળ જોજન
 પરિમાણુ ॥ લાલ મન મોહનારે ॥ દક્ષિણ ભરત બહું તિહાં ॥
 મન મોહનારે ॥ અનુપમ ધર્મનું ઠામ ॥ લાલ મન મોહનારે ॥
 ૧ ॥ નયરી વિનિતા જાણીએ ॥ મન ॥ સ્વર્ગપુરી અવતાર
 ॥ લાલ ॥ નાલીરાય કુલગર તિહાં ॥ મન ॥ મરૂદેવી તસ
 નારિ ॥ લાલ ॥ પ્રીતિ લક્ષિત પાલે સદા ॥ મન ॥ પીયુશું
 પ્રેમ અપાર ॥ લાલ ॥ સુખ વિલસે સંસારનાં ॥ મન ॥
 સુરપેરે સી લરથાર ॥ લાલ ॥ ૩ ॥ એક દિન સૂતી માલીયે
 ॥ મન ॥ મરૂદેવી સુપવિત્ર ॥ લાલ ॥ ચોથ અંધારી અધા-
 ડની ॥ મન ॥ ઉત્તરાપાદા નક્ષત્ર ॥ લાલ ॥ ૪ ॥ તેત્રીસ
 સાગર આઉપે ॥ મન ॥ લોગવી અનુપમ સુખ ॥ લાલ ॥
 સર્વાર્થ સિદ્ધથી ચવી ॥ મન ॥ સુર અવતરીઓ કુખ ॥ લાલ ॥
 ॥ ૫ ॥ ચઉદ સુપન દીઠાં તીસે ॥ મન ॥ રાણી મધ્યમ રાત
 ॥ લાલ ॥ જર્થ કહે નિજ કંતને ॥ મન ॥ સુપન તણો સવિ
 વાત ॥ લાલ ॥ ૬ ॥ કંથ કહે નિજ નારને ॥ મન ॥ સુપન
 અર્થ વિચાર ॥ લાલ ॥ કુલદીપક ત્રિલુવન પતિ ॥ મન ॥
 પુત્ર હોશે સુખ કાર ॥ લાલ ॥ ૭ ॥ સુપન અર્થ પીઠિથી સુણી
 ॥ મન ॥ મન હુરખ્યાં મરૂદેવ ॥ લાલ ॥ સુખે કરી પ્રતિપા-
 લના ॥ મન ॥ ગર્જા તણી નિત મૈવ ॥ લાલ ॥ ૮ ॥ નવ
 મસવાડા ઉપરે ॥ મન ॥ દિન હુવા સાદાસાત ॥ લાલ ॥ ચૈત્ર
 વદ આઠમ દીને ॥ મન ॥ ઉત્તરાપાદા વિખ્યાત ॥ લાલ ॥ ૯ ॥
 મર્જામ રણીને સમે ॥ મન ॥ જન્મ્યો પુત્ર રતન ॥ લાલ ॥ જન્મ
 મહોચ્છવ તવકરે ॥ મન ॥ દિશીકુમરી છપ્પજ ॥ લાલ ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ દેશી હમચડીની ॥

॥ આસન કંપ્યું ઇંદ્રતાણું, અવધિજ્ઞાને જાણિ ॥ જિનનો
જન્મ મહોચ્છવ તવ કરવા, આવે ઇંદ્ર ઇંદ્રાણીરે ॥ હમચડી ॥ ૧ ॥
સુર પરિવારે પરવચારે, મેરૂ શિખર લઈ જાય ॥ પ્રભુને નમણુ
કરીને પૂજી, પ્રભુમી બહુ ગુણગાયરે ॥ હમચડી ॥ ૨ ॥ આણી
માતા પાસે મેલેલી સુર સુરલોકે પહુંતા ॥ દીન દીન વાઘે ચંદ્ર
તણી પરે, દેખી હરખે માતારે ॥ હમચડી ॥ ૩ ॥ વૃષભ તાણું
લંછન પ્રભુ ચરણે, માત પિતાએ દેખી ॥ સુપ્ત મોંહે વલી વૃષભ
જે પેલેલા, દાઠો ઉઠવલ દેખીરે ॥ હમચડી ॥ ૪ ॥ તેહથી
માત પિતાએ દીધું, ઋષભ કુમાર ગુણુ ગેહ ॥ પાંચસે ધનુષ પ્ર-
માણે ઉચ્ચી, સોવન વરણી દેહરે ॥ હમચડી ॥ ૫ ॥ વીસ પુર્વ
લાળ કુમાર પછેરે, રહીયા પ્રભુ ધરવાસે ॥ સુમંગલા સુનંદા કું-
વારી, પરણ્યા દોય દલાસેરે ॥ હમચડી ॥ ૬ ॥ ત્યાંથી લાળ પૂર્વ
ધરવાસે, વસીય ઋષભ જિણુંદ ॥ ભરતાદિક સુત શત હુઆરે,
પુત્રી દોય સુખ કંદરે ॥ હમચડી ॥ ૭ ॥ તવ લોકાંતિક સુર
આવીનેરે, કહે પ્રભુ તીર્થ થાપો ॥ દાન સંવચરી દેઈ દિક્ષા,
સમય જાણી પ્રભુ આણીરે ॥ હમચડી ॥ ૮ ॥ દીક્ષા મહોચ્છવ
કરવા આવે, સપરિવાર સુરિદો ॥ શિબિકા નામે સુદર્શના, આગલ
ઠવે નરીંદરે ॥ હમચડી ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ રાગ મારૂ ॥ એ દેશી ॥

॥ ચૈત્રવદી આઠમ દીનેરે, ઉત્તરાષાઢારે ચંદ ॥ શિબિકાએ
બેસી ગયારે, સિદ્ધારથ વનચંદો ॥ ૧ ॥ ઋષભ સંયમ લીયે ॥
એ આંદણી ॥ અશોક તડતલે આવીનેરે, ચઉ મુઠી લોચ કીધ ॥
ચાર સહસ વડ રાજવીરે, સાથે ચારિત્ર લીધરે ॥ ઋ ॥ ૨ ॥

ત્યાંથી વિચર્યા જિનપતિરે, સાધુતણે પરિવાર ॥ ઘરઘર ફરતાં ગૌ-
ચરીરે, મહીઅલ કરે વિહારરે ॥ ૪૦ ॥ ૩ ॥ ફરતાં તપ કરતાં
થકારે, વરસ દિવસ હુઆ જામ ॥ ગજપુર નયર પધારીયારે, દીઠા
શ્રેયાંસે તામરે ॥ ૪૦ ॥ ૪ ॥ વરસી પારણું જિન જમરે, શેલડી
રસ તિહાં કીધ ॥ શ્રેયાંસે દાન દેઢનેરે, કર્મ કર્યા ચકચુરરે ॥ પુ-
રિમતાલપુર આવીનેરે, વીચરતાં બહુ શુણુ પુર્યારે ॥ ૪૦ ॥ ૬ ॥

॥ દાલ ॥ ૫ ॥ કપુર હોવે અતિ ઉજ્જોરે ॥ એ દેશી ॥

॥ સમવસરણુ દેવે મલીરે, રચિયું અતિહિ ઉદાર ॥ સિં-
હાસન બેસી કરીરે, દીએ દેશના જિન સાર ॥ ચતુરનર ॥ ૧ ॥
કીજે ધર્મ સદાઈ, જિમ તુમ શિવસુખ થાય ॥ ચતુરનર ॥ કીજે ॥
બારે પરબદા આગલેરે, કહે ધર્મ ચ્યારે પ્રકાર ॥ અમૃત સમ દે-
શના સુણીરે, પ્રતિ બોધ્યા નરનાર ॥ ચતુરનર ॥ ૨ ॥ ભરત તણા
સુત પાંચસેરે, પુત્રી સાતસેં જાણુ ॥ દિક્ષા લીએ જિનજી કનેરે,
વૈરાગે મન આણુ ॥ ચતુરનર ॥ ૩ ॥ પુંડરીક પ્રમુખ થયારે, ચો-
રાસી ગણુધાર ॥ સહસ ચોરાસી તિમ મલીરે, સાધુ તણા પરિવા-
ર ॥ ચતુરનર ॥ ૪ ॥ બ્રાહ્મી પ્રમુખ વલી સાહુણીરે, ત્રણ લાખ
સુવિચાર ॥ પાંચ સહસ ત્રણ લાખ ભલારે, શ્રાવક સમકિત્ ધાર
॥ ચતુરનર ॥ ૫ ॥ ચોપન સહ પંચ લાખ કહીરે, શ્રાવિકા શુદ્ધ
આચાર ॥ ઇમ ચઉવિહ સંઘ થાપીનેરે, ઋષભ કરે વિહાર ॥ ચતુ-
ર ॥ ૬ ॥ ચારિત્ર એક લખ પૂર્ણુરે, પાંચ્યું ઋષભ જિણુંદ ॥
ધર્મ તણે ઉપદેશથીરે, તાર્યા ભવિજન વૃંદ ॥ ચતુરનર ॥ ૭ ॥
બોક્ષ સમય જાણી કરીરે, અષ્ટાપદ ગિરિ આવ ॥ સાધુ સહસ
દશસું તિહારે, અણુસણુ કીધું ભાવ ॥ ચતુરનર ॥ ૮ ॥ મહા-

વહી તેરસ દીનેરે, અભિ નક્ષત્ર ચંદ્ર યોગ ॥ મુક્તિ પહોળ્યા ઋ-
ષભાશ્રમે, અનંત સુખ સંજોગ ॥ ચતુરનર ॥ ૬ ॥

ક ઢાલ ॥ ૬ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ કડખાની ॥ એ દેશી ॥

તું જ્યો તું જ્યો ઋષભ જિન તું જ્યો, અલજ્યો હું તુમ
દરસન કરવા ॥ મેઢેર કરો ઘણી, વિનવું તુમ લણી, અવર ન
કોઈ ઘણીજ ઉધરવા ॥ તુજ ॥ ૧ ॥ જગમાંહે મેહુને મોર
જિમ પ્રતડી, પ્રીતડી જેહવી ચંદ્ર ચકોર ॥ પ્રીતડી રામ લક્ષ્મણ
તણી જેહવી, રાત દિન નામ ધ્યાઉ દરસ તોડા ॥ તુજ ॥ ૨ ॥
શિતલ સુરતડ તણી તીહાં છાંયડી, સિતલો ચંદ્ર ચંદન ઘસારો ॥
શીતલું કેલ કપુર જિમ શિતલું, સીતલો તિમ મુઝ મુખ તમારો
॥ તુજ ॥ ૩ ॥ મીઠકો શેલડી રસ જિમ જાણીએ, ખટરસ
દ્રાખ મીઠી વખાણી ॥ મીઠકિ આંખલા શાખતિમ તુમ તણી,
મિઠકિ મુજમન તિમ તુમ વાણી ॥ તુજ ॥ ૪ ॥ તુમ તણા
ગુણ તણો પારહું નવિ લહુ, એક જલે કેમ મેં કહીને ॥ તાર
મુજ તાત સંસાર સાગર થકી, રંગશું શીવરમણી વરીને ॥ તુ ॥ ૫ ॥

॥ કલશ ॥ ઈમ ઋષભ સ્વામી, મુક્તિગામી ચરણ નામી
શીરએ ॥ મરૂદેવી નંદન સુખ નંદન, પ્રથમ જિન જગદીશએ ॥
મનરંગ આણી, સુખવાણી, ગાઇએ જગ હિતકર ॥ કવિરાય
લખિધ નિજ સુસેવક પ્રેમ વિજય આનંદ વરો ॥ ઇતિ શ્રી રૂપમ
સ્વામીના તેર લવનું સ્તવન ॥

॥ અથ શ્રી મહીનાથનું સ્તવન. ॥

॥ દુહા ॥ નવપદ સમરી ધનશ્રુદ્ધે, વલી ગૌતમ ગણધાર ॥
સરસ્વતી માત ચિત્ત ધરું, વાધે વચન ઉદાર ॥ ૧ ॥ મહીનાથ
ઝોગણીસમા; જિનવર જગમાં જેહ ॥ ગુણ ગાઈશું તેહના, સુગણ
સુણો ધરી નેહ ॥ ૨ ॥ કિણ દેડી કિણ નગરમેં, કવણ પિતા
કુણ માત ॥ પાંચ કલ્યાણુક પરગડા, વિગત કરી કહું વાત ॥૩॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ રામચંદકે બાગમે ચંપો મોય રેહ્યોરી

॥ એ દેશી ॥

॥ ઈણહીજ જંબુદ્વીપ, ક્ષેત્ર ભરત સુખકારી ॥ નયરી મિ-
થિલા નાંમ, અલકાને આણહારિ ॥ ૧ ॥ તિહાં નૃપ કુંભ નરેસર
રાય, રાણી પ્રભાવતી નામે ॥ શીયલ ગુણ સમિહિત, જસ પસર્યો
કામો કામે ॥ ૨ ॥ એક દિવસ તે નાર, સુતી સેજ મોઝારિ ॥
દેખી ચાહે સુપન, તે બાગી તિણિવારે ॥ ૩ ॥ પતિને પહોતી
પાસ, સુપન સહું તે કહીયા ॥ નૃપ હરખ્યો મન માંહે, અનુ-
પમ હેતે લહીયા ॥ ૪ ॥ સુપન તણો અનુસાર, પુત્રી હોશે પુ-
ન્યવંતી ॥ અરથ સુણીને તેહ, ઘરપોહોતી ગહગહતી ॥ ૫ ॥
કહું પુર્વ ભવ વાત, જિહાંથી ચવી આવ્યા ॥ વીતશોકા નામે
નગરી, મહાબલ નામ કહાયા ॥ ૬ ॥ તે મલીયા છએ મિત્ર,
સહુ મલી દીક્ષા લીધી ॥ મહાબલ વંચ્યા મિત્ર, તપમે માયા કીધિ
॥ ૭ ॥ સેવ્યાં સ્થાનક વીસ, ગૌત્ર તીર્થકર બાંધ્યો ॥ સ્ત્રી વેદ
ઉદાર, પુન્યમેં પાપએ સાધ્યો ॥ ૮ ॥ અણસણ કરીય તે વાર,
જિન ધર્મશું લય લાઈ ॥ છએ જીવ જ્યન્તિ વિમાન, સુર પદ્મી
તીહાં પાઈ ॥ ૯ ॥

॥ હાલ ॥ ૨ ॥ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ પાહુણો રે ॥ એ દેશી ॥

॥ ઇણુહીજ જંબુદ્રીપમારે, ભરત ક્ષેત્ર કહેવાયરે ॥ છએ
મિત્ર તિહાં જે ઉપનારે, તે સુણુજ્યો ચિતલાયરે ॥ ઇણુહીજ ॥
॥ ૧ ॥ પડિયુદ્ધા ઇજંબવાગમારે, વદઘાય અંગરાયરે ॥ શંખ
કાશીનો રાજયોરે, રૂપી કુણાલ કહાયરે ॥ ઇણુહીજ ॥ ૨ ॥
આદિત શત્રુ કુડુ દેશમારે, જિતશત્રુ પંચાલ કહાયરે ॥ જ્યંતથી
અવી તે સહુરે, ઇહાં અવતાર લહાયરે ॥ ઇણુહીજ ॥ ૩ ॥ મ-
હાબલ જીવ તિહાં થકીરે, પુન્યવંત પ્રધાનરે ॥ દ્વાગણસુદી ચોથ-
નેરે, અવિયા શ્રી જ્યંતવિમાનરે ॥ ઇણુ ॥ ૪ ॥ પ્રભાવતી ઉર
અવતારે, માસ હુઆ જવ તીનરે ॥ ડાહલો એવો ઉપનોરે,
વિણુ પૂજ્યા રહે દીનરે ॥ ઇણુહીજ ॥ ૫ ॥ જલ થલ ઉપના
ફૂલનીરે, સુબં સેજ ણિછાયરે ॥ પાંચ વરણ ફૂલ ચાંદુઆરે, સુગંધ
સરૂપ સહાયરે ॥ ઇણુહીજ ॥ ૬ ॥ નવસરો હાર ફૂલાં તણોરે,
હું પેહેરું મનરંગ ॥ વાણુવ્યંતર તે દેવતારે, પુરે તેહ સુગંધરે
॥ ઇણુહીજ ॥ ૭ ॥ મૃગસીર શુદ્ધી અગીઆરસેરે, બીચી પુત્રી
રતનરે ॥ અર્ધ નીશા વીલ્યા પછીરે, માતાજી હરખી મનરે ॥
॥ ઇણુહીજ ॥ ૮ ॥

॥ હાલ ॥ ૩ ॥ આદર જીવ ક્ષમા શુણુ આદર ॥ એ દેશી ॥

॥ છપન કુમરિ આઈ તિહાં હરખે, જિનવર વંદી પાયજી ॥
જન્મ મહોચ્છવ કરીય ભુગતીયું, ગર્ભ નિજગૃહ મતિ લાયજી
॥ છપન ॥ ૧ ॥ ચોસડ ઈંદ્ર તિહાંકણે આવી, ચેરૂશિખર નવરા-
યજી ॥ ગીત મધુર ધ્વનિ નાટક કરકે, મુકી ગયા નિજ ઠામજી
॥ છપન ॥ ૨ ॥ હવે પ્રભાત થયો કુંલ રાજા. જન્મ મહો-
ચ્છવ કીધજી ॥ દશ ઉઠણુ બહુ જન જમાવી, મહિ કુંવરી નામ

દીપણ ॥ છપનં ॥ ૩ ॥ એક શત વરસ થયા કેઈ ઉણા, અ-
વધિ પ્રયંજી જ્ઞાનજી ॥ પૂર્વભવ છએ ત્રિત્રે કેરા, લહી આવાગ-
મને નામજી ॥ છપનં ॥ ૪ ॥ તે મુજ રૂપે ગોહ્યા સઘલા, આસા
એણે ઠામજી ॥ ઇમ જાણી કુંભરીગૃહ માંહે, કનક મૂર્તિ કરી
તામજી ॥ છપનં ॥ ૫ ॥ મસ્તકે રોજ કવલ એક મુકે, આપ
જિમે તિણે માંહીજી ॥ દિવસ કેતે તે હુગૈંધ પ્રગટી, મિત્રો દેખાઈ
ઉઠાંહીજી ॥ છપનં ॥ ૬ ॥ તે દેખી છએ મિત્ર પ્રતિ બોધ્યા,
સહૂ ગયા નિજ નિજ ગેહજી ॥ હવે મહી દીક્ષા અવસર જાણી,
દે વર્ષીદાન તેહજી ॥ છપનં ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ જિન પ્રતિમા હો જિન સારીખી કહી

॥ એ દેશી ॥

॥ મૃગશીર શુદ્ધ અગીઆરસે આવીયા, તીનસે નર લઈ
સાય ॥ તીનસે નારી હો વહી લીધી દિક્ષા, છોડી સહૂ ઘર આય
॥ મૃગશીરં ॥ ૧ ॥ તીણહીજ દિન સંધ્યા સમય થયાં, લહીયે
કેવલ રાજ ॥ તત્કણ સમવસરણુ દેવે કીધાં, સીધ્યાં સઘલા કાજ
॥ મૃગં ॥ ૨ ॥ પરખદા બારહુ લહી ગેઠાં તિહાં, મુણી ધર્મ
ધરિ નેહુ ॥ તીણુ સમે છએ મિત્ર પણુ આવીયા, લઈ દિક્ષા
તજી નેહુ ॥ મૃગં ॥ ૩ ॥ અઠાવીસ ગણધર થાએ જિનવરને,
સાધુ સહસ આલીશ ॥ સાધ્વી સહસ પંચાવન જેહને, કરે ધર્મ
નિશદીશ ॥ મૃગં ॥ ૪ ॥ સહસ ચોરાસી એક લખ શ્રાવક,
શ્રાવકણી લખ તીન ॥ સહસ પાંસઠ છે ઉપર જેહને, તપ જપ
કરે નીસ દીન ॥ મૃગં ॥ ૫ ॥ સહસ પંચાવન આયુ પાલીને,
ઉપશમ ધરીયે ઉદાર ॥ પરઉપગારી હો શ્રી જિનવરજી, નામ
લીયો નિસ્તાર ॥ મૃગં ॥ ૬ ॥ પાંચસે સાધુ અઢીસે સાધવી,

લઈ સાથે પરીવાર ॥ સમેતશિખરે નિનવર ચાલીયા, સુમતિ સુમિ
સુવિચાર ॥ મૃગ ॥ ૭ ॥

॥ દાલ ॥ ૫ ॥ આજહો પરમારથ પાયો ॥ એ દેશી ॥

॥ મલ્લિહો સમેતશિખરે સિધારા, ગિરિવર દેખી બહુ સુખ
પાયા ॥ સદલાં સાધ્યારે મન લાયા, છોડી સકલ સંસારની માયા

મલ્લિ ॥ ૧ ॥ સદૂ જીવનાં પુઠવી પદ પમજ્જણ કીધા, સા-
ધારા મન વંછીત સિદ્ધા ॥ મલ્લિ ॥ ડામ સંથારે સુમન વીધા,
ધર્મ શુકલ ધ્યાન સાથે લીધા ॥ મલ્લિ ॥ ૨ ॥ ચોરાચી લખ
જીવ ખમાયા, પાપ અઢારે દૂર ગગાયા ॥ સિદ્ધિવદ્ધ મિલવા ઉ-
માયા, પડિલેહી છોડી નિજ કાયા ॥ મલ્લિ ॥ ૩ ॥ સાધવી અં-
તર પરખદ રહીયે, બારહુ પરખદા સાધુની કહીયે ॥ કાઉસગ્ગ
રીને કાયા દહીયે, સિદ્ધ ધ્યાનસું શિવપદ લહીયે ॥ મલ્લિ ॥ ૪ ॥
રતુ વસંત ફાગણ સુખદાર્ઠ, શુકલપક્ષ બારસ અતિસા સાર્ઠ ॥
અરધી નીશા જીમ લારણી આર્ઠ, લખ મલ્લિ જિન સુમતિ બીરી
પાર્ઠ ॥ મલ્લિ ॥ ૫ ॥ અવિનાશી અવિકાર કહાર્ઠ, પરમ અ-
તીદ્રિય સુખ લહાર્ઠ ॥ સમાધાન સર્વંગ સહાર્ઠ, પરમ રસ સર-
વંગ સહાર્ઠ ॥ મલ્લિ ॥ ૬ ॥ સિદ્ધ જુદ્ધ અવિદ્ધ એ કહીયે,
આદિ ન કોઈ એહનો લહીયે ॥ મૃગશિર સુદ અગીઆરસ આયા,
જિન વચને કરી સદહીએ ॥ મલ્લિ ॥ ૭ ॥

॥ કલશ ॥ સંવત સત્તર વરસ છપન, આસો માસ ઉદાર
એ ॥ પ્રતિપદા તિથિ શુકલપક્ષે, જેસલમેર મોબ્દર એ ॥ પ્રધાન
પાઠક શ્રી કુશલ ધીરે, ગુરુએ સાંનિધ્ય કરી ॥ એ સ્તવન કીધો
કુશલ લાભે, ધર્મ માર્ગ મનમેં ધરી ॥ ઇતિ શ્રી મલ્લિનાથજી
વૃદ્ધ સ્તવન ॥

॥ અથ શ્રી નેમનાથજીનું સ્તવન ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ સરસતી સામિષ્ઠી પાય નમુંજી, ગાયશું
 નેમી જિણુંદ ॥ સમુદ્રવિજય કુલે ઉપનોજી, પ્રગલ્થો પુનમચંદ ॥
 સુણો નર નેમ સગો નહી કોય ॥ સૌદીપુરનો રાજ્યોજી, શિ-
 વાદેવી સુત સોય ॥ સુણોનર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ચૈદ સુ-
 પન સચિત લલાજી, જનમ્યા નેમિ કુમાર ॥ જોગન વય પ્રભુ
 આવીયાજી, સકલ લોક શણુગાર ॥ સુણો ॥ ૨ ॥ એક દીન
 આવે મલપતાજી, આયુધશાલા જ્યાંય ॥ શંખ ચક્રને ગદા લ-
 લીજી, સારંગ ધનુષ ત્યાંહ ॥ સુણો ॥ ૩ ॥ નેમિ ધનુષ ચઢા-
 વીયોજી, ચક્ર લખારયું ત્યાંહ ॥ ગદા ઉપાડી ફેરવીજી, શંખ લીઓ
 કરમાંહ ॥ સુણો ॥ ૪ ॥ નેમિ વ્રજવે શંખનેજી, નાદે ડોલ્યારે
 ઇંદ્ર ॥ શેષનાગ પાતાલમાંજી, ગગને તારાચંદ્ર ॥ સુણો ॥ ૫ ॥
 વનમાં બીન્યા મૃગપતીજી, હંસ સરોવર કંઠ ॥ નારી બીનીકા-
 મિનીજી, આલંબી પીયા કંઠ ॥ સુણો ॥ ૬ ॥ શબ્દ સુણ્યો
 જગ શંખનોજી, કરતો કૃષ્ણ વિચાર ॥ કહે કુણ વપરી ઉપનોજી,
 રાજ લીયે નિરધાર ॥ સુણો ॥ ૭ ॥ હરિ હેલામાંહે આવિયાજી
 જ્યાંછે નેમિ કુમાર ॥ મુખથી મીઠું બોલતાંજી, હીયડે શેષ અ-
 પાર ॥ સુણો ॥ ૮ ॥ કૃષ્ણ કહે સુણો રાજ્યાજી, નેમિ નિર-
 પમ નામ ॥ બલ પરીક્ષા ઈડું કીજીએજી, આછે અનોપમ ઠામ
 ॥ સુણો ॥ ૯ ॥ કૃષ્ણે કર લંગાવીયોજી, અલી નેમ કુમાર ॥
 કણુયર કાંચ જિમ વાલીયોજી, ક્ષણ નવ લાગી વાર ॥ સુણો ॥
 ૧૦ ॥ કૃષ્ણ કર ધર્યો નેમનોજી, વાલ્યો કિમહી ન જાય ॥ નેમે
 કૃષ્ણ ધધોલીઓજી, હરી મન આંખો થાય ॥ સુ ॥ કૃષ્ણ વડ્યા

ઘર આપણેજી, ચિંતે હૃદય મોઝર ॥ ળત્રીસ સહસ અંતેઉરી
જી, બોલાવી ઘર નાર ॥ સુણો ૧૦ ॥ ૧૨ ॥ નેમ કુંવર છે લાડ-
કાજી, બંધવ શ્યામ શરીર ॥ વિવાહ તાસ મનાવવાજી, પેહેરે
કંચુક ચીર ॥ સુણો ૧૦ ॥ ૧૩ ॥

૧૧ દાલ ॥ ૨ ॥ ટોલે મીલિ સવિ હરની નારી, પ્રમદા પ-
હોતી ગઢ ગીરનારી, બંડોળલી માંહિ ભરીઉ નીર, ઝીલે પહેરી
આછાં ચીર ॥ ૧ ॥ નેમ તણો ઈમ ઝાલી હાથ, હાસ્ય વિનોદ
કરતી નેમ સાથ ॥ સોવન સિંગી નીરે ભરી, છાંટે નેમ કુંવરને
પ્રીરી ॥ ૨ ॥ એક મુખ નેમ કુમારનું ધુએ, વદન એક ચીર જઈ
હુડે ॥ દેવર મારા સુંદર સાર, પરણો નારી નેમ કુમાર ॥ ૩ ॥
લોલા દેવર કરો વિચાર, નારી વિના કુણુ કરસે સાર ॥ લોયણુ
મુયણુ ફેફલ પાન, નારી વિના કુણુ દેશે માન ॥ ૪ ॥ નારી વિના
નર હાલી હોય, બાર પડણો નાવે હોય ॥ સાધુ સાધવી શ્રાવક
સોય, ભક્તિ કરે જો સી ઘર હોય ॥ ૫ ॥ નેમ કહે સુણો ભાભી
વાત, એ પ્રીછું હું સવિ અવદાત ॥ નારી મોહિ જે નર પડ્યા,
સાતે નરકે તે સવડ્યા ॥ ૬ ॥ એ નારી નવ કેહની હોય, તુ પણુ
હૃદય વિચારી જોય ॥ સુરનર કિંનર દાનવ જેહ, નારી આપ્યા
તેહને છેહ ॥ ૭ ॥ લોજ મુજ પર દેશી જેહ, શબ્દ વિડંબ્યા
નારી તેહ ॥ દીક ધનને જિમ નારી નડયો, રાય લતુંહરિ ઈમ
રડવડયો ॥ ૮ ॥ બ્રહ્મરાય ઘર ચુદણી જેહ, પોતે પુત્ર મરાવે
તેહ ॥ ગૌતમ રૂપિની અહલ્યા નાર, ઈંદ્ર લોગવે ભુવન મઝાર
॥ ૯ ॥ એ નારીનો બુઓ વિચાર, જોતાં કાંઈ નવ દીસે સાર ॥
સમજ્યા તે નર મુકી ગયા, નવિ સમજ્યા તે ખુચી રહ્યા ॥ ૧૦ ॥
અઝલ ગઈ નરની વલી એમ, જિહાંથી પ્રગટ્યાં તિહાં બહુ પ્રેમ ॥

ઉત્પત્તિ જોઈ ન તું આપણી, સમજી મુક તે મતી પાપિણી
 ॥ ૧૧ ॥ માત પિતાને જોગે વલી, શોણી શુક ગયા બહુ મિલી,
 જગ સઘલો તિહાં જઈ ઉપનો, નાનો મોટો એમ નીપનો ॥ ૧૨ ॥
 તો તે સાથે શો વલી રંગ, ન કરું નારીકરો સંગ ॥ લોગ કરતાં
 હિંસા બહુ, નરનારી તુમે રણુજ્યો સહૂ ॥ ૧૩ ॥ બે ઇંદ્રિ પંચેદ્રિ
 જેહ, નવ નવ લાળ કહીને તેહ ॥ મનુષ્ય અસંખ્ય સંમૂર્ધિમ
 જાણી, લોગ કરતાં તેહની હાણ ॥ ૧૪ ॥ દર્યાં વચન જાળ નેમે
 કહ્યાં, અંતેઉર સવિ આંખાં થયાં ॥ કૃષ્ણ રાય પ્રત્યે જઈ કહે,
 નેમનાથ ગૃહ વાસે નવિ રહે ॥ ૧૫ ॥ ગૌરી ગંધારી લક્ષ્મણા,
 રૂક્મિણી બોલ કહે તિહાં ઘણા ॥ જંબુવતીને રુચીમા સતી,
 સત્યભામાને પદ્માવતી ॥ ૧૬ ॥ પટરાણી એ હરિની હશે, દેવર
 મતી કાંતાહારી ખસે ॥ ઋષભ દેવ સામુ નવિ જોય, જન્મ કું-
 વારો ન રહ્યો કોય ॥ ૧૭ ॥ ભરતરાય તો પરણ્યો ખરી, ચઉ-
 સક્રિ સહસ્ર જો અંતેઉરી ॥ હવડાં તારો બંધવ લલો, બત્રીસ
 સહસ્ર નિરવહે એકલો ॥ ૧૮ ॥ એક થકી થાયે આકલો, પરણા
 વાને પાછા વલો ॥ ના ના કહેતાં નાવે લાજ, કિમ રહેશે ક્ષત્રી-
 કુલ રાજ ॥ ૧૯ ॥ ઇંડ્યાં વચન કહે હરીની નારી, પાસે ઉભા
 દેવમુરારિ ॥ નેમ ન બોલ્યા મુખથી ફરી, માન્યું માન્યું કહે
 સુંદરી ॥ ૨૦ ॥

॥ લાલ ॥ ૩ ॥ ઉઝસેન ઘર બેઠઠી, મન લમરારે ॥ નામે
 રાબુલ નાર, લાલ મન લમરારે ॥ કૃષ્ણ દેવ તિહાં આવિયા ॥
 મન ॥ રાય તણે દરબાર ॥ લાલ મન ॥ ૧ ॥ ઉઝસેન ઘણું
 હરખીયા ॥ મન ॥ ધન્યધન્ય દિન મુજ આજ ॥ લાલ ॥
 હરી આવ્યા મુજ આંગણે ॥ મન ॥ તો સરીઆં સવિ મુજ

કાજ ॥ લાલ૦ ॥ ૨ ॥ કૃષ્ણ કંઠે સુણે રાજ્યા ॥ મન૦ ॥
 સુજ બંધવ તુજ ધુઅ ॥ લાલ ॥ પ્રેમ ધરી પરણાવીયે ॥મન૦॥
 જિમ વાધે બહુ નેહુ ॥ લાલ૦ ॥ ૩ ॥ હરી વિવાહ મેટીઓ
 ॥ મન૦ ॥ નેમ તણે નિરધાર ॥ લાલ૦ ॥ મંડપ ઘાટ્યા બા-
 રણે ॥ મન લમરારે ॥ તોરણ બાંધ્યા સાર ॥ લાલ૦ ॥ ૪ ॥
 બાજાં લાડુ લાપશી ॥ મન૦ ॥ અતિ પ્રેાઢાં પકવાન ॥લાલ૦॥
 જમો જલેખી પાતળી ॥ મન૦ ॥ જીમ વાધે નિજવાન ॥લાલ૦॥
 ૫ ॥ પેંડા મરકી મને ગમે ॥ મન૦ ॥ તનમની કોહળા પાક
 ॥ લાલ૦ ॥ ઉપર ભોજન અતિ લલાં ॥ મન૦ ॥ સુંદર શો-
 ભિત શાક ॥ લાલ૦ ॥ ૬ ॥ સજન કુટુંબ સંતોષીયા ॥મન૦॥
 નેમ વધાર્યો વાન ॥ લાલ૦ ॥ ખુંપ ભર્યો શિર શોભતો ॥મન૦॥
 મુખ ચાવે બહુ પાન ॥ લાલ૦ ॥ ૭ ॥ કાને કુંડલ રચણમઈ
 ॥ મન૦ ॥ કમર બાંધારે કમાય ॥ લાલ૦ ॥ ચામર વિઝે ચિહું
 દિસે ॥ મન૦ ॥ ગજ ચઢીયા નેમરાય ॥ લાલ૦ ॥ ૮ ॥ ચીર
 પીતાંબર પામરી ॥ મન૦ ॥ કંઠે કુસુમનો હાર ॥ લાલ૦ ॥
 ગજરથ ઘોડા પાલખી ॥ મન૦ ॥ આગલ બહુ અસવાર ॥લાલ૦
 ॥ ૯ ॥ છપન કોટિ ચાદવ મહ્યા ॥ મન૦ ॥ ચાલી જિનવર
 જાન ॥ લાલ૦ ॥ કોકિલ કંઠે કામિની ॥ મન૦ ॥ ગોપી કરે
 તિહાં ગાન ॥ લાલ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઢોલ દદામા ગડગડે ॥ મન૦ ॥
 પંચ શબ્દ તિહાં સાર ॥ લાલ૦ ॥ તોરણ આવ્યા નેમજી ॥મન૦॥
 સુણીઓ પશુનો પોકાર ॥ લાલ૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ લાલ૦ ॥ ૪ ॥ હરિણી કંઠે સુણે કંથ હમારા, હમણાં
 આણુ હણુશે તુમારા ॥ ઓ આવે જિન નેમ કુમારા, કર કાંઈ
 તુ આતમ સારા ॥ ૧ ॥ હરણે કંઠે સહુકો ખેમ, અતિ અપ-

રાધે મ હણે નેમ ॥ વિણ અવગુણ પ્રભુ કિમે ન મારે, હરણે
વચન વદે તિણવારે ॥ ૨ ॥ હું ન કરું પરકેરી આશ, જઈ જ-
ગલમાં પુર વાસ ॥ પર્વત પાણી ચરિ ઘાસ, નવી ઠાકુર નહી
કહી દાસ ॥ ૩ ॥ વિણ અપરાધે મૃગને મારે, તે નર ભમશે
ગતિ જો ચ્યારે ॥ વાત કરે નર પશુઅ પોકારે, શબ્દ સુણીને
આપ વિચારે ॥ ૪ ॥ જો પરણું તો પશુ હણાય, મુજ અનુકંપા
નાહી જાય ॥ ભોગ ભોગવી કુણ દુખીયો થાય, નેમનાથ રથ ફેરી
જાય ॥ ૫ ॥ વરસ જે દીધું દાન, સહસ પુરૂષ શું સંયમ ધ્યાન
ચોપન દિન છદ્મસ્થા માન, નેમે પામ્યું કેવલ જ્ઞાન ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ રાજમતી-તો પુંઠે જાય, નેમ વિના દુખ સખલે
થાય ॥ કહે કંથ મુજ અવગુણી, નીર વિના કિમ રહે પોયણી
॥ ૧ ॥ અષ્ટ ભવંતર આગે નેહ, તો કિમ આપે હમણાં છેહ ॥
સ્વામી કઠિન હૃદય મત કરો, પરણવાને પાછા વલો ॥ ૨ ॥
ઇસ્યાં વચન ભાષે મુખ તિહાં, વાઘ સિંહ બોલે વન માંહે ॥
હીયડે ચિંતે રાબુલ નારી, કીશાં કરમ કીધાં કીરતાર ॥ ૩ ॥ કે
મેં જલમાં નાંખ્યા જલ, કે મેં માય વિછોદ્યાં બાલ ॥ કે મેં
સતી ને ચડાવ્યાં આલ, કે મેં ભાખી વિરૂઢ ગાલ ॥ ૪ ॥ કે
મેં વન દાવાનલ દીયા, કે મેં પરધન વંચી લીયા ॥ કે મેં શીલ
ખંડના કરી, તો મુજને નેમે પરિહરિ ॥ ૫ ॥ ઈરિયાં વચન
ભાંખે સુંદરી, નેમ તણે પાસે સંચરી ॥ સ્વામી વચન સુણ્યાં
જળ સાર, મનથી ચિંતે અથીર સંસાર ॥ ૬ ॥ રાજમતી વૈરા-
ગીણી થઈ, હારદોર તિહાં છોડે સહી ॥ કંકણ ચુડી અલગી ઠવી
લઈ સંયમને ડૂઢ સાધવી ॥ ૭ ॥ સુણી વ્યાખ્યાન વળી એક
મને, ત્રુચો મેઘ ચમકી કામિની ॥ વસ્ત્રે લાગ્યું કાચું નીર, લીનું

રાજુલ તણું શરીર ॥ ૮ ॥ રેહેનેમ ઉભા છે જિહાં, રાજુલ વસ્ત્ર
 સુકવતી તિહાં ॥ રેહેનેમી દીઠા સુંદરી, પરવશ પુતાં તવ ઈંદરી
 ॥ ૯ ॥ પ્રગટ થઈ નર જોડ્યો યતિ, લાલી દુઃખ મ ધસ્ત્યો
 રતિ ॥ નેમ ગયો તો મુજને વરો, કામ લોગ મુજ સાથે કરો
 ॥ ૧૦ ॥ અંગ વિભૂષણ સવિ આદરો, નગર અમારે પાછા ફરો
 તુજ કારણ હું સુકું ભોગ, ભે તું મુજસ્યું વિદસે ભોગ ॥ ૧૧ ॥
 એક વચન માનો સુંદરી, આગલ સંજમ લેજો ફરી ॥ કુપ છાં-
 યડી કરપિ જેમ ધન, વિસમે ઠામે ઉગ્યું છે વન ॥ ૧૨ ॥ તેના
 ફલ જેમ તિહાં વિસમે, તિમ તું યેવન કાં એજે ગમે ॥ રાજુલ
 કહે સુણ મૂઠ ગત આણ, પશ્ચિમ દીશે ઉગે ને લાણ ॥ ૧૩ ॥
 ચંદ્ર થકી વરસે અંગાર, તોડે ન વાંછું તુજ ભસ્થાર ॥ પર્વત
 પાણી પાછાં ચઢે, ટાયર સુરા ન્યમ ને વઢે ॥ ૧૪ ॥ પાપ
 કરીને પામે લીલ, તોએ ન ખંડુ માઈ શીલ ॥ વગી વરતુને શું
 આદરે, વિષય કાજે કાં દુર્ગતિ ફરે ॥ ૧૫ ॥ રેહેનેમી મન ઝાંખો
 થયો, હે હે વચન કિશોરમેં કહ્યો ॥ ઉત્તમ કુલની ન રહી લાજ,
 ધિગ્ ધિગ્ તું રે વિર્યા કાજ ॥ ૧૬ ॥ આતમ નિંદા કરતો આ-
 પ, મુજ ભાઈ પોઠાં લાગ્યાં પાપ ॥ નેમ તણા જે વંદે પાય, લેઈ
 સંયમને મુક્તિ જાય ॥ ૧૭ ॥ રાજિમતી તિહાં બહુતપ તપે, અરિ-
 હંત નામ હૃદયમાં જપે ॥ નેમે તારી ઘરની નાર, રાજુલ મુકી
 મુગતિ મોબર ॥ ૧૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ નેમનાથ નિત્ય વંદો બાવીસમારે, વંદોરે નેમના-
 થ રાજેમતિરે ॥ સંવત સોલ સત સઠિ સંઘ સહુ સાંભલોરે ॥
 પોસમાસ સુદ બીજે ગુરે ॥ રથંલ નયર માંહે જિન શુણ્યોરે ॥

॥ કલશ ॥ ઇંદનેમિ જિનવર, પુણ્ય દિનકર, સકલ શુણ્ય મણિ

સાગરો ॥ જસ નામ જપતાં કર્મ ખપીએ, છુટીએ ભવ આગરો ॥
તપગચ્છ મુનિવર સકલ સુખકર શ્રી વિજયસેન સૂરીસરો ॥ તમ
તણે શ્રાવક ઋષભ બોલે, શુણ્યો નેમિ જિજ્ઞેસરો ॥ ઇતિ શ્રી ને-
મનાથ સ્તવન સંપૂર્ણ.

॥ શ્રી માહાવીર સ્વામીનું સતાવીસ ભવનું સ્તવન. ॥

॥ માદ્મન મોહ્યરે શ્રી સિદ્ધાચલેરે ॥ એ દેશી ॥

॥ પેહેલાને સમરૂં પાત્ર સંજેશ્વરેરે, વલી શારદ સુખકંદ ॥
નિજ શુર કેરારે ચરણ કમલ નમુરે, શુણ્યું વીર જીવંદ ॥ ભવિ
તમે સુણોરે, સત્તાવીસ ભવ મોટકારે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
નયસાર નામરે અપર વિદેહમાંરે, મહિપતિને આદેશ ॥ કાષ્ટ લેવા
નર વન ગયો પરિકરારે, ગિરિગહનને પ્રદેશ ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥
આહાર વેલારે રસવતિ નિપનીરે, દાનરૂપી ચિત્તલાય ॥ અતિથિ
બુઝોરે ઈણ અવસરેરે, ધરી અંતરથી ભાવ ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥
પુણ્ય સંયોગેરે મુનિવર આવિયારે, માર્ગ ભૂલ્યા છે તેહ ॥ નિ-
રળી ચિંતેરે ધન્ય મુજ એ ભાગ્યનેરે, રોમાંચિત થયા દેહ ॥
ભવિં ॥ ૪ ॥ નિરવધ આહાર દેઇને ઈમ કહેરે, નિસ્તારો મુજ
સ્વામ ॥ જોગ જાણીને મુનિ દીયે દેશનારે, સમકિત લલ્યો અ-
ભિરામ ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ માર્ગ દેખાડી વાંદીને વળ્યારે, સંમ-
રતો નવકાર ॥ દેવશુર ધર્મ તત્ત્વને આદરીરે, શાસ્વતો સુખ
દાતાર ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥ પહેલે ભવે ઈમ ધર્મ આરાધીનેરે,
સૌધર્મે થયો દેવ ॥ એક પદ્યોપમ આજીયું ભોગવીરે, બીજે ભવ
સ્વયમેવ ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥ ત્રીજે ભવ ચક્રિમરસરે, તસ હુઆ

મરિચિ કુમાર ॥ પ્રભુ વચનામૃત સાંભલો રંગથીરે, દિક્ષીત થયો
અણુગાર ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૨ ॥ ચતુર સનેહી મોહના ॥ એ દેશી ॥

॥ એક દિન ગ્રીષ્મ કાલમાં, વિચરંતો એકાકીરે ॥ અલગો
સ્વામી થકી રહે, જ્ઞાનમદે અતિ આકીરે ॥ ત્રીજો ભવ ભવિ સં-
ભલો ॥ ૧ ॥ ટેક ॥ તપને તપે અતિ આકરો, મેલે મલિન છે
દેહરે ॥ શ્રમણ પાણું દુક્કર ઘણું, જલવાયે નહીં એહરે ॥ ત્રીજો ॥
૨ ॥ ઘર જાવું જુગતું નહીં, એમ ધારીને વિચરીરે ॥ વેશ નવો
ત્રિદંડીનો, ચંદન દેહ તે ચરચેરે ॥ ત્રીં ॥ ૩ ॥ કર કમલે
અહું દંડને, ભગવું કપડું કરવુંરે ॥ પાયે ઉપાનહ પહેરણે, માથે
છત્રને ધરાવુંરે ॥ ત્રીં ॥ ૪ ॥ પરિમિત જલસું સ્નાનહો, મુંડ
જટા જુટ ધારંરે ॥ રાખું જનોઈ સુવર્ણની, પ્રાણી રથુલ ન મા-
રંરે ॥ ત્રીં ॥ ૫ ॥ વેષ કરીને લિંગીનો, ધર્મ કરે વલી સાચોરે
વણી ગુણે પડિમોહતો, જેવો હીરો કાચોરે ॥ ત્રીં ॥ ૬ ॥
જાણી દિક્ષા યોગ્યને, આણી મુનિને આપેરે ॥ જણ જણ આગલ
રાગથી, સાધુ તણા ગુણ થાપેરે ॥ ત્રીં ॥ ૭ ॥ આદિ જિણુંદ
સમોસર્યા, સાકેતન ઉદ્યાનેરે ॥ ભરતજી વંદન સંચર્યા, વંદા હરખ
અમાનેરે ॥ ત્રીં ॥ ૮ ॥ ભરતજી વંદન સંચરે, કોઈ અછે તુમ
સરખેરે ॥ સ્વામી કહે સુણ રાજ્યા, તુમ સુત મરિચી એ પર-
ખોરે ॥ ત્રીં ॥ ૯ ॥ વાસુદેવ પેહલો હોશે, ચક્રવર્તી અમુકા-
ચેરે ॥ તીર્થપતિ ચોવીસમો, નામે વીર કહાયેરે ॥ ત્રીં ॥ ૧૦ ॥
પુલકિત થઈ પ્રભુ વંદીને, મરિચી નિકટે પહોતોરે ॥ ત્રણ પ્રદ-
ક્ષિણા દેઈને, વંદે મન ગહગહતોરે ॥ ત્રીં ॥ ૧૧ ॥ ગુણ સ્ત-
વના કરી ઈમ કહે, વંદુંછું એહુ મરમરે ॥ વાસુદેવ ચકી થઈ,

થાવો જિનપતિ ચરમ રે ॥ ત્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ જિન વચનામૃત
દાખવી, રંગે ઉલટ આણીરે ॥ પ્રણમિ ભરત ઘરે ગયો, મરિચીને
શુભ નિધિ જાણીરે ॥ ત્રી૦ ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ નદી જમુનાકે તીર ઉડે દોય પંખીઆં

॥ એ દેશી ॥

॥ મરિચિ ઈમ ચિંતવે, ભરત વચન સુષ્ટિ, મુજ સમ અ-
વરન કોય, છે જગમાનું ગુણી, જેટલા લાભ જગતમાં છે તે મેં
લહ્યા, અહોશ્રી આદિ જિણુંદે તે નિજ મુખથી કહ્યા ॥ ૧ ॥
રતનાકર મુજ વંશ અનોપમ ગુણ્યુતા, દાદો જિનમાં મુખ્ય ચ-
ક્રીમાં મુજપિતા ॥ અહો ઉત્તમ કુલ મારું હું સહું શિરે ॥ ધન
ધન મુજ અવતાર હરિમાં હું ધુરે ॥ ૨ ॥ ચક્રવર્તી થઈ ચરમ
જિણેસર થાઈશું, કનક કમલ પરે નિજપદ કમલને ઠાયશું ॥
સુરનર કોડા કોડ મલી મુજ પ્રણમશે, પ્રતિહારજ વર આઠમું
સમવસરણ થશે ॥ ૩ ॥ મદ કરવાથી નીચ ગોત્ર ઈમ બાંધીઈ,
ભવ ભવ નીચ કર્મનું ફલ ઇહાં સાંધીઈ ॥ એક દિન રોગ ઉ-
દયથી મને એમ ચિંતવે, સેવાકારક શિષ્ય કરું કોઈક હવે ॥ ૪ ॥
સાર ન પુછે એમુનિ પરિચિત છે ઘણા, ડુંગરા દુરથકી દિસે
રણિઆમણા ॥ એવે કપિલ નામે એક નૃપ સુત આવીઓ, તેને
મરિચીએ પ્રમુનો ધર્મ સુણાવિયો ॥ ૫ ॥ યોગ્ય જાણી કહે જાઓ
મુનિપાંસે તુમે, દિક્ષા લ્યો શુભ ભાવથી કહીએ છીએ અમે ॥
કપિલ કહેવત ધર્મ નથી શું તુમ ગરૂં, મનથી ચિંતે અજોગ એ
મુજ લાયક અછે ॥ ૬ ॥ મરિચી કહે જો કપીલ ઇહાં પણ ધર્મ
છે, ચિત્ત રૂચે તિહાં સેવીએ એ હિત મર્મ છે ॥ ઈમ ઉત્સૂત્ર
કહ્યાથી સંસાર વધારીયો, સાગર કોડા કોડ અપારા ચોરીયો

॥ ૭ ॥ ચોરાસી લાખ પૂર્વનું આયુષ ભોગવી, અંતે અનાલોચિત
ત્રીજે ભવથી ચવી ॥ દશ સાગર ભવ થોથે પંચમ સ્વર્ગથી, ઉ-
પન્યો પંચમ ભવ હવે બ્રાહ્મણ વર્ગમાં ॥ ૮ ॥ એંસી પૂર્વ લાખ
આકાષે કૌશિક દિજ થયો, ધૂણુ નયરીએ છઠે ભવ ભમતાં ગયો ॥
બહોતેર લાખ પુર્વાયુધ દિજ નામથી, અંતે ત્રિદંડી થઈને મુઓ
તે અકામથી ॥ ૯ ॥ સાતમે સોહમ ચૈત્યપુરે ભવ આઠમે, અ-
શિષોત દિજ લાખ પુર્વાયુ સાઠમે ॥ અંતે ત્રિદંડી થઈને હવે
નવમે ભવે, ઈશાને અમૃત સુખ રંગે અનુભવે ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૪ ॥ દશરથ પૂર્વદિપનું ભવિકા સિદ્ધગિરિ

ધ્યાઓ ॥ એ દેશી ॥

અગ્નિભૂતિ દીજ દસમે આયો, મંદર પુરમાં તેહ સુહાયો ॥
લાલન તેહ સુહાયો ॥ છપ્પન લાખ પૂર્વાયુ ધરતો, અંતે ત્રિદં-
ડીયો થઈને તે ફરતો ॥ લાલન થઈને તે ફરતો ॥ ૧ ॥ ઈગ્ન્યા-
રમે ભવે સનત્કુમાર, બારમે શ્વેતાંબિયે અવતાર ॥ લાં ॥ શ્વેં ॥
બિભારદીજ અંતે ત્રિદંડી, ચુંઆલીસ લાખ પૂર્વાયુ મડિ ॥ લાં ॥
૧૦ ॥ ૨ ॥ તેરમે ભવ થયો માહેંદ્રદેવ, ચૌદમે થાવર બ્રાહ્મણ
દેવ ॥ લાં ॥ બ્રાં ॥ ચોત્રીસ લાખ પુર્વાયુ પાલી, ત્રિદંડીયો
થઈ કાયાને ગાળી, ॥ લાં ॥ કાં ॥ ૩ ॥ પનરમે ભવે પાંચમે
સ્વર્ગે, તીહુંથી ચવી ભમિયો ભવ વરગે ॥ લાં ॥ ભં ॥ સો-
લમે ભવે વિશ્વભૂતિ નામે, ક્ષત્રીય સૂત ઉપન્યો તે સકામે ॥ લાં ॥
૬ ॥ ૪ ॥ વિશાખભૂતિ ધારણીનો જાયો, સંભૂતિસાધુયે તેહ
વંદાયો ॥ લાં ॥ તેં ॥ સહસ વરસ જિણુ ચરણ આરાધિ,
તપત્રી થયો અતિ વીરમિ ઉપાધિ ॥ લાં ॥ વીં ॥ ૫ ॥ એક

દિન મથુરામાં ગોચરી આલ્યો, વરજત્રા જતાં ભાઈયે ભાલ્યો
 ૧૧ લાં ૧૧ ભાં ૧૧ એહવે એક ગાયે તસ માર્યો, ભૂમિ પડ્યો
 અતિ ક્રોધે ધાર્યો ૧૧ લાં ૧૧ ક્રોં ૧૧ ૬ ૧૧ તે જોતાં જો ગગને
 ભમાડી, એમ નિજ ભુજ બલ તેહને દેખાડી ૧૧ લાં ૧૧ તેં ૧૧
 અણસણ સાથે નિયાણું કીધું, તપ સાટે બલ માગીને લીધું ૧૧ લાં
 ૧૧ માં ૧૧ ૭ ૧૧ કોઠ વરસનું જીવિત સારિ, સત્તરમે શુક સ્વર્ગે
 અવતારિ ૧૧ લાં ૧૧ સં ૧૧ અદારમે ભવ પુત્રીનો કામી, પ્રજા-
 પતિ પોતનપુર સ્વામી ૧૧ લાં ૧૧ પું ૧૧ ૮ ૧૧ મૃગપતિ રાણીયે
 કુખે ધરિયો, સાત સુપન સૂચિત અવતરીયો ૧૧ લાં ૧૧ સૂં ૧૧
 બાલપણે જોણે સિંહને હણીયો, ત્રિપૃષ્ઠ નારાયણ કરી મુણીયો
 ૧૧ લાં ૧૧ નાં ૧૧ ૯ ૧૧ ત્રણસેં સાઠ સંગ્રામ તે કીધો, સન્યા-
 પાલકને દુઃખ દીધો ૧૧ લાં ૧૧ પાં ૧૧ લાખ ચોરાસી વરસનું
 આય, લોગવી સાતમી નરકે તે જાય ૧૧ લાં ૧૧ નં ૧૧ ૧૦ ૧૧
 એગણીસમે ભવે દુઃખ અતિવેદી, વીસમે ભવ હુઓ ભવ સિંહ
 સખેદી ૧૧ લાં ૧૧ સિંં ૧૧ ચોથી નરકમેં ભવ એકવીસમે બહુ
 ભવ, ભમતાં હવે બાવીસમે ૧૧ લાં ૧૧ હં ૧૧ કોઈ શુભયોગે
 નરભવ પાયો, ત્રેવીસમે ભવ ચક્રી ગવાયો ૧૧ લાં ૧૧ ચં ૧૧
 ધનંજય ધારણીનો તે ખેટો, મુકા નગરીયે ભુજબલ તેજે ૧૧ લાં ૧૧
 ભું ૧૧ ૧૧ ૧૧ ખટ ખંડ પૃથ્વીમાં આણુ મનાવી, ચૌદ રથણુ
 નિધિ સંપદ પાઈ ૧૧ લાં ૧૧ સંં ૧૧ પોટલાચાર્ય ગુરૂ તિહાં-
 વાંદી, દીક્ષા આદરી મનથી આનંદી ૧૧ લાં ૧૧ મં ૧૧ ૧૩ ૧૧
 ચોરાસી લાખ પૂર્વ પ્રમાણુ, આયુ પાળી હવે ચોવીસમે જાણુ ૧૧
 ૧૧ લાં ૧૧ ચોં ૧૧ મહાશુકે હુવો અમર ઉમંગે, અમૃત સુખ
 લોખવે રંગે ૧૧ લાં ૧૧ લોં ૧૧ ૧૪ ૧૧

॥ ઢાલ ॥ ૫ ॥ દશરથ પૂરવ વર દિપતું ॥ એ દેશી ॥

॥ આ ભરતે છત્રિકા પુરી, પચવીસમે ભવે આયાળ ॥
 બદ્રા જિતશત્રુ નૃપ કુલે, નન્દન નામ સુહાયાળ ॥ ત્રોટક ॥ નામ
 નંદન ત્રિજમ વંદન, પોટિલાચારજ કન્હે ॥ ગ્રહી ચરણ દમતો
 કરણ, વિચરે મૃગપતિ જિમ વને ॥ ૧ ॥ તીહાં માસખમણે, વીસ
 સ્થાનક, તપ તપી હુઃકર પથે ॥ ૫૬ ॥ બાંધિયું ઇહાં તીર્થકરનું,
 ભાવથી આદર ઘણે ॥ ચાલ ॥ અભિગ્રહી માસખમણ કીયાં, જા-
 વણવ વિહરતો ॥ ઉલસિત ભાવે તપ તપી, કીધો કરમનો
 અંતો ॥ ૨ ॥ ત્રોટક ॥ ભવ અંત કીધો કાજ સિધ્યો તાસ
 સંખ્યા હું કહું, અગીઆર લાખને સહસ એંસી, છસે પીસ્તા-
 લીસ લહું ॥ દીન પાંચ ઉપર અધિક જાણો, લાખ પચવીસ સ-
 હસનું ॥ આઠખું પાલી જમણ ટાલી, કામ કીધું મરહતું ॥ ૩ ॥
 ॥ ચાલ ॥ અણસણ માસ સંલેખણ, કરી વધતે પરિણામે ॥
 સવિ જગજંતુ ખમાવીને, ચવિયો તીહાંથી સકામે ॥ ૪ ॥
 ॥ ત્રોટક ॥ ચવિયો સકામે સ્વર્ગ દશમે વીસ સાગરે સુર હુઓ
 તીહાં વિવિધ સુર સુખ ભોગવે, ખટ વીસમો ભવ એ જુઓ ॥
 અરિથી ભવે એ કર્મ બાંધ્યું, તે હજી ખુટ્યું નહીં, ચરિમ સત્તા-
 વીસમે ભવ ઉદય આબું તે સહી ॥ ૫ ॥ ચાલ ॥ ઋષભદત્ત
 આદ્ય વસે, વર માહણ કુંઠ ગામળ, તસ ધરણી ગુણ ગોરડી,
 દેવાનંદા ધીતિ નામે ॥ ૬ ॥ ત્રોટક ॥ દેવાનંદા કુખે આયા
 ચૌદ સુપના નિસિ લહે ॥ તખ ઇંદ્ર અવધિએ જોઈને હરણી-
 ગમેષીને કડે ॥ નગર ક્ષત્રીય કુંઠગામે સિદ્ધારથ છે નરપતિ ॥
 તસ પટ્ટરાણી તેહ ખાણી નામે ત્રિશલા ગુણવતી ॥ ૬ ॥ ચાલ ॥
 તીહાં જઈ ગર્ભને પાલટો એ, તુમને છે આદેશ ॥ કોઈ કાલે

એમ નવી બન્યું, દિન કુલ હોય જિનેશજી ॥ ૭ ॥ ત્રોટક ॥
 દિન કુલે ન હોય જિનપતિ વલી, એહ અચરિજની કથા લવ-
 જીમાં જિમ અમૃત લહરિ મરૂમાં સુરતરૂ યથા ॥ એમ ઈંદ્રવયજી
 સાંભળી પહોંચી તીહાં પ્રભુમે પ્રભુ, બહુ ગર્ભ પલટી રંગભરથી
 જઈ વહે નીજ વિભુ ॥ ૮ ॥

॥ લાલ ॥ ૬ ॥ હારે કાંઈ જોખનીયાનો ચટકો દહાડા
 ચાર જો ॥ એ દેશી ॥

॥ હારે મારે એસી દીન ઈમ વસીને દિન ધરમાંહિજી,
 ત્રીશલા કુંજે ત્રિભુવન નાયક આવિયા રે ॥ લોલ ॥ હારે મારે
 તેહજ રાતે ચૌદ સુપન લહે માતજો, સુપન પાઠક તેડીને અર્થ
 સુણાવિયારે લોલ ॥ ૧ ॥ હારે મારે ગર્ભ સ્થિતી પૂર્ણ થયે જ-
 નમ્યા સ્વામીજો, નારક સ્થાવર જનના સુખને ભાવતારે લોલ ॥ ૨ ॥
 હારે મારે સૂતિ કર્મને કરતી ધરતી હર્ષજો, અમરિરે ગુણ સમરી
 જિનપદ પાવતીરે લોલ ॥ ૨ ॥ હારે મારે સોહમ ઈંદ્રાદિકનો
 આચ્છવ હુંતજો, સિદ્ધારથ પણુ તિમ વલી મન મોટે કરેરે લોલ
 હારે મારે નામ ઠંચું શ્રી વર્દમાન સુકુમારજો, દિન દિન વાધે
 પ્રભુજી કલ્પતરૂપરે લોલ ॥ ૩ ॥ હારે મારે દેવે અભિધા દિધું
 શ્રી મહાવીરજો, જોવન વય વલી સંઠવે નવ નવ લોગનેરે લોલ
 ॥ હારે મારે ઈમ કરતાં માત પિતાગયાં સ્વર્ગ મોભારજો, લોકાં-
 તિક તબ આવી કરે ઉપયોગનેરે લોલ ॥ ૪ ॥ હારે મારે વર-
 સીદાન ઠઈને સંજમ લીધજો, પરિસહને ઉપસર્ગ સહા પ્રભુએ
 ઘણારે લોલ ॥ હારે મારે લાખ વરસ તપસી પૂર્વ ભવ નાયજો,
 તો પણુ આ લવ તપની રાખી નહીં મણુરે લોલ ॥ ૫ ॥ હારે
 મારે જો ખટમાસી તેમાં પણુ દિન ઉણુજો, નવ ચઉમાસી જો જ-

છુમાસીને લહુરે લોલ ॥ હારે મારે બે અઢીમાસી ખટ બે માસી
 બાણુજે, દોય માસી દોય માસ માસ ખમણુ બારે કહુરે લોલ
 ॥ ૬ ॥ હારે મારે બોતેર પાસ ખમણુ વલી અઠમ બારજે, દોય-
 સત ઓગણત્રીસ એ છઠ તપને ભણુરે લોલ ॥ હારે મારે આદિ
 પ્રભુ તપ તપીયા તે વિણુ નીરજે, ત્રણસેં ગુણ પંચાસ એ પારણુ
 દિન ગણુરે લોલ ॥ ૭ ॥ હારે મારે તિમ અપ્રતિ બંધી બેઠા
 નહીં ભગવંતજે, બાર વરસમાં નિદ્રા બે ઘડીની કરીરે લોલ ॥
 હારે મારે તેમ નિરમલ ધ્યાને ધાતિકર્મ ખપાયજે, દર્શન જ્ઞાન
 વિલસી કેવલને વરીરે લોલ ॥ ૮ ॥ હારે મારે પ્રભુ કેવલ પામ્યા
 રબુવાલિકા તીરજે, આવેરે વિચરંતાં ચિત્ત ઉમંગથીરે લોલ ॥
 હારે મારે અતિ ઉલસે થઈને સુરનર કોડા કોડજે, જિન વચના-
 મૃત સુણુવા આવે રંગથીરે લોલ ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૭ ॥ દેશી હુમિરિયાની ગીતની છે ॥

॥ મહસેન વનમાં સમોસર્યા, જગનાયક જિનચંદ સુજાની ॥
 સમવસરણુ રચના કરી, પ્રણમેં ચોસઠ ઈંદ્ર સુજાની ॥ વીર છ-
 ણુંદને વંદીએ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પ્રતિહારજ વર આઠસું
 શોભે પ્રભુનો દેદાર ॥ સુજાની ॥ દીઠા ધ્વનિ દેવે દેશના, સાંભલે
 પરખદા બાર ॥ સુજાની ॥ વીં ॥ ૨ ॥ ઈંદ્રભૂતિ દિજ પ્રમુ-
 ખને, ગણધર થાપે ઈંચાર ॥ સુજાની ॥ દર્સણુ નાણુ ચરણુ ધરા,
 ચૌદ સહસ અણુગાર ॥ સુજાની ॥ વીરં ॥ ૩ ॥ છત્રીસ સહસ
 સુસાહુણી, ચારસેં વાદિ પ્રમાણુ ॥ સુજાની ॥ વૈકિય લગ્નિધને
 કેવલી, સાતસેં સાતસેં બાણુ ॥ સુજાની ॥ વીરં ॥ ૪ ॥ ઓહી
 નાણીધર તેરસે, મનઃ પર્યવશત પંચ ॥ સુજાની ॥ વીરં ॥ પાઠ
 દોઢ લાખ નવ સહસ છે, શ્રમણોપાસક સાર ॥ સુજાની ॥ શ્ર-

વિકા વળી ત્રણ લાખને, ઉપર સહસ્ર અઢાર ॥ સુજાની ॥ વીર૦
 ॥ ૬ ॥ ચઢવિધ સંઘની સ્થાપના કરતા કિરતા નાથ ॥ સુજાની ॥
 ભવિક કમલ પડિગોહતા, મેલતા શિવપુર સાથ ॥ સુજાની ॥
 ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥ પુત સપુત ન એહવા, જગમાં દીસે કોય ॥ સુ-
 જાની ॥ ખ્યાસી દીન કુખે વસ્યા, એ ઉપકારને જોય ॥ સુજાની ॥
 ॥ વીર૦ ॥ ૮ ॥ શિવપુર તેહને પઠાવીયા, પ્રાદાણુ પ્રાદાણી દોય
 ॥ સુજાની ॥ જગવત્સલ જિન વંદતાં, હિયડું હરખીત કોય ॥ સુ-
 જાની ॥ વીર૦ ॥ ૯ ॥ ત્રીસ વરસ ગૃહવાસના, લોગવી ભોગ
 ઉદાર ॥ સુજાની ॥ છદ્મચાન વસ્ત્રા સહિ, ખારસાધિક વર્ષ ધાર
 ॥ સુજાની વીર૦ ॥ ૧૦ ॥ ત્રીસ વરસ જીજી અનુભવે, કેવલ
 લીલવિલાસ ॥ સુજાની ॥ પૂર્ણ આઉખું પાલીને, ખોતેર વરસનું
 ખાસ ॥ સુજાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૧ ॥ દિવાલી દીન શિવ વર્ચા,
 છોડી સયલ જંબલ ॥ સુજાની ॥ મહાજનની મુખ લહ્યું, આતમ
 શક્તિ અનુઆલ ॥ સુજાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૨ ॥ ભૂત ભાવિ વ-
 ર્તમાનના, સુર સુખ લેઈ અશેષ ॥ સુજાની ॥ નભપ્રદે શઠવે
 કરી, કીજે વર્ગ વિશેષ ॥ સુજાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૩ ॥ ઇણીપરે
 વર્ગ અનંતના, કરીયે સહુ સમુદાય ॥ સુજાની ॥ અવ્યાખાધિત
 સુખતણે, અંશ ન એક લખાય ॥ સુજાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૪ ॥
 નિજગુણુ લોગી લોગવે, સાદિ અનંતો કાલ ॥ સુજાની ॥ નિજ
 સત્તાને વિદસના, નિશ્ચય નય સંભાલ ॥ સુજાની ॥ વીર૦ ॥
 ॥ ૧૫ ॥ ઇમ અમૃત પદને વરી, ખેઠા થઈ નિશંક ॥ સુજાની ॥
 વર્દમાન ભાવેકરી, વંડે નિત નિત રંગ ॥ સુજાની ॥ વીર૦ ॥ ૧૬ ॥

॥ કલશ ॥ ઇમ વીર જિનવર સયલ સુખકર દુરિત સૂખહ
 જિમ મણી, યુગ ખાણુ વસુ શશી માન વસે, સંથુષ્યો ત્રિભુવન

ધણી ॥ સગવીસ ભવનું સ્તવન ભગિયણ, સાંભડી જે સદહે ॥
તે ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુ સિદ્ધિ સધલે, સદા રંગ વિજયલહે ॥ ઇતિ
શ્રી સત્તાતીસ ભવનું વીર જિન સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પંચકલ્યાણકનું- ત્રણ ઢાલનું સ્તવન ॥

॥ હુહા શાસન નાયક શિવકરણ, વંદુવીર જિણુંદ ॥ પંચ
કલ્યાણક જેહના, ગાશું ધરી આણું ॥ ૧ ॥ સુણતાં થુણતાં પ્રભુ
તણા, ગુણ ગીરૂઆ એકવાર ॥ ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુખ સંપદા, સદૃશ
હુએ અવતાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ બાપડી સુણ જીભલડી ॥ એ દેશી ॥

॥ સાંભળજ્યો સસ્નેહી સયણાં, પ્રભુના ચરિત્ર ઉદ્ધાસે ॥ જે
સાંભળશે પ્રભુ ગુણ જેહના, સમકિત નિર્મળ થાશેરે ॥ સાં ॥
॥ ૧ ॥ જંબુદ્વીપે દક્ષિણ ભરતે, માહુણ કુંડ ગામે ॥ ઋષભદત્ત
બ્રાહ્મણ તસ નારી, દેવાનંદા નામેરે ॥ સાં ॥ ૨ ॥ આષાઢસુદી
છઠે પ્રભુજી, પુષ્પોત્તરથી અવિયા ॥ ઉત્તરા કાલગુની યોગે આવી,
તસ કુખે અવતરીયારે ॥ સાં ॥ ૩ ॥ તિણ રચણી સા દેવાનંદા,
સુપન ગબ્દિક નિરખે ॥ પ્રભાતે સુણી કંથ ઋષભદત્ત, હિયડા-
માંહી હરખેરે ॥ સાં ॥ ૪ ॥ ભાંખે ભોગ અર્થ સુખ હોસ્યે,
હોસ્યે પુત્ર સુખજી ॥ તે નિસુણી સા દેવાનંદા, કીધું વચન પ્ર-
માણુરે ॥ સાં ॥ ૫ ॥ ભોગ લલા ભોગવતા વિચરે, એ હુવે
અચરિજ હોવે ॥ સતકૃત જીવ રૂરેસર હરખ્યો, અવધિ પ્રભુને
જેવેરે ॥ સાં ॥ ૬ ॥ કરી વંદનને ઈંદ્ર સન્સુખ, સાત આઠ

પગ આવે ॥ શકસ્તવ વિધિ સહિત ભણીને, સિંહાસન સોહાવેરે
 ॥ સાં ॥ ૭ ॥ સંશય પડિઓ એમ વિમાસે, જિનચક્રી હરી-
 રામ ॥ તુચ્છ દરિદ્ર માહણકુલ નાવે, ઉગ્રલોગ વિષુ ધામેરે ॥
 ॥ સાં ॥ ૮ ॥ અંતિમ જિન માહણ કુલ આવ્યા, એહ અછેરૂ
 કહીએ ॥ ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી અનંતી, જાતાં એહવું લહીએરે
 ॥ સાં ॥ ૯ ॥ ઈષુ અવસર્પિણી દસ અછેરાં, થયાં તે કહીએ તેહ
 ગર્ભ હરણુ ગોસાલા ઉપસર્ગી, નિપ્કલ દેશના જેહરે ॥ સાં ॥
 ॥ ૧૦ ॥ મૂલ વિમાને રવિ શશી આવ્યા, ચમરાનો ઉત્પાત ॥
 એ શ્રીવીરજિણેસર વારે, ઉપના પંચ વિખ્યાતરે ॥ સાં ॥ ૧૧ ॥
 સ્ત્રી તીર્થ મહિજિનવારે, શીતલને હરિવંશ ॥ ઋષભને અઠોત્ત-
 રસો સીધા ॥ સુવિધિ અંસજતી સંસરે ॥ સાં ॥ ૧૨ ॥ શંખ
 શબ્દ મીલીયા હરિ હરચ્યું, નેમીસરને વારે ॥ તીમ પ્રભુ નીચ
 કુલે અવતરીયા, સુરપતિ એમ વિચારેરે ॥ સાં ॥ ૧૩ ॥

॥ હાલ ॥ ૨ ॥ નદી ચમુનાકે તીર ॥ એ દેશી ॥

॥ ભવ સત્તાવીસ સ્થુલમાંહિ ત્રીજે ભવે, મરીચી કીચો કુ-
 લનો મદ જરત યદા સ્તવે ॥ નીચ ગોત્ર કરમ તિહાં ખાંધ્યું તે
 વતી ॥ અવતરીયા માહણ કુલ અંતીમ જિનપતી ॥ ૧ ॥ અતિ
 અઘટતું એહ થયું થાશે નહીં, જે પ્રસવે જિન ચક્રી નીચકુલે
 નહીં ॥ ઈહાં મારો આચાર ધરું ઉત્તમ કુલે, હરણીગમેષી દેવ
 તેડાવે એટલે ॥ ૨ ॥ કહે માહણકુલ નયરે જઠ ઇચિત કરો,
 દેવાનંદા કુખેથી પ્રભુને સંહરો ॥ નયર ક્ષત્રીયકુલ રાય સિદ્ધારથ
 ગેહિની, ત્રિશલા નામે ધરો પ્રભુ કુખે તેહની ॥ ૩ ॥ ત્રીશલા
 ગર્ભ લઈને ધરો માહણી ઉરે, ખ્યાસી રાત વસીને કહું તીમ સુ-
 રકરે ॥ માહણી દેખે સુપન જાણે ત્રીશલા હૃદય, ત્રીશલા સુપન

લહે તવ ચૌહ અલંકર્યા ॥ ૪ ॥ હાથી વૃષભ સિંહ લક્ષ્મી માલ
 સુંદર, શરી રવિ ધ્વજ કુંભ પદ્મ સરોવર સાગર ॥ દેવ વિમાન
 રથણ પુંજ અગ્નિ વિમલે, એહવે દેખે ત્રિશલા એહ કે પીઉને
 વિનવે ॥ ૫ ॥ હરખ્યો રાય સુપન પાઠક તેડાવિયા, રાજલોગ
 સુતફલ સુણી તેહ વધાવિયા ॥ ત્રિશલારાણી વિધિચ્યુ ગર્ભસુખે
 હવે, માય તણે હિત હેત કે પ્રભુ નિશ્ચલ રહે ॥ ૬ ॥ માય ધરે
 દુઃખ જોર વિલાપ ઘણુંકરે, કહે મેં કીધાં પાપ અધોર ભવાંતરે ॥
 ગર્ભ હર્યો મુજ કેણુ હવે કેમ પામીએ, દુખનો કારણ જાણી
 વિચાર્યું સ્વામીયે ॥ ૭ ॥ અહો અહો મોહ વિટંબણુ જલમ જ-
 ગતમે, અણદીઠે દુઃખ એવડો ઉપાયો પલકમેં ॥ તામ અભિગ્રહ
 ધારે પ્રભુ તે કહું, માત પિતા જીવતાં સંભમ નવિ ગ્રહ ॥ ૮ ॥
 કર્ણ આણી અંગ હલાવ્યું જિનપતિ, બોલી ત્રિશલા માત હિયે
 ઘણું હિસતી ॥ અહો મુજ જાગ્યાં જાગ્ય ગર્ભ સુજ સદસદ્યો,
 સેવ્યો શ્રી જિનધર્મ કે સુરતરૂ જિમ ફલ્યો ॥ ૯ ॥ સખીય કહે
 શીખામણુ સ્વામીની સાંભલો, હજવે હજવે બોલો હસો રંગે ચલો
 ઈમ આનંદે વિચરંતા ડોહલા પુરતે, નવ મહિનાને સાડાસાત
 દિવસ થતે ॥ ૧૦ ॥ ચેત્ર તણી સુદ તેરસ નક્ષત્ર ઉત્તરા, જોગે
 જન્મ્યા વીર કે તવ વીકસી ધરા ॥ ત્રિભુવન થયો હોત કે રંજ
 વધામણાં, સોના રૂપાની વૃષ્ટિ કરે ઘેર સુર જણા ॥ ૧૧ ॥ આવી
 છાપન કુમારી કે ઓછવ પ્રભુ તણે, અલ્યુંરે સિંહાસન ઈંદ્રકે ધં-
 ટારણુ જણે ॥ મળી સુરની કોડ કે સુરવર આવીયો, પંચ રૂપ
 કરી પ્રભુને સુરગિરિ લાવીઓ ॥ ૧૨ ॥ એક કોડ સાડ લાખ
 કલશ જલશું ભર્યા, કિમ સેહેસ્યે લઘુ વીર કે ઈંદ્ર સંશય ધર્યા ॥
 પ્રભુ અંગુઠે મેરૂ ચાંખ્યો અતિ ઘડ ઘડે, ગડગડે પૃથ્વી લોક જ-

ગતના લડથડે ॥ ૧૩ ॥ અનંત બળી પ્રભુ બાણી ઇંદ્રે ખમાવિએ
ચાર વૃષભનાં રૂપ કરી જલ નામીએ ॥ પૂજી અરચી પ્રભુને
માય પાસ ધરે, ધરી ગાંડુઠે અમૃત ગયા નંદીશ્વરે ॥ ૧૪ ॥

॥ હાલ ॥ ૩ ॥ દેશી હમચડીની ॥

॥ કરી મહોચ્છવ સિદ્ધારથ ભૂપ, નામ ધરે વર્ધમાન ॥
દીન દીન વાધે પ્રભુ સુરતરૂ જિમ, રૂપ કલા અસમાન રે ॥ હમ-
ચડી ॥ ૧ ॥ એક દિન પ્રભુજી રમવા કારણ, પુર બાહિર જજ
બવે ॥ ઇંદ્ર મુખે પ્રશંસા સુણી તિહાં, મિથ્યાત્ની સુર આવેરે
॥ હમચડી ॥ ૨ ॥ અહિ રૂપે વિટાણે તરૂચુ, પ્રભુ નાંખ્યે
ઉછાલી ॥ સાત તાડનું રૂપ કર્યું તબ, મુઠે નાંખ્યે વાલી રે
॥ હમચડી ॥ ૩ ॥ પાયે લાગીને તે સુર ખામે, નામ ધરે મ-
હાવીર ॥ જેવો ઇંદ્રે વખાણ્યો સ્વામી, તેવો સાહસ ધીરરે ॥ હ-
મચડી ॥ ૪ ॥ માત પીતા નિશાળે મુકે, આઠ વરસના બાણી ॥
ઇંદ્રતણા તિહાં સંશય ટાળ્યા, નવ વ્યાકરણ વખાણીરે ॥ હમચડી ॥
૫ ॥ અનુક્રમે યૌવન પામ્યા પ્રભુજી, વર્ષા મશોદા રાણી ॥ અ-
ઠાવીશે વરસે પ્રભુનાં, માત પિતા નિર્વાણીરે ॥ હમચડી ॥ ૬ ॥
દોમ વરસ બાઈને આગ્રહ, પ્રભુ ધરવાસે વસીયા ॥ ધર્મ પંથ
દેખાડો ઇમ કહે, લોકાંતિક ઉલસીયારે ॥ હમચડી ॥ ૭ ॥ એક-
કોડ આઠ લાખ સોનધયા, દીન દીન પ્રભુજી આપે ॥ ઇમ સંવ-
ચ્છરી દાન દઈને, જગનાં દારિદ્ર્ય કાપેરે ॥ હમચડી ॥ ૮ ॥
છાંદયાં રાજ અંતેર પ્રભુજી, બાઈએ અનુમતિ લીધી ॥ મૃગશીર
વદ દશમી ઉત્તરાયે, વીરે લીક્ષા લીધીરે ॥ હમચડી ॥ ૯ ॥ અ-
ઉનાણી તિણ દીનથી પ્રભુજી, વરસ દિવસ ગામેરે ॥ ચિવર અર્ધ
પ્રાંસણને લીધું, ખંડ ખંડ બે ફેરી રે ॥ હમચડી ॥ ૧૦ ॥

ચાર પરિસહ સાઠા ખારે, વરસ જે જે સહીયા ॥ ઘોર અભિગ્રહ
 જે જે ધરિયા, તે નવિ જાએ કહીયારે ॥ હુમચડી ॥ ૧૧ ॥ સ્ત્ર-
 લપાણીને સંગમદેવે, ચંડકોસી ગોસાલે ॥ દીધું દુખને પાયસ
 રાંધી, પગ ઉપર ગોવાલેરે ॥ હુમચડી ॥ ૧૨ ॥ કાને ગોપે ખીલા
 માર્યા, કાઢતાં મુકી રાઢી ॥ જે સાંભલતાં ત્રિભુવન કંઠ્યાં, પર્વત
 શિલા ફાટીરે ॥ હુમચડી ॥ ૧૩ ॥ તે તેં દુષ્ટ સહુ ઉધરીયા,
 પ્રભુજી પર ઉપગારી ॥ અડઢ તણા બાકુલા લઈને, ચંદન બાલા
 તારીરે ॥ હુમચડી ॥ ૧૪ ॥ દોય છ માસી નવ ચઉ માસી,
 અઢી માસી ત્રણમાસી ॥ દોઢ માસી બે બે કીધાં છકીધાં બે
 માસીરે ॥ હુમચડી ॥ ૧૫ ॥ બાર માસને પખ બોહોતેર, છઠ
 બસેં બોગણીત્રીસ વખાણું ॥ બાર અઠમ ભદ્રાદિ પ્રતિમા, દીન
 દોઈ ચાર દશ જાણુંરે ॥ હુમચડી ॥ ૧૬ ॥ ઈમ તપ કીધાં બારે
 વરસે, વીણ પાણી ઉઘાસે ॥ તેમાં પારણાં પ્રભુજીએ કીધાં, ત્રણસેં
 બોગણપચાસરે ॥ હુમચડી ॥ ૧૭ ॥ કર્મ ખપાવી વૈસાખમાસે,
 સુદ દશમી સુલ જાણુ ॥ ઉત્તર યોગ શાલિવૃક્ષ તલે, પામ્યા કે-
 વલ નાણુરે ॥ હુમચડી ॥ ૧૮ ॥ ઈંદ્રભૂતિ આદિ પ્રતિબોધ્યા, ગણુ-
 ધર પદવી દીધી ॥ સાધુ સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકા, સંઘ સ્થાપના
 કીધીરે ॥ હુમચડી ॥ ૧૯ ॥ ચઉઢ સહસ અણુગાર સાધવી, સ,
 હસ છત્રીસ કહીજે ॥ એક લાખને સહસ ગુણુ સક્રિ, શ્રાવક શુદ્ધ
 કહીજેરે ॥ હુમચડી ॥ ૨૦ ॥ ત્રીન લાખ અઠાર સહસ વલી,
 શ્રાવિકા સંખ્યા જાણી ॥ ત્રણસેં ચૌદ પૂર્વધારી, તેરસેં બોહી
 નાણીરે ॥ હુમચડી ॥ ૨૧ ॥ સાત સયાં તે કેવલનાણી, લખિ-
 ધારી પણુ તેતા ॥ વિપુલ મતિયા પાંચસેં કહીયા, ચારસેં વાઢી
 જિજ્ઞાસે ॥ હુમચડી ॥ ૨૨ ॥ સાતસેં અતેવાસી સીધ્યા, સાધવી

ચૌદમેં સાર ॥ દીન દીન તેજ સવાયે દીપે એ, પ્રભુજનો પરિ-
વારે ॥ હમચડી ॥ ૨૩ ॥ ત્રીસ વરસ ઘરવાસે વસીયા, ખાર
ખાર વરસ છઠ્ઠસ્થે ॥ ત્રીસ વરસ કેવલ ખેંતાલીસ, વરસ સમણા
મધેરે ॥ હમચડી ॥ ૨૪ ॥ વરસ બહોતેર કેરૂં આયુ, વીર જિ-
ણુંદનું જાણે ॥ દીવાલી દીન સ્વાતી નક્ષેત્ર, પ્રભુજનો નિરવાણુરે
॥ હમચડી ॥ ૨૫ ॥ પંચકલ્યાણુક એમ વખાણ્યા, પ્રભુજના
ઉદ્ધાસે ॥ સંઘ તણે આગ્રહ હરખ ભરીને, સુરત શહી ચોમાસુરે
॥ હમચડી ॥ ૨૬ ॥

॥ કલશ ॥ ઈમ ચરમ જિનવર, સયલ સુખકર, શુણ્યેદ
અતિ ઉલટ ધરી ॥ અષાઠ ઉજવલ પંચમી દિન, સંવત શત ત્રી-
હોતરે ॥ ભાદ્રવા શુદ્ધ પડવા તણે દીન, રવિવારે ઉલટ ભરો ॥
વિમલ વિજય ઉવઝાય પયકજ, બ્રમર સમ શુભ શીખ્ય એ ॥
રામવિજય જિનવર નામે, લહે અધિક જગીસએ ॥ ૨૭ ॥ ઇતિ
શ્રી વીર જિન સ્તવન ॥

॥ અથ શ્રી દાન શીયલ તપ જાવનું ચોઢાલીયું ॥

॥ દુહા ॥ પ્રથમ જિણેસર પાચનમી, પામી સુશુરૂ પ્રસાદ ॥
દાનશીયલ તપ ભાવના, ખોલીશ હું સંવાદ ॥ ૧ ॥ વીર જિણુંદ
સમોસર્યા, રાજ ગ્રહી ઉદ્યાન ॥ સમવસરણુ દેવે રચ્યું, બેઠા શ્રી
વર્દ્ધમાન ॥ ૨ ॥ બેઠી ખારે પરખદા, સુણવા જિનવર વાણુ ॥
દાન કહે પ્રભુ હું વડો, મુજને પ્રથમ વખાણુ ॥ ૩ ॥ સાંભલજો
સહુ કો તુમે, કુણુ છે મુજ સમાન ॥ અરિહંત દીક્ષા અવસરે,
આપે પેહેલું દાન ॥ ૪ ॥ પ્રથમ પોહોર દાતારનો, લીયે સહુ

કોઈ નામ ॥ દીધારિ દેવલ ચઢે, સીઝે વંછીત કામ ॥ ૫ ॥ તી-
ર્થકરને પારણે, કુણુ કરે મુજ હોડ ॥ વૃષ્ટિ કરું મોવન તણી,
સાઢી બારહુ કરોડ ॥ ૬ ॥ હું જગ સઘલો વશ કરું, મુજ મોટી
છે વાત ॥ કુણુ કુણુ દાનથકી તર્યા, તે સુણુજ્યો અવદાત ॥ ૭ ॥

॥ દાલ ॥ ૧ ॥ મન્ય સાર્થવાહુ સાધુને, દીધું ધૃતનું દાન
॥ લલના ॥ તીર્થકર પદમે દીયો, તિણે મુજને અભિમાન ॥ લ-
લના ॥ ૧ ॥ દાન કહે જગ હું વડો, મુજ સરીખો નહિ કોઈ
॥ લલના ॥ ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિ સુખ સંપન્ને, દાને દોલત હોય ॥ લ-
લના ॥ દા૦ ॥ ૨ ॥ સુમુખ નામે ગાથાપતિ, પડિલાખ્યા અણુ-
ગાર ॥ લલના ॥ કુમાર સુખાહુ સુખલહે, તે તો મુજ ઉપગાર
॥ લલના ॥ દા૦ ॥ ૩ ॥ પાંચસેં મુનિને પારણું, દેતો વોહોરી
આણુ ॥ લલના ॥ ભરત થયો ચક્રવર્તિ ભલો, તે પણ મુજ ફલ
આણુ ॥ લલના ॥ દા૦ ॥ ૪ ॥ માસખમણને પારણે, પડિલાખ્યો
ઋષિરાય ॥ લલના ॥ શાલિભદ્ર સુખ લોગવે, દાન તણે સુપ-
સાય ॥ લલના ॥ દા૦ ॥ ૫ ॥ આખ્યા અડદના બાકલા, ઉત્તમ
પાત્ર વિશેષ ॥ લલના ॥ મૂલદેવ રાજા થયો, દાન તણે ફલ
દેખ ॥ લલના ॥ દા૦ ॥ ૬ ॥ પ્રથમ જિણેસર પારણે, શ્રીશ્રે-
યાંસ કુમાર ॥ લલના ॥ શેલડી રસ વોહોરાવીયો, પાખ્યો ભવનો
પાર ॥ લલના ॥ દા૦ ॥ ૭ ॥ ચંદનબાલા બાકુલા, પડિલા-
ખ્યા મહાવીર ॥ લલના ॥ પંચ દિવ્ય પ્રગટ થયા, સુંદર રૂપ
શરીર ॥ લલના ॥ દા૦ ॥ ૮ ॥ પૂર્વ ભવ પારેવડું, શરણે રાખું
સુર ॥ લલના ॥ તીર્થકર ચક્રવર્તી પણે, પ્રગલ્બો પુણ્ય પડુર
॥ લલના ॥ દા૦ ॥ ૯ ॥ ગજ ભવે સસલો રાખીયો, કનૂણા
કીરી સાર ॥ લલના ॥ શ્રેણીકને ઘરે અવતર્યો, અંગજ મેઘકુમાર

શી લલના ॥ દા૦ ॥ ૧૦ ॥ ઈમિ અનેકમેં ઉદ્યયાં, કહેતાં નાવે
પાર ॥ લલના ॥ સમય સુંદર પ્રભુ વીરજી, પેહેલો મુજ અધિ-
કાર ॥ લલના ॥ દા૦ ॥ ૧૧ ॥ ॥

॥ હુહા ॥ શિયલ કહે સુણુ દાનતું, કીશું કરે અહંકાર ॥
આડંબર આઠે પહોર, ચાચકશું વ્યવહાર ॥ ૧ ॥ અંતરાય વડી
તાહરે, ભોગ કર્મ સંસાર ॥ જિનવર કર નીચો કરે, તુજને પઘ્યો
ધિક્કાર ॥ ૨ ॥ ગર્વ મ કરે દાન તું, મુજપુઠે સહું કોય ॥
ચાકર ચાલે આગલે, તો શું રાજા હોય ॥ ૩ ॥ જિન મંદિર
સોના તાણું, નવું નિપાવે કોય ॥ સોવન કોડિ દાન દે, શિયલ
સમો નહિ કોય ॥ ૪ ॥ શિયલે સંકટ સવિ ટલે, શિયલે મુજસ
સૌભાગ્ય ॥ શિયલે સુર સાંનિધ્ય કરે, શિયલે વડો વૈરાગ્ય ॥ પા
શિયલે સર્પ ન આભડે, શિયલે શીતલ આગ ॥ શિયલે અરિ
કરી કેસરી, ભય જાયે સહું ભાગ ॥ ૬ ॥ જન્મ મરણના દુઃખ
ચકી, મેં છોડાવ્યા અનેક ॥ નામ કહું હવે તેહના, સાંભલજો
સુવિચેક ॥ ૭ ॥

॥ દાલ ॥ ૨ ॥ પાસ જિણુંદ જુહારીએ ॥ એ દેશી ॥

॥ શિયલ કહે જગ હું વડો, મુજ વાત સુણો અતિ મી-
ઠીરે ॥ લાલચ લાવે લોકને, મેં દાન તણી વાત દીઠીરે ॥ શિ૦ ॥
૧ ॥ કલહ કારણ જગ જાણીએ, વડી વિરતી નહીં પણ કોઈરે ॥
તે નારદ મેં સિઝંચો, મુજ જુઓ એ અધિકાઈરે ॥ શિ૦ ॥ ૨ ॥
આંહે પહેર્યા ઘેરખા, શંખ રાજાએ દુષણ દીધોરે ॥ કાપ્યા હાથ
કશવતી, પણ મેં જવ પલ્લવ કીધોરે ॥ શિ૦ ॥ ૩ ॥ રાવણ ઘર
સીતા રહી, રામચંદ્ર ઘર આણીરે ॥ સીતા કલંક ઉતારીયો, મેં
પાવક કીધો પાણીરે ॥ શિ૦ ॥ ૪ ॥ ચંપા ખાર ઉઘાડીયા, વડી

ચાલણીએ કાઢ્યા નીરોરે ॥ સતી સુભદ્રા જસ થયો, તે મેં તસ
કીધી ભીરોરે ॥ શિં ॥ ૫ ॥ રાજ મારણ માંડીયો, રાણી અ-
લયાએ દુષણ દાખ્યોરે ॥ સુલી સિંહાસન મેં કીધું, મેં શેક
સુદર્શન રાખ્યોરે ॥ શિં ॥ ૬ ॥ શીલ સન્નાહમંત્રોસરે,
આવતાં અરિદલ થંભ્યારે ॥ તિહાં પણ સાંનિધ્ય મેં કરી, વલી
ધર્મ કાજ આરંભ્યારે ॥ શિં ॥ ૭ ॥ પેરણ ચીર પ્રગટ કીયા,
મેં અઠોત્તર સો વારરે ॥ પાંડવનારી દ્રોપદી, મેં રાખી મામ
ઉદારોરે ॥ શિં ॥ ૮ ॥ બ્રાહ્મી અંદનખાલીકા, વલી શીયલવાંતી
દમયંતીરે ॥ ચેડાની સાતે સુતા, રાજમતિ સુંદર કુંતીરે ॥
શિં ॥ ૯ ॥ ઈત્યાદિકમેં ઉધર્યા, નરનારી કેરા વૃંદોરે ॥ સમય સુંદર
પ્રભુ વીરજી, પેહેલો મુજ આણુંદોરે ॥ શિં ॥ ૧૦ ॥

॥ દુહા ॥ તપ બોલ્યું ત્રટકી કરી, દાને તું અવહીલ ॥
પણ મુજ આગલ તું કીશો, સાંભલરે તું શીલ ॥ ૧ ॥ સરસાં
ભોજન તે તજ્યાં, ન ગમે મીઠા નાદ ॥ દેહ તણી શોભા તજી,
તુજમેં કીશ્યો સવાદ ॥ ૨ ॥ નારી થકી ડરતો રહે, કાયર કીસો
વખાણ ॥ કુડ કપટ બહુ કેળવી, જીમ તિમ રાખે પ્રાણ ॥ ૩ ॥
કો વિરલો તુજ આદરે, છોડે સહુ સંસાર ॥ આપ એક તું ભાં-
જતાં, ખીજ ભાંજે ચાર ॥ ૪ ॥ કર્મ નિકાચિત તોડવું, ભાંનું
ભવ ભડભીમ ॥ અનિહંત મુજને આદરે, વરસ છમાસી સીમ
॥ ૫ ॥ રચક નંદીસર પર્વતે, મુજ લખે મુનિ જાય ॥ ચૈત્ય
જીહારે શાશ્વતા, આણુંદ અંગ ન માય ॥ ૬ ॥ મોટો જોયણ
લાખનો, લઘુ કુંથુ આકાર ॥ હય ગય રથ પાથક તણા, રૂપ કરે
અણુગાર ॥ ૭ ॥ મુજ કર કરસે ઉપસમે, કુષ્ટાદિકના રોગ ॥
લગ્નિ અઠાવીસ ઉપજે, ઉત્તમ તપ સંયોગ ॥ ૮ ॥ જે મેં

તાર્યા તે કહું, સુણજ્યો મન ઉદ્ધાસ ॥ અમત્કાર ચિત્ત પામશે
દેને મુજ શાખાસ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ નણુદલની ॥ એ દેશી ॥

॥ ૬૬ પ્રહારી અતિ પાપીયો, હુત્યા કીધી ચારહો ॥ સું-
દર ॥ તે મેં તીણુ ભવ ઉદ્ધર્યો, મુકયો મોક્ષ મોઝાર હો ॥ સું-
દર ॥ ૧ ॥ તપ સરિયું જગ કો નહિ, તપ કરે કર્મનું સુડહો
સુંદર ॥ તપ કરવું અતિ દોહિલું, તપ માંહે નહિ કો કુડ હો
સુંદર ॥ ત૦ ॥ ૨ ॥ સાત માણસ નિત મારતો, કરતો પાપ
અઘોર હો સુંદર ॥ અર્જુન માલિ મેં ઉદ્ધર્યો, છેઘા કર્મ કઠોર
હો સુંદર ॥ ત૦ ॥ ૩ ॥ નંદિપેણુને મેં કીયો, સ્ત્રી વહ્નલ વસુ-
દેવ હો સુંદર ॥ ખોતેર સહસ અતેઉરી, સુખ લોગવે નિતમેવ
હો સુંદર ॥ ત૦ ॥ ૪ ॥ રૂપ કુરૂપ કાલો ઘણો, હરિકેશી અંડાલ
હો સુંદર ॥ સુરનર કોડ સેવા કરે, તે મેં કીધી ચાલ હો સુંદર
॥ ત૦ ॥ ૫ ॥ વિણુકુમાર લગ્નિયો કીયો, લાળ જોજનનો રૂપ
હો સુંદર ॥ શ્રી સંપ કેરે કારણે, એ મુજ શક્તિ અનુપ હો
સુંદર ॥ ત૦ ॥ ૬ ॥ અષ્ટાપદ ગૌતમ ચઢ્યા, વાંઘા જિન ચો-
વીસ હો સુંદર ॥ તાપસ પણુ પ્રતિ ખુઝ્યા, તિણે મુજ અધિક
જગીસ હો સુંદર ॥ ત૦ ॥ ૭ ॥ ઘોઢ સહસ અણુગારમેં, શ્રી
ધન્નો અણુગાર હો સુંદર ॥ વીર જિણુંદ વળાણીયો, એ પણુ
મુજ અધિકાર હો સુંદર ॥ ત૦ ॥ ૮ ॥ કૃષ્ણ નરેસર આગળે,
દુઃષ્કરદારક હો સુંદર ॥ ઢંઢણુ નેમિ પ્રશંસીયો, મુજ મહિમા
સવિ તેહ હો સુંદર ॥ ત૦ ॥ ૯ ॥ નંદિપેણુ વહોરણુ ગયો, ગ-
ણિકા કીધી હાસ્ય હો સુંદર ॥ વૃષ્ટિ કરી સોવત્ર તણી, મેં તસ
પુરી આશ હો સુંદર ॥ ત૦ ॥ ૧૦ ॥ ઈમ બલભદ્ર પ્રમુખ બહુ,

તાર્યા તપસ્વી જીવ હો સુંદર ॥ સમય સુંદર પ્રભુ વીરજી, પહેલો
મુજ પ્રસ્તાવ હો સુંદર ॥ ત૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ હુહા ॥ ભાવ કહે તપ તું કીસ્થું, છેજ્યો કરે
પૂર્વ કોડિ તપ ને તપે, ક્ષણમેં જોડે થાય ॥ ૧ ॥ ખંધક આ-
ચારજ પ્રત્યે, મેં વાળ્યો સવિ દેશ ॥ અશુભ નિચાણું તું કરે,
ક્ષમા નહીં લવલેશ ॥ ૨ ॥ દ્વૈપાયન ઋષિ હુહુવ્યો, સાંખ પ્રતુ-
ન્નને સાહિ ॥ તે તપ કોધે કરી તીહા, દીધો દારિકા દાહ ॥ ૩ ॥
દાન શિયલ તપ સાંભળો, મ કરે ક્રુદ્ધ ગુમાન ॥ લોક સઉકો
સાખ દે, ધર્મે ભાવ પ્રધાન ॥ ૪ ॥ આપ નપુંસક છો ત્રણે,
ધ્યે વ્યાકરણુતે સાખ ॥ કામ સરે નહીં કોઈનું, ભાવ ભણે મુજ
પાખ ॥ ૫ ॥ રસવિણુ કનક ન નીપજે, જલવિણુ નહીં તરે વૃદ્ધિ
રસવતી રસ નહીં લવણુ વિના, તિમ મુજ વિણુ નહીં સિદ્ધિ
॥ ૬ ॥ મંત્ર યંત્ર મણિ ઔષધી, દેવ ધર્મ ગુરુ સેવ ॥ ભાવ
વિના તે સવિ વૃથા, ભાવ ફલે નિત્યમેવ ॥ ૭ ॥ દાન શિયલ
તપ ને તુમે, નિજ નિજ કદ્યાં વૃત્તાન્ત ॥ તીહાં ને ભાવ નવિ
હોત તો, કોઈ સિદ્ધિ નવિ હુંત ॥ ૮ ॥ ભાવ કહે મેં એકલે,
તાર્યા બહુ નર નાર ॥ સાવધાન થઈ સાંભલો, નામ કહું નિર-
ખાર ॥ ૯ ॥

॥ દાહ ॥ ૪ ॥ કપુર હોવે અતિ ઉજલુંરે ॥ એ દેશી ॥

॥ કાનનમે કાઉસગ રદ્ધારે, પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિરાય ॥ તે મેં
કીધો કેવલીરે, તત્ક્ષણુ કર્મ ખપાય ॥ ૧ ॥ સોભાગી સુંદર
ભાવ વડો સંસાર, એતો ખીજે મુજ પરિવાર ॥ સો ॥ દાના-
દિક વિણુ એકલોરે, પહોચાડું ભવ પાર ॥ સો ॥ ૨ ॥ વંશ
ઉપર ચઢી ખેલતોરે, ધલાચી પુત્ર અપાર ॥ કેવલજ્ઞાની મેં કી-

ચોરે, પ્રતિજોધ્યો પરિવાર ॥ સોં ॥ ૩ ॥ ભુખ તૃષા ખમી
 અતી ઘણીરે, કરતો કૂર આહાર ॥ કેવલ મહિમા સુર કરેરે,
 કૂરગડુ અણુગાર ॥ સોં ॥ ૪ ॥ લાસથી લોભ વધે ઘણેરે,
 આણ્યો મન વૈરાગ્ય ॥ કપિલ થયો તે મુનિ કેવલીરે, તે મુજને
 સૌભાગ્ય ॥ સોં ॥ ૫ ॥ અર્નિકા સુત ગચ્છનો ઘણીરે, ક્ષીણ
 જંઘા વલી જાણુ ॥ કીધો અંતગડ કેવલીરે, ગંગાજલ ગુણુખાણુ
 ॥ સોં ॥ ૬ ॥ પન્નરસેં તાપસ ભણીરે, દીધી ગૌતમે દીક્ષ ॥
 તતક્ષણુ કીધા કેવલીરે, જે મુજ માની શીળ ॥ સોં ॥ ૭ ॥
 પાલક પાપીએ પીલીઆરે, ખંધક સૂરિના શિષ્ય ॥ જન્મ મર-
 જીથી છોડવ્યારે, આપે મુજ આશીષ ॥ સોં ॥ ૮ ॥ ચંદ્રચંદ્ર નિશ્ચિ
 ચાલતાંરે, દીધા દંડ પ્રહાર ॥ નવ દિક્ષત થયો કેવલીરે, તે ગુરુ
 પણુ તેણીવાર ॥ સોં ॥ ૯ ॥ ધન રથ કારક સાધુનેરે, પડિલાબ્યે
 ઉદ્ધાસ ॥ મૃગલો ભાવના ભાવતાંરે, પોહોતો સ્વર્ગ આવાસ ॥ સોં ॥
 ૧૦ ॥ નિજ અપરાધ ખમાવતીરે, મુકયો મનથી માન ॥ મૃગ-
 વતીને મેં દીયોરે, નિર્મલ કેવલ જ્ઞાન ॥ સોં ॥ ૧૧ ॥ મરદેવી
 ગજ ઉપરેરે, પેખી પુત્રની ઋદ્ધિ ॥ મુજને મનમાંડે ધર્યોરે, ત-
 તક્ષણુ પામી સિદ્ધિ ॥ સોં ॥ ૧૨ ॥ વીર વંદણુ ચલ્યો માર-
 ગેરે, ચાંપ્યો ચપલ તુરંગ ॥ દર્દુર નામે દેવતારે, તેહ થયો મુજ
 સંગ ॥ સોં ॥ ૧૩ ॥ પ્રભુ પાપ પૂજણુ નિસરીરે, દુર્ગલા નામે
 નાર ॥ કાલધર્મ વીચમાં કરીરે, પોહોચી સ્વર્ગ મોબાર ॥ સોં ॥
 ૧૪ ॥ કાયાની શોભા કારમીરે, રૂપ કીસ્યો અભિમાન, ભરત
 અરિસા ભુવનમાંરે, પામ્યા કેવલજ્ઞાન ॥ સોં ॥ ૧૫ ॥ અપાક-
 ભૂતિ કલાનિલોરે, પ્રગલ્બો ભરત સ્વરૂપ ॥ નાટક કરતાં પામીયોરે
 કેવલ જ્ઞાન અનુપ ॥ સોં ॥ ૧૬ ॥ દિક્ષા દિન કાલિએ રહ્યોરે,

ગજસુકુમાલ મસાણુ ॥ સોમિલ શિષ્ય પ્રભલિયોરે, સિદ્ધિ ગયો
 શુભ ભણુ ॥ સો. ॥ ૧૭ ॥ શુણસાગર થયો કેવલીરે, સાંભલી
 પૃથ્વીચંદ ॥ પોતે કેવલ પામીયોરે, સેવા કરે સુર ઇંદ્ર ॥ સો. ॥
 ૧૮ ॥ એમ અનેક મેં ઉદ્ધયોરે, મૂક્યા શિવપુર વાસ ॥ સમય
 સુંદર પ્રભુ વીરજીરે, મુજને પ્રથમ પ્રકાશ ॥ સો. ॥ ૧૯ ॥

॥ હુહા ॥ વીર કહે તુમે સાંભલો, દાન શિયલ તપ ભાવ ॥
 નિંદા છે અતિ પાપીણી, ધર્મ કર્મ પ્રસ્તાવ ॥ ૧ ॥ પરનિંદા
 કરતાં થકાં, પાપે પીંડ લારાય ॥ વેઠ રાઠ વાધે ઘણો, દુર્ગતિ
 આણી જાય ॥ ૨ ॥ નિંદક સરીખો પાપીયો, ભુંડો કોઈ ન દીઠ
 વલી ચંડાલ સમો કહ્યો, નિંદક મૂર્ખ અદીઠ ॥ ૩ ॥ આપ પ્ર-
 શંસા આપણી, કરતા ઇંદ્ર નરિંદ્ર ॥ લલુતા પામે લોકમાં, નાસે
 નિજ ગુણુ વૃંદ ॥ ૪ ॥ કો કહેનિમ કરો તુમે, નિંદાને અહંકાર
 આપ આપણે ઠામે રહો, સહુકો ભલો સંસાર ॥ ૫ ॥ તો પણ
 અધિકો ભાવ છે, એકાકી સુસમર્થ ॥ દાન શિયલ તપ ત્રણ
 ભલા, ભાવ વિના અકયત્થ ॥ ૬ ॥ અંજન આંખે આંજતાં, અ-
 ધિકી આણી રેખ ॥ રજમાંહે તજ કાઢતાં, અધિકો ભાવ વિશેષ
 ॥ ૭ ॥ ભગવંત હઠ ભાંજન ભણી, ચારે સરીખા ગણુંત ॥ ચાર
 કરી મુખ આપણાં, ચતુર્વિધ ધર્મ કહુંત ॥ ૮ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૫ ॥ પ્રશ્નોત્તર પૂછે પિતારે ॥ એ દેશી ॥

॥ વીર જિણેસર ઇમ ભણેરે, બેઠા પરખદા ખાર ॥ ધર્મ
 કરો તુમે પ્રાણીયારે, જિમ પામે ભવ પારરે ॥ ધર્મ હૈયે ધરો
 ॥ ૧ ॥ ધર્મના ચાર પ્રકારરે ॥ ભવિયણુ સાંભલો ॥ ધર્મ મુક્તિ
 સુખકારોરે ॥ ૨ ॥ એ આંકણી ॥ ધર્મ થકી ધન સંપન્નેરે,
 ધર્મથી શિવસુખ હોય ॥ ધર્મ થકી આરતિ ટલેરે, ધર્મ સમો

નહીં કોયરે ॥ ધ૦ ॥ ૨ ॥ દુર્ગતિ પડતાં પ્રાણીયારે, રાખે શ્રી
 જિન ધર્મ ॥ કુટુંબ સહુકો કારમોરે, મત ભુલો ભવ ભર્મરે
 ॥ ધ૦ ॥ ૩ ॥ જીવ જીકે સુખીયો થયોરે, વલી હોસે છેહ જેહ
 તે જિનવરના ધર્મથીરે, મત કોઈકરે સંદેહરે ॥ ધ૦ ॥ ૪ ॥
 સોલસે છાસઠમે સમેરે, સાંગાનેર મઝાર ॥ પદ્મપ્રભુ સુપસાઉલેરે
 એહ ભણ્યો અધિકારોરે ॥ ધ૦ ॥ ૫ ॥ સોહમ સ્વામી પરંપ-
 રારે, ખરતર ગચ્છ કુલચંદ ॥ યુગપ્રધાન જગ પરગડોરે, શ્રી
 જિનચંદ સુરિંદોરે ॥ ધ૦ ॥ ૬ ॥ તાસ શિષ્ય અતિ દીપતોરે,
 વિનયવંત જસવંત ॥ આચારજ ચઢતિ કલારે, શ્રી જિનસિંહ
 સૂરિ મહંતોરે ॥ ધ૦ ॥ ૭ ॥ પ્રથમ શિષ્ય શ્રીપૂજ્યનારે, સક-
 લચંદ તસ શિષ્ય ॥ સમય સુંદર વાચક ભણેરે, સંઘ સદા સુ-
 જગીસોરે ॥ ધ૦ ॥ ૮ ॥ દાન શિયલ તપ ભાવનારે, સરસ
 રચ્યો સંવાદ ॥ ભણુતાં ગણુતાં ભાવશુંરે, ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિ સુપ્રસા-
 દોરે ॥ ધર્મ હીએ ધરો ॥ ૯ ॥ ઇતિ દાન શીયલ તપનું ચો-
 દાલીયું સંપૂર્ણ. ॥

॥ શ્રી આંબિલ વર્ધમાન તપનું ચત્યવંદન ॥

॥ વર્ધમાન જિનપતિ નમી, વર્ધમાન તપ નામ ॥ ઓલી
 આંબિલની કરું, વર્ધમાન પરિણામ ॥ ૧ ॥ એક એક દિન યાવત
 શત, ઓલી સંખ્યા થાય ॥ કર્મ નિકાચિત તોડવા, વજ્ર સમાન
 ગણાય ॥ ૨ ॥ ચૌદ વર્ષ ત્રણ માસની, એ સંખ્યા દિનની વીસ ॥
 અથા વિધિ આરાધતાં, ધર્મરત્ન પદ ઇશ ॥ ૩ ॥

॥ વર્ધમાન તપનું સ્તવન ॥

॥ ઠાલ ॥ ૧ ॥ નવપદ ધરજ્યો ધ્યાન, ભવિક તમે નવપદ
ધરજ્યો ધ્યાન ॥ એ દેશી ॥

॥ તપ પદ ધરજ્યો ધ્યાન, ભવિક તમે, નામે શ્રી વર્દ્ધ-
માન ॥ દિન દિન ચઢત વાન, ભવિક તમે, સેવો થઈ સાવધાન
૧ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ ઓલી એમ પાલીનેરે, ખીજ એ આંખિલ
હોય ॥ ૨ ॥ ત્રીજ ત્રણ ચોથી ચાર છેરે, ઉપવાસ અંતરે હોય
૩ ॥ ૨ ॥ એમ આંખિલ સો વૃત્તનીરે, સોમી ઓલી થાય
૪ ॥ ૩ ॥ શક્તિ અભાવે આંતરેરે, વિશ્રામે પહોંચાય ॥ ૪ ॥
૫ ॥ ચૌદ વરસ ત્રણ માસનીરે, ઉપર સંખ્યા વીશ ॥ ૫ ॥
૬ ॥ કાલ માન એ જાણવુંરે, કહે વીર જગદીશ ॥ ૬ ॥ ૭ ॥ અં-
તગઠ અંગે વરણ્યુંરે, આચારદિન કર લેખ ॥ ૭ ॥ ૮ ॥ અંધા-
તરથી જાણવુંરે, એ તપનું ઉલ્લેખ ॥ ૮ ॥ ૯ ॥ પાંચ હજાર
પચાસ છેરે, આંખિલ સંખ્યા સર્વ ॥ ૯ ॥ ૧૦ ॥ સંખ્યા સો ઉપ-
વાસનીરે, તપ માન ગાલે ગર્વ ॥ ૧૦ ॥ ૧૧ ॥ મહાસેન કૃષ્ણ
સાધવીરે, વર્દ્ધમાન તપ કીધ ॥ ૧૧ ॥ ૧૨ ॥ અંતગઠ કેવલ પામીનેરે,
અજરામર પદ લીધ ॥ ૧૨ ॥ ૧૩ ॥ શ્રીચંદકેવલીએ તપ સેવિ-
ઓરે, પામ્યા પદ નિર્વાણ ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ધર્મ રતન પદ પામવારે,
એ ઉત્તમ અનુમાન ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઠાલ ॥ ૨ ॥ જેમ જેમ એ ગિરિ ભેટીએરે, તેમ તેમ પાપ
પલાય સહુણા ॥ એ દેશી ॥

॥ જિમ જિમ એ તપ કીજીએરે, તિમ તિમ ભવપરિપાક
સહુણા ॥ નિકટ ભવિ જીવ જાણવોરે ॥ એમ ગીતાર્થ સાખ સ-

હુણાં ॥ જિમં ॥ ૧ ॥ આંખિલ તપ વિધિ સાંભલોરે, વર્દ-
 માન ગુણુખાણુ સહુણા ॥ પાપ મલક્ષય કારણેરે, કતક ફલ ઉપ-
 માન સહુણા ॥ જિમં ॥ ૨ ॥ શુભ મહુર્ત્ત શુભ યોગમાંરે,
 સદ્ગુરૂ આદિ યોગ સહુણા ॥ આંખિલ તપ પદ ઉચરીરે, આરાધો
 અનુયોગ સહુણા ॥ જિમં ॥ ૩ ॥ ગુરૂ મુખ આંખિલ ઉચરીરે,
 પુણ પ્રતિમા સાર સહુણા ॥ નવપદની પૂજા ભણીરે, માગો પદ
 અણહાર સહુણા ॥ જિમં ॥ ૪ ॥ ખટરસ લોજન ત્યાગવારે,
 ભૂમિ સંથારો થાય સહુણા ॥ પ્રદક્ષ્યર્ચાદિ પાલવારે, આરંભ જ-
 યણુ થાય સહુણા ॥ જિમં ॥ ૫ ॥ તપ પદની આરાધનારે,
 કાઉસગ લોગસ્સ ખાર સહુણા ॥ ખમાસમણાં વાર આપવારે,
 ગયણુ દોય હજાર સહુણા ॥ જિમં ॥ ૬ ॥ અથવા સિદ્ધપદ
 આશ્રયિરે, કાઉસગ લોગસ્સ આઃ સહુણા ॥ ખમાસમણાં આઠ
 બાણુવારે, નમો સિદ્ધાણું પાઠ સહુણા ॥ જિમં ॥ ૭ ॥ બીજે દીન
 ઉપવાસમારે, પૌષધાદિ વ્રતયુક્ત સહુણા ॥ પરિક્રમણાદિ ક્રિયા
 કરીરે, ભાવના પરિમલ યુક્ત સહુણા ॥ જિમં ॥ ૮ ॥ એમ
 આરધતાં ભાવથીરે, વિધિ પૂર્વક ધરો પ્રેમ સહુણા ॥ લાવો ધ્યાવો
 ભવિજનારે, ધર્મ રત્ન ।

॥ ઢાલ ॥ ૩ ॥ નરભવ નયર સોહામણું વણુજારે ॥ એ દેશી ॥

ધર્મ નંદન વન ભલો, રાજ હંસારે. શીતલ છાયા
 સેવોને, રાજ હંસારે ॥ પ્રાણી તું થા સાવધાન અહો રાજ હં-
 સારે ॥ ૧ ॥ અમૃત ફલ આસ્વાદીને રાજ હંસારે, કાઠ અના-
 દિની ભુખ ॥ અહો ॥ ભવ પરિબ્રમણુ ભમતુ ॥ રાજ ॥ અ-
 વસર પામી ન ચુક ॥ અહો ॥ ૨ ॥ શત શાખાથી શોભતો
 ॥ રાજ ॥ પાંચ હજાર પચાસ ॥ અહોરાજહંસારે, આંખિલ

કુલે અલંકર્યો ॥ રાજ૦ ॥ અક્ષય પદ ફલ તાસ ॥ અહો ॥ ૩ ॥
 વિમલેસર સુર શાંનિદ્રે ॥ રાજ૦ ॥ તુ નિર્ભય થયો રાજ ॥
 અહો ॥ કૃત્ય કૃત્ય થઈ માગતું ॥ રાજ૦ ॥ અક્લ સ્વરૂપી
 રાજ ॥ અહો ॥ ૪ ॥ વિચકુ ગતિ વેસરાવીને ॥ રાજ૦ ॥
 લોકાગ્રે કરવાસ ॥ અહો ॥ ધન્ય તું કૃત્ય પુણ્ય તું ॥ રાજ૦ ॥
 સિદ્ધ સ્વરૂપ પ્રકાશ ॥ અહો ॥ ૫ ॥ તપ ચિંતામણી કાઉસગે
 ॥ રાજ૦ ॥ વીર તપો ધન ધ્યાન ॥ અહો ॥ મહાસેન કૃષ્ણ
 સાધવી ॥ રાજ૦ ॥ શ્રીચંદ લવજલ નાવ ॥ અહો ॥ ૬ ॥
 સૂરિશ્રી જગત્પદ ॥ રાજ૦ ॥ હીરવિજય ગુરૂ હીર ॥ અહો ॥
 મલ્લિવાદી પ્રભુ કુરગડુ ॥ રાજ૦ ॥ આચાર્ય સુહસ્તી વીર ॥
 અહો ॥ ૭ ॥ પારંગત તપજલધિના ॥ રાજ૦ ॥ જે જે થયા
 અણુગાર ॥ અહો ॥ જીત્યા જીંહા સ્વાદને ॥ રાજ૦ ॥ ધન્ય
 ધન્ય તસ અવતાર ॥ અહો ॥ ૮ ॥ એક આંખિત્રે તુટશે ॥
 ॥ રાજ૦ ॥ એક હુન્નર દસ કોડ ॥ અહો ॥ દસ હુન્નર કોડ
 વરસતું ॥ રાજ૦ ॥ ઉપવાસે નરક આયુષ ॥ અહો રાજ૦
 ॥ ૯ ॥ તપ સુદર્શન ચક્રથી ॥ રાજ૦ ॥ કરો કર્મને નાશ
 ॥ અહો ॥ ધર્મ રત્ન પદ પામવા ॥ રાજ૦ ॥ આદરે તપ
 અભ્યાસ ॥ ૧૦ ॥

॥ કલશ ॥ તપ આરાધન ધર્મસાધન, વર્ધમાન તપ પર-
 ગટો, મનકામના સર્હું પૂરવામાં, સર્વથા એ સુરધટો ॥ અન્નદાનથી
 શુભધ્યાનથી સુભવિ જીવ એ તપસ્યા કરો ॥ શ્રી વિજયધર્મ
 સૂરીય સેવક, રત્નવિજય કહે શીવ વરો ॥ ૧ ॥ ઇતિ વર્ધમાન
 તપ સ્તવન સમ્પૂર્ણ. ॥

॥ અથ શ્રી વર્ધમાન તપની થોયો ॥

॥ વર્ધમાન ઓલી કરો, ભવ ભવ પાતિક ત્યારે હરો ॥
 વર્ધમાન જિન પામીને, દૂર કરો સહુ આમીને ॥ ૧ ॥ વર્ધ-
 માનાદિક જિન તર્યા, પૂર્વે ભવે જે તપ કર્યા ॥ તે તપ મુજને
 ફલ આપો, આહારાદિક સંજ્ઞા કાપો ॥ ૨ ॥ અંતગત આચાર
 દિન, શ્રી ચંદ્ર ચરિત્ર આદરે, તપ કુલકાદિ પંથ છે, તપ સાધનના
 ગ્રંથ જે ॥ ૩ ॥ તપગચ્છ નંદન સુરતરે, શ્રી વિજય ધર્મ સુરી-
 સરે ॥ રત્ન વિજય મુખદાયિકા, સહાયકરે, સિદ્ધાયિકા ॥ ૪ ॥
 ઇતિ થોયો. ॥

શ્રી વર્ધમાન તપની સજ્ઞાય ॥

॥ મોરા સાહિબહો શ્રી શીતલનાથકે અરજ મુણે એક
 માહરી ॥ એ દેશી ॥

॥ મોરા ચેતન હો કહું અનુભવ વાતકે, સાંભલ સ્થિર થઈ
 મેત્ર તું ॥ જિમ પામે હો તું શિવમુખ સારકે, ક્ષણમાં હોય
 મવિત્ર તું ॥ ૧ ॥ તપ આંખિલ હો કરને વર્ધમાન કે, વિષ્ણુ
 વેદારણ્ય કેસરી અષ્ટસિદ્ધિ હો અણિમાદિક થાયકે, પ્રગટે ઋદ્ધિ
 પરમેશ્વરી ॥ ૨ ॥ લય સાતે હો સહુ દૂર પલાયકે, આંખિલે
 મલી નહીં દારિકા ॥ દેવ સાંનિધ્ય હો કરે હરે સૌ કષ્ટ કે, મંત્ર
 મંત્ર ફલ કારકા ॥ ૩ ॥ મયણા સુંદરી હો શ્રીપાલ નરેશ કે,
 ખે તપથી મુખીયા થયાકે ॥ એ સેવ્યા હો તપ સુરવૃક્ષકે, મુક્તી
 પદવી લહ્યા ॥ ૪ ॥ નવકારશી હો તોડે એકસો વર્ષકે, નરકાણુ
 પુરનું કરે ॥ તો તોડે પોરસી હો, વર્ષ એક હજાર કે આયુ તે

સાઠ પોરસી હરે ॥ ૫ ॥ એક લાખ હો પુરિમદ્દ હરંતકે, એ-
કાસણુ દસ લાખનું, નીવી કરતાં હો એક કોડ કપાયકે એકલ-
કાણુ દસ કોડનું ॥ ૬ ॥ કાપે સો કોડ હો વર્ષ એકલદાતિકે,
હબાર કોડ વરસ આંબિતે ॥ ઉપવાસે હો દસ સહસ કોડકે,
નરક આયુષ તું કાપતે ॥ ૭ ॥ એ વાખ્યા હો મધ્યમ ફલ જાણુ
કે, કેવલ લહે ઉત્કૃષ્ઠથી ॥ દસ ધારો હો એ અસિ સૂર્ય હાસકે,
મુષ્ટિ જ્ઞાને શ્રદ્ધી મુષ્ટિથી ॥ ૮ ॥ નમો તવસ્સહો ગણો દોય હ-
બારકે ખમાસમણા બાર છે, ગણો લોગસ્સ હો બાર કાઉસ્સગ
રૂપકે, સાચો કર્મ કુઠાર છે ॥ ૯ ॥ યથા શક્તિ હો કરો તપ
અનુકુલકે, સંયમ શ્રેણી આદરો ॥ તપ વર્દમાન હો વર્દમાન
પરિમાણકે ધર્મ રત્ન પદ અનુસરો ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ વર્દમાન
તપ સંધાય.

॥ અથ અક્ષયનિધિ તપનો વિધિ. ॥

॥ શ્રાવણ વદ ચોથને દિવસે પ્રારંભ કરવો, પ્રથમ એક
કુંભ સુવર્ણનો અથવા રત્નનો જડીત શક્તિ પ્રમાણે કરવો, જણુ
દિઠં ભિન્ન ભિન્ન કરવા, તે કુંભ પવિત્ર પણે એકાન્ત સ્થાનકે
સ્થાપવો, ડાંગરની ઢગલી ઉપર સ્થાપવો, તે કુંભ ઉપર એક શ્રી-
ફલ મુકવું, અને આગળ ચોખ્ખાનો સ્વાતિક કરવો, તે ઘડામાં શક્તિ
હોય તો હંમેશ રૂપા નાણું નાંખવું, નહિતો પહેલે દિવસે તથા
છેલ્લે દિવસે રૂપાના ઝૂં નાખવું, વચલા દિવસોમાં યથા શક્તિ નાં-
ખવું પણ હમેશ કુંભમાં નાણું તો નાંખવું જ જોઈયે, તિહાં જ્ઞાન
આંધવું, એક પીઠિકા ઉપર કલ્પસૂત્રનું પુસ્તક પધરાવવું પુસ્તક

ઉપર ચન્દ્રવો ખાંધવો, ધૂપ દીપ કરવો, અને તે દીપક અખંડ રાખવો જોઈએ. ॥

॥ પ્રથમ ઇરિયા વહી પ્રતિક્રમવા, તરસ ઉત્તરી કહેવી પછી એક લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરવો, પછી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો, પછી “અક્ષયનિધિ તપ આરાધવા ચૈત્યવંદન કરું” એમ કહી અક્ષય નિધિનું ચૈત્યવંદન કરવું, પછી નમુચ્ચુણું—જાવંતિ ચેપ્યાણું જાવંત કેવિસાહુ—પછી નમોડહુત્—પછી સ્તવન અક્ષયનિધિનું કહેવું, પછી જયવીયરાય કહેવાં, પછી ખમાસમણ દેઈ, ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ .શ્રી શ્રુતદેવતા આરાધનાર્થ કરેમિ કાઉસગ્ગ, અન્નથ, એક નવકારનો કાઉસગ્ગ, પછી નમોડતૂં કહી શ્રુતદેવતાની થુઈ કહેવી, પછી પચ્ચખાણ કરવાં, આ પ્રમાણે ચૈત્યવંદનની વિધિ છે.

॥ હવે જ્ઞાનની પૂજા ભણાવવાની વિધિ કહે છે ॥

નવપદ મધ્યેથી—દુહો—સત્તમપદ શ્રી જ્ઞાનનો, સિદ્ધ ચઉદ્ધપદ માંહિ, આરાધીજે શુભમને, દિનદિન અધિક ઉચ્છાહ ॥૧॥

છંદ ગાથા=અન્નાણુસમ્મોહતમોહરસ્સ સાતમા પદની પૂજા ભણાવી પછી “અહીં પરમાત્મને નમઃ” જ્ઞાનપદ્મ્યઃ કલશથી જળમહે સ્વાહાઃ ॥ એમ કહીને જ્ઞાનને ફરતી કલશથી ધારાવાડી દેવી, પછી વાસ ક્ષેપ તથા, રૂપાનાણું હાથમાં લઇને, થોય કહેવી.

॥ જિન જોજનભૂમિ, વાણિનો વિસ્તાર । પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે, રચના ગણધર સાર ॥ સોય આગમ સુણતાં, છેદીજે ગતિચાર ॥ પ્રભુ વચન વખાણી, લઈયે ભવનો પાર ॥ ૧ ॥ આ થોય કહીને જ્ઞાન પુજવું, પ્રથમ વાસક્ષેપની પૂજા કરે પછી દ્રવ્ય

પુજા કરે, પછી ચોખા નિર્મલ જે હાથે પસલી ભરીને, ઉપર
 પૈસો સોપારી સુકીને ઉભા રહી જ્ઞાનની સ્તુતિ કરીયે, ॥ હુહો ॥
 જ્ઞાનસમો કોઈ ધન નહીં, સમતા સમું નહિ સુખ ॥ જીવિત સમી
 આશા નહિ, લોભ સમો નહિ દુઃખ ॥ પછી ॥ પછી ચોખાની
 પસલી કુંભમાં નાંખીયે, ઉપર શ્રીફલ ૧ મુકવું, એમ દીન ૧૫
 સુધી ચોખાની પસલી તથા સોપારી રૂપાનાણું ઘડામાં નાંખીયે,
 એકલમે દીવસે કુંભ પુરો ભરીયે, પછી ખમાસમણ દેખને ઇચ્છાકારેણ
 સંદિસહ ભગવાન શ્રુતદેવતા આરાધનાર્થ કરેમિ કાઉસત્ત્વ કરું, ઇચ્છ
 શ્રુતદેવતા આરાધનાર્થ કરેમિ કાઉસગ્ગં, અત્યંત,

કાઉસગ્ગ કરી, નમોઽર્હત્ત્વ કહીને જ્ઞાનની થાય કહેવી, પછી
 માસણા વીસ દેવાં, પછી હુમેશાં અક્ષયનિધિ ઢાલ સાંભળવી. ॥

પછી “ ઐ હ્રીં નમો નાણુસ્સ ” એ પદની

૨૦ ગણવી, છેલ્લે દીવસે રાત્રી જગો, પૂજા, પ્રભાવના કરવી, ભા-
 દરવાસુદી ત્રીજ સુધી એકાસણા પંદર કરવાં, સુદી ૪ સંવચ્છરીને
 છેલ્લે ઉપવાસ કરવો, સુદી પાંચમે પારણું કરવું, તે દીવસે વર-
 ઘોડો મોટા આડંબરથી ચઢાવવો, નૈવેદ્ય સુખડી શક્તિ પ્રમાણે
 કરાવી થાલ ભરાવવાં, કુંભ ઉપર લીલો પીલો તાસ્તો બાંધવો,
 નાડાછડી બાંધે, કુલની માલા હોય તો નાંખવી, પછી સૈ
 વંતી સ્ત્રીને માથે ચઢાવીયે તે વરઘોડો વાજતે ગાજતે વિશાલ
 ચૈત્ય હોય ત્યાં આવે, પછી કુંભવાલી સ્ત્રીયો પ્રદક્ષિણા ત્રણ દે,
 નૈવેદ્ય પ્રભુ આગળ ઢાંકવાં, પછી પુસ્તક ગુરૂ મહારાજના ઉપા-
 અયે પધરાવવું, અને જ્ઞાન પુજન ગુરૂ પુજન ત્યાં કરીયે, નિરં-
 ન્તર ભોંય સુવું, નિર્મલ શિશુ પાલવું, એ રીતે જેટલાં તપ
 કરતાં હોય તેટલાં કુંભ ભિન્ન ભિન્ન બેઠયે, દેવ વંદન પડિલે-

હુણ કરવાં એમ ચાર વર્ષ સુધી કરવું, ત્યારે ચોસઠ દીવસનો એ તપ પૂર્ણ થાય ઇતિ શ્રી અક્ષયનિધિ તપની વિધિ સમ્પૂર્ણ. ॥

॥ અથ અક્ષયનિધિ તપની વિધિ. ॥

॥ પ્રથમ ઇરિયાવહી કહેવી, પછી તસ્સ ઉત્તરી કહેવી, પછી એક લોગસ્સનો કાઉન્સગ્ગ કરવો, પછી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો, પછી, અક્ષય નિધિ તપ આરાધવા ચૈત્યવંદન કરે, એમ કહી ચૈત્યવંદન કરવું. ॥

॥ શાસન નાયક સુખકરણ, વર્દ્ધમાન જિન ભાણુ ॥ અહુ-
ર્નિશ એહની શિરવહુ, આણુ ગુણુ મણિ ખાણુ ॥ ૧ ॥ તે જિ-
નવરથી પામીયા, ત્રિપદી શ્રી ગણુધાર ॥ આગમ રચના બહુ
વિધિ, કરી અર્થ વિચાર ॥ ૨ ॥ તે શ્રી શ્રુતમાં ભાખિયા, એ
તપ બહુ વિધિ સુખકાર ॥ શ્રી જિન આગમ પામીને, સાધે મુનિ
શિવસાર ॥ ૩ ॥ સિદ્ધાંત વાણી સુણુવા રસિક, શ્રાવક સમકિત
ધાર ॥ અષ્ટ સિદ્ધિ અર્થે કરે, અક્ષયનિધિ તપ સાર ॥ ૪ ॥
તપ તો સૂત્રમાં અતિ ઘણું, સાધે મુનિવર જેહ ॥ અક્ષય નિ-
ધાનને કારણે, શ્રાવક તે શુણુ જેહ ॥ ૫ ॥ તે માટે ભવિ તપ
કરો, સર્વ ઋદ્ધિપરે સાર, વિધિશું એહ આરાધતાં, પામી જે
ભવપાર ॥ ૬ ॥ શ્રી જિનવર પૂજા કરો, ત્રિક શુદ્ધે ત્રિકાલ ॥
તેમ વળી શ્રી શ્રુત જ્ઞાનની, લક્ષિત થઈ ઉજમાલ ॥ ૭ ॥ પડિક-
મણુ દોય ટંકના, પ્રદક્ષયર્ચને ધરીયે ॥ જ્ઞાનની સેવા કરી, સેજે
ભવજલ તરીયે ॥ ૮ ॥ ચૈત્યવંદન શુભ ભાવથીએ ॥ સ્તવન શુદ્ધ
નમસ્કાર, શ્રુતદેવી ઉપાસના, ધીરવિજય હિતકાર ॥ ૯ ॥

(૧૭૪)

પછી નમુચ્ચુણું કહેવું, પછી જાવંતિ ચેઈઆઈ, જાવંત કેવિ-
સાહુ, કહી નમોહર્ત્ત૦ કહીને સ્તવન કહેવું.

॥ લાવો લાવોરે રાજ મોઘાં મૂઘાં મોતી ॥ એ દેશી ॥

॥ તપ વર કીજેરે, અક્ષય નિધિ અભિધાને, સુખભર લી-
જેરે, દિન દિન ચઢતે વાને ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥ પર્વ પન્નુસણુ
પર્વ શિરોમણી, જે શ્રી પર્વ કહાય ॥ માસ પાસ છઠ્ઠ દશમ
ફવાલસ, તપ પણુ એ દિન થાય ॥ તપ૦ ॥ ૨ ॥ પણુ અક્ષય-
નિધિ પર્વ પન્નુસણુ કેરો કહે જિન ભાણુ ॥ શ્રાવણુ વડી ચોથે
પ્રારંભી, સંવચ્છરી પ્રમાણુ ॥ તપ૦ ॥ ૩ ॥ એ તપ કરતાં સર્વ
અદ્ધિવરે, પગે પગે પ્રગટે નિધાન ॥ અનુક્રમે પામે તેહુ પરમ
પદ, સાંખીયા નામ પ્રધાન ॥ તપ૦ ॥ ૪ ॥ પર મચ્છરશી કર્મ
અંધાણું, તિણે પામી દુખ જલ ॥ એ તપ કરતાં તે પૂર્વજી,
કર્મ થયું વિસરાલ ॥ તપ૦ ॥ ૫ ॥ જ્ઞાન પુખ્ત શ્રુત દેવી કાઉ-
સ્સગ્ગ, સ્વસ્તિક અતિશય સોહાવે ॥ સેવન જડિત કુંભ નિજ
શક્તિ, સંપૂર્ણ ક્રમે થાવે ॥ તપ૦ ॥ ૬ ॥ જઘન્ય મધ્યમ ઉત્કૃ-
ષ્ટતાથી કરીયે, ઇગદોય તીન વગ્નિ ॥ વરસ ચોથે શ્રુતદેવી નિ-
મિતે, એ તપ વીસવા વીસ ॥ તપ૦ ॥ ૭ ॥ ઇણુ અનુસારે જ્ઞાન
તણુવર, ગણુણું ગણીએ ઉદાર ॥ આવશ્યકાદિક કરણી સંયુક્ત,
કરતાં લહે લવપાર ॥ તપ૦ ॥ ૮ ॥ ઇહુભવ પરભવ આ સંસાર,
હિત કરો ભવિ પ્રાણી ॥ જે પર પુદ્ગલ અહણુ ન કરવું, તે
તપ કહે વરનાણી ॥ તપ૦ ॥ ૯ ॥ રાતિ જગા પૂજા પ્રભાવના,
હયગયરથ શણુગારી જે ॥ પારણાદિન પંચ શબ્દ વાને, વાજતે
પધરાવી જે ॥ તપ૦ ॥ ૧૦ ॥ ચૈત્ય વિશાલ હોય તિહાં આવી,
અદક્ષિણા વસી દીજે ॥ કુંભ વિવિધ નૈવેદ્ય સંગાતે, પ્રભુ આગલ

દોષજે ॥ તપ૦ ॥ ૧૧ ॥ રાધણુપુરે એ તપ સુણી બહુ જન,
થયા ઉજમાલ તપકાજ ॥ તેહમાં મુખ્ય મંડાણુ ઓચ્છવમાં, મ-
સાલિયા દેવરાજ ॥ તપ૦ ॥ ૧૨ ॥ સંવત અઠાર ત્રેતાલીસ વર્ષે
એ તપ ગ્રહુ ભવિ કીધો ॥ શ્રી જિન ઉત્તમ પાસ પસાયે, પશ્ચ-
વિજયે ફલ લીધો ॥ તપ૦ ॥ ૧૩ ॥

તે વાર પછી જયવિયરાય કહી, સુયદેવયાએ કરેમિ કાઉ-
સગ્ગં કહી, એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી, પછી ગુરૂ “ સુયદેવ-
યાની થાય ” કહે, પછી પચ્ચબાણુ ક્રિયાં પછી પૂજની ઢાલ
કહેવી ॥

॥ પૂજની ઢાલ ॥

॥ હુહા ॥ સમમપદ શ્રીજ્ઞાનનું, સિદ્ધ ચઉપદ માંહી ॥
આરાધીજે શુભમને, દિન દિન અધિક ઉચ્છાહ ॥ ૧ ॥

॥ છંદ ગાથા ॥ અન્નાણુસમ્મેહતમો હરસ્સ ॥ નમો નમો
નાણુદિવાયરસ્સ ॥ પંચપયાસુ ઉરગારયસ્સ, સન્નાણુ તવ્વચ્ચ પ-
યાસગસ્સ ॥ ૧ ॥ હુંવે જેહથી સર્વ અજ્ઞાનરોધો, જિનાદીશ્વર
પ્રોક્ત અર્થાવિભોધો ॥ મતિ આદિ પંચપ્રકારે પ્રસિદ્ધો, જગદ્-
ભાસતે સર્વ દેવાવિરોધો ॥ ૨ ॥ યદીયપ્રભાવે સુભક્ષ્યમભક્ષ્યં, સુ-
પેયં અપેયં સુકૃત્યં અકૃત્યં ॥ જને જાણીયે લોક મધ્યે સુનાણુ,
સદા મે વિશુદ્ધં તદેવ પ્રમાણુ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ॥ ભવ્ય નમો ગુરુ જ્ઞાનને, સ્વપર પ્રકાશક ભા-
વેજી ॥ પર્યાય ધર્મ અનંતતા, લેહાલેહ સ્વભાવેજી ॥ ચાલ ॥
જે મુખ્ય પરિણતિ સકલ જ્ઞાયક, બોધ ભાવ વિલચ્છના ॥ મતિ
આદિ પંચ પ્રકાર નિર્મલ, સિદ્ધ સાધન લચ્છના ॥ સ્વાદ્વાદસંગી

તત્ત્વરંગી પ્રથમ લેદાલેદતા, સવિકલ્પને અવિકલ્પ વસ્તુ, સકલ સંશય છેદતા ॥

॥ ઢાલ ॥ ભક્ષાભક્ષ ન જે વિષુ લહીએ, પેય અપેય વિચાર ॥ કૃત્ય અકૃત્ય ન જેવિષુ લહીએ, જ્ઞાન તે સકલ આધારે ॥ ભ૦ ॥ સિદ્ધ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ જ્ઞાનને પછી અહિંસા, શ્રીસિદ્ધાંતે ભાખ્યું ॥ જ્ઞાનને વંદો જ્ઞાન મનિંદો, જ્ઞાનીએ શિવ સુખ આખ્યું ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ સકલ ક્રિયાનું મુલ જે શ્રદ્ધા, તેહનું મુલ જે કહિએ ॥ તેહ જ્ઞાન નિત્ય નિત્ય વંદીએ, તે વિષુ કહો કિમ રહીએ ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ પંચ જ્ઞાનમાંહે જેહ સદાગમ, સ્વપર પ્રકાશક જેહ ॥ દિપક પર ત્રિભુવન ઉપગારી, વહી જેમ રવિ શશી મેહરે ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ લોક ઉર્ધ્વ અધો તિર્થંગ જ્યેષ્ઠિષ, વૈમાનિકને સિદ્ધ ॥ લોકાલોક પ્રગટ સવિ જેહથી, તે જ્ઞાને સુખ શુદ્ધિરે ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ॥ જ્ઞાનાવરણીય જે કર્મ છે, ક્ષય ઉપશમ તસ થાયરે ॥ તો હોય એહિજ આત્મા, જ્ઞાન અખોધતા જાયરે ॥ શ્રી વીરજિજ્ઞેસર ઉપદિશે ॥ ૐ હ્રીં પરમાત્મને નમઃ જ્ઞાનપદ્મ્યઃ કલશં યજ્ઞમહે સ્વાહાઃ ॥ એ ઢાલ થઈ રહે એટલે જ્ઞાન પૂજે વાસ-પૂજા કરે દ્રવ્ય પૂજાકરે સોના મોહાર તથા રૂપા મોહારથી જ્ઞાન પૂજે તેમાં યથા શક્તિ જાણવું.

॥ દુહા ॥ સુખકર શંખેશ્વર નમી, યુગ્મશું શ્રી શ્રુતનાથ ॥ ચઉમુગા શ્રુત એક છે, સ્વપર પ્રકાશક ભાણ ॥ ૧ ॥ અલિલાખ્ય અનંતમે, ભાગે રચિયો જેહ ॥ ગણધર દેવે પ્રણમીયો, આગમ રચણ અછેહ ॥ ૨ ॥ ઈમ જહુલી વક્તવ્યતા, છઠાણ વહીયા ભાવ ક્ષમા શ્રમણભાણે કહ્યું, ગોપય સર્પિ જમાવ ॥ ૩ ॥ લેશ થકી

શ્રુત વરણુવું, લેહ બલા તસ વીસ ॥ અક્ષયનિધિ તપને દિને,
 ક્ષમાશ્રમણુ તેવીસ ॥ ૪ ॥ સૂત્ર અનંત અર્થ મયી, અક્ષય અંશ
 લહાય ॥ શ્રુતકેવલી કેવલીપરે, બાળે શ્રુત પર્યાય ॥ ૫ ॥ શ્રી
 શ્રુતજ્ઞાનને નિત નમો, બાવ મંગલને કાજ ॥ પૂજન અર્ચન દ્ર-
 વ્યથી, પામો અવિચલ રાજ ॥ ૬ ॥ આ છેલ્લા હુહા ખમાસણુ
 દીઠ કહેવા ॥ ઇગસય અડવીસ સ્વરતણુ, તિહાં આકાર અઠાર ॥
 શ્રુત પર્યાય સમાસમે, અંશ અસંખ્ય વિચાર ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૧ ॥
 બત્રીશ વર્ણુ સમાય છે, એક શ્લોક મઝાર ॥ તેમાંહે એક અક્ષર
 ગ્રહે, તે અક્ષર શ્રુતસાર ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૨ ॥ ક્ષયોપશમ બાવે
 કરી, બહુ અક્ષરનો જેહ ॥ બાણુગ ઠાણુંગ આગલે, તે શ્રુતનિધિ
 ગુણુગેહ ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૩ ॥ કોડિ એકાવન અડલખા, અડસય
 અઘ્યાસી હજાર ॥ ચાલીસ અક્ષર પદ તણુ, કહે અનુયોગદ્વાર
 ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૪ ॥ અર્થાતે ઇહાં પદ કહ્યું, જિહાં અધિકાર ઠરાય
 તે પદ શ્રુતને પ્રણુમતા, જ્ઞાનાવર્ણુય હઠાય ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૫ ॥
 અઠાર હજાર પદેકરી, અંગ પ્રથમ સુવિલાસ ॥ હુશેણુ શ્રુત બહુ
 પદ ગ્રહે, તે પદ શ્રુત સમાસ ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૬ ॥ પિંડપ્રકૃતિમાં એકે
 પદે, બાણુ બહુ અવદાત ॥ ક્ષયોપશમની વિચિત્રતા, તેહજ શ્રુત
 સંઘાત ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૭ ॥ પંચોતેર લેદે કરી, સ્થિતિ બંધાદિ
 વિલાસ ॥ કમ્મપયડી પયડી ગ્રહે, શ્રુત સંઘાત સમાસ ॥ શ્રીશ્રુત ॥
 ૮ ॥ ગત્યાદિક જે માર્ગણુ, બાણુ તેહમાં એક ॥ વહેચણુ ગુ-
 ણુઠાણુદિકે, તસ પ્રતિપત્તિ વિવેક ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૯ ॥ જે બા-
 સકિ માર્ગણુ પદે, લેશ્યા આદિ નિવાસ ॥ સંગ્રહ તરતમ યોગથી
 તે પ્રતિપત્તિ સમાસ ॥ શ્રીશ્રુત ॥ ૧૦ ॥ સંતપદાદિક દ્વારમાં,
 જે બાણુ શિવલોક ॥ એક દોય દ્વારે કરી, શ્રદ્ધાશ્રુત અનુયોગ ॥

॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૧ ॥ વળી સત્તાદિક નવ પદે, તિહાં માર્ગણા-
ભાસ ॥ સિદ્ધતણી સ્તવના કરે, શ્રુત અનુયોગ સમાસ ॥ શ્રી-
શ્રુતં ॥ ૧૨ ॥ પ્રાભૂત પ્રાભૂત શ્રુત નમું, પૂર્વના અધિકાર ॥
બુદ્ધિ બલ પ્રભાવથી, બાણે એક અધિકાર ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૩ ॥
પ્રાભૂત પ્રાભૂત શ્રુતસમા, સાન્નિધ લગ્નિધ વિશેષ ॥ બહુ અધિકાર
ઈસ્યા અહે, ક્ષીરાશ્રવ ઉપદેશ ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૪ ॥ પૂર્વભવ ગત
વસ્તુ જિકે, પ્રાભૂત શ્રુત તે નામ ॥ એક પ્રાભૂત બાણે મુનિ,
તાસ કરું પ્રણામ ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૫ ॥ પૂર્વલગ્નિધ પ્રભાવથી, પ્રા-
ભૂત શ્રુત સમાસ ॥ અધિકાર બહુલા અહે, પદ અનુસાર વિલાસ
॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૬ ॥ આચારાદિક નામથી, વસ્તુનામ શ્રુત સાર ॥
અર્થ અનેકવિધે અહે, તે પણ એક અધિકાર ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૭ ॥
દુગસય પણવીસ વસ્તુ છે, ચૈાદ પૂર્વનો સાર ॥ બાણે તેડુને વં-
દના, એક સાસે સોવાર ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૮ ॥ ઉત્પાદાદિક પૂર્વ
ને, સૂત્ર અર્થ એક સાર ॥ વિદ્યામંત્ર તણે કહ્યો, પૂર્વશ્રુત ભં-
ડાર ॥ શ્રીશ્રુતં ॥ ૧૯ ॥ બિહુસાર લગે બાણે, તેહિજ પૂર્વ સ-
માસ ॥ શ્રીશુભ વીરને શાસને, હોબ્યો જ્ઞાન પ્રકાશ ॥ શ્રીશ્રુતં ॥
૨૦ ॥ ઇતિ અક્ષયનિધિ તપ યમાસમણ વિધિ દુહા સમાસ ॥

॥ શ્રી સીમન્ધરસ્વામીનું સ્તવન ॥

॥ શ્રી સીમન્ધરસ્વામીજી, જીવન જગદાધાર ॥ વાહાલ
મુણે એક વિનિતિ, મારા પ્રાણ આધાર ॥ પ્રભુજી માનીએ મ-
હારાજ ॥ ૧ ॥ હિયડુ તે મુજ હે બહુઓ, સંશય ભર્યા ઉભરાય
એક પલક ધીરજ નવી ધરી, ઠહું કવણ આગલ બય ॥ પ્રભુજી ॥

૧ ॥ ૨ ॥ ક્ષણ ક્ષણ મનોરથ નવનવા, ઉપજે તે મનડામાંહિ ॥
 પ્રીતી તે મનમાં વીરમે, કાંઈ જેમ કુવાની છાંહિ ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 એક ઘડી અથવા અધઘડી, જો પ્રભુ મલે એકાંત ॥ તો વાત સવી
 મનની કહું, ભાંજો તે સઘલી બ્રાંત ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ બલે સરજ્યાં
 પંખેડ્યાં, મન ચિતવે તિહાં જાય ॥ માણસને ન સરજ પાંખડી
 તીજી રહ્યું મન અકલાય ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ કુણુ મિત્ર જગ એહવેદ
 મિલે, જે લહે મનની વાત ॥ વેધે નહી મન જેહશું, કીમ મિલે
 તેહ સુધાન ॥ પ્રભુજી ॥ ૬ ॥ નવનવા રંગી જીવડા, અતિ વિષમ
 પંચમ કાલ ॥ આપ આપણા મન રંગમાં, સહુકો થઈ રહ્યા
 લાલ ॥ પ્રભુજી ॥ ૭ ॥ કહું કુણુ આગલ વાતડી, કુણુ
 સાંભલે વલી તેહ ॥ ટાલે તે કુણુ પ્રભુ તુમ વિના, મનડાતણુ
 સંદેહ ॥ પ્રભુજી ॥ ૮ ॥ સંસાર સઘલો જોવતાં, મુજ મન ન
 રૂચે કાંહી ॥ જીમ કમલ વનનો ભમરલો, તેને અવર ન ગમે
 કાંહી ॥ પ્રભુજી ॥ ૯ ॥ ધન્ય મહાવિદેહના લોકને, જે રહે
 સદા પ્રભુ પાસ ॥ મુખચંદ દેખી તુમ તણો, પુરજો મનની આશ
 ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૦ ॥ તુમ વચણુ અમૃત સરીખા, શ્રવણુ સુણો
 નિત્યમેવ ॥ સંદેહ પુછી મનતણો, નિર્ણયકરી નિત્યમેવ ॥ ૧૧ ॥
 શે ગુનહે અમને અવગુણી, પ્રભુજી વર્યા અતિદુર ॥ શી ભક્તિ
 એવી તે હુંતિ, જે કર્યા આપ હજુર ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૨ ॥ જે
 ગુનહા લાખ ગમે કરી, સેવક લહીતા જેહ ॥ તો પાણુ પોતાના
 ત્રેવડી, સાહેબ દાખી છેહ ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૩ ॥ વળી વળી શું
 કહીએ ઘણું, પ્રભુ વિનતિ મન માંહી ॥ ઈમ ભક્તને ઉવેખતાં,
 નહીં ભલા દીસો કાંહી ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૪ ॥ મુજ સરિખા કોડી
 ગમે, સેવક તુમારે સ્વામ ॥ પણુ મારે પ્રભુ તુમ વિના, ન

અવર મન નીસરામ ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૫ ॥ એ અરજ મારી સાં-
ભળી, કરૂણા કરી મન સાથ ॥ કહે હંસ પ્રભુ હેને હવે, દરીસણ
હીને નાથ ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૬ ॥

શ્રી સિદ્ધચલ સ્તવન ॥

॥ નાભિનંદન પૂર્વ નવાણું, શ્રી આદીશ્વર આવ્યા ॥ અ-
નિત શાંતિ ચોમાસું રહ્યા, સુરનરપતિ મન બાવ્યા, ભવિ તુમે
મંદોરે, સિદ્ધાચલ સુવિચારી ॥ પાપ નિકંદોરે, ગિરિ ગુણ મનમાં
ચારી ॥ ૧ ॥ ચૈત્ર સુદ પુનમને દિવસે, ગુણ રચણાયર બરીયા ॥
પાંચ કોડિસું પુંડરિક ગણધર, ભવ સાયરને તરિયા ॥ ભવિ ॥
૧ ॥ ૨ ॥ પોતરા પ્રથમ પ્રભુજી કેરા, દ્રાવિડ વારિષેણ જણે ॥
કાર્તિક સુદ પુનમને દિવસે, દસ કોડી ગુણ ખાણી ॥ ભવિ ॥
૧ ॥ ૩ ॥ કુંતા માતા સતી શિરોમણી, ચંદુવંશી સુખકારી ॥ પાં-
ડવ વીસ કોડીશું સિદ્ધા, અશરીરી અણહારી ॥ ભવિ ॥ ૪ ॥
કાગણ સુદ દશમીને સેવો, નમિ વિનમી એ કોડિ, આતમ ગુણ
નિર્મલ નિપજાવ્યા, નાવે એહની જોડી ॥ ભવિ ॥ ૫ ॥ ચૈત્ર
સુદ ચૌદસ શિવ પામી, નમિ પુત્રી ચોસકું ॥ રત્નત્રયી સંપુર્ણ
સાધી, પામી એ પરમકું ॥ ભવિ ॥ કાગણ સુદી તેરસે શિવ
આમ્યા, શાંખ પ્રદુમન ગુણ ખાણી ॥ સાડી આઠ કોડીશું મુનિ-
વર, પરણી શિવ પટરાણી ॥ ભવિ ॥ ૭ ॥ રામ ભરત ત્રણ કોડી
મુનિશું, અચલ થયા અરિહંત ॥ છેહેલા નારદ લાખ એકાણું
અમરો મન કરી સંત ॥ ભવિ ॥ ૮ ॥ એક સહસ્રશું થાવમ્યા
સુત, પંચ સયા સેલગણ ॥ એક હજારશું શુક પરિવ્રાજક, પામ્યા

પદ અવિચલજી ॥ ભવિં ॥ ૯ ॥ અતીત ચોવીસીના ચોવીસમા
 પ્રભુ, તેહના ગણધર વંદો ॥ કદંબ નામ એક કોડીશું, સિદ્ધ થયા
 સુખકંદો ॥ ભવિં ॥ ૧૦ ॥ એક હબરને આઠ સંઘાતે, ખાહુ-
 બલિ મુનિ મોટા ॥ ત્રણ કોડિ જયરામ ઋષીધર, સિદ્ધ થયા
 નહીં ખોટા ॥ ભવિં ॥ ૧૧ ॥ અંધકવિષ્ણુ પિતા મા ધારિણી,
 તેહ તણા દસ પુત્ર ॥ ગૌતમ સમુદ્ર પ્રમુખ શિવ પામ્યા, રાખ્યું
 ઘરનું સૂત્ર ॥ ભવિં ॥ ૧૨ ॥ વળી તેહના આઠ પુત્ર વખાણો,
 અક્ષોભ આદિ કુમારા ॥ સોલ વરસ સંજમ આરાધી, પામ્યા
 ભવનો પારા ॥ ભવિં ॥ ૧૩ ॥ અનાધૃષ્ટિને દારૂગ મુનિ દોય,
 આત્મ શક્તિ સમારી ॥ ઋષભ સેનાદિક તીર્થંકર પણ, ઈહાં વ-
 રીઆ શિવનારી ॥ ભવિં ॥ ૧૪ ॥ ભરત વંશે રાબાદિ ઘણેરા,
 આત્મ ધર્મને સાધ્યો ॥ શુક રાજન શોકાગત સુણીઓ, મુક્તિ
 નિલય ગુણ વાધ્યો ॥ ભવિં ॥ ૧૫ ॥ જલિ મયાલિને ઉવયાલિ
 દેવકી ખટ સુત વારૂ ॥ સિદ્ધ થયા મંડુક મુનિ વળી, નમતાં મન
 હોય ચારૂ ॥ ભવિં ॥ ૧૬ ॥ અતીત કાલે સિદ્ધા અનંતા, સી-
 દ્ધશે વલી અનંતા ॥ સંપતિકાલે મોટું તીરથ, ઈમ ભાંખે ભગ-
 વંતા ॥ ભવિં ॥ ૧૭ ॥ ધન્ય એ તીરથ મોટો મહિમા, પામી
 પાતિક જાયે, ક્ષમાવિજય જસ તીરથધ્યાને, શુભ મન સિદ્ધિ થાયે
 ॥ ભવિં ॥ ૧૮ ॥ ઇતિ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

શ્રી સુમતિનાથ સ્તવન.

॥ સજની મોરી સુમતિ જિનેસર મેવોરે ॥ સં ॥ નર-
 ભવનો એ મેવોરે ॥ સં ॥ સારંગપુર શણગારે ॥ સં ॥

આપે ભવનો પારે ॥ ૧૦ ॥ વિનતડી અવધારે ॥ સં ॥
 નિજ આતમને તારે ॥ ૧ ॥ સં ॥ ભોગ કર્મ ક્ષય જાણીરે
 ॥ સં ॥ પરણ્યા સંજમ રાણીરે ॥ સં ॥ પુણ્યલ અનુભવ
 છાંડ્યોરે ॥ સં ॥ કરમશું ઝબડો માંડ્યોરે ॥ ૨ ॥ સં ॥ સં-
 વર કોટ શ્રીકારે ॥ સં ॥ ચોકી ભાવના ખારે ॥ સં ॥
 ધીરજ હાલ પર સિદ્ધરે, ક્ષમા ખડગ કર લીધરે ॥ ૩ ॥ સં ॥
 શિયલ સન્નાહુ ધરી ધીરરે ॥ સં ॥ તપ તિરકસ ભરી તીરરે
 ॥ સં ॥ જ્ઞાનના ગોલા ચલાવીરે ॥ સં ॥ ધ્યાન અનલ સલગા-
 વીરે ॥ ૪ ॥ સં ॥ મોહ રાયને માર્યોરે ॥ સં ॥ નિજ આ-
 તમને તાર્યોરે ॥ સં ॥ કરમ કટક સવિ ભાગ્યુરે ॥ સં ॥
 જીત નગાઈ વાગ્યુરે ॥ ૫ ॥ સં ॥ કેવલ કમલા વરિયારે ॥ સં ॥
 જ્ઞાતાદિક શુભ દરિઆરે ॥ સં ॥ આતમ સુખના ભોગીરે ॥ સં ॥
 પુણ્યલ ભાવ વિયોગીરે ॥ ૬ ॥ સં ॥ સુમતિ જિન સુમતિ
 આપેરે ॥ સં ॥ આપ સમોવડ થાયેરે ॥ સં ॥ એ સમ અ-
 વરન કોઈરે ॥ સં ॥ ત્રણ ભુવનમાં જોઈરે ॥ ૭ ॥ સં ॥
 આપ થયા શિવ ગામીરે ॥ સં ॥ કરમશું કરશે હરામીરે ॥ સં ॥
 સાદિ અનંતે ભાંગેરે ॥ સં ॥ એ પદ કુણ ન માંગેરે ॥ ૮ ॥
 ॥ સં ॥ શું વિષયા રસ રાચોરે ॥ ૧૦ ॥ ભવસુખ જાણે કા-
 ચોરે ॥ સં ॥ ઘરનો ધંધો છોડોરે ॥ સં ॥ ધર્મશું મમતા
 જોડોરે ॥ ૯ ॥ સં ॥ મણિ, ઉક્ત પ્રભુ પામીરે ॥ સં ॥
 કિમ માયે વિષયારામીરે ॥ સં ॥ કુણ પીયે ખાટી છાશરે ॥ સં ॥
 સુકી અમૃત સુવાસરે ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ શ્રી સુમતિનાથ સ્તવન ॥

॥ શ્રી નવકારનો રાસ ॥

॥ સરસ્વતી સ્વામિની દ્યો મુજ માય તો, ગૌતમ ગણધર
 લાગુણ પાય તો ॥ તે ફલ જાણુને શ્રી નવકાર તો, રાસ બાણું
 શ્રીનવકારનો ॥ ૧ ॥ પેહેલાં લીને શ્રી અરિહંતનું નામ તો,
 સાધુ સર્વને કરું પ્રણામ તો ॥ સદૃશ્ય વાણી તુમે સાંભલો, બુદ્ધ્યા
 ને અક્ષર લીખજોયેણ ઠામતો ॥ ચૌદ પૂર્વ પેહેલાં કહ્યાં, તે પછી
 પુરશે મન તણી આશ તો ॥ તેં ॥ રાં ॥ ૨ ॥ એણે મંત્રે
 બાંધ્યો બીજ આકાશ તો, અમાવાસ્યા પુનિમ કહે ॥ વૃક્ષ ઉપાડી
 ચલાવિયો સાથે તો, વિચે વાઘ વાસો વસે, ડાકણી સાકણી લા-
 ગેણ પાય તો ॥ તેં ॥ રાં ॥ ૩ ॥ મંત્ર માંહિ કીધો વડોરે
 નવકારતો, શુણ્ણતાં આણુંદણ લાગે પાય તો ॥ એ રત્નરૂપ એ
 નિરમલાં, કર્મ રહિત થયા મોક્ષ દ્વાર તો, ॥ તેં ॥ રાં ॥ ૪ ॥
 સુરનર નારી તુમે સાંભળો વાત તો, ગાતા પુરશે મન તણી આશ
 તો, ધ્યાયતાં સર્વ સંકટ ટળી જાય તો, વૈરી વિરોધ દુરે ટળે,
 સુશુણ્ણીને પિતા મુક્તિને સાથ તો ॥ તેં ॥ રાં ॥ ૫ ॥ એ-
 હનો એક અક્ષર સંભારે તો, પાપ ખપાવે સાગર સાત તો ॥
 પુરે પદ આગલ કહું દુરિત હરે, સાગર પચાસ તો ॥ પાંચસે
 પૂર્ણતા લહું, બહી ઉપધાન બણે નવકાર તો ॥ તેં ॥ રાં ॥ ૬ ॥
 સૂત્ર સિદ્ધાંત તોહિ એણે પ્રકાશ તો, તોહિ પણુ એણે સમે કોઈ
 નહીં, જિનવરે બાખીઓ એ લેલાટ તો ॥ સાધુ શ્રાવક એમ
 જપિયા ॥ મોક્ષનું કારણુ લહું ભવ પાર તો ॥ તેં ॥ રાં ॥
 ॥ ૭ ॥ શાશ્વતા પદ એ જગમાં જાણુતો, તોહી પણુ એણુ સમે
 કોઈ નહીં ॥ એક શિયલ બીજે નવકાર તો ॥ તેં ॥ રાં ॥

૮ ॥ કેરડા ચારતો બોળે વેસતો, નદી જલ ઉલટ આવિયા શેઠ
 તો ॥ બાલક સાથે ચલાવિયો નાવતો, તેણે સમર્યો મનમાં નવ-
 કારતો ॥ નદી જલ ફાટી હુધરે દ્વાર તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૬ ॥
 એહના માંહે સુરતરૂ રંગે તો, રંગ ફાટે શીટે નહીં ॥ ગાયંતા
 તતક્ષણ સહુ પરિવાર તો ॥ અવરમાં કોઈ સાંસો નહીં ॥ કોન્હે
 વણારસી કુને પસાય તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૧૦ ॥ રત્ન જઠિત
 ગલે પેહેરીયો હાર તો, તપ તણી મુદ્રિકા જલહલે ॥ ખેમા તો
 ખટકણ રાખીયો હાર તો, પંચમી ગતિનો એહ દાતાર તો ॥ તેં
 ॥ ૨૦ ॥ ૧૧ ॥ રત્નમૂલ્લાનો હાથ પરિમાણુ તો, શિયલ અનો-
 પમ જગમાં બાણું તો ॥ જે નરનારી નીર વહ્યાં, અનુભવ સુર-
 તરૂ જય જયકાર તો ॥ તેં ॥ પરબવ પામશે મોક્ષ દ્વાર તો
 ॥ ૨૦ ॥ ૧૨ ॥ કન્યા ધુધરતણી સાંભલો વાત તો, કુડી ન પુરશે
 કોઈ તણી સાખ્ય તો ॥ થાપણુ મોસો મત કરો, ગંધરપની પરે
 ઉપનો રોગ તો ॥ દુષ્ટતની પરે બાણીએ ॥ જીમ સડેને પડેરે
 વિયોગ તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૧૩ ॥ અંપાપુરી નગરીતણી સાંભ-
 લો વાત તો, સતીને કલંક આવ્યાં અપરીધ તો ॥ નામ સુભદ્રા
 બાણુને, કુડું ન ભાખ્યું રતિય લગાર તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૧૪ ॥
 જિતશત્રુ રાજ પાલશે રાજ્ય તો ॥ દીન દીન એક એક બીજેરૂ
 ખાય તો ॥ જીમ તણે રસે ઇંદ્રીએ ચોરતો, એહ બીજેરે રાખી-
 ઓ હારતો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૧૫ ॥ એક દિને ચિઠી આવી
 જિનદાસ તો, રાયે બોલાવી આપણુ પાસ તો ॥ ઉઠો શેઠજી
 બીજેરૂ લાવજ્યો, શેઠને ઉઠતાં લાગી છે વાર તો, તેણે સમર્યો
 મનમાં નવકાર તો ॥ દેવતા ઉઠીને લાગ્યોજી પાય તો ॥ તેં ॥
 ૨૦ ॥ ૧૬ ॥ એક પૂરવતણી સાંભલો વાત તો, રાજને બોળે

વિશમ્યો રાસ તો, લોક માંહિ મહિમા ઘણો ॥ અનુભવ સુરતરૂ
 જ્ય જ્ય કારતો ॥ પરભવ પામશે મોક્ષદ્વાર તો ॥ તેં ॥ ૧૭ ॥
 પોતનપુરતણી સાંભલો વાત તો, મદન નામે એક શ્રાવક
 સારતો, તેહની બેટી છે શ્રીમતિ, પરણીછે મિથ્યાત્વિને ઘેર તો,
 ધર્મ ઉપર દ્રેષ છે ઘણો, તેણે રાખીયો ઘડામાહિ સાપતો, નવ-
 કાર પ્રભાવે થઈ કૂલની માલતો ॥ ૧૮ ॥ રત્નપુરી નગરે યશો-
 ભદ્ર રાય તો, તેહનો બેટો શિવકુમાર તો, સાત વ્યસનનો સેવન
 હાર તો, પર વચન સેવે ઘણું, માત પિતા કુટુંબ સહુ પરિવાર
 તો, કેણુ ન માને કોય તણું, સંકટ પડે સમર્થો નવકાર તો, ફર-
 શ્યાથી ઉઠી નીકળ્યો બહાર તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૧૯ ॥ મથુરા
 નગરી તણી સાંભળો વાત તો ॥ અધિક ચોર વસે તે માંહિ તો ॥
 ખાતર પાડી ધન લાવે ઘણું ॥ મથુરાં નગરી તણો કહું અવ-
 દાત તો ॥ કુલવંતી વેશ્યાએ માંડયો વાદ તો ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥
 ૨૦ ॥ હાર પડયો ચોર બાલીઓ એક તો, તે લેઈ નાંખ્યો કેર-
 ડાની પાસ તો ॥ શુલી ઉપરે બે રાખીઓ, પાણીની તૃષા લાગી
 અપાર તો ॥ હાથ સાને જલ માગીઓ ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥
 રાજને ભયે કોય પાણી ન પાયતો, જિનદાસ શેઠે એમ કહ્યું,
 પાણી લાવું ત્યાં લગી ગણે નવકાર તો ॥ તિણે સમર્થો મનમાં
 નવકાર તો, તેહ મરી થયો યક્ષ કુમાર તો ॥ શત્રુજયે શાનિ-
 ઘ તે કરે ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ ૨૨ ॥ ચારદત્ત નામે શેઠનો પુત્ર
 તો વેશ્યાને સંગે હાર્યો વિત્તતો, દ્રવ્ય ઉપરે ઉદમ કરે, અનુકંમે
 આવ્યો દરીઆની તીરતો ॥ કાઉસગ્ગ અણુસણુ ઉચરે, મુણી ન-
 વકારને ગયો દેવ લોક તો, દેવતા આવીને કરે પ્રણામ તો ॥ તેં
 ॥ ૨૦ ॥ ૨૩ ॥ ચંદ્રાવતી નગરી મનોહાર તો, વીરધવલ રાજ

કરે રાજ્ય તો ॥ બેટી મલયાસુંદરી, કર્મ વશે ગઈ દેશ નેપાલ
 તો ॥ દુખ સદ્યાં કીધાં અપાર તો, પંખી થકી જલધર પડે,
 વીહાં સમર્થો મનમાંહી નવકાર તો ॥ જલધર તરી ઉતર્યો પાર
 તો ॥ તેં ॥ રાં ॥ ૨૪ ॥ ફોફલપુર નગરી જસ દીપ મોજાર
 તો, દમણ સાગર ઋષિ રહ્યા ચોમાસું તો ॥ ત્યાં બેસી બેહુ શીખ્યાં
 નવકાર તો, રાજકુમાર રતનાવલી, ચારિત્ર પાલી ગયા મોક્ષ દુ-
 વાર તો ॥ તેં ॥ રાં ॥ ૨૫ ॥ ત્રિભુવનમાં હુઓ જ્યજ્ય
 કાર તો, તેફલ બાણુ જ્યો શ્રીનવકાર તો ॥ રાસ બાણું નવકારનો
 રાસ બાણું શ્રીઅરિહંતનો ॥ રાસ બાણું શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો,
 રાસ બાણું સર્વ સાધુનો ॥ તે ફલ બાણુજ્યો શ્રી નવકાર તો, રાસ
 બાણું શ્રી નવકારનો ॥ તેં ॥ રાં ॥ ૨૬ ॥ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન ॥

॥ હરણી જવ ચરે લાલનાં ॥ એ દેશી ॥

॥ કર બેટી કહે કામિની લલના, લાલાહો પ્રીતમજી અવ-
 ધાર, એહુ ગિરિવરૂં રે લલના ॥ સફલ કરો લહી આપણો લ-
 લના, લાલાહો માનવનો અવતાર ॥ એહુ ગિરિં ॥ ૧ ॥ નવ
 લખો મીલોસ્થું કરૂં લલના, લાલા હોશે જવાલી બેઠાવે ॥ એહુના
 સુનંદાનો નાહલો લં લાલાહો ત્રિભુવન તિલક લેટાવી, ॥ એહુના
 ॥ ૨ ॥ ઋષભ સેનાદિક જિનવરા લલના, લાલાહો મુક્તિ ગયા
 ધણે ઠામ ॥ એહુ ॥ જિનતણી ફરસી બૂમિકા લલના, લાલાહો

આ સ્તવનમાં કેટલીક ગાથાઓમાં ચરણો બધારે ઓઝાં છે તેમ
 અર્થ સંગતિ પણ બરોબર જણાતી નથી.

સિદ્ધ અનંતાનો કામ ॥ એહં ॥ ૩ ॥ ઇષ્ટી ચોવીરી સિદ્ધ-
 ચલે લલના, લાલાહો નેમિ વિના ત્રેવીસ ॥ એહં ॥ ભાવી
 ચોવીરી આવશે લલનાં, લાલાહો પદ્મનાભાદિ જિનેશ, ॥એહં॥
 ॥ ૪ ॥ આદિ જિજ્ઞંઠ સમોસર્યા લલના, લાલાહો પૂર્વ નવાણું
 વાર, ॥ એહં ॥ ચોમાસું અજિત જિનેશ્વર લલના, લાલાહો
 શાન્તિ ચોમાસું સાર ॥ એહં ॥ ૫ ॥ પાંચ કોડિ પરિવારશું
 લલના, લાલાહો ઋષભસેના પુંડરીક, ॥ એહં ॥ ચૈત્રી પુનમી
 શિવ સંપદા લલના, લાલાહો પાંમી થયા નીરભીક, ॥એહં ॥
 ॥ ૬ ॥ કાર્તિક પુનમ કામિત વર્યા લલનાં, લાલાહો દ્રાવિડ વા-
 રિષેણ દોય ॥ એહં ॥ દસ કોડિ મુનિ મહંતશું લલનાં, લા-
 લાહો પ્રણમી પાતક ધોય ॥ એહં ॥ ૭ ॥ નેમિ વિનમિ વિદ્યા-
 ધરા, લલના, લાલાહો એ કોડી સાધુ સંગાતે ॥ એહં ॥ ફાગણ સુદી
 દશમી શમી લલના, લાલાહો કીધો કર્મનો ઘાત, ॥ ૮ ॥ ઋષભ
 વંશ નરપતિ ઘણું લલના, લાલાહો ભરત અંગજ કેઈ પાટ,
 ॥ એહં ॥ સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રેષ્ઠી ચઢી લલનાં, લાલાહો રોખ્યા ધર્મવા
 ઘાટ ॥ એહં ॥ ૯ ॥ નારદ એકાણું લાખશું લલના, લાલાહો
 રામ ભરત ત્રણ કોટી, ॥ એહં ॥ વીશ કોટિશું પાંડવા લલના
 લાલાહો દેવકી સુત પટ કોટિ, ॥ એહં ॥ ૧૦ ॥ હરિનંદન
 દોય વંદિઈ લલના, લાલાહો શ્યામ પ્રદ્યુમ્ન કુમાર, ॥ એહં ॥
 સાઢી આઠ કોડિ સાથે થયા લલના, લાલાહો શિવ સુંદરી ભર-
 થાર, ॥ એહં ॥ ૧૧ ॥ થાવન્યા મુત સંયમી લલના, લાલાહો
 સહસશું અણુસણુ લીધ, ॥ એહં ॥ નેમી સિદ્ધ નંદિષેણુ
 લલના, લાલાહો અજિત શાન્તિ સ્તવ કીધ, ॥ એહં ॥ ૧૨ ॥
 સુવ્રત સહસ મુષ્ટિંદ શું લલના, લાલાહો શુક પરિમાજક સિદ્ધ

॥ એહ૦ ॥ પંચસયા સેવકસૂરિ લલના, લાલાહો મંડુક મુષ્ણિ-
 પ્રસિદ્ધ, ॥ એહ૦ ॥ ૧૩ ॥ સિદ્ધાચલ વિમલગિરિ લલનાં, લાલ
 હો મુક્તિ નિલય સિદ્ધ ઠામ ॥ એહ૦ ॥ શત્રુજય આદિ જેહનાં
 લલનાં, લાલાહો ઉત્તમ એકવીસ નામ ॥ એહ૦ ॥ ૧૪ ॥ ભવ-
 સાયર તરીએ જિણે લલના, લાલાહો તીરથ તેહ કહાય ॥ એહ૦ ॥
 ઠારણ સકલ સફલ હોય લલના, લાલાહો આતમ વીર્ય સહાય,
 ॥ એહ૦ ॥ ૧૫ ॥ કીર્તિ સ્થંભ એ જૈનનો લલના, લાલાહો
 શિવમંદિર સોપાન, ॥ એહ૦ ॥ ક્ષમાવિજય ગુરૂથી લહી લલના,
 લાલાહો સેવક જિનધરે ધ્યાન ॥ એહ૦ ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ શ્રી સિ-
 દ્ધાચલ સ્તવનમ્ ॥

॥ અથ શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવનમ્ ॥

॥ જીરે મારે શ્રી સિદ્ધાચલ તીર્થ, શાસ્વતું પ્રાયઃ બાણીયે
 ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે નાભિનરેશ્વર નન્દ, ઋષભ જિણુંદ વખા-
 ણીયે ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે પૂર્વનવાણું વાર, ગિરિ દર્શનને
 આવીયા ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે આઘ આઠમથી બાણ, કાગણ
 મુદી મન બાવીયા ॥ જીરેજી ॥ ૧ ॥ જીરે મારે રાયણ ઋષભ
 મનોહાર, તે ચરણે પાવન ઠરી ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે હું વન્દુ
 ત્રણ કાલ, ભાવ ઘણો મનમાં ધરી ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે ભર-
 તેશ્વર નિજનંદ, પુછે પ્રભુ બહુ માનથી ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે
 તુમ સરીખા જગનાથ, પૂજ્ય કહે કુણ કામથી ॥ જીરેજી ॥ ૨ ॥
 જીરે મારે કૃપાવન્ત ભગવન્ત, તીર્થ મહિમા અતિ દાખીયો
 ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે આઠ ઉપર સો નામ, રસ સ્વાદ ઠરી

ચાખવો ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે સાંભળી જિનવર વાણ, ઋષભ-
 સેન પ્રમુખ વલી ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે ચોરાસી ગણધાર, તીર્થ
 સ્થાપે મન રૂલી ॥ જીરેજી ॥ ૩ ॥ જીરે મારે ઋષભસેન પુંડ-
 રીક, પુછે પ્રભુ ચરણે નમી ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે કીહાં હાથે
 મુજ સિદ્ધિ, ભાખ્યો પૂજ્ય કેવલ ગમી ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે
 કહે કેવલી જિનરાજ, નાણુ નિર્વાણુ સાધશે ॥ જીરેજી ॥ જીરે
 મારે એ તીર્થે મહા ભાગ્ય, ગુણુ અતિશય વાધશે ॥ જીરેજી ॥
 ॥ ૪ ॥ જીરે મારે પાંચ કોડી અણુગાર, કાગણુ સુદી પુનમ વલી
 ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે કરી સંલેખન સાર, ચૈત્ર સુદી પૂનમ વલી
 ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે પામી કેવલ નાણુ, અજરામર સુખ પા-
 મીયા ॥ જીરે ૦ ॥ જીરે મારે સાદિ અનંત નિવાસ, જન્મ જરા
 દુઃખ વામીયા ॥ જીરેજી ॥ ૫ ॥ જીરે મારે દ્રાવિડ ને વારિ-
 ખેણુ, દશકોઠિ મુનિ પરિવારશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે કાર્તિક
 પુનમ દિનસાર, હું વંદુ બહા બાવશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે
 વિદ્યાધર મુનિ દોય, નમિ વિનમિ વખાણીયે ॥ જીરેજી ॥ જીરે
 મારે બે કોડી મુનિ સંબુત, આવ્યાબાધ સુખ પામીયા ॥ જી-
 રેજી ॥ ૬ ॥ જીરે મારે સાગરચંદ્ર મુનિરાય, ત્રણ કોડિ પરિવા-
 રશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે સોમજય અણુગાર, તેર કોડિ બહા
 બાવશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે દસી તારી નીસદ્ધ, ચઉદ સહ-
 સશું સિદ્ધ થયા ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે બાહુબલી બલવંત, એક
 સહસ આઠશું શિવ ગયા ॥ જીરેજી ॥ ૭ ॥ જીરે મારે પાંડવ
 પાંચ કુઝાર, વીશ કોડિ પરિવારશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે આસો
 પુનમ દિન સાર, મુક્તિ વર્યા બલે બાવશું ॥ જીરેજી ॥ જીરે
 મારે ઇત્યાદિક અનેક, કાંકરે કાંકરે સિદ્ધ થયા ॥ જીરેજી ॥ જીરે

(૧૯૦)

મારે એ તીરથ આધાર, કર્મ ખપાવી મોક્ષે ગયા ॥ જીરેજી ॥
૮ ॥ જીરે મારે જાત્રા નવાણું એહ, જે કરશે લલા ભાવશું
॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે તે તરશે સંસાર, ન પડે ભવના દાવશું
॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે જિન ઉત્તમ મહારાજ, પાપ પદ્મ તસ
નામીયે ॥ જીરેજી ॥ જીરે મારે રૂપ વિજય કવિરાય, શિવ મુખ
લક્ષ્મી પામીયે ॥ જીરેજી ॥ ૯ ॥ ઇતિશ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્ત-
વન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ એકાદશી સ્તવન ॥

॥ એકાદશી તિથિ સેવીયેરે લાલ, ઉલટ આણી અંગ મેરે
પ્યારે ॥ કલ્યાણક દિન એ વડોરે લાલ, કહે જિનજી મનરંગ ॥
મેરે પ્યારે રે ॥ એકાં ॥ ૧ ॥ ઋષભ અજિત સંલવ વલીરે
લાલ, અર મહિ નમિનાથ ॥ મેરે પ્યાં ॥ પાર્શ્વનાથ દીક્ષા વ-
લીરે લાલ, સેવો શિવપુર સાથ ॥ મેરે પ્યાં ॥ એકાં ॥ ૨
મૈન એકાદશી એવડીરે લાલ, કલ્યાણક એકસો પચાસ ॥ મેરે
પ્યાં ॥ શત ઉપવાસ આરાધતાંરે લાલ, હોઈ ધરી લીલ વાસ
॥ મેરે પ્યાં ॥ એકાં ॥ ૩ ॥ કેવલજ્ઞાની જ્ઞાનશુંરે લાલ, મ-
હિમા ભાખ્યો ઉદાર ॥ મેરેં ॥ કૃષ્ણ પ્રભુ મુખે આદર્યોરે લાલ,
ઉજ્યો વિધિ મનોહાર ॥ મેરેં ॥ એકાં ॥ ૪ ॥ મિથ્યાત્વી
માને ઘણુંરે લાલ, જિનશાસન દિન એહ ॥ મેરેં ॥ આદરીયે
આદર ઘણા રે લાલ, ધણકણ કંચન ગેહ ॥ મેરેં ॥ એકાં
૫ ॥ મૈન પછે પોસહ કરીરે લાલ, વિકથાનો પરિહાર ॥ મેરેં ॥
ગણજી ગણીએ નેહશુંરે લાલ, હોઈ અદપ સંસાર ॥ મેરેં ॥
એકાં ॥ ૬ ॥ એકાદશી મહિમા કહુંરે લાલ, ગૌતમ આગલે

વીર ॥ મેરે ॥ શ્રી મેરૂવિજય મુપસાઉલેરે લાલ, મેરૂ લહે ભવ
તીર ॥ મેરે ॥ એકાં ॥ ૭ ॥ છતિ એકાદશી સ્તવનમ્ ॥

॥ અથ સજ્ઞાયો ॥ હુંઠક પચવીસીની સજ્ઞાય ॥

॥ શ્રી શ્રુતદેવી પ્રભુમી કહેચું, જિન પ્રતિમા અધિકાર ॥
નવિ માને તસ વદન ચપેટા, માને તસ સિણુગાર ॥ શ્રી જિન
પ્રતિમાશું નહીં રંગ, તેનો કદિય ન કીજે સંગ ॥ ૧ ॥ કેવલ
નાણી ચઉ નાણી, એણુ સમે નહીં ભરત મજાર ॥ જિન પ્રતિમા
જિન પ્રવચન, જિનો એ મોટો આધાર ॥ શ્રીં ॥ ૨ ॥ તે
જિનવર પ્રતિમા ઉત્થાપી, કુમતિ હૈયા ફૂટે ॥ તે વિના કીરિયા
હાનિ લાગે, તેતો થોથા કુટે ॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥ જિન પ્રતિમા દ-
ર્શથી દર્શન, લહીએ પ્રતનું મૂલ ॥ તેહજ મૂલ કારણ ઉત્થાપી,
શું થાયે જગ શુલ ॥ શ્રીં ॥ ૪ ॥ અભયકુમાર મૂકિ પ્રતિમા,
દેખી આર્દ્રકુમાર ॥ પ્રતિષ્ઠાધે સંયમ લઈ સુધો, એ આવો અ-
ધિકાર ॥ શ્રીં ॥ ૫ ॥ પ્રતિમા આકારે મમ્હ નિહાલે, અન્ય
મમ્હ સવિ બુઝે ॥ સમકિત પામે જાતિ સ્મરણ, તસ પૂર્વભવ
સૂઝે ॥ શ્રીં ॥ ૬ ॥ ચૈત્ય વિના અન્યતીરથ મુજને, વંદના પૂજા
નિષેધે ॥ સાતમે અંગે શ્રી આણુંદે, સમકિત ધારું સૂધે ॥ શ્રીં ॥
॥ ૭ ॥ છઠે અંગે જ્ઞાતા સૂત્રે, દ્રૌપદીએ જિન પૂજ્યા ॥ એહવા
અક્ષર દેખે તો પણ, મૂઠ મતિ નવિ બુઝ્યા ॥ શ્રીં ॥ ૮ ॥
ચારણ મુનિએ ચૈર્ધય વંદ્યા, ભગવર્ધ અંગે રંગે ॥ મરહી અર્થ
કરે તિણે સ્થાનક, કુમતિ તણે પ્રસંગે ॥ શ્રીં ॥ ૯ ॥ ભગવર્ધ
આદિ શ્રીગણધરણ, બંભી લીપીને વાંદે, એહવા અક્ષર સ્થાપના

દેખી, કુમતિ કંહો કિમ નંદે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥ સૂમલિ જિન
 આગલે, નાટક કીધું મનને રંગે ॥ સમકિતદષ્ટિ તેહ વખાણ્યા,
 રાયપસેણી ઉવંગે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૧ ॥ સમકિતદષ્ટિ શ્રાવક કરણી,
 જિનધર જેહ કરાવે ॥ તે ખારમે દેવલોકે પહોચે, મહા નિશીથ
 આલાવે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ અષ્ટપદ ગિરિ ઉપર ભરતે, મણિમય
 ખિંખ ભરાવ્યા ॥ એહવા અક્ષર આવશ્યકસૂત્રે, ગૌતમ વંદન આયા
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૩ ॥ પરંપરાગત પુસ્તક પ્રતિમા, માને તેહજ નાણી
 નવિ માને તેહજ અજ્ઞાની, એવી જિનવર વાણી ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૪ ॥
 હુંદક વાણી કુમત સમાની, સૂણો મત ભૂલો પ્રાણી ॥ યોધિખી-
 જની કરએ હાણી, કિમ વરશે શિવરાણી ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૫ ॥ દે-
 વપાલ ભવાની દેહરે, તિહાં જાવું નવિ વારે ॥ વીતરાગને દેહરે
 વારે, તે કુણસૂત્ર અનુસારે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૬ ॥ મેલાં કપડાં મોહું
 બાંધી, ઘર ઘર બીક્ષા કરતા ॥ માંદા માણસની પરે થોહું, જોલે
 જાણે મરતા ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૭ ॥ ખારસ કાલા માંહે કાલા, જેહવા
 કાલા પારા ॥ પંચમ કાલે એ દુષ્ટ પ્રગળ્યા, મહામૂઢ વિકરાલા
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૮ ॥ હુંદત હુંદત પ્રાણી, તોહી ધર્મ ન પાયો ॥
 તે માટે મૂઢ હુંદક કહેવાયો, એલે જનમ ગમાયો ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૯ ॥
 ભાવ લેદ તત્ત્વ નવી જાણે, દયા દયા મુખ બાળે ॥ મુગ્ધ લો-
 કને ભરમે પાડે, એ પણ દુર્ગતિ માટે ક શ્રી૦ ॥ ૨૦ ॥ બાપ્ય
 ચુણી ટીકા નવી માને, કેવલ સૂત્ર પોકારે ॥ તે માંહે નિજ ક-
 દ્વિપત સ્થાપી, જહુ સંસાર વધારે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૧ ॥ આગમનો
 એક વર્ણ ઉત્થાપે, તે કહ્યો અનંતજ્ઞસારી ॥ આખો સ્કંધ ઉત્થાપે
 તેની, શી ગતિ હોશે સારી ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૨ ॥ ચિત્રલિખિત નારી
 જોવંતા, વાઘે કામ વિકાર ॥ તિમ જિન પ્રતિમા મુદ્રા દેખી,

શુદ્ધ ભાવ વિસ્તાર ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૩ ॥ તે માટે હઠ છંડો ભવિ-
યાં, પ્રતિમાશું દિલ રાખો ॥ જિનપ્રવચન જેને, અનુભવ ભરી
રસ ચાખો ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૪ ॥ હુંઠક પચવીસી એહ મે ગાઈ,
નગર નાડુલ મઝાર ॥ જસવંત શ્રીજિનેંદ્ર પપંપે, હિતકાર અ-
ધિકાર ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૫ ॥

॥ દારિકા નગરીની સજ્જાય ॥

॥ દોનું અંધવ આરડે, દુખ ધરતાં મન માંહે ॥ બલતી
દેખી દારિકા, કીજે કવણુ ઉપાય ॥ ૧ ॥ રતન ભીંત સોવન
તાણી, તેહ બલે તત્કાલ ॥ સોવન થંભા કાંગરા, બાણે બલે
પરાલ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ॥ ૧ ॥ બલતી દારિકા દેખીરે, ભાઈ ઘણા થયા
દિલગીરે ॥ છાતી તે લાગી ફાટવારે, ભાઈ નયણે વધુઠ્યા નીરે
માધવ ઈમ બોલે ॥ ૧ ॥ બે અંધવ મલીને તીહારે, ભાઈ વાત
કરે કર્ણાંય ॥ દુખ સાલે દારિકા તાણુંરે, ભાઈ અમ કીજે કવણુ
ઉપાયરે ॥ મા૦ ॥ ૨ ॥ કિહારે દારિકાની સાહિબીરે, ભાઈ
કીહાં ગજદાલનો ઠાઠ ॥ સજ્જનનો મેલો કિહારે, ભાઈ ક્ષણમાં
હુઆ ઘણા ઘાટરે ॥ મા૦ ॥ ૩ ॥ હાથી ઘોડા રથ બલેરે, ભાઈ
બેતાલી બેતાલીસ લાખ ॥ અડતાલીસ કોઠ પાલા હુતારે, ભાઈ
ક્ષણમાં હુઈ ગયા રાખરે ॥ મા૦ ॥ ૪ ॥ હલધરને હરજી કહેરે,
ભાઈ ધિગ્ કાયરપણું મોય ॥ નગરી બલે મુજ દેખતાંરે, ભાઈ
જેર મુજ ન ચાલે કાયરે ॥ મા૦ ॥ ૫ ॥ નગરી બલે મુજ
દેખતાંરે, ભાઈ રાખી ન શકુંરે જેમ ॥ ઈંદ્ર ધનુષ મેં ચઢાવી-

ચુંદે, ભાઈએ ખત્ર ભાગ્યું કેમરે ॥ માં ॥ ૬ ॥ જીણી દીશી
 બેગ તિણુ દિશેરે, ભાઈ સેવક સહસ અનેક ॥ હાથ નેડી ઉભા
 ખડારે, ભાઈ આજ ન દીસે એકરે ॥ માં ॥ ૭ ॥ મોટા મોટા
 રાજવીરે, ભાઈ શરણે રહેત આય ॥ ઉલટો શરણો તાકીઓરે,
 ભાઈ વેરણુ વેલા આયરે ॥ માં ॥ ૮ ॥ વાઢલ વીજતણી પરેરે,
 ભાઈ ઋદ્ધિ બદલાયે સોય ॥ ઇણુ દોહીલીમાં આપણોરે, ભાઈ
 સગો ન દીસે કોયરે ॥ માં ॥ ૯ ॥ મેહેલ ઉપગરણુ આયુધ
 બલેરે, ભાઈ બલે સહુ પરિવાર ॥ આ આપદા પુરી પડીરે, ભાઈ
 કીજે કવચુ વિચારરે ॥ માં ॥ ૧૦ ॥ વળતાં હલધર ઇમ કહેરે,
 ભાઈ પ્રગટયાં પૂર્વનાં પાપ ॥ બીજું તો સધળું રહ્યુંરે, ભાઈ માંહે
 બળે માય બાપરે ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ દોતું બાંધવ માંહે ધર્યારે,
 ભાઈ નગરીમાં આલ્યા જાય ॥ રથ નેડી તેણે સમેરે, ભાઈ માંહે
 ઘાલ્યા માત તાતરે ॥ માં ॥ ૧૨ ॥ દોતું બાંધવ જીતિયારે,
 આલ્યા પોળની માંય ॥ દોતું બાંધવ બહાર નીકળ્યારે, ભાઈ દર-
 વાંતે પડિયો આયરે ॥ માં ॥ ૧૩ ॥ પાછું વળી જીએ તીહારે
 ભાઈ ઘણા થયા દિલગીર ॥ છાતી તે લાગી ફાટવારે, ભાઈ નયણે
 વધુટયાં નીરરે ॥ માં ॥ ૧૪ ॥ હજારને હરજી કહેરે, ભાઈ
 સાંભળ બાંધવ વાત ॥ કિણુ દીશી આપણે બાંધશુંરે, ભાઈ તે
 દિશ મોય બતાયરે ॥ માં ॥ ૧૫ ॥ વચન સુણી માંધવ તણુંરે
 ભાઈ હજાર બોલે એહ ॥ પાંડવ ભાઈ કુંતાતણારે, ભાઈ અજ
 બાંધયે તેહને ગેહરે ॥ માં ॥ ૧૬ ॥ વચણું સુણી હજાર તણુંરે,
 ભાઈ માંધવ બોલે એમ ॥ દેશવટો દેઈ કાઢીયારે, ભાઈ તે ઘર
 જાઓ કેમરે ॥ માં ॥ ૧૭ ॥ વલતા હજાર ઇમ કહેરે, ભાઈ
 દેખી હોશે દિલગીર ॥ તે કિમ અવગુણ આણશેરે, ભાઈ ગિર્યા

શુભગંભીરરે ॥ માં ॥ ૧૮ ॥ તેં તેહનાં કારજ ક્રિયારે, બાઈ
 ધાતકી ખંડમાં જાય ॥ દ્રૌપદી સોંપી આણીનેરે, બાઈ તે કેમ
 ભુલશે ભાયરે ॥ માં ॥ ૧૯ ॥ અહંકારી સીર સેહરારે, બાઈ
 એહવી સંપદા પાય ॥ તે નર પાળા ચાલિયારે, આપદા પડી
 બહુ આયરે ॥ માં ॥ ૨૦ ॥ પાંડવ મયુરાં પ્રગટી જિહારે,
 બાઈ અગ્નિખુણ સમુદ્રની તીર ॥ તીણુ નગરી લાણી ચાલીયારે,
 બાઈ બંધવ બેહુ સધીરરે ॥ માં ॥ ૨૧ ॥ જે નર સન્યાસે
 પોઠતારે, બાઈ તે નર પાલા હોય ॥ કરબોડી વિનય વિજય ધરે
 જાણેરે, બાઈ આ ભવ પાર ઉતારરે ॥ માધવ ધર્મ જોલે ॥ ૨૨ ॥

॥ અથ સ્થૂલિભદ્રની સજ્જાય ॥

॥ જોડી ગયો મુખ જોલ, ચ્યાર ઘડીનો કોલ ॥ આછે લાલ ॥
 હજીએ ન આવ્યો વાલહો ॥ દેઈ ગયો દુખ દાહ, પાછો નાવ્યો
 નાહ ॥ આં ॥ કે સહી કેજે લોલવ્યોજી ॥ ૧ ॥ રહેતો નહીં
 જાણ એક, રે દાસી સુવિવેક ॥ આં ॥ જઈ જુઓ દિસા દસેજી
 એમ જોલંતી ખાલ, એની ઉત્તમ ચાલ ॥ આછે લાલ ॥ છેલ
 ગયો મુજ છેતરીજી ॥ ૨ ॥ ઉલસ વાલસ થાય, અંગ ઉધામ
 ધાય ॥ આછંગા નયજે નાવે નિદ્રડીજી ॥ ચોખા ચંપક શરીર,
 નજીલના હો વીર ॥ આં ॥ નયજે દીઠા નવીજી ॥ ૩ ॥ જેમ
 અપેયા મેહ, મચ્છને જલશું નેહ ॥ આં ॥ ભમરાને મન કેલ
 કીજી ॥ ચકવો ચાહે ચંદ્ર, ઈન્દ્રાણી મન ઈન્દ્ર ॥ આં ॥ અ-
 હનિશી તમને જોલગુંજી ॥ ૪ ॥ તુમવિષુ ઘડીએ છ માસ, તેં

મુજ નાખી પાસ ॥ આં ॥ નિષ્કુરપણું નર તેં કર્યું ॥ ભાખે
 કોઇક દોષ, મુકી મનનો રોષ ॥ આં ॥ કાંઈક તો કર્ણ
 કરો ॥ ૫ ॥ હું નિરાધાર નાર, મેટ્રી ગયો ભરથાર ॥ આં ॥
 ઉભી કરું આલોચના ॥ એમ વિલવલતી કોસ, દેતી કરમનો
 દોષ ॥ આં ॥ દાસી આવીરે દોડતી ॥ ૬ ॥ સાંભળ સ્વા-
 મીની વાત, લાછિલ દેનો જાત ॥ આં ॥ સ્થુલિભદ્ર આવ્યોરે
 આંગણે ॥ વનિતા સાંભળી વાત, હિયડે હુરખ ન માત ॥ આં ॥
 પ્રીતિ પાવન પ્રભુ તેં કરી ॥ ૭ ॥ પધારો ઘર મુજ, મુનિ
 ભાખ્યો સવિ મુજ ॥ આં ॥ ઉઠ હાથ અલગી રહે ॥ માતા
 આગે મુસાલ, તિમ મુજ આગલ જ્યાલ ॥ આં ॥ એહ પ્રપંચ
 કિહાં ભણ્યા ॥ ૮ ॥ ચિત્રશાહી ચોમાસ, નિહાલી મુખતાસ ॥
 ॥ આં ॥ વનિતા વિધિશું આલોચવે ॥ માદલ તાલ કંસાલ,
 ભુંગલ લેરિ રસાલ ॥ આં ॥ ગાવે નવ નવ રાગશું ॥ ૯ ॥
 વાળે વિધિશું અંગ, ફરતી કુદડી ચંગ ॥ આં ॥ હાવભાવ બહુ
 હેતમું ॥ સાંભલ સ્વામીની વાત, સિંહને ઘાલે ઘાત ॥ આં ॥
 રાધનો પાડ રાતે ગયો ॥ ૧૦ ॥ સો ખાલક સાથે રોઈ, પાવ-
 ણ્યાને પાનો ન હોય ॥ આં ॥ પથ્થર ફાટયો તે કિમ મલે ॥
 સમુદ્ર મીઠો ન થાય, પૃથ્વી રસાતલ જાય ॥ આં ॥ સૂર્ય ઉગે
 પશ્ચિમ દિશે ॥ ૧૧ ॥ પ્રતિ બોધી ઈમ કોશ, છોડી રાંગને
 રોષ ॥ આં ॥ દ્વાદશ વ્રત ઉચરે ॥ પૂરણ કીધો ચોમાસ,
 આવ્યા શ્રી ગુરૂપાસ ॥ આં ॥ હુક્કર હુક્કર તું સહી ॥ ૧૨ ॥
 ત્રીસ વરસ ઘરવાસ, પુરી સહુની આશ ॥ આં ॥ પંચમહાવ્રત
 પાલતા ॥ ધન્ય માત ધન્ય તાત, નાગર ન્યાતિ કહાત, ॥ આં ॥
 વારૂ વંશ દીપાવીયો ॥ ૧૩ ॥ જે નરનારી ગાય, તસ ઘર

લક્ષ્મી સવાય ॥ આછે ॥ પલણે શાંતિ મયા થકીજ ॥ ૧૪ ॥
ક્રીંતિ સ્થુલિભદ્રની સજ્જાય ॥

નેમરાજેમતીની સજ્જાય.

॥ રાણી રાબુલ કરજોડી કહે, એતો બદવકુલ શણુગારે
॥ વાલા મારા ॥ ભવરે આઠેનો નેહલો, પ્રભુ મત મેલો વિસા-
રીરે ॥ વાલા મારા ॥ ૧ ॥ વારિહું જિનવર નેમજી, એક વિન-
તડી અવધારે ॥ વાં ॥ સુરતરૂ સરખો સાહિબો, હુંતો નિત્ય
નિત્ય ધરૂ દેદારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૨ ॥ પ્રથમ ભવે ધનવ-
તિનો, તું ધનનામે ભરતારે ॥ વાં ॥ નિસાલે જાતાં મુજને,
છાનો મેલ્યો મોતી કેરો હારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૩ ॥ દિક્ષા
લેઈ હરખે કરી, તિહાં દેવતણે અવતારે ॥ વાં ॥ ક્ષણવિરહ
ખમતા નહીં, તિહાં પણુ ધરતા પ્યારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૪ ॥
ત્રીજે ભવે વિદ્યાધરૂ, તિહાં ચિત્રગતિ રાજકુમારે ॥ વાં ॥ બૂ-
પતિ પદવી ભોગવો, હું રત્નવતી તુજનારે ॥ વાં ॥ માં ॥
॥ ૫ ॥ મહાવ્રત પાલી સાધુના, તિહાં ચોથે ભવે સુરદારે ॥ વાં ॥
આરણ્ય દેવલોકે બેઠે જણા, તિહાં સુખ વિલસ્યાં સવિકારે ॥ વાં
॥ માં ॥ ૬ ॥ પાંચમો ભવ અતિ શોભતો, તિહાં નૃપ અપ-
રાજિત સારે ॥ વાં ॥ પ્રીતમવંતી હું તાહરી, થઈ પ્રભુ હૈયાનો
હારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૭ ॥ ગ્રહી દીક્ષા હરખે કરી, તિહાં
છે ભવે સુરદારે ॥ વાં ॥ માહેંદ્ર દેવલોકમાં, તિહાં સુખ વિ-
લસ્યાં વારોવારે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૮ ॥ શંખ રાજ ભવ સા-
તમે, તિહાં જસમતિ પ્રાણુ આધારે ॥ વાં ॥ વીસ સ્થાનક

પીઠાં ફરસતાં, જિનવર પદ આંધ્યુ સારરે ॥ વાં ॥ માં ॥ આદાઃ
 આઠમે ભવ અપરાજિતે, તિહાં વરસ ગયાં અત્રીસ હુબરરે ॥ વાં ॥
 આહારની ઇચ્છા ઉપની, એતો પૂર્વ પુન્ય પ્રકાશરે ॥ વાં ॥ વાં ॥
 ૧૦ ॥ હરિવંશમાંથી ઉપની, મારી શિવાદેવી સાસુ મહુદારરે ॥
 વાં ॥ નવમે ભવે ક્યાં પરિહરે, પ્રભુ રાખો લોક વ્યવહારરે
 ॥ વાં ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ એરે સંબંધ સુણી પાછડો, તિહાં
 નેમજી ભણે પ્રદ્યુમ્નચારીરે ॥ વાં ॥ હું તમને તેડવા કારણે,
 આંચો સસરાજીને વાસરે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૧૨ ॥ અવિચલ
 કીધો એણે સાહિબો, રૂડો નેહલો મુક્તિમાં જાયરે ॥ વાં ॥
 માની વચન રાજેમતિ, તિહાં ચાલી પિઉડાની લારરે ॥ વાં ॥
 માં ॥ ૧૩ ॥ ધન્ય ધન્ય જિન ખાવીસમે, જિણે તારી પોતાની
 નારરે ॥ વાં ॥ ધન્ય ધન્ય ઉગ્રસેનની નંદિની, જે સતીયોમે
 સિરદારરે ॥ વાં ॥ માં ॥ ૧૪ ॥ સંવત સતર ઇકોતરે, તિહાં
 શુભ વેલા શુભ વારરે ॥ વાં ॥ કાંતિવિજય રાજુલનાં, તિહાં
 શુણુ ગાયા શ્રીકારરે ॥ વાલા મારા ॥ વારિહું જિનવર નેમજી ॥
 ૧૫ ॥ ઇતિ નેમરાજેમતિ સન્નિધિ ॥

॥ અથ શ્રીઅગીઆરસની સજ્જાય ॥

॥ ઉલગાણની ॥ દેશી ॥

॥ ગોયમ પૂછે વીરને, સુણો સ્વામીજી, મૈન એકાદશી
 કિણે કહી, કિણે પાલો કિણે આદરો ॥ સુણો ॥ એહ અપૂર્વ
 દિન સહી ॥ ૧ ॥ વીર કહે સુણો ગોયમા, શુણુ ગેહાજી, નેમે
 પ્રકાશી એકાદશી, મૈન એકાદશી નિર્મલી, સુણો ગોયમજી ॥

ગોવિંદ કરે મલારસી ॥ ૨ ॥ દ્વારામતી નગરી ભલી, ॥ સુણો ॥
 નવ જોયણુ આરામ વસી, છપન કોડ જાદવ વસે ॥ સુણો ॥
 કૃષ્ણ ખિરાજે તિણે નગરી ॥ ૩ ॥ વિચરંતા વિચરંતા નેમજી
 ॥ સુણો ॥ આવી રહ્યા ઉજ્જવળ શિખરે, મધુરી ધ્વનિ દિયે
 દેશના ॥ સુણો ॥ ભવિયણુને ઉપગાર કરે ॥ ૪ ॥ ભવ અટવી
 ભીંચણુ ધણી ॥ સુણો ॥ તે તરવા પંચ પવી કહી, બીજે બે
 વિધ સાંચવો ॥ સુણો ॥ દેશ વિરતિ સર્વ વિરતિ સહી ॥ ૫ ॥
 પંચમી જ્ઞાન આરાધીયે ॥ સુણો ॥ પંચ વરસ પંચ માસ
 વળી, અષ્ટમી દિન અષ્ટ કર્મનો ॥ સુણો ॥ પરભવ આયુનો
 બંધ કરે ॥ ૬ ॥ ત્રીજે ભાગે નવમે ભાગે ॥ સુણો ॥ સત્તા-
 વ્રીસમે ભાગે સહી, અથવા અંતર્મુહુર્ત સમે ॥ સુણો ॥ શ્વા-
 સોશ્વાસમાં બંધકરે ॥ ૭ ॥ માયા કપટ જે ફેલવે ॥ સુણો ॥
 નરક તિર્યચનું આયુ ધરે, રાગ તણે વશ મોહીયો ॥ સુણો ॥
 વિકલ થયો પરવશ પણે ॥ ૮ ॥ કરણી અકરણી નવી ગણે
 ॥ સુણો ॥ મોહ તિમિર અંધકાર પણે, મોહ મદ ધર્યો ફિરે
 ॥ સુણો ॥ દે ધુમરી ઘણું જોર પણે ॥ ૯ ॥ ઘાયલ જિભ રહે
 ધુમતો ॥ સુણો ॥ કહ્યું ન માને નેહ પણે, જીવ રૂલે સંસારમાં
 ॥ સુણો ॥ મોહ કર્મની સહી જાણી ॥ ૧૦ ॥ અદ્ય સુખ
 સરસવ જેવું ॥ સુણો ॥ તો તેને મેરૂ સમાન ગણે, લોભે લંપટ
 કહીયો ॥ સુણો ॥ નવિગણે તે અંધપણે ॥ ૧૧ ॥ જ્ઞાની વિષુ
 કહ્યો કુણુ લહે ॥ સુણો ॥ શું જાયે છદ્મસ્થપણે, અષ્ટમી એકા-
 દશી ચઉદશી ॥ સુણો ॥ સામાયિક પોસહ કરે ॥ ૧૨ ॥ ધ-
 મને દિવસે કર્મનો ॥ સુણો ॥ આરંભ જે કરે નરનારી, નિ-
 શ્ચ સદ્ગતિ નવિ લહે ॥ સુણો ॥ અશુભ કર્મનાં ફલ છે ભારી

(૨૦૦)

॥ ૧૩ ॥ પાંચ ભરત પાંચ ઐરવતે ॥ સુણો ॥ મહાવિદેહ તે
પાંચ ભણી, કર્મભૂમિ સઘળી થઈ ॥ સુણો ॥ સુકદ્યાણક
પંથ સોય ભણો ॥ ૧૪ ॥ શ્રીવિશાલસોમ સૂરિશ્વર પ્રભુ ॥ સુણો ॥
તપ ગચ્છનો સિરદાર મુણિ, તસ ગુર ચરણ કમલ નમી ॥ સુણો ॥
સુવ્રત રૂપ સજ્જાય ભણી ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ અગ્નીઆશની સ-
જ્જાય સંપૂર્ણમ્ ॥

અથ ત્રેસઠશલાકા પુરુષની સજ્જાય.

॥ ચોપાઈની દેશી ॥ પ્રહસમે પ્રણમું સરસતી માય, વળી
સદ્ગુરને લાગું પાય ॥ ત્રેસઠ શલાકાનાં કહું નામ, નામ જપતાં
સીજે કામ ॥ ૧ ॥ પ્રથમ ચોવીસ તીર્થંકર જાણ, તેહતણાં હું
કરીશ વખાણ ॥ ઋષભ અજિતને સંભવ સ્વામ, ચોથા અભિન-
દન અભિરામ ॥ ૨ ॥ સુમતિ પદ્મ પ્રભુ પુરે આથ, સુપાર્શ્વ ચં-
દ્રપ્રભ દે સુખવાસ ॥ સુવિધિ શીતલને શ્રેયાંસનાથ, એ છે સાચા
શિવપુર સાથ ॥ ૩ ॥ વાસુપૂજ્ય જિન વિમલ અનંત, ધર્મ શાંતિ
કુંથુ અરિહંત, અરમદ્વી મુનિસુવ્રત સ્વામ, એહથી લહીએ મુ-
ક્તિનું કામ ॥ ૪ ॥ નમિનાથ નેમિસર દેવ, જસ સુરનર નિત્ય
સારે સેવ ॥ પાર્શ્વનાથ મહાવીર પ્રસિદ્ધ, ત્રુઠયા આપે અવિચલ
ઋદ્ધિ ॥ ૫ ॥ હવે નામ ચક્રવર્તી તણાં, બાર ચક્રીજે શાસ્ત્ર
ભણ્યા ॥ પહેલો ચક્રી ભરતનરેશ, સુખે સાધ્યા જિજ્ઞે ષટખંડ
દેશ ॥ ૬ ॥ બીજો સગર નામે ભૂપાલ, ત્રીજો મધવરાય સુવિ-
શાલ ॥ ચોથા કહીએ સનતકુમાર, દેવપદવી પામ્યા છે સાર ॥ ૭ ॥
શાંતિ કુંથુ અર ત્રિજે રાય, તીર્થંકર પણ પદ કહેવાય ॥ મુખમ

આઠમો ચક્રી થયો, અતિ લોભે તે નરકે ગયો ॥ ૮ ॥ મહા
 પદ્મરાય બુદ્ધિ નિધાન, હરિષેણુ દશમો રાજન ॥ ઇગ્યારમો જ્ય
 નામ નરેશ, ખારમો પ્રહ્લદત્ત ચક્રનરેશ ॥ ૯ ॥ એ ખારે ચક્રિ-
 સર કહ્યા, સૂત્ર સિદ્ધાંત ચક્રી મેં લહ્યા ॥ હવે વાસુદેવ કહું નવ
 નામ, ત્રિણ ખંડે જેણે જીત્યા ઠામ ॥ ૧૦ ॥ વીર જીવ પ્રથમ
 ત્રિપૃષ્ઠ ॥ સ્વયંભૂ પુરૂષોત્તમ મહારાય, પુરૂષસિંહ પુંડરિક રાય
 ॥ ૧૧ ॥ દત્ત નારાયણ કૃષ્ણ નરેશ, એહ નવ હવે બલદેવ વિ-
 શેષ ॥ અચલ વિજયભદ્ર સુપ્રભ ભૂપ, સુદર્શન આનંદનંદનરૂપ
 ॥ ૧૨ ॥ પદ્મરામ એ નવ બલદેવ, પ્રતિ શત્રુ નવ પ્રતિ વાસુદેવ
 અશ્વઘ્રીવ તારક રાજેન્દ્ર, મેરક મધુ નિશુભ બલેન્દ્ર ॥ ૧૩ ॥ પ્ર-
 દહાદને રાવણુ જરાસંઘ, જીત્યા ચક્રબલે સત્યસંઘ ॥ ત્રેસઠ સંખ્યા
 પદવી કહી, માતા ઇકસઠ ગ્રંથે લહી ॥ ૧૪ ॥ પિતા બાવનને
 સાઠ શરીર, ઓગણસાઠ જીવ મહાધીર ॥ પંચવરણુ તીર્થંકર જાણુ,
 ચક્રી સોવન વાન વખાણુ ॥ ૧૫ ॥ વાસુદેવ નવ શામલવાન,
 ઉન્મલ તનુ બલદેવ પ્રધાન ॥ તીર્થંકર મુક્તિપદ વર્યા, આઠ ચક્રી
 સાથે સંચર્યા ॥ ૧૬ ॥ બલદેવ આઠ તેડુને સાથ, શિવપદ લીધો
 હાથોહાથ ॥ મધવ સનત્ કુમાર સુરલોક, ત્રીજે સુર સેવે ગત
 સોગ ॥ ૧૭ ॥ નવમો બલદેવ પ્રહ્લનિવાસ, વાસુદેવ સહુ અધ-
 ગતિ વાસ ॥ અષ્ટમ ખારમ ચક્રિસાથ, પ્રતિ વાસુદેવ સમા નર-
 નાથ ॥ ૧૮ ॥ સુરવર સુખશાતા લોગવી, નરક દુઃખ વ્યથા અ-
 નુભવી ॥ અનુક્રમે કર્મ સૈન્ય જ્ય કરી, નરવર ચતુરંગી સુખવરી
 ॥ ૧૯ ॥ સદ્ગુરુ જોગે ક્ષાયિકભાવ, દર્શન જ્ઞાન બવોદધિ નાવ ॥
 આરોહિ શિવ મંદિર વસે, અનંત ચતુષ્ઠય તવ ઉલ્લસે ॥ ૨૦ ॥
 લેશે અક્ષય પદ નિર્વાણુ, સિદ્ધ સર્વે ઘો મુજ કથ્યાણુ ॥ ઉત્તમ

નામ જપો નરનાર, સરૂપચંદ લહે જયકાર ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ ત્રેસક
સલાકા સુરૂપની સન્નિધાય ॥

॥ અથ માનની સજ્ઞાય ॥

॥ માન ન કરશેરે માનવી, કાચી કાયાનો શો ગર્વરે ॥
સુરનર કિન્નર રાજીઆ, અંતે મરીગયા સર્વરે ॥ માં ॥ માને
જ્ઞાન વિનાશરે, માને અપશય વાસરે ॥ માને કેવલ નાશરે ॥ એ
આંકણી ॥ ૧ ॥ સોના વણીરે ચઢે બલે, રૂપા વણીરે ધુવાસરે ॥
કુમકુમ વણીરે દેહડી, અગની પરબલિ કરી છારરે ॥ માં ॥
॥ ૨ ॥ જે નર શીર કસી બાંધતા, સાલુ કસળીના પાધરે ॥
તે નર પોદયા પાધરા, આંચ મારે શિર કાગરે ॥ માં ॥ ૩ ॥
કેઈ ચાલ્યા કેઈ ચાલશે, કેતા ચાલણુ હારરે ॥ મારગ વહેરે ઉ-
તાવલો, પડખે નહીં લગારરે ॥ માં ॥ ૪ ॥ અંતરે પ્રાણુને
આવશે, ન જીએ વાર કુવારરે ॥ ભદ્રા ભરણીને યોગણી, શની
સોમ વલી કાલરે ॥ માં ॥ ૫ ॥ જે વહાલાં વિણુ એક ઘડી,
સોહતો નહીં લગારરે ॥ તે વિના જનમારા વહી ગયા, નહી શુદ્ધિ
નહીં સમાચારરે ॥ માં ॥ ૬ ॥ જે નર જાગીરે બોલતા, વાવ-
રતા મુખ પાનરે ॥ તે નર અગ્નિમાં પોઢીયા, કાયા કાજલ વાનરે
॥ માં ॥ ૭ ॥ ચીર પીતાંબર પેહેરતા, કંઠે કનકનો હારરે ॥
તે નર કાલે માટી થયા, જો જો અસ્થિર સંસારરે ॥ માં ॥
૮ ॥ જે શિર છત્ર ઢળાવતા, ચઢતા હાથીને બાંધરે ॥ તે નર
અંતેરે લઈ ગયા, દેઈ દોરડાના બાંધરે ॥ માં ॥ ૯ ॥ કોડી
મણુની સીલા કર ચઢી, ગિરિધર કહાવે નામરે ॥ તરસે તરફડે

ત્રીકમો, નહીં કોઈ પાણી પાનારે ॥ માં ॥ ૧૦ ॥ ચોસઠં સ-
હસ અંતેકીરી, પાયક છન્નુ કરોડરે ॥ તે નર અંતે રે એકલો,
સૂતો ચિવર ઓઢ ॥ માં ॥ ૧૧ ॥ જે જિહ્વાં તે તિહ્વાં રહ્યો,
પાપને પુણ્ય બે સાથરે ॥ અહો સ્વરૂપને દેખીને, પુણ્ય કરે
નિજ હાથરે ॥ માં ॥ ૧૨ ॥ જે નર હસી હસી બોલતા,
કરતા ભોજન સારરે ॥ તે નર અંતેરે માટી થયા, ઘડાતા પાત્ર
કુંભારરે ॥ માં ॥ ૧૩ ॥ અંપા વરણી દેહડી, કદલી કોમલ
બંધરે ॥ તે નર સુતારે કાષ્ઠમાં, પડે ધડોધડ ડાંગરે ॥ માં ॥
૧૪ ॥ દેહ વિટંબના નર સુણો, ન કરો તરણાનો લોભરે ॥ જે
સંઘ સરખોરે રાજવી, અંતે ન રહ્યા તે થોભરે ॥ માં ॥ ૧૫ ॥
અસ્થિર સંસાર જાણી કરી, મમતા ન કરો કોઈરે ॥ કવી ઝપ-
લનીરે શીખડી, સાંભલબે સહુ કોઈરે ॥ માં ॥ ૧૬ ॥

॥ શ્રી આત્મહિતશિક્ષા સંજ્ઞાય ॥

॥ આવો જમાઈ પ્રાહુણા જયવંતા ॥ એ દેશી ॥ ચેતન
કહે કરબોડીનેરે ॥ સુણો રંગ રસીયા ॥ માણીગર આતમરામ ॥
પ્રીતમ પાતળીઆ ॥ કુમતિ કદાચહુ ગેહનીરે ॥ સું ॥ કુડકપ-
ટનું ધામ ॥ પ્રીં ॥ ૧ ॥ કુલહીણી કુલક્ષણીરે ॥ સું ॥ લલજ-
વિહુણી રીસાલ ॥ પ્રીં ॥ ક્રોધ મુખી ચંડાલણી ॥ સું ॥ છોડી
ધા એહનો ખ્યાલ ॥ પ્રીં ॥ ૨ ॥ શ્રી જિનધર્મ સમાચરોરે ॥
સુણો ॥ તન મન કરી એક ચિત ॥ પ્રીં ॥ સંધ્યારાગ વાદલ
જીસોરે ॥ સું ॥ છે સંસાર અનિત્ય ॥ પ્રીં ॥ ૩ ॥ સ્વાર-
થીઓ સંસાર છેરે ॥ સું ॥ સહુ સ્વાથે ધરે નેહ ॥ પ્રીં ॥

જળ સ્વાસ્થ્ય પૂજે નહીંરે ॥ સુ૦ ॥ છટકી દેખાવે છેહ ॥ પ્રી૦ ॥
 ૪ ॥ કાયા કારમીરે ॥ સુ૦ ॥ પલક પલક પલટાય ॥ પ્રી૦ ॥
 સમય સમય આઉ ઘટેરે ॥ સુ૦ ॥ ક્ષણ રાખ્યું ન રહાય ॥ પ્રી૦ ॥
 ૫ ॥ લૌકિક માતપિતા સવેરે ॥ સુ૦ ॥ બાદ્ય કુટુંબ કહેવાય
 ॥ પ્રી૦ ॥ માલ મૂલક એ માલીયોરે ॥ સુ૦ ॥ સખડો છોડી
 બાય ॥ પ્રી૦ ॥ ૬ ॥ લોકોત્તર કુટુંબથીરે ॥ સુ૦ ॥ પ્રેમ ધરો
 અંતરંગ ॥ પ્રી૦ ॥ ધૈર્યપિતા વ્રત માવડીરે ॥ સુ૦ ॥ બ્રાત
 સંજમ શુચિયંગ ॥ પ્રી૦ ॥ ૭ ॥ સુકુલણી ભગિની દયારે ॥ સુ૦ ॥
 જગહિત વચ્છલ મિત્ત ॥ પ્રી૦ ॥ કુલ ભાસણ ખીમા ધરણીરે
 ॥ સુ૦ ॥ પુત્ર વિવેક પવિત્ર ॥ પ્રી૦ ॥ ૮ ॥ શિયલ ભૂષણ
 અંબર ધરોરે ॥ સુ૦ ॥ તિલક આણા વીતરાગ ॥ પ્રી૦ ॥ સુ-
 મતિ રસોયણ તપ રૂપીરે ॥ સુ૦ ॥ ભોજન ખટરસપાક ॥ પ્રી૦ ॥
 હિપશમ સુંદર મંદિરેરે ॥ સુ૦ ॥ જ્ઞાનદીપક મનોહાર ॥ પ્રી૦ ॥
 ધ્યાન પદ્યક બિંછાવીનેરે ॥ સુ૦ ॥ ધર્મકીડા કરો શાર ॥ પ્રી૦ ॥
 ૧૦ ॥ સમકિત સમચિત પાલીએરે ॥ સુ૦ ॥ ટાલી મન વિખ-
 વાદ ॥ પ્રી૦ ॥ વિનય કરો સખાઈયોરે ॥ સુ૦ ॥ ગાળે કુમતિનો
 નાદ ॥ પ્રી૦ ॥ ૧૧ ॥ એક કુટુંબ છે તુમતણોરે ॥ સુ૦ ॥ અ-
 ચળ સંબંધ હઠરાય ॥ પ્રી૦ ॥ કાલ અનાદિનો શાશ્વતોરે ॥ સુ૦ ॥
 આખેશ્રી જિનરાય ॥ પ્રી૦ ॥ ૧૨ ॥ પ્રેમે કાંત એ સેવતાંરે
 ॥ સુ૦ ॥ પ્રગટે રૂપ અભંગ ॥ પ્રી૦ ॥ શ્રી વિજયરંગ કૃપા
 ચક્રીરે ॥ સુ૦ ॥ દીપે અનુપમ અંગ ॥ પ્રીતમ પાતળીઆ ॥ ૧૩ ॥
 સ્તિ ॥

॥ અજ્ઞયની સજ્ઞાય ॥

॥ જિન શાસનરે, શુદ્ધિ સદ્દેશા ધરો, મિથ્યામતિરે, કુ-
 મતિ કદાચહ પરીહરો ॥ મહીપાલોરે, તે નર સમકિત મન ખરો ॥
 ॥ ૧ ॥ ત્રુટક ॥ મનખરો સમકિત શુદ્ધ પાલો ટાલો દોષ દયા પરો ॥
 ધુર પંચ અણુવ્રત ત્રિણુ ગુણુવ્રત, ચાર શિક્ષાવ્રત ધરો ॥ ઈમ
 દેશવિરતિ ક્રિયા નિરતિ, સુણો બવિયણુ મન રહી ॥ દાખવિયે
 ગુણુ પરહુ કેરા, દોષ મમ કાઢો વલી ॥ ૨ ॥ મમ કાઢોરે, લોભી
 નર કુટો કરો ॥ જાણી સાવધરે, અભક્ષ બાવીસ પરિહરો ॥ વડ
 પીપલરે, પીપરને કહુંખરો ॥ ઉંખર ફલરે, રખે તુમે બક્ષણુ કરો ॥
 ॥ ૩ ॥ ત્રુટક ॥ રખે તુમે બક્ષણુ કરો માખણુ, મધ મધુ આ-
 મિષ તણો ॥ વિષ હેમ કરહા છાંડી પરહા, દોષ મલ માટી
 ઘણો ॥ પરિહરો મંજન રચણી લોજન, પ્રથમ દુર્ગતિ ખારણું,
 મત કરો વાલુ અતિ અમુરો, રવિ ઉદે વીણુ પારણો ॥ ૪ ॥
 અથાણુરે, અનંતકાય સવી નામીયે, કાયા ગોરસરે માંહિ કઠોલ
 ન જીમીયે ॥ વેગણુરે, તુચ્છ ફલ સવિ છાંડીએ, આપણુ પૂવેરે
 વ્રત લીધું નવી ખંડીએ ॥ ૫ ॥ ત્રુટક ॥ નવિ ખંડીએ સવિ
 નેમ લેઈ, છેએ ફલ વ્રત ભંગનો, અજાણુ ફલ બહુ બીજ લો-
 જન, ચલિત રસ હુએ જેહનો ॥ સંવરે આણી અભક્ષ જાણી,
 તજે એ બાવીસએ ॥ શુર વયણુ વિગતે વળી પ્રીછો, અનંત કાય
 ખત્રીસએ ॥ ૬ ॥ અનંતીરે કંદ જાતિ જાણો સહુ, જસ બક્ષ-
 ણુરે, પાઠક બોલ્યા છે બહુ ॥ કચુરોરે, હલદર નિહુ આહુ વળી,
 વજ્ર ચુરણુરે, કંદ બહુ કુંલિ ફલી ॥ ૭ ॥ ત્રુટક ॥ વલી ફલીય
 કુચલી બીજ ખાખે, ચાખે ચતુર નર આબલી ॥ રતાલુ પેઠાલુ

ચેગ થોહર, સતાવરી લસણ કલી ॥ ગાજર મુલા ગલો ગરણી,
 વરીયાલી હુંક વચ્ચલો ॥ પદ્યંક સૂરણ ખાલ ખીલી, મોથ નીલી
 સાંભળો ॥ ૮ ॥ વંસ કારેલારે કુંપલ કુંલા તરતણા ॥ અંકુરારે
 લોટા તે જલ પોયણ ॥ કુમારિરે, ભમર વૃક્ષની છાલડી ॥ જે
 કહીયેરે લોકે અમૃત વેલડી ॥ ૯ ॥ ત્રુટક ॥ વેલડી કેસા તંતુ
 તાળ, ખીલોડાને ખરસુઆ ॥ લોમી ફાડા છત્રાકાર જાણો, નિલ
 ફૂલ સવે જુઆ ॥ ખત્રીસ બોલ પ્રસિદ્ધ બોલ્યા, લક્ષ્મી રત્ન સૂરિ
 ઈમ કહે ॥ પરિહરે જે નર દોષ જાણી તે શિવ સખ લહે ॥૧૦॥

॥ ઉપદેશની સંજ્ઞા ॥

તુને સંસાર મુખ કિમ સાંભરેરે લોલ, દુખ વિસર્થા શુ
 ગરભાવાસનાને ॥ નવ માસ તું રહ્યો માને ઉદરેરે લોલ, મલમૂત્ર
 અશુચી વિસરામને ॥ તુ ॥ ૧ ॥ તીહાં હવા પવન નહીં સં-
 ચરેરે લોલ, નહીં સેજ તલાઈ પલંગને ॥ તીહાં લટકી રહ્યો ઉપે
 શીરેરે લોલ, દુખ સહન અનંત અપારને ॥ તુ ॥ ૨ ॥ ઉઠ કોડી
 સૂય તાલી કરીરે લોલ, સમકાલે ચાંપે કોઈ રાયને ॥ તેથી અ-
 નંતશુષો તીહાં કચેરે લોલ, દુખ સહન વિચાર તવ થાયને ॥ તુ,
 ॥ ૩ ॥ હવે પ્રસવે જે મુજને માવડીરે લોલ, તો હું કંઈ તપ
 જપ ધ્યાનને ॥ હવે સેવું સદા જિન ધર્મનેરે લોલ, મુકુ કુશુ-
 ર્જનો સંગ અજ્ઞાનને ॥ તુ ॥ ૪ ॥ જ્યારે જનમીયોં ત્યારે
 બૂલી ગયોરે લોલ, ઉડાં ઉડાં રહ્યો ઈમ કહેજી ॥ તીહાં લાગી
 લાલચ રમવા તણીરે લોલ, આયુ અંજલીજલ સમ વાહને ॥ તુ
 ॥ ૫ ॥ ઈમ બાલક વાં રમતે ગર્ભરે લોલ, થયો જોખને મકર-

ધ્વજ સમાનને ॥ ચિત્ત લાગ્યો તદા રમણી સુખેરે લોલ, પુત્ર
 પૌત્રા દેખી હરખાયને ॥ તું ॥ ૬ ॥ થઈ ચિંતા ત્રિવાલમ-
 નીરે લોલ, ધન કારણે ધાવે નિસ દીસને ॥ પુણ્ય હીણો થઈ
 પામે નહીંરે લોલ, ચિંતે ચોરી કરું કે લુટું દેશને ॥ તું ॥ ૭ ॥
 ગયો યોવન આવી જરા ડાકણીરે લોલ, ધૂળ્યો કર પગ શીરને
 શરીરને, ઘરે કહું કોઈ માને નહીંરે લોલ ॥ પડ્યો કરે પોકાર
 નહીં ધીરને ॥ તું ॥ ૮ ॥ ઈમ કાલ અનંતો વહા ગયોરે લોલ,
 અખ ચેત મૂર્ખના સિરદારને ॥ આવો ભેગ મળવો મુશ્કીલ છેરે
 લોલ, સેવો શ્રી જિન શિવ સંકેતને ॥ તું ॥ ૯ ॥ કવિ દાસ
 કહે મુજ સાહેબોરે લોલ, કુટો કપટી કુશીલ શીર મોડને ॥ મેતો
 દીઠો નહીં કોઈ દેશમાંરે લોલ, મોટો ધર્મને ઠગ ઠાકોરને ॥
 ૧૦ ॥ મુનિ તત્ત્વ સાગરના પસાયથીરે લોલ, ધર્મ ધ્યાન થયો
 મૂજ માંહેને ॥ સંઘસેવા કરે શાંતિનાથનીરે લોલ, તેથી મંગલિક
 માલ વરતાયને ॥ તું ॥ ૧૧ ॥ આગણીસે ત્રીસ અશાહનીરે
 લોલ, સુદ એકમને પુધવારને ॥ પ્રભુ કરો કૃપા કવીદાસ પેરે
 લોલ, ધન ધાતીયાં ચાર નિવારને ॥ તું ॥ ૧૨ ॥

॥ અથ શ્રીમાર્ગાનુસારી ગુણની સજ્જાય ॥

॥ વીર કહે ભવિજન પ્રત્યે, માર્ગતાણો ઉપદેશ હો ॥ સુંદર
 માર્ગના અનુસરવા વિના, કિમ લહે માર્ગ પ્રવેશ હો ॥ સુંદર ॥
 ૧ ॥ માર્ગાનુસારી ગુણુ લને, તે સંખ્યા પાંત્રીસ હો ॥ સુંદર ॥
 તેહથી ગૃહીધર્મ ચોગ્યતા, હોય તેહ કહીશ હો ॥ સું ॥ મા-
 ગ્ગાનુ ॥ ૨ ॥ ન્યાયોપાર્જિત સંપદા (૧) ॥ શિષ્ટાચારનો આહ

હો (૨) ॥ સું ॥ અન્ય ગોત્રીયના કુલશીલે, સરખા સાથે
 વિવાહ હો (૩) સુંદર ॥ માર્ગાં ॥ ૩ ॥ પાપ કાર્ય થી
 હવું (૪) દેશાચાર સાપેક્ષહો (૫) ॥ સુંદર ॥ અપયશ કોઈની
 ન બોલવો, રાજદ્વિકનો વિશેષ હો (૬) ॥ સુંદર ॥ માર્ગાં ॥
 ૪ ॥ નહિ અતિ વાવર સાંકડે, ઠાણાએ કરવો વાંસહો ॥ સું ॥
 પાડોશી હોયે ભલા, નહીં બહુદાર પ્રકાશહો (૭) ॥ સું ॥
 માર્ગાં ॥ ૫ ॥ સંગ સદાચારી તણો (૮) માતપિતાની સેવ
 હો (૯) ॥ સુંદર ॥ બહુ ઉપદ્રવને ઉપને, સ્થાનક તજવા હેવ
 હો (૧૦) ॥ સું માં ॥ ૬ ॥ નીચકર્મ અપ્રવર્તના (૧૧)
 કરવો વ્યથ નોઈ આય હો (૧૨) ॥ સુંદર ॥ વિત્ત પ્રમાણે વે-
 સહો (૧૩) અડગુણ બુદ્ધિ પ્રથાય હો (૧૪) ॥ સું માં
 ॥ ૭ ॥ સાંભલવું નિત્ય ધર્મનું (૧૫), અશુરણે લોજન ત્યાગ
 હો (૧૬) ॥ સુંદર ॥ લોજન કરવું સાતિમિ, ભૂખ તણે બહુ
 લાગ હો (૧૭) ॥ સું માં ॥ ૮ ॥ ધર્માર્થ કામનું સાધવું,
 માંહે માંહે અવિરોધ હો (૧૮) ॥ સુંદર ॥ સાધુ અતિથિની
 દીનની, પડિઅરણા જહાં સંધિ હો (૧૯) ॥ સુંદર ॥ માર્ગાં
 ॥ ૯ ॥ પરંપરાભવ બુદ્ધિયે કરી, કાર્ય તણો અનારંભ હો [૨૦]
 સું ॥ વિનય ન્યાદિક ગુણ તણો, પક્ષપાતે નહિં દંભ હો (૨૨)
 ॥ સું માં ॥ ૧૦ ॥ દેશનિકાલ વિરૂદ્ધની, આચરણા પરિહાર
 હો [૨૨] સુંદર ॥ કાર્ય આરંભ અવસરે, શક્તિ અશક્તિ
 વિચાર હો [૨૩] સું માં ॥ ૧૧ ॥ જ્ઞાની ગુણવંત સેવના
 [૨૪], આશ્રિત પોસવો ધ્યાન હો [૨૫] સુંદર ॥ દીર્ઘ દષ્ટિ
 વિચારવું [૨૬], ન્યૂન વિશેષનું જ્ઞાન હો [૨૭] સું માં ॥ ૧૨ ॥
 ક્રીધા ગુણનું બળવું (૨૮), જન અનુકુલ પ્રવૃત્તિ હો [૨૯]

સુંદર ॥ લજ્જા [૩૦] દયાને [૩૧] સૌખ્યતા [૩૨] પરઉપ-
 દારીની વૃત્તિ હો [૩૩] સું માં ॥ ૧૩ ॥ અંતર રિપુ પડ-
 વર્ગ, કામ ક્રોધ લોભ માન હો ॥ સુંદર ॥ મદને હર્ષ જીતવા
 (૩૪), વશ પંચિદ્રિય તાન હો (૩૫) સું માં ॥ ૧૪ ॥
 એહ ગુણે જે ગૃહીપણું, પાલે તે ધન્ય જીવ હો ॥ સું ॥ તે
 તે ભવ જુગલ આરાધતાં, હુએ આનંદી સદીવ હો ॥ સું માં
 ॥ ૧૫ ॥ પ્રાપ્તે હુએ તેહને વિષે, ધર્મ બીજનો પ્રસાર હો ॥ સું
 શુદ્ધ ભૂમીએ બીજ વાવીયા, ધાન્ય જાતિ વિસ્તાર હો ॥ સું માં
 ॥ ૧૬ ॥ ઇમ જાણી ગુણ આદરે, આદિક ધાર્મિક એહ જાણી હો
 ॥ સું ॥ પંઢિત શાંતિવિજય તણે, માન કહે શુભવાણી હો ॥ સું
 માં ॥ ૧૭ ॥ ઇતિશ્રી માર્ગાનુસારીના પાંત્રીસ ગુણની સજ્જાય
 સંપૂર્ણ.

॥ કઠિયારાની સજ્જાય ॥

॥ વીર જિનવરે ગૌતમ ગણધરને કહે, ગુરૂ વાણીરે પુન્ય-
 વંત પ્રાણી સદૃઢે ॥ કઠિયારોરે પરદેસી દુરબોધએ, નવિ નિશ્ચયરે
 નવિ પામે પ્રતિબોધએ ॥ ત્રુટક ॥ પ્રતિબોધ નિશ્ચય તે નવિ પામે
 જીવતે દુર બોધએ ॥ ધન કરમ મરમ જોગ જડને, ધર્મ સાથે
 વિરોધએ ॥ તથા કહે ગૌતમસ્વામી, કર સંપુટ કરી મનોહારએ,
 દૃષ્ટાંત કઠિયારાણે, સુજ કહોને જગદાધાર એ ॥ ૧ ॥ હાલ ॥
 તથા જલપે ચરમ જીનેસર તેહ લાણી, સુણ ઉત્તમરે ગૌતમ ગોત્ર
 તણા ઘણી ॥ કઠિયારોરે કોઈક એક પુરે રહે, તેતો અનુદીનરે,
 મૂલી લેવા વન વહે ॥ ત્રુટક ॥ વન વહે તે ઈંધણ કાજ ગિરિગ-

દૂર ગયો, અતિસરલ સુંદર તરૂં નિહાલી, હૈયા માંહે હરખીત
 થયો ॥ તેહતરૂં છેલો મૂલખણતાં, નીકળી એક માટલી, વર પંચ-
 રત્ને જડિત અફણત, જાતિ રૂપતણી બલી ॥ ૨ ॥ સીર ભૂલીરે
 વાંસે તે ધરી માટલી, ઘરે આવતાંરે વૃષ્ટિ હુઈ અતિ આકુલી ॥
 મૂલી વેચીરે ન શક્યો તે ઘરમાં ઠવિ, ખલ ખાવારે આવ્યો દી-
 નપણું ચવી ॥ ત્રુટક ॥ દીનપણું ચવિ સુખ વિપુણ હુતો, ઉછીનો
 ખલ આણીઓ ॥ કનક માટલી માંહે ઘાલી, રાંધે મૂરખ પ્રાણી-
 ઓ ॥ મૂલીકા કેરા ખંડ કાપી, અગની માંહે તે ધરે ॥ તેહ
 તણો પરિમલ અતિ અનર્ગલ સખલ સઘલે વિસ્તરે ॥ ૩ ॥
 એહવે એકરે ધન ધને અવતારીઓ, તીણુ પંથેરે વડવખતી વ્ય-
 વહારીઓ ॥ જાતાં થકારે ગંધ ધણો તસ આવીયો, મન બીતરરે
 વિસ્મય ભારી પામિયો ॥ ત્રુ ॥ પામીયો તેં ગંધ કિહાંથી,
 ખાવના ચંદન તણો, એવો ઉદારને કવણુ લોગી, દ્રવ્ય એમ કેહને
 ઘણો ॥ તે ગંધને અનુસાર આવે, ગેહ કઠિયારા તણે, અતિ
 અસમંજસ નિહાળી, શેઠ શીખામણુ લણે ॥ ૪ ॥ અરે મુરખરે
 મમકર તું અકાજરે, કાંઈ ખાલેરે ખાવના ચંદન આજરે ॥ તુજ
 આયુરે ભૂલિ કનક ખરોખરે ॥ સુખ લોગવરે ભામિનિ સુંદર
 મંદિરે ॥ ત્રુ ॥ મંદિર સુંદર જિમ પુરંદર, કર વિનોદ વિલા-
 સઓ, એહ રચણુ રૂડાં કાંઈલે, પુરવું તુજ આશઓ ॥ મૂરખ પૂસ-
 મજે નહીં, કંચન રચણુ વિણુસાડે જડે, મનખેદ ધરતા ઘરે સિ-
 ધાવ્યા, શેઠ ઉપનય જગવડે ॥ ૫ ॥ ભવપાટણુરે વિસ્તર ભૂરી
 વખાણીયે, મન જાલીરે જીવ કમાડી જાણીયે ॥ રૂડી કાચારે કનક
 તણી એ માટલી, પંચઈદિરે જોતી રતન ઉપર છલી ॥ ત્રુ ॥
 ઉપર છલી રૂચિ રતન કેરી, વિષય ખોલ અસાર એ, તેહતણે

કાળે આયુચંદન હશે સુઠ ગમારએ ॥ નિજકાયા ઇંદ્રિ વિપુષ્પ
હુતો, કાંતિ સકલ કરે વૃથા, એ વાત સઘલે વિસ્તાર પામી, જેમ
તેલ જલ માંહે યથા ॥ ૬ ॥ શેઠ સદ્ગુરૂરે પ્રીતિ ધરેપ્રતિ જો-
ધવા, ઉપગારીરે દીએ ઉપદેશ નવા નવા ॥ નવિ ખુઝેરે ભારે
કરમી જીવડો, જન્મ અંધારે કરે શું તસ દીવડો ॥ ત્રુ ॥ દી-
વડો તે શું કરે સદ્ગુરૂ, વિષય અંધા જે જના, કલહ કારી ધરહ
કેરી, વૃથા નિર્મલતા વિના ॥ એ સુણી ઉપનય વિષમ વિષય
ખલ સમો વીખ વામીએ, શુણુ વિજય અધિપતિ વીરજપતિ, પરમ
પદવી પામીએ ॥ ૭ ॥ ઇતિ કઠિયારાની સજ્જાય ॥

॥ શ્રી કર્મ છત્રીસી ॥

॥ રાગ આસાહીરી ॥ કર્મ થકી છુટે નહીં પ્રાણી, કર્મ
સખલ દુખ ખાણુજી ॥ કર્મ તણે વશ જીવ પડયા સહુ, કર્મ
કરે તે પ્રમાણુજી ॥ ૧ ॥ કરમં ॥ ટેક ॥ તીર્થંકર ચક્રવર્તી અ-
તુલ જળ, વાસુદેવ ખલદેવજી ॥ તે પંચ કર્મ વિંટવ્યા કહીયે,
કર્મ સખલ નીત મેવજી ॥ ૨ ॥ કં ॥ મુક્તિ લાણી ઉઠયા જે
સુનિવર, તે પંચ ચુકયા કેઈજી, સતીયા માંહે પડયાં દુખ સખલાં
મત કો પાપ કરેઈજી ॥ કં ॥ ૩ ॥ કુણુ કુણુ જીવ વિટંબ્યા
કરમે, તેહતણાં કહુ નામજી ॥ કર્મ વિપાક ઘણા અતિ કડુવા,
ધરમ કરો અભિરામજી ॥ કં ॥ ૪ ॥ આદિસર આહાર ન
પામ્યા, વરસ સીમ કહેવાયજી ॥ ખાતાં પીતાં દાન દીયતાં મતકો
કરો અંતરાયજી ॥ કં ॥ ૫ ॥ મહિનાથ તીર્થંકર લીધો, સ્ત્રીને
અવતારજી ॥ તપ કરતાં માયા તણી કીધી, કર્મે નગરનુ કારજી

॥ ૪૭ ॥ ૬ ॥ ગોશાલે સંગમ ગોવાલે, કીધો ઉપસર્ગ ધોરજી ॥
 મહાવીરને ચીસ પડાવી, કરમસું કેહો જોરજી ॥ ૪૦ ॥ ૭ ॥
 સાઠ સહસ સુતનો સમકાલે, લાગ્યો સખલો દુઃખજી ॥ સગરરાય
 થયો મૂર્છાગત, કરમ ન સાંસે સુખજી ॥ ૪૦ ॥ ૮ ॥ વળી સુ-
 બ્રૂમ અતિસુખ લોગવતો, પટખંડ લીલવિલાસજી ॥ સાતમી નરક
 માંહે લઈ નાંખ્યો, કર્મનો કિશ્યો વિસવાસજી ॥ ૪૦ ॥ ૯ ॥
 બ્રહ્મદત્તને આંધો કીધો, દીકાં દુઃખ અપારજી ॥ કુરૂમતિ કુરૂમતિ
 પડ્યો પોકારે, સાતમી નરક મોજારજી ॥ ૪૦ ॥ ૧૦ ॥ ઈદ્ર
 બળાણ્યો રૂપ અનોપમ, તે વિણુઠો તતકાલજી ॥ સાતસે વરસ
 સહી બહુ વેદના, સનતકુમાર કરાલજી ॥ ૪૦ ॥ ૧૧ ॥ કૃષ્ણ કુણ
 અવસ્થા પામી, દીઠો દારિકા દાહજી ॥ માતપિતા પણ કાઢી ન
 શક્યા, આપ રહ્યો વનમાંહિજી ॥ ૪૦ ॥ ૧૨ ॥ રાણો રાવણ
 સખલ કહાતો, નવગ્રહ કીધાં દાસજી ॥ લક્ષ્મણ લંકાગઢ લૂટાવ્યો,
 દશશિર છેધાં તાસજી ॥ ૪૦ ॥ ૧૩ ॥ દસરથ રાય દીયો દેશ-
 વટો, રામ રહીયો વનવાસજી ॥ વલી વિયોગ પડ્યો સીતાનો,
 આઠ પહોર ઉદાસજી ॥ ૪૦ ॥ ૧૪ ॥ ચિર પ્રતિપાદ્યો ચારિત્ર
 છોડી, લીધો બાંધવરાજજી ॥ કુંડરીકને કર્મે વિટંબ્યો, કોઈ ન
 સરયો કાજજી ॥ ૪૦ ॥ ૧૫ ॥ કોણિક કંઠ પંજર માંહિ દીધો,
 શ્રેણીક આપણો બાપજી ॥ નરક ગયો નારી ભારી તો, પ્રગટ્યો
 હિંસા પાપજી ॥ ૪૦ ॥ ૧૬ ॥ જસ અઢાર મુગટબંધ રાજા,
 સેવક રહે કરજોડીજી ॥ કોણિકથી બીહનો રાય ચેહો, કૂપ પડ્યો
 બલછોડીજી ॥ ૪૦ ॥ ૧૭ ॥ લુખ્યો મુંજ મૃણાલવતીસું, ઉન્ને-
 ણીનો રાયજી ॥ લીખ મંગાવી સુલી દીધો, કણીટ રાય કહાયજી
 ॥ ૪૦ ॥ ૧૮ ॥ વાચના પાંચસે સાધુને દેતો, જોગી વો થયો

અદ્વૈત ॥ અનાર્થ દેશે સુમંગલ ઉપન્યો, જોગી વટે સંબંધ ॥
 ॥ ૩૦ ॥ ૧૯ ॥ કૃષ્ણ પિતાને ગુરૂ નેમીશ્વર, દારિકા ઋદ્ધિ સ-
 મૃદ્વ ॥ ઢંઢણ ઋષિ તિહાં આહાર ન પામ્યા, પૂર્વ કર્મ પ્ર-
 સિદ્ધ ॥ ૩૦ ॥ ૨૦ ॥ આર્દ્ર કુમાર મહંત મુનિશ્વર, પ્રત
 લીધો વૈરાગ ॥ શ્રીમતિ નારી સંઘાતે લુપ્ત્યો, હૈ હૈ કર્મ વિ-
 પાક ॥ ૩૦ ॥ ૨૧ ॥ સેલક નામે આચારજી મોટો, રાજ પિંડ
 થયો ગૃધ્ર ॥ મધપાન કરી રહે સુતો, નહિ પડિછમણા સુદ્ધ ॥
 ॥ ૩૦ ॥ ૨૨ ॥ કમલપ્રભ ઉત્સુત્ર થકી થયો, સાવિધા ચારિત્રજી
 તીર્થંકર દલેમેં લીંગમાંત્યો, એ દેખો અચરિત્રજી ॥ ૩૦ ॥ ૨૩ ॥
 નંદિષેષુ શ્રેણિકનો ખેટો, મહાવીરનો શિષ્યજી ॥ ખાર વરસ વે-
 શ્યાશું લુપ્ત્યો, કર્મની વાત અલખજી ॥ ૩૦ ॥ ૨૪ ॥ ભગવં-
 તનો ભાણેજ જમાઈ, વીરસું કીધી વેઠીજી ॥ તીર્થંકરનાં વચન
 ઉચ્ચાયાં, હુવો જમાલી સુરઢંઢજી ॥ ૩૦ ॥ ૨૫ ॥ રજ્જસાધ-
 વીને રોગ ઉપન્યો, વિણક્યો કોઠ સરીરજી ॥ ભમી અનંત ભવ
 દુઃખ સહેતી, દોષ દેખાડ્યો નારિજી ॥ ૩૦ ॥ ૨૬ ॥ શીલ સ-
 માહ ઘણો સમજાવી, તોહિ ન મુકયાં સાલજી ॥ રૂપિરાય રૂલી
 ભવમાંહે, ભુંડો ઘણો હવાલજી ॥ ૩૦ ॥ ૨૭ ॥ લખ ભવે સીમ
 રૂલી વલી લખમણા, કુવચન બોલ્યાં એમજી ॥ તીર્થંકર પડપીડ
 ન જાણી, મૈથુન નિવાર્યો કેમજી ॥ ૩૦ ॥ ૨૮ ॥ મુઈ જાણી
 મુકી વનમાંહે, સુકુમાલિકા સરૂપજી ॥ સાર્થવાહે ઘર ઘરણી કીધી,
 કર્મનો અકલ સરૂપજી ॥ ૩૦ ॥ ૨૯ ॥ રોહિણી સાધુ જાણી
 વહોરાવ્યો, કડવો તુંબો તેડજી ॥ ભવ અનંત ભમી ચિહુ ગ-
 તિમાં, કર્મ ન મુકે કેડજી ॥ ૩૦ ॥ ૩૦ ॥ એમ મૃગાંક લેખા
 મૃગાવતી, સતાનીકની નારીજી ॥ કષ્ટપડી કમલા રતિ સુંદરી,

કહેતાં નાવે પારણ ॥ ૬૦ ॥ ૩૧ ॥ કર્મ વિપાક સુણી એમ
કડવા, જીવ કરે જિન ધર્મણ ॥ જીવ અછે કર્મ તું જીત્યો, પણ
હવે જી પિતુ કર્મણ ॥ ૬૦ ॥ ૩૨ ॥ શ્રીમૂલતાન નગર મૂલ-
નાયક, પાર્શ્વનાથ જિણુ જોયજી ॥ વાસુપૂજ્ય શ્રી સુમતિ પ્રસાદે,
લોક સુખી સહુ કોયજી ॥ ૬૦ ॥ ૩૩ ॥ શ્રી જિનચંદસૂરિ, જિ-
નસિંધસૂરિ, ગચ્છપતિ શુણુ ભરપૂરજી ॥ સિંધુ જેસલમેરી શ્રાવક,
ખડતર ગચ્છ પડુરજી ॥ ૬૦ ॥ ૩૪ ॥ સકલચંદ સદ્ગુરુ સુપ-
સાયે, સોલસે અઠસઠીજી, કર્મ છત્રીસી એમ એ કીધી, માહ
તણી સુદ છઠીજી ॥ ૬૦ ॥ ૩૫ ॥ કર્મ છત્રીસી કાને સુણીને,
કરજો વ્રત પચ્ચખાણુજી ॥ સમય સુંદર કહે શિવસુખ લેશે, ધર્મ
તણો પરમાણુજી ॥ ૬૦ ॥ ૩૬ ॥

॥ શ્રી પરદેસી રાજાની સજ્જાય ॥

॥ પ્રભુજી વીર જિણુંદને વંદીએ ॥ એ દેશી ॥

સૂરિવર શ્વેતાંબી નયરી સમોમર્યા, શ્રીકેશિ ગણધારહો ॥
પરદેશિ રાજા ॥ આવો સાંભલિયે દીયે ગુરુ દેશના ॥ પ્રાણી ભ-
વસાગર ભમતાં થકાં, લાધ્યો નર અવતારહો ॥ ૫૦ ॥ ૧ ॥ પાપી
આતમશું નિદ્રા કરે, એતો જાગરણ ઠામ હો ॥ ૫૦ ॥ નિશ્ચય
નરક તણાં દુખ લાવવા, દુતી એ હિંસા નામ હો ॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥
પ્રાણી આતમ સરખો પ્રાહુણો, આવ્યો છેજ ઘર દેહ હો ॥ ૫૦ ॥
તો તું તેહને કેમ નથી દેખતો, અસંખ્ય પ્રદેશી એહ હો ॥ ૫૦ ॥
૩ ॥ એહજું મૂલ ઘર મોક્ષમાં મોટકું, એહને ઋદ્ધિ અપાર હો
॥ ૫૦ ॥ એતો અનંત ચતુમયી આતમા, એકત્રીસ શુણનો ભં-

ડાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥ નાવે નજરે તે ચર્મ નેત્રથી, જ્ઞાનથી
 દેખો સરૂપ હો ॥ ૫૦ ॥ એવાં વચન સુણી ગણધર તણાં, જોડ્યો
 નાસ્તિક ભૂપ હો ॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥ સ્વામી જીવ કિહાં દિસે નહીં,
 જોયું મેં ચેરશરીર હો ॥ બાલી ભુંઠરા માંડહ કીયો, જિહાં ન
 સંચરે સમીર હો ॥ ૫૦ ॥ ૬ ॥ તો તે મરણ લક્ષો જીવ ક્યાં
 ગયો, ક્યાંથી આવ્યા કમીયા જીવ હો ॥ ૫૦ ॥ એક જીવને
 સાટે એટલા, આવ્યો તોએ અજીવ હો ॥ ૫૦ ॥ ૭ ॥ જોયો
 ચૂર્ણ કરી જીવ નવિ જડયો, જોયો તોળીને બાર હો ॥ ૫૦ ॥
 માટે જગમાંહે જીવ નથી, કિહાં પંચભૂત પિંડ વિશેષ હો ॥ ૫૦ ॥
 ૮ ॥ ગુરૂ કહે શંખ શબ્દ ભુંઠરે કરો, સાંભલે બાહિર કેમ હો
 ॥ ૫૦ ॥ કોને શબ્દ કિહાંથી આવીયો, જીવગતિ પણ તેમ હો
 ॥ ૫૦ ॥ ૯ ॥ અરણી કાષ્ટ ચૂરણ કરી જોઈએ, તે પણ અગ્નિ
 તે માંહિ હો ॥ ૫૦ ॥ દહડો પત્ર તણો કરી જોઈએ, તેનોતો
 લીએ બાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૦ ॥ ફરીને તે પાછો વલી તોલિએ,
 ફરીને પવન સંચાર હો ॥ ૫૦ ॥ માટે સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ એ જીવનો
 પામો કોઈ ન પાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૧ ॥ પહોંચે આયુ અનંત
 પ્રભુ તણાં, કેવલજ્ઞાને સંયુક્ત હો ॥ પણ તે ભાગ અનંતમો ન
 કહી શકે, આતમ સૂક્ષ્મ અનંત હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૨ ॥ પુણ્ય પા-
 પનું ફલ પ્રત્યક્ષ છે, નિર્ભાગી ધનવંત હો ॥ ૫૦ ॥ માટે પુણ્ય
 સંયોગે પામીઓ, રાજ્યની ઋદ્ધિ મહંત હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૩ ॥
 એવો ગુરૂ ઉપદેશ તે સાંભલી, પ્રતિબોધ પામ્યો ભૂપાલ હો ॥ ૫૦ ॥
 મૂલ સમકિત બારે વ્રત વ્રદ્ધાં, વૈરાગ્ય ચિત્ત વિશાલ હો ॥ ૫૦ ॥
 ૧૪ ॥ રાણી સૂરિકાન્તા બલિચારિયે, દિધું રાજને વિષ હો
 ॥ ૫૦ ॥ શુભ ધ્યાને મરી સુર ઉપનો, એ સૂરિયાલ વિમાન હો

(૨૧૬)

॥ ૫૦ ॥ ૧૫ ॥ પામી નરભવ મોક્ષમાં તે જશે, માહાવિદેહ
ક્ષેત્ર મોઝાર હો ॥ ૫૦ ॥ એમ વીરજી ગૌતમને કહે, રાયપસેણી
વિચાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૬ ॥ કેશી પાસ પ્રભુ સંતાનીયા, કીધો
ત્યાંથી વિહાર હો ॥ ૫૦ ॥ સ્વામી ગૌતમ પાસે પડિવજ્યું,
શાસન વીરનું સાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૭ ॥ એતો ઉતરાધ્યનથી
જાણુને, ગણધર પ્રશ્ન વિચાર હો ॥ ૫૦ ॥ થાજે વિજય ખુશાલ
પસાયથી, ઉત્તમ નિત્ય જયકાર હો ॥ ૫૦ ॥ ૧૮ ॥

॥ સુબાહુ કુમારની સજ્ઞાય ॥

॥ હવે સુબાહુ કુમર એમ વિનવે, અમે લઈશું સંજમ ભાર
॥ માડી મોરીરે ॥ મા મેં વીર પ્રભુની વાણી સાંભળી, તેણે મેં
જાણ્યો અસ્થિર સંસાર ॥ માડી મોરીરે ॥ હવે હું નહીં રહુંરે
સંસારમાં ॥ ૧ ॥ હારે જાયા તુજવિના સુના મંદિર માળીઆં,
જાયા તુજ વિષુ સુનો સંસાર ॥ જાયા મોરારે ॥ માણેક મોતીને
સુદ્રિકા ॥ કાંઈ ઋદ્ધિ તણે નહીં પાર ॥ જાયા મોરારે ॥ તુજ
વિના ઘડીય ન નીસરે ॥ ૨ ॥ હારે માણ તન ધન જોખન ટા-
રમું, કારમો કુટુંબ પરિવાર ॥ માડી મોરીરે ॥ કારમા સગપ-
ણમાં કુણુ રહે, મેંતો જાણ્યો અસ્થિર સંસાર ॥ માડી ॥ હવે ॥
૩ ॥ હારે જાયા સંજમપંથ ઘણો આકરો, જાયા વ્રત છે ખાંડાની
ધાર ॥ જાયા ॥ બાવીસ પરિસહ જીતવા, જાયા રહેવું જી વન-
વાસ ॥ જાયા ॥ તુજ ॥ ૪ ॥ હારે માણ વનમાં તે રહે છે
મરગલા, તેની કુણુ કરે છે સંભાળ ॥ માડી ॥ વન મૃગની પર
ચાલશું, એમ એકલડી નિરધાર ॥ માડી ॥ હવે ॥ ૫ ॥ હારે

જાયા શીયાલે શીત બહુ પડે, જાયા ઉનાલે હુવાય ॥ જાયા મોરારે ॥
 જાયા વરસા લોચની દોહીલો, કાંઈ ઘડીએ વરસ શોભાય ॥ જાયા
 મોરારે ॥ તુજાં ॥ ૬ ॥ હારે માણ નરક નિગોદમાં હું ભમ્યો,
 ભમ્યો અનંત અનંતી વાર ॥ માડીં ॥ છેદન લેદન મેં સદ્યાં,
 તે કહેતાં ન આવે પાર ॥ માડીં ॥ હવેં ॥ ૭ ॥ હારે જાયા
 પાંચસેં પાંચસેં નારીયો, રૂપે અપચ્છરા સમાન ॥ જાયા ॥ ઉચા
 તે કુલની ઉપની, રહેત્રા પાંચસેં પાંચસેં મેહેલ ॥ જાયા ॥ મોરારે
 તુજાં ॥ ૮ ॥ હારે માણ ઘરમાં જો નીકલે એક નાગણી, સુખે
 નિદ્રા ન આવે લગાર ॥ માડી મોરીરે ॥ તો પાંચસેં નાગણી-
 યોમાં કેમ રહું, માંડું મનડું આકુલ વ્યાકુલ થાય ॥ માડી મો-
 રીરે હવેં ॥ ૯ ॥ હારે જાયા એટલા દિવસ હું તો જાણતી,
 રમાડીશ વહુરેના બાલ ॥ જાયા મોરારે ॥ દિવસ અટારો આ-
 વીયો, તું લેછે સંજમ ભાર ॥ જાયાં ॥ તુજાં ॥ ૧૦ ॥ હારે
 માણ મુસાફર આવ્યો કોઈ પડણીલો, ફરી લેગો થાય ન થાય
 ॥ માડી મોરીરે ॥ એમ માણસ લવ પામવો દોહીલો ॥ ધર્મ
 વિના દુર્ગતિમાં જાય ॥ માડીં હવેં ॥ ૧૧ ॥ હવે પાંચસો
 વહુરો એમ વિનવે, તેમાં વડેરી કરે જવાબ ॥ વાલમ મોરારે ॥
 સ્વામી તમે તો સંજમ લેવા સંચર્યા, સ્વામી અમને કવણુ આ-
 ધાર ॥ વાં ॥ વાલમ વિના કેમ રહી શકું ॥ ૧૨ ॥ હારે
 માણ માતપિતાને ભાઈ બેનડી, નારી કુટુંબને પરિવાર ॥ માડીં ॥
 અંત સમય અલગા રહે, એક જૈન ધર્મ તરણુ શરણુ ॥ માડીં ॥
 હવેં ॥ ૧૩ ॥ હારે માણ કાચી તે કાચા કારમી, સડી પડી
 વિણસી જાય ॥ માડીં ॥ જીવડો જાણે ને કાચા પડી રહે, મુઝા
 અછી બાળી કરે રાખ ॥ માડીં ॥ હવેં ॥ ૧૪ ॥ હવે ધારણી

માતા રહી વિનવે, આ પુત્ર નહીં રહે સંસાર ॥ ભવિક જનરે ॥
 એક દિવસનું રાજ ભોગવી, સંજમ લીધું મહાવીર સ્વામી પાસ
 ॥ ભવિક જનરે ॥ સોભાગી કુંવરે સંજમ આદર્યું ॥ ૧૫ ॥
 તપ જપ કરી કાયા શોષવી, આરાધી ગયા દેવલોક, ॥ ભવિક
 જનરે ॥ પંનર ભવ પુરા કરી, મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં બાંશે મોક્ષ
 ॥ ભવિક જનરે ॥ સોભાગી કુંવર સંયમ આદરે ॥ ૧૬ ॥ હારે
 માણ વિપાક સૂત્રમાં ભાંખીઉં, બીજા સૂત્ર અખંડ મોબર, ભવિક
 જનરે ॥ પ્રથમ અધ્યયને એ કહ્યું, સૂત્ર વિપાકમાં અધીકાર, ભ-
 વિક જનરે ॥ સોભાગી કુંવરે સંયમ આદર્યો ॥ ૧૭ ॥

મોહ મિથ્યાત્વની સજ્જાય.

॥ મોહ મિથ્યાત્વની નિદમાં, સુતો કાલ અનંત ॥ માણ
 મોરી ॥ પરમાધામીને વશ પડ્યો, પામ્યો દુઃખ અનંત ॥ માણ
 મોરી ॥ ૧ ॥ કરણી તો કરસું ચિત નીરમલી ॥ એ ટેક ॥ રાગ-
 તણા રસીઆ હુંતા, સુષુ સુષુ કરતા તાન, ॥ માણ ॥ ધર્મ-
 કથા નવિ સાંભલી, કાપે તેહના કાન ॥ માણ ॥ કં ॥ ૨ ॥
 પરનારીના રૂપનો, વિષય વખાણ્યો જોય ॥ માણ ॥ દેવ ગુરૂ
 નીરખ્યા નહીં, તેને આંખો કાઢે દોય ॥ માં ॥ કં ॥ ૩ ॥ આ-
 ગની ધખંતી પુતળી, આંખે હૃદય મોબર ॥ માં ॥ પરનારીના
 સંગથી, પામ્યો દુઃખ અપાર ॥ માં ॥ ૪ ॥ સુરલી ગંધ
 સુંઘ્યા ઘણા, શુંઘ્યા કુલ ફરાક ॥ માં ॥ અંતર ફૂલેલ પડા-
 વીયા, કાપે તેહના નાક ॥ માં ॥ કં ॥ ૫ ॥ જૂઠ વચન બોલ્યા
 ઘણું, કુડ કપટની ખાણ ॥ માં ॥ પરમાધામી તેહની, જીભ કાઢે

જડતાણુ ॥ માં કં ॥ ૬ ॥ ગાડે વેહેલે બેસીને, બળદ દોડાવે
 વાટ ॥ માં ॥ લોહમાં ધુંસરો ધખાવીયો, લેઈ દોડાવે ઘાટ
 ॥ માં કં ॥ ૭ ॥ રસ્તે હુંટયા રાંકને, કરી કરી કીધ અન્યાય
 ॥ માં ॥ માંકણુ મારે તેહને, પીલે ઘાણી માંહે ॥ માં કં
 ॥ ૮ ॥ કાયાં કુલાં ફલ ભખ્યાં, ગાજર મૂલાકંદ ॥ માં ॥ ઉધે
 મસ્તક ઉપનો, પિડાયા કરે આકંદ ॥ માં કં ॥ ૯ ॥ વન-
 સ્પતિ છેદન કરી, કાખ્યા તરૂ વનરાય ॥ માં ॥ સુડણુ નિદણુ
 કીધા ઘણા, કાપે તેહની કાય ॥ માં કં ॥ ૧૦ ॥ ટાંકા જ-
 વારા વાવીને, કુલાં સેજ બિછાય ॥ માં ॥ સુખ ભોગવિયા તેહ-
 ને, કાંટા આંપે કાય ॥ માં કં ॥ ૧૧ ॥ કુલી કલીયાં કુલની
 તોડી ગુંથ્યા હાર ॥ માં ॥ સામલી વૃક્ષે બાંધીને, દીએ કોર-
 ડાનો માર માં કં ॥ ૧૨ ॥ વચન ચૂકયા નર જે હતા, કુડા
 કપટી જેહ ॥ માં ॥ પકડી પછાડે પર્વતથી, ખંડાખંડ કરતા
 દેહ ॥ માં કં ॥ ૧૩ ॥ ઘરમાં કલેશ કરાવતી, કાથા કબલી
 નાર ॥ માં ॥ પરમાધામી તેહને, સુખમાં ભરેરે અંગાર ॥ માં
 કં ॥ ૧૪ ॥ કુહાડે કરીને છેદીયાં, લીલાં મોટાં ઝાડ ॥ માં ॥
 પરમાધામી તેહને, છેદે મસ્તક ફાડ ॥ માં કં ॥ ૧૫ ॥ કોશ
 કોદાલા પાવડા, પૃથ્વી વિદારણુ જેહ ॥ માં ॥ માગ્યાં જે કોઈ
 આપશે, પામશે દુઃખ અછેહ ॥ માં કં ॥ ૧૬ ॥ પૂજ્ય ક-
 હીને પૂજવતા, કરતા અનરથ મૂલ ॥ માં ॥ કામિની ગર્ભ ગ-
 લાવતા, તેને પરોવી દીધા ત્રિશૂલ ॥ માં કં ॥ ૧૭ ॥ કરી
 અંગીઠી અગ્નિની, ચલમ ભરે ચકડોલ ॥ માં ॥ ગાંજા તમાકુ
 જે પીએ, તે તો ગયા નરકની પોળ ॥ માં કં ॥ ૧૮ ॥ જે
 ઘર રમતા હોલીયે, હસતા પાણી ઢોલ ॥ માં ॥ પરમાધામી તે-

હુની, ઘણી ઉડાડે રેલ ॥ માં કં ॥ ૧૬ ॥ તાતું તરવું ઉકા-
ળીને, કરી કરી ક્રોધ અપાર ॥ માં ॥ પીચકારી ભરીને છાંટતા
ઉપર નાંખે ખાર ॥ માં કં ॥ ૨૦ ॥ ઘણા હોકા પીવતા, અ-
ગ્નિ જલાદિક જીવ ॥ માં ॥ તાતા લોહ તપાવીને, મુખ ચાંપે
કરે રીવ ॥ માં કં ॥ ૨૧ ॥ પાપ કરમથી ઉપનો, કુડા વિપાક
માંહે ॥ માં ॥ ઉપર ચુંટે કાગડા, માંહે કીડા ખાય ॥ માં કં
॥ ૨૨ ॥ માનવનો ભવ પામીને, હરે જીવું નહી હાર ॥ માં ॥
નિરંતર દર્શન જિન ધર્મનો, લેશે તે પામે ભવપાર ॥ માં કં
॥ ૨૩ ॥ ઇતિ મોહ મિથ્યાત્વની સજ્જાય ॥

॥ શ્રી સિદ્ધ સજ્જાય ॥

આઠ કર્મ ચુરણ કરીરે લાલ, આઠ ગુણ પરસિદ્ધ ॥ મેરે
પ્યારે ॥ ક્ષાયિક સમકિતના ઘણીરે લાલ ॥ વંદુ વંદુ એહવા
સિદ્ધ ॥ મેરે પ્યારે ॥ આં ॥ ૧ ॥ અનંત નાણુ દરસણુ ધ-
રારે લાલ, એથું વીર્ય અનંત ॥ મેં ॥ અગુરુ લઘુ સૂક્ષ્મ ક-
હ્યારે લાલ, આત્મબાધ મહંત ॥ મેં ॥ આં ॥ ૨ ॥ જેહની
કાયા જેહવીરે લાલ, ઉણી ત્રીજે ભાગે ॥ મેં ॥ સિદ્ધ સિદ્ધાથી
જોયણેરે લાલ, અવગાહના વીતરાગે ॥ મેં ॥ આં ॥ ૩ ॥
સાદિ અનંત તિહાં ઘણારે લાલ, સમય સમય તેહ જાય ॥ મેં ॥
મંદિર માંહે દિપાલીકારે લાલ, સઘલો તેજ સમાય ॥ મેરેં ॥
૪ ॥ માનવ ભ્રમથી પામીયેરે લાલ, સિદ્ધ તણા મુખ સંગ ॥
એહનું ધ્યાન સદા ધરીરે લાલ, એમ બોલે ભગવદ્ અંગ ॥ મેરેં
આં ॥ ૫ ॥ શ્રી વિજયદેવ પટોધરે લાલ, શ્રી વિજયસેન મુ-

રીસ ॥ મેં ॥ સિદ્ધ તણા ગુણ એ ઠહ્યારે લાલ, દેવ દીએ આ-
સીસ ॥ મેં ॥ આં ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રી સિદ્ધ સજ્જાય સંપૂર્ણ-

॥ મેઘકુમારની સજ્જાય ॥

॥ ધારણી મનાવેરે મેઘ કુમારનેરે, તું મુજ એકજ પુત ॥
તુજવિષુ પુત્રરે દીનડા કીમ ગમેરે, હાખો રાખો ઘરતણા સુત
॥ ધાં ॥ ૧ ॥ તુજને પરણાવુંરે આઠ કુમારિકારે, તે બહુ અતિ
સુકુમાલ ॥ મલપતી ચાલેરે જીમ વન હાથણીરે, નયણ વયણ
સુવિશાલ ॥ ધાં ॥ ૨ ॥ જાયા એ ઋદ્ધ સઘલી લોગવોરે, એ
કરૂણા નહીં તુજવીર ॥ હું તુજ માતારે એટલું વિનવુંરે, પછી
લેજ્યો દીક્ષા હો વીર ॥ ધાં ॥ ૩ ॥ મુજ મન જાચારે
હુંસ હતી ઘણીરે, જે રમાડીસ વહુ તણાં બાલ ॥ દૈવ અટારોરે
દેખી નવી શક્યોરે, ઉપાયો એહજ બાલ ॥ ધાં ॥ ૪ ॥ સુણ
સુણ માડીરે મેઘ ઈમ વિનવેરે, નથી નથી કેહનો કોય ॥ ઈણ
સંસારેરે થીર કો નવી રહ્યારે, હરીહર ચકવર્તી જોય ॥ ધાં ॥ ૫ ॥
મેઘ કુમારેરે માતા પ્રતેને જુઝવીરે, દીક્ષા લીયે વીરજની
પાસ ॥ અમર કહે એ મુનિને વાંદતાં રે, છુટસે જાવ તણે પાસ
॥ ધાં ॥ ૬ ॥

॥ નવપદ મહિમાની સજ્જાય ॥

॥ સરસતી માતા મયા કરો, આપો વંચન વિલાસોરે ॥
મયણાસુંદરી સતી ગાયશું, આણી હીપડે લાવોરે ॥ ૧ ॥ નવપદ
મહીમા સાંભળો, મનમાં ધરી ઉઘાસોરે ॥ મયણાસુંદરી શ્રીપાલને,

ક્ષીયો ધર્મ ઉદારોરે ॥ નં ॥ ૨ ॥ માલવ દેશે માંહી વલી,
 ઉજ્જૈણી નયરી જામોરે ॥ રાજ્ય કરે તીહાં રાજ્યો, પુહવી પાલ
 નરિંદોરે ॥ નં ॥ ૩ ॥ રાય તણી મન મોહની, ધરણી અનો-
 પમ દોયરે ॥ તાસુ કુંખે સુતા અવતરી, સુરસુંદરી મયણા જોડરે
 ॥ નં ॥ ૪ ॥ સુરસુંદરી પંડિત કને, શાસ્ત્ર લણી મિથ્યાતોરે ॥
 મયણાસુંદરી સિદ્ધાંતનો, અર્થ લીયો સુવિચારોરે ॥ નં ॥ ૫ ॥
 રાય કહે પુત્રી પ્રત્યે, હું તુઠો તુમ જેહોરે ॥ વંછીત વર માગો
 તદા , આપુ અનોપમ જેહોરે ॥ નં ॥ ૬ ॥ સુરસુંદરીએ વર
 માગીઓ, પરણાવી શુભ ઠામોરે ॥ મયણાસુંદરી વયણાં કહે, કર્મ
 કરે તે હોથરે ॥ નં ॥ ૭ ॥ કરમે તુમારો આવીયો, વરવરો
 એટી જેહોરે ॥ તાત આદેશે કરગ્રહો, વરીયો કુટી તેહોરે ॥ નં ॥
 ૮ ॥ આંખિલનો તપ આદરી, કોઠ અઠારનો કાલોરે ॥ સદ્ગુરુ
 આજ્ઞા શિરધરી, હુઓ રાય શ્રીપાલોરે ॥ નં ॥ ૯ ॥ તપ પ્ર-
 સાદે સુખ સંપદા, પ્રત્યક્ષ સ્વર્ગે પહુંતોરે ॥ ઉપસર્ગ સવી દૂરે
 ટળ્યા, પામ્યો સુખ અનંતોરે ॥ નં ॥ ૧૦ ॥ દેશ દેશાંતર
 ભમી કરી, આંચો તે વરસંતોરે ॥ નવ રાણી પામ્યા ભલી,
 રાજ્ય પામ્યો મતરંગોરે ॥ નં ॥ ૧૧ ॥ તપગચ્છ દિનકર ઉ-
 ગીયો, શ્રી વિજયસેન સુરિંદોરે, તાસ શિષ્ય વિમલ એમ વિનવે,
 સતીય નામે આણુંદોરે ॥ ૧૨ ॥

॥ સાધુજીની સજ્જાય ॥

॥ પંચમહાવ્રત દશવિધ યતિધર્મ, સત્તર સંજ્ઞમ લેહ પા-
 લેજી ॥ વૈયાવય દસ નવવિધપ્રદાયર્થ વાડ ભલી અનુઆલોજી

૧ ॥ જ્ઞાનાદિ ત્રય ખારે લેદે, તપ કરે જે અનીદાનજી ॥ કો-
 ધાદીક આરેનો નિગ્રહ, એ ચરણસીતેરી માનજી ॥ ૨ ॥ ચઢવિષ
 પિંડ વસતી વસ્ત્ર પાત્ર, નિર્દૂષણ એ લેવેજી, સુમતિ પાંચવલી
 પડીમાં ખારહ, ભાવના ખારહ સેવેજી ॥ ૩ ॥ પચવિશ પડીલે-
 હણ પંચદ્વિયા ॥ વિષય વિકારથી વારેજી, ત્રિણ ગુમીને આર
 અભિગ્રહ, દ્રવ્યાદિક સંભારેજી ॥ ૪ ॥ કરણસીતેરિ એહવી સેવે,
 ગુણ અનેકવલી વાધેજી ॥ સંજમી સાધુ તેહને કહીયે, બીજા સર્વી
 નામ ધરાવેજી ॥ ૫ ॥ એ ગુણ વિણ પ્રવળ્યા બોલી, આજિવિ-
 કાને તોલેજી, તે ખટકાય અસંજમી જાણે, ધર્મદાસ ગણી બોલેજી
 ॥ ૬ ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુરૂ આણા ધરીને, સંજમ શુદ્ધ આરાધોજી
 જમ અનુપમ શિવસુખ સાધો, જગમાં કીર્તિ વાંધેજી ॥ ૭ ॥

॥ અથ શ્રીસોતાજીની સજ્જાય ॥

॥ જનકમુતા સીતા સતી ॥ રામચંદ્રની ઘરનારી રે ॥ કૈકે-
 થી વરઅનુભાવથી ॥ પોતાં વન મળરીરે ॥ ૧ ॥ અતી રૂપે
 રાવણે હરી, તીહાં રાખ્યું શીલ અખંડરે, રાવણ હણી લંકા ગ્રહી,
 લક્ષ્મણ રામ પરચંદ્રે ॥ શીઅલવંતી સીતા વંદીએ ॥ ૨ ॥ અ-
 નુકમે અયોધ્યાએ આવીઆ, કરમેવશે થયું દુખરે ॥ ગરભવંતી
 વને એકલી, મુકી પણ થયું સુખરે ॥ સી ॥ ૩ ॥ લવ અને
 કુશ સુત પરગડા ॥ વિદ્યાવંત વિલાસરે ॥ અનુકમે દીને ઉતરયા
 જલ થયુ અગ્ની જાલારે શીલ ॥ ૪ ॥ દીક્ષા ગ્રહી સુરપતી
 થઆ, અચ્યુતકદંપેતેહરે ॥ તીહાંથી ચવી લવ અંતરે ॥ શિવ
 લેશે ગુણગેહરે ॥ શીલ ॥ ૫ ॥ લવકુશ હનુમાનજી રામ લલા

શિવ વાસરે ॥ રાવણ લક્ષ્મણ પામસે, જિન ગણધર પદ ખા-
સરે ॥ શીલ ॥ ૬ ॥ પદ્મચરિત્રે એહુના, વિસ્તારે અધિકારરે ॥
જ્ઞાનવિમલ ગુરૂથી લહો, સુખ સંપત્તિ જય કારરે ॥ શીલ ॥ ૭ ॥
શીયલવંતી સીતા વંદીએ ॥ સંપૂર્ણ ॥

॥ ઇતિ સન્ન્યાસો સમ્પૂર્ણ ॥

॥ અથ પન્નર તિથિની થૌયો ॥

પ્રતિપદા સ્તુતિ.

॥ મંગલ આઠ કરી જસ આગલ ॥ એ દેશી ॥

॥ એક મિથ્યાત્વ અસંજમ અવિરતિ, દૂર કરી શીવ વસી-
યાળ ॥ સંજમસંવર વિરતિ તણા ગુણ, ક્ષાયિક સમકિત રસી-
યાળ ॥ કુંથું જિણુંદ સત્તરમા જિનવર, જે છઠ્ઠા નરદેવાળ ॥
પડવા દિન તે શિવગતિ પહોતા, સેવું તે નિત્ય મેવાળ ॥ ૧ ॥
એક કલ્યાણક સંપ્રતિ જિનનું, ઈમ દશનું પરિમાણ ॥ દસ
ક્ષેત્રે મળી ત્રણ ચોવીસી, તેહનાં ત્રીશ કલ્યાણક ॥ પડવાનો દિન
અનોપમ જાણી, સમકિત ગુણ આરાધો ॥ સકલ જિણેસર ધ્યાન
ધરીને, મવવંછીત ફલ સાધો ॥ ૨ ॥ એક કૃપારસ અનુભવ
સંયુત, આગમ રચણની ખાણ ॥ ભવિક લોક ઉપકાર કરવા,
લાખેશ્રી જિનભાણ ॥ જિમ મીઠાં લેખે નવિ આવે, એકાદિક
વિણું અંક ॥ તિમ સમકિત વિણુ પક્ષ ન લેખે, પ્રતિપદ સમ
સુવેવિક ॥ ૩ ॥ કુંથું જિનેસર સાંનિધ્યકારી, સેવે અંધર્વ
યક્ષ ॥ વંછિત પૂરે સંકટ ચુરે, દેવી ખાલા પ્રત્યક્ષ ॥ સં-
વેગી ગુણવંત મહાયશ, સંયમ રંગ રંગીલા ॥ શ્રી જ્ઞાન વિ-
મલ કહે શ્રી જિનનામે, નિત નિત હોવે લીલા ॥ ૪ ॥

॥ અથ બીજની સ્તુતિ ॥

॥ બીજ દીને ધર્મનું બીજ આરાધીએ, શીતલ જિનતણી
સિદ્ધિગતિ સાધીએ ॥ શ્રીવત્સ લાંછન કંચન સમ તનુ, દદરથ
નૃપ સુત દેહ નેઉ ઘણુ ॥ ૧ ॥ અર અભિનંદન સુમતિ વાસુપ-
જ્યના, ચ્યવન જનમ જ્ઞાન થયા એહના ॥ પંચ કલ્યાણુક બીજ
દિને જાણીએ, કાલ ત્રીડું ત્રણ ચોવીસી જીન આણીએ ॥ ૨ ॥
ધર્મ બિડુ ભેદેજે જિનવર ભાખીયો, સાધુ શ્રાવક તણે ભવિક
ચિત્ત વાસીયો ॥ એ સમકિત તણે સાર છે મૂલયુ, અહર્નિશ
આગમ જ્ઞાન ને એલયુ ॥ ૩ ॥ મનુજ સુર શાસન સાનિધ્ય
કારકુ, શ્રી અશોકભિધા વિદ્ય ભય વારકુ ॥ શીતલ સ્વામીના ધ્યા-
નથી સુખ લહે, ધીર ગુરૂ સીસ નય વિમલ કવિ ઇમ કહે ॥ ૪ ॥

॥ અથ ત્રીજની સ્તુતિ ॥

॥ સંખેસર પાસજી પુણ્યે ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રેયાંસ જિણેસર શિવ ગયા, તે ત્રીજ દીને નિરમલ થયા
એંશી ધનુ સોવન મય કાય, ભવ ભવ તે સાહિબ જિનરાયા
॥ ૧ ॥ વિમલ કુંથુ ધર્મ સુવિધિ જિના, જસ જન્મ જ્ઞાન જ-
નુસાન ધના ॥ વર્તમાન કલ્યાણુક પંચ થયા, જિણુજી દીન નિત
કરજો મયા ॥ ૨ ॥ ત્રિણુ તત્વ જિહાં કિણુ ઉપદિશ્યાં, તે પ્રવ-
ચન વચણાં ચિત્ત વશ્યાં ॥ ત્રિણુ શુભિયુક્તા મુનિવરા, તે પ્રવચન
વાંચે શ્રત ધરા ॥ ૩ ॥ ઇશિર સુર માનવી સુહાં કરા, જે સમ-
કિત દષ્ટિ સુરવરા ॥ ત્રિકરણુ શુધ સમકિત તણી, નય લીલા હોજો
અતિ ઘણી ॥ ૪ ॥

॥ અથ ચોથની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રાવણ સુદ દિન પંચમીએ ॥ એ દેશી ॥

સર્વાર્ધ સિદ્ધથી ચવિએ, મરૂદેવી ઉચરે ઉપનતો ॥ યુગલ
ધર્મ શ્રીઋષભજીએ, ચોથ તણે દિન ધનતો ॥ ૧ ॥ મહિ પાસ
અભિનંદન એ, ચવિયા વલિ પાસ નાણુ તો ॥ વિમલ દીક્ષા ઈમ
ખટ થયા એ, સંપ્રતિ જિન કટ્યાણુ તો ॥ ૨ ॥ ચાર નિશ્ણે
સ્થાપના એ, ચઉ વિહુ દેવ નિકાય તો ॥ ચઉમુખ ચઉવિધ દે-
શના એ, ભાળે સૂત્ર સમુદાય તો ॥ ૩ ॥ ગૌમુખ યક્ષ ચક્ષેસરી
એ, શાસનની રખવાલ તો ॥ સુમતિ સંયોગ સુવાસના એ, નય
ધરિ નેહુ નિહાલતો ॥ ૪ ॥

॥ અથ પાંચમની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રીશત્રુઙ્ગ્ય ગિરિ તીરથ સાર ॥ એ દેશી ॥

॥ ધર્મ જિણુંદ પરમ પદ પાયા, સુમતા નામે રાણી જાયા,
સુરનર મનડે ભાયા ॥ પણ ચાલીસ ધનુષની કાયા, પંચમી દીન
તે ધ્યાને ધ્યાયા, તવમેં નવનિધિ પાયા ॥ ૧ ॥ નેમિ સુવિધિના
જનમ કહીને, અજિત અનંત સંભવ સિવ લીને, દીક્ષા કુંથુ અ-
હીને ॥ ચંદ્ર ચ્યવન સંભવનાણુ સુણીને, ત્રિહુ ચોવીસી ઈમ બા-
ણીને, સહુ જિનવર પ્રણુમીને ॥ ૨ ॥ પંચ પ્રકારે આગમ ભાળે
જિનવર ચંદ સુધારસ ચાળે, ભવિજન હૈયડે રાળે ॥ પંચજ્ઞાન
તણે વિધિ દાળે, પંચમી ગતિનો મારગ ભાળે, જેહથી સર્વ
દુખ નાસે ॥ ૩ ॥ જિન ભક્તિ પ્રજ્ઞસિ દેવી, ધર્મનાથ જિનપદ

પ્રણમેવિ, કિંતર સુર સંસેવિ ॥ બોધિબીજ શુભ દષ્ટિ લહેવી, શ્રી
નયવિમલ સદામતિ દેવી, હુસ્મન વિદ્ય હરેવિ ॥ ૪ ॥

॥ અથ છટ્ટની સ્તુતી ॥

॥ શંખેસર પાસળ પુણ્યે ॥ એ દેશી ॥

॥ શ્રી નેમિ જિણેસર લહે દીક્ષા, છટ્ટ દિવસે સુવિધિ ચ-
રણ શિક્ષા ॥ એકકાળે એક શશિકર ગોરા, નિત સમરૂ જિમ્
જલધર મોરા ॥ ૧ ॥ પદ્મપ્રભુ શીતલ વીરજના, શ્રેયાંસ જિણુંદ
લહે તિહાં ચવના ॥ વિમલ સુપાસજ્ઞાન અડ હોઈ, કલ્યાણક સં-
પ્રતિ જિન જોઈ ॥ ૨ ॥ જિહાં જયણા ખટ વિધકાય તણી, ખટ
અત સંપદ મુનિરાય તણી ॥ જે આગમ માંહે જાણીયે, તે અ-
નોપમ ચિતમાં આણીએ ॥ ૩ ॥ જે સમકિત દષ્ટિ ભાવિયાં, સં-
ચેગ સુધારસ સેવીયા ॥ નય વિમલ કહે તે અનુસરો, અનુભવ
સ્સ સાથે પ્રીતિધરો ॥ ૪ ॥

॥ અથ સાતમની સ્તુતિ ॥

॥ ચંદ્રપ્રભુ જિન જ્ઞાન પામ્યા, વળી લલ્યા ભવપાર ॥ મહ
સેનનૃપ કુલ કમલ દિનકર, લખમણા માત મહાર ॥ સશિખંડ
સસિસમગૌર દેહે, જગત જન સિણુગાર ॥ સસમી દીને તેહ ન-
મતાં, હુવે નિત્ય જયકાર ॥ ૧ ॥ ધર્મ શાંતિ અનંત જિનવર,
વિમલનાથ સુપાસ ॥ ચ્યવન જન્મદો ચ્યવન શિવપદ, પામીય
દોઈ ખાસ ॥ એમ વર્તમાન જિણુંદ કેરા, થયા સાત કલ્યાણ ॥
તેં સાતમ દીન સાત સુખનું, હેતુ લડીએ જાણ ॥ ૨ ॥ જિહાં

સાત નયનું રૂપ લહીએ, સપ્તમંગી ભાવ ॥ જે સાત પ્રકૃતિનર
ક્ષય કર્યાથી, લહે ક્ષાયિક ભાવ ॥ તે જિનવર આગમ સકલ અ-
નુભવ, લહે લીલવિલાસ ॥ જિમ સાત નરકનું આયુ છેદી, સા-
તભય હોવે નાસ ॥ શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનરાય શાસન, વિજયદેવ
વિશેષ ॥ તસદેવી જવાલા કરે સાંનિધ, લવિક જન સુવિશેષ ॥
દુખ દુરિત ઇતિ સંમત સધળે, વિગ્ન કોડી હરંત ॥ જિનરાય
ધ્યાને લહે લીલા, જ્ઞાન વિમલ ગુણવંત ॥ ૪ ॥

॥ અથ આઠમની સ્તુતિ ॥

॥ પ્રહુ ઉઠી વંદુ ॥ એ દેશી ॥

॥ અભિનંદન જિનવર પરમાનંદ પદ પામ્યા ॥ વલી નમિ
નેમિસર, જન્મ લહી શિવ કામ્યા ॥ તિમ મોક્ષ ચ્યવન બેહુ,
પાસ દેવ સુપાસ, આઠમને દિવસે સુમતિ જન્મ સુપ્રકાશ ॥ ૧ ॥
વલી જન્મને દિક્ષા, ઋષભ તણા જિહાં હોય ॥ સુવ્રત જિન જ-
ન્મ્યા, સંભવ ચ્યવનું જોય ॥ વળી જન્મ અજિતનો, ઇમ ઇચ્છાર
કલ્યાણ ॥ સંપ્રતિ જિનવરના, આઠમને દિન જાણુ ॥ ૨ ॥ જિહાં
પ્રવચન માતા, આઠ તણા વિસ્તાર ॥ અડકાંગીએ જાણો, સવિ
જગ હવ વિચાર ॥ તે આગમ આદર, આણીને આરાધો ॥ આ-
ઠમને દિવસે આઠ અક્ષય સુખ સાધો ॥ ૩ ॥ શાસન રખવાલી,
વિદ્યાદેવી સોલ સમકિતની સાનિધ્ય, કરતી છાકમછોલ ॥ અનુભવ
રસલીલા, આપે સુજશ જગીસ ॥ કવિ ધીરવિમલનો, જ્ઞાનવિમલ
કહે શીસ ॥ ૪ ॥

॥ અથ નોમની સ્તુતિ ॥

॥ સુવ્રત સુવિધિ સુમતિ શિવ પામ્યા, અનિત સુમતિ નમ્રિ
સંચમ કામ્યા ॥ કુંથું વાસુપૂજ્ય સુવિધિ જીન ચવિયા, નવમી
દિન તે સુરવર નમિયા ॥ ૧ ॥ શાંતિ જિજ્ઞાંસ થયા જિહ્વાંજ્ઞાની,
વર્તમાન જિનવર શુભધ્યાની ॥ દશ કલ્યાણુક નવમી દિવસે,
સપિ જિનવર પ્રણમું મન હરખે ॥ ૨ ॥ જિહ્વાં નવ તત્ત્વ વિચાર
કહીએ, નવવિધ ધ્રુવ આચાર લહીએ ॥ તે આગમ સુષુતાં સુખ
લહીએ, નવવિધ પરિબ્રહ્મ વિરતી કહીએ ॥ ૩ ॥ સમકિત દૃષ્ટિ
સુરસંદોહા, આપે સુમતિ વિલાસ સસ મોહા ॥ શ્રી જ્ઞાનવિમલ
કહે જિનનામે, દિન દિન દોલત અધિકી પામે ॥ ૪ ॥

॥ અથ દશમની સ્તુતિ ॥

પ્ર કનક તિલક લાલે ॥ એ દેશી ॥

અરનમિ જિજ્ઞાંસ, ટાલિયા દુખદંદા ॥ પ્રભુપાસ જિજ્ઞાંસ,
જન્મે પૂજ્યા મહિંદા ॥ દશમી દીન અમંદા, નંદમા કંદ કંદા ॥
જાવિજન અરવિંદા, શાસને જે દિજ્ઞાંદા ॥ ૧ ॥ અર જન્મ સુ-
હાવે, વીરચારિત્ર પાવે ॥ અનુભવ રસ લાવે, કેવલજ્ઞાન થાવે ॥
ખટ જિનવર કલ્યાણુ, સંપ્રતિ જે પ્રમાણુ ॥ સપિ જિનવર ભાણુ,
ત્રીનિવાસાદિ ઠાણુ ॥ ૨ ॥ દશવિધ આચાર, જ્ઞાન માંહે વિચાર ॥
દશ સત્યપ્રકાર, પચ્ચખાણુદિ ચાર ॥ મુનિદશગણુધાર, ભાખીયા
જિહ્વાં ઉદાર ॥ તે પ્રવચનસાર, જ્ઞાનના જે આગાર ॥ ૩ ॥ દસ-
દિશિ દિશીપાલા, જે મહા લોકપાલા ॥ સુરનર મહિપાલા, શુદ્ધ

હૃદિ કૃપાલા ॥ જ્ઞાનવિમલ વિશાલા, લીલ લચ્છીમયાલા ॥ જ્ય
મંગલમાલા, પાસમે સુખાલા ॥ ૪ ॥

॥ અથ અગીઆરસની સ્તુતિ ॥

॥ આતસ્યા પ્રતિમસ્ય ॥ એ દેશી ॥

॥ મહિદેવનો જન્મસંયમ. મહા જ્ઞાન લક્ષ્યા જે દીને ॥
તે એકાદશી વાસર, શુભકર કલ્યાણમાલાલયઃ ॥ વૈદેહેશ્વરકુંભજ-
લધિવંશપ્રૌઢાસને ચંદ્રમાઃ માતા यस્ય પ્રભાવતી ભગવતી કુંભ-
ધ્વજે વ્યાજતઃ ॥ ૧ ॥ જ્ઞાનં શ્રી ઋષભાજિતસ્ય, સુમતિપ્રદૂર્ભવ
સાન્નમે ॥ પાશ્ચારૈ ચરણં ચ મોક્ષમગમત્, પદ્મપ્રભાખ્ય પ્રભુ ॥
ઈત્યેતદશકં ચયત્ર દિવસે, કલ્યાણકાનાં શુભં ॥ જાતં સંપ્રતિ વ-
ર્તમાનજિન, પદ્મમુહુર્મામંગલમ્ ॥ ૨ ॥ સાંગોપાંગ મનંતપર્થવ-
શુણોપેતં સદોપાસકે ॥ એકાદસ્ય પ્રતિમાશ્ચ યત્રગદિતા, શ્રદ્ધાવતાં
તીર્થં ચ, સિદ્ધાંતજિવ ભૂપતિર્વિજયતે, વિજ્રતસદૈ એકાદશા ચારાં-
ગાદિમયં વપુર્વિલસિતં, ભક્ત્યા નુતં ભાવતઃ ॥ ૩ ॥ વૈરોઽથા
વિદધાતિ મંગલનતિ, સદૃશં નોનામિહ ॥ શ્રી મનમહિ જિનેશ
શાસનસૂર, કુબેરનામા પુનઃ ॥ દિગ્પાલગૃહ્યક્ષદક્ષનિવહા, સર્વેષિયે
દેવતા ॥ તે સર્વે વિદધાતુ સૌખ્યમતુલં, જ્ઞાનાત્મનાં સૂચિણાં ॥૪॥*

॥ અથ બારસની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રેયઃ શ્રીયાં મંગલ કેલિસમ્ર ॥ એ દેશી ॥

॥ જે દ્વાદશીને દિને જ્ઞાન પામ્યા, અરસુવત ચરણ સુરેન્દ્ર
નામ્યા ॥ મહી લહે સિદ્ધિ સંસાર છોડી, વિમલ ચમન વંદુ
રિખંડુ હાથ બેડી ॥ ૧ ॥ પદ્મ પ્રભુ શીતલચંદ્ર બાયા, સુપાસ

શ્રેયાંસ ચયે નભિરાયા ॥ અભિનંદન શીતલ ચરણુ જન, ધમિ તેર
કલ્યાણુક વર્તમાન ॥ ૨ ॥ બિંદુ તણીને પ્રતિમા છે બાર, તે
દ્વાદશાંગી રચના વિચાર ॥ ઉપાંગ બારહુ અનુયોગદાર, છ છેદ
પયન્નાદસ મૂલચાર ॥ ૩ ॥ શ્રી સંઘરક્ષા કરે દેવ ભક્ત્યા, સુરા-
સુર દેવપદ પ્રશક્ત્યા ॥ સદા દિવ્યો સુંદર બોધ બીજ, સધર્મ
પાળે ન કિમે પતિજ ॥ ૪ ॥

॥ અથ તેરસની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રી શત્રુજય ગિરિ તીરથ સાર ॥ એ દેશી ॥

॥ પદમ જિણેસર શિવપદ પાવે, તેરસે અનુભવ ઓપમ
આવે, સકલ સમિહિત લાવે ॥ શાંતિનાથ વળી મોક્ષ સિધાવે,
દર્શન જ્ઞાન અનંત સુખપાવે, સિદ્ધ સ્વરૂપી થાવે ॥ નાભિરાય
મરૂદેવી મોત, ઋષભદેવના જે વિખ્યાત, કંચન કોમલ ગાત ॥
વિશ્વસેન નૃપ અચિરા માત, સેવો શાંતિ જગતના તાત, જેહુના
શુભ અવદાત ॥ ૧ ॥ પદ્મચંદ્ર શ્રેયાસ જિનેશા, ધર્મ સુપાસ જે
જગ જન ઇશા, સંયમ લે શુભ લેશા ॥ વીર અનંતને શાંતિ
મહીશા, જન્મ થયા એહુના સુજગીસા, ચવીયા અજીત જીનેશા
એકાદશ કલ્યાણુક હિસા, તેરસ દીને સવિ અમર મહિસા, પ્રણમે
જેની સદિશા ॥ સકલ જિનેસર ભવન દિનેસા, મદન માન નિ-
ર્મથન મહિશા, તે સેવો વીસવાવીસા ॥ ૨ ॥ તેર કાઠિયાને જે
ગાળે, તેર કિયાના સ્થાનક ટાળે, તે આગમ અબુવાલે ॥ તેર
સયોગીના શુભ ઠાણે, તે પામીને ઝાએઝાણુ, તેહને કેવલ નાણુ ॥
ભક્તિમાન બહુમાન ભણીને, આશાતના તેહની ટાલીને, જિન-

(૨૩૨)

મુખ તેર પદ લીજે ॥ ચાર ગુણ ને તેર કરીજે, બાવન લેદ
વિનય બાણીજે, જિમ સંસાર તરીજે ॥ ૩ ॥ ચક્રેસરી ગોમુખ
સુર ધરણી, સમકિત ધારી સાનિધ્ય કરણી, ઋષભ ચરણ અનુ-
સરણી ॥ ગોમુખ સુરનો મનડો હરણી, નિર્વાણી દેવી જય કરણી,
ગરૂડ યક્ષ સુર ધરણી ॥ શાંતીનાથ ગુણ બોલે વણી, દુશ્મન દુર
કરણ રવિ ભરણી ॥ સંપ્રતિ સુખવિસ્તરણી, કીર્તિ કમલા ઉજવલ
કરણી, રોગ સોગ સંકટ ઉદ્ધરણી, જ્ઞાનવિમલ દુઃખ હરણી ॥ ૪ ॥

॥ અથ ચૌદશની સ્તુતિ ॥

॥ વાસુપૂજ્ય જિનેસર શિવ લહ્યા, તે રક્ત કમલને વાને
કહ્યા ॥ વાસુપૂજ્ય નૃપતિ સુતમાત જ્યા, ચંપા નગરીયે જન્મ
થયા ॥ ચૌદશી દિવસે જે સિદ્ધ ગયા, જસ લાંછન રૂપે મહીષ
થયા ॥ તે અજર અમર નિકલંક બયા, તસ પાય નમી કૃત્ય કૃત્ય
થયા ॥ ૧ ॥ શ્રીશીતલ સંભવ શાંતિ વાસુપુજ્યજિના, અભિનંદન
કુંથું અનંત જિના ॥ સંજમ લીએ શુભ ભાવના, કેઈ પંચમ
નાથ લહે ધના ॥ કલ્યાણક આઠ સોહામણા, નિત નિત તસ લીજે
ભામણા ॥ સવિગુણ મણી રચણા રોહિણી, પુરેવી સવિ મનની
કામના ॥ ૨ ॥ તિહાં ચઉદસ લેદ જીવ તણા, જગલેદ કહ્યા છે
અતિ ઘણા ॥ ગુણકાણાં ચઉદ તીહાં ભણ્યા, ચઉદસ પૂર્વની વ-
ર્ણના ॥ નવિ કીજે શંકા દુષણા, અતિચાર તણી તિહાં ધારણા ॥
પ્રવચન રસ કીજે વારણા, એહ છે ભવજલ તારણા ॥ ૩ ॥ શા-
સન દેવી નામે ચંડા, દિએ દુર્ગતિ દુર્જનને દંડા ॥ અકલંક
કલા ધરી સમ તુંડા, જસ જિહ્વા અમૃતરસ કુંડા ॥ જસકર

અપમાલા કોહંડા, સુરનામ કુમાર છેઉદંડા ॥ જિન આગલે અ-
વર છે એરંડા ॥ જ્ઞાનવિમલ સદા સુખ અખંડા ॥ ૪ ॥

॥ અથ પુનમની સ્તુતિ ॥

॥ શ્રી જિનપતિ સંભવ દેવે સંજમ જિહાં, શ્રીમુનિસુવત-
નામિ અવનું તિહાં ॥ સકલ નિર્મલચંદ્ર તણી વિલા, વિશદપક્ષ
તણે શિર પૂર્ણીમા ॥ ૧ ॥ ધર્મનાથ જિન કેવલ પામીઆ, પદ્મ
પ્રભ જિન નાણુ સમાધિઆ, પંચ કલ્યાણુક સંપ્રતિ જિન તણા,
અથા પુનિમ દિવસે સોહામણા ॥ ૨ ॥ પન્નર યોગ તણે વિરહે
લહ્યા, પન્નર ભેદે સિદ્ધ જિહાં કહ્યા ॥ પન્નર ગંધન પ્રમુખ વિ-
ચારણા, જિનવર આગમ તેસુણી એ જના ॥ ૩ ॥ સકલ સિદ્ધિ
સંમિહિત દાયકા, સુરવર જિન શાસન નાયકા ॥ વિધુકરો જવલ
કીર્તિકલા ઘણી, જ્ઞાન વિમલ જિનનામ તણે ગુણી ॥ ૪ ॥ ઇતિ
પુનમની સ્તુતિ ॥

॥ અથ અમાવાસ્યાની સ્તુતિ ॥

॥ ચોપાઈની ॥ એ દેશી ॥

॥ અમાવાસ્યાં તો થઈ ઉજલી, વીરતણે નિર્વાણે મિલી ॥
દિવાલી દિન તીહાંથી હોત, રાય અદાર કરે ઉદ્યોત ॥ ૧ ॥ શ્રી
એયાંસ નેમિલહે જ્ઞાન, વાસુપૂજ્ય ગહે સંયમ ધ્યાન ॥ સંપ્રતિ
જિનનાં થયાં કલ્યાણુ, અમાવાસ્યા દિવસે ગુણુખાણુ ॥ ૨ ॥ કાલ
અનાદિ મિથ્યાત્વ નિવાસ, પૂરણુ સંજા કહીએ તાસ ॥ આગમ
જ્ઞાન લહો નેણીવાર, કૃષ્ણપક્ષી છુત્યો તેણીવાર ॥ ૩ ॥ માર્ત-

અયક્ષ સિદ્ધાર્થ દેવી, સાંનિધ્યકારી કીજે સ્વયમેવિ ॥ કવિ જ્ઞાનજિ-
અલ કહે શુભચિત્ત, મંગલ લીલા કરે નિત નિત ॥ ૪ ॥

॥ અથ પન્નર તીથીની થોયો ॥

દીન સકલ મનોહર ॥ એ દેશી ॥

॥ સાસયને અસાસય, ચૈત્યતણા ખિહુ લેદ ॥ થાપન સ્વરૂપે
રૂપાતિત ખેહુ લેદ ॥ ખિહુ પક્ષે ધ્યાવો, જિમ હોયે ભવ છેદ ॥
અવિચલ સુખપામે, નાસે સઘલા ખેદ ॥ ૧ ॥ ઉત્સર્ગિપણી અ-
વસર્ગિપણી, કાલ એ લેદ પ્રમાણુ ॥ ત્રિજેને ચોથે, આરે જનવર
ભાણુ ॥ ઉત્કૃષ્ટ કાલે, સત્તરિસય જિનરાજ ॥ તિમ વીસ જઘ-
ન્યથી, વહે સારો કાલ ॥ ૨ ॥ ખિહુ લેદે ભાખ્યા, જીવ સકલ
જગમાંહે ॥ એક કૃષ્ણપક્ષી એક, સુકલપક્ષી પણમાંહે ॥ વલી
દ્રવ્ય કહ્યા છે, જીવ અજીવ વિચાર ॥ તે આગમ જાણો, નિશ્ચયને
વ્યવહાર ॥ ૩ ॥ સંજમધર મુનિવર, શ્રાવક જે ગુણવંત ॥ ખિહુ
પક્ષના સાનિધ્ય, કારક સમકિતવંત ॥ જે શાસન સુરનર, વિજ્ઞ
કોડી હરંત ॥ શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ, લીલા લખિ લહંત ॥ ૪ ॥
છતિ પન્નરતિથીની થોયો સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ મૌનઅગિઆરસની થોય ॥

॥ ગૌતમ ખોલે ગ્રંથ સંભાલી, વર્ધમાન આગલ રહીઆલી,
વાણી અતિહિ રસાલી ॥ મૌન અગીઆરસ મહિમા ભાલી, કિણુ
કીધી ને કહો કિણુ પાલી, પ્રશ્ન કરે ટંકશાલિ ॥ કહોને સ્વામી
ચરવ પંચાલિ, મહિમા અધિક અધિક સુવિસાલી, કુણુ કહે કહો

અમ ટાલી ॥ વીર કહે માગસર અનુઆલી, દોઢસો કટ્યાણક નિહાળી,
 અગીઆરસ કૃષ્ણ પાલી ॥ ૧ ॥ નેમનાથને વારે જાણો, કાનુડો ત્રણ
 ખંડનો રાણો, વાસુદેવ સૂપરાણો ॥ પરિગ્રહને આરંભ ભરાણો, એક
 દિન આતિમ કિધો શાણો, જિન વંદન ઉજાણો ॥ નેમનાથને કહે
 હિત આણો, વરસે વાર દિવસ વખાણો પાલી, થાઉં હું શિવરાણો ॥
 અતિત અનાગતને વર્તમાન, નેઉ જિનનાં હુઆં કટ્યાણ, અવર
 ન એહ સમાન ॥ ૨ ॥ આગમ આરાધો ભવિ પ્રાણી, જેહમાં
 તીર્થંકરની વાણી, ગણધર દેવ કહાણી ॥ દોઢસો કટ્યાણકની ખાણી
 એક અગિઆરસનો દિન જાણી, ઈમ કહે કેવલ નાણી ॥ પુન્ય પાપ-
 તણી જેહ કહાણી, સાંભળતાં સુખ લેખ લખાણી, તેહની સ્વર્ગ
 નિસાણી ॥ વિદ્યા પૂર્વગત વિરચાણી, અંગ ઉપાંગ જે સૂત્રે શુ-
 થાણી, સુણતાં દિયે શીવરાણી ॥ ૩ ॥ જિન શાસનમાં જે અધિક-
 કારી, દેવ દેવી જે સમકિત ધારી, સાંનિધ્ય કરો સંભારી ॥ ધર્મ
 કરે તસ ઉપર પ્યારી, નિશ્ચલ ધર્મ કરે સુવિચારી. તેછે પરઉપ-
 ગારી ॥ વીડ મંડળ મહાવીર જુહારી, પાપ પખાલું જિનને જુ-
 હારી. લાભવિજય હિતકારી ॥ માતંગ જક્ષ સિદ્ધાર્થ સારી, એ-
 લગ સારે સુર અધિકારી, શ્રી સંઘના વિધન નિવારી ॥ ૪ ॥
 ઇતિ મૌન અગિઆરસની થોય ॥

॥ અથ સિદ્ધાચલની થોયો ॥

॥ સકલ મંગલ લીલા મુનિ ધ્યાને, પરભવ વૃતનું દિધું
 દાન, ભવિજન એહ પ્રધાન ॥ મરૂદેવાએ જનમજ દીધો, ઈંદ્ર સે-
 લડી આગમ કીધો, વંસ ઇખ્યાગ તે સીધો ॥ સુનંદા સુમંગલ

નાથી, પૂરવ પ્રીત ભલી પદરાણી, પરણાવે ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી ॥ સુખ
 વિલસે રસ અમીરસ ગુણે, પૂરવનવાણું વાર શેત્રુંજે, પ્રભુ જઈ
 પગલે પૂજે ॥ ૧ ॥ આદિ નહીં અંતર કોઈ એહનો, કેમ વર્ણ-
 વીજે સખી ગુણુ એનો, મોટો મહિમા તેનો ॥ અનંતા તીર્થકર
 ઇંદ્ર ગિરિ આવે, વિહરમાન વ્યાખ્યાન સુણાવે, દિલભરી દિલ
 સમજાવે ॥ સકલ તીર્થનું એહીજ ઠામ, સર્વે ધર્મનું એહીજ
 ધ્યાન, એ મુજ આતમરામ ॥ રે રે મૂરખ મનસું મુજે, પૂજ્યે
 દેવ ઘણા શેત્રુંજે, જ્ઞાનની સુખડી ગુણે ॥ ૨ ॥ સોવન ડુંગર ડુંક
 રૂપાની, અનોપમ માણેક ડુંક સોનાની, દીસે દેરાં દધાની ॥ એક
 ડુંકે મુનિ અણસણ કરતા, એક ડુંકે મુનિવ્રત તપ કરતા, એક
 ડુંકે ઉતરતા ॥ સૂરજકુંડ જલધિપ લગાવો, મહીપાલનો કોટ
 ગમાવો, તેને તે સમુદ્ર નિપાવો ॥ સવાલાખ શેત્રુંજય મહાતમ,
 પાપતણી તિહાં ન રહે રાતમ, સુણતાં પવિત્ર થાય આતમ ॥૩॥
 રમણિક ભુઈડ ગઠ રહીયાલો, નવખંડ કુમર તીર્થ નિહાલો, ભવિ-
 જન પાપ પખાલો ॥ ચોખા ખાણને વાઘણ પોળ, ચંદન તલા-
 વડી ઓલખાળેર, કંચન ભરોરે અંધોલ ॥ મોક્ષ ખારીનો જગ
 જસ મોટો, સિદ્ધસિલા ઉપર જઈ લોટો, સમક્રીત સુખડી બોટો
 સોના ગમારે સોવન બલી, ઝારો જિનની મૂર્તિ રસાલી, ચક્રેસરી
 રખવાલી ॥ ૪ ॥ ઇતિ શ્રી સીદ્ધાચલજીની યોય સંપુર્ણ ॥

॥ અથ ઝાઝઝની થોય ॥

॥ અઠમ જિનચંદ્રપ્રભ નમીએ, અઠમ મહામદ દુરે દમીએ;
 દુર્ગતિમાંહે નવ ભમીએ ॥ મહસેન નંદ જિનગુણ રમીએ, અષ્ટ

મહાશય ભાવ વિસમીયે, દુઃખ દોહુગ નિગમીયે ॥ અષ્ટ મંગલ
જસ આગલરાજે, ચંદ્ર લંછન જસ ચરણે છાજે, જગ જસ પડહો
વાજે ॥ અષ્ટ કર્મ ભડ સંકટ ભાજે, પ્રાતિહાર્ય આઠ વિરાજે,
અષ્ટમી દિન તપ તાજે ॥ ૧ ॥ અષ્ટાપદ જિનવરનાં વૃંદ, જેહને
પ્રણમે અસુર સુરિંદ, જસ ગુણ ગાયે નરિંદ ॥ વંછિત પૂર્ણ સુર-
તર કંદ, લાવ લક્ષિત વંદ જિનચંદ, જિમ પામુ આણંદ ॥ અ-
તિત અનાગત ને વર્તમાન, ત્રણ ચેવીસી બહુતેર માન, તેહનું
ધરીયે ધ્યાન ॥ પ્રહુ ઉડી નિત્ય કીજે ગાન, દિન દિન વાધે અતિ
ઘણું વાન, અષ્ટમી દીન સુપ્રધાન ॥ ૨ ॥ સુખદાઈ જિનવરની
વાણી, લાવ સહિત અતિ ઉગટ આણી, તે નીમુણી શુભ પ્રાણી
॥ મદ મચ્છર હરવે સપરાણી, સરસ સુકોમલ સુધા સમાણી-
અલિનવ ગુણ મણિ ખાણી ॥ ચૌદ પૂર્વને અંગ અગિઆર, દસ
પચત્તાર ઉપાંગ ખાર, છ છેદે મુલ સૂત્ર ચાર ॥ નંદીને અનુયોગ
દ્વાર, એ સવિ સમયતણું અકાર, અઠમી દિન સુનિચાર ॥ ૩ ॥
ચંદ્રપ્રભ જિન સેવક જક્ષ, વિજયનામે તે પ્રત્યક્ષ, સમકિત ધારી
દક્ષ ॥ ચઉવિહુ સંઘ તણા જે લક્ષ, તસ કામિત દેવે સુવક્ષ,
વારે વિદ્ધ વિપક્ષ ॥ અષ્ટમહાસિદ્ધિ ભોગ અપાર, અષ્ટદિશે કીરતિ
વિસ્તાર, સકલ સુજન પરિવાર ॥ અશરણુ અગલા દીન આધાર,
રાજ રતનવાચક સુખકાર, અષ્ટમી પોસહ સાર ॥ ૪ ॥ ઇતિ
આઠમની ગોથ ॥

॥ પંજુસળની થોય ॥

॥ પર્વ પંજુસણ પુન્યે કીજે, સત્તરસેદી જિન પૂજા રચીજે,
વાજિત્ર નાદ સૂણીજે ॥ પરભાવના શ્રીફલની કીજે, યાચક જનને

જ્ઞાનજ દીજે, જીવ અમારી કરીજે ॥ મનુજ જનમ ફલ લાહો
 સ્ત્રીજે, ચોથ છઠ્ઠ અઠ્ઠમ તપ કીજે, સ્વામીવચ્છલ કીજે, ઈમ અ-
 ઠ્ઠમહોચ્છવ કીજે, કલ્પસૂત્ર ઘર પધરાવીજે, આદિનાથ પુજીજે
 ॥ ૧ ॥ વડાકલ્પ દીને ધુરી મંડાણુ, દશ કલ્પ આચાર પરમાણુ,
 નાગકેતુ વખાણુ ॥ પછે કીજે સૂત્ર મંડાણુ, નમુચ્ચુણું હોય પ્રથમ
 વખાણુ, મેઘકુમાર અહી ઠાણુ ॥ દશ અછેરાનો અધિકાર, ઈંદ્ર
 આદેશે ગર્ભાપહાર, દેખે સુપન ઉદાર ॥ ચોથે સુપને બીજે સાર,
 સુપનપાઠક આઠ્યા દરબાર, ઈમ ત્રીણું જયકાર ॥ ૨ ॥ ચોથે
 વીર જનમ વખાણુ, દિશિ કુમરી સવિ ઈંદ્રને બાણુ, દિવ્ય પંચ
 વખાણુ ॥ પારણે પરિસહ તપને નાણુ, ગણધર વાદ ચોમાસી
 પરમાણુ, તિમ પામ્યા નિરવાણુ ॥ એ છઠ્ઠે વખાણે કહીએ, તેલા-
 ધર દિવસે એ લહીએ, વીરચરિત્ર એમ સુણીએ ॥ પાસ નેમિ
 બિન અંતર સાત, આઠમે ઋષલ થેરા અવદાત, સુણતાં હોયે
 સુખશાત ॥ ૩ ॥ સંવચ્છરી દિન સહુ નરનારી, બારસે સૂત્રને
 સમાચારી, નિસુણે અઠમધારી ॥ સુણીએ ગુરૂ પદાવતી સારી,
 ચૈત્ર પરવાડી અતિ મનોહારી, ભાવે દેવ બુહારી ॥ સાહમી સા-
 હમણી ખામણા કીજે, સમતા રસમાંહી બીટીજે, દાન સંવચ્છરી
 દીજે ॥ ઈમ ચક્ષેસરી સાનિધ કીજે, જ્ઞાન વિમલસૂરી જગ બા-
 ણીજે, સુજસ મહોદય કીજે ॥ ૪ ॥ ઇતિ શ્રી પર્યુષણપર્વ
 સ્તુતિ સમાપ્ત ॥

॥ અથ શ્રી નવપદ ઓઝીની થોય ॥

અંગ દેશ ચંપાપુર વાસી, મયણાંસુ શ્રીપાલ ખાસી, સમ-
 ક્રિત સુ મન વાસી ॥ આદિ જિજ્ઞેસરની ઉદાસી, ભાવ પૂજા કીધી

મન આસી, ભાવધરી વીસવાસી ॥ ગલિત કોડ ગયો તિથે નાસી,
 સુવિધિસુ સિદ્ધચક્ર ઉપાસી, થયો સ્વર્ગ નિવાસી ॥ આસો ચૈત્રની
 પુરણ માસી, પ્રેમ પુબ્ધ લક્ષિત વિકાસી, આદિ પુરૂષ અવિનાશી
 ॥ ૧ ॥ કેસર ચંદન મૃગમદ્દ ઘોળી, હરખેસુ ભરી હેમ કચોલી,
 શુદ્ધ જલે અઘોલી ॥ નવ આંબેલની કીજે ઓલી, આસો શુદ્ધ
 સાતમથી ખોલી, પૂજે શ્રી જિન ટોલી ॥ ચિહું ગતિની મહા
 આપદ થોલી, દુરગતિનાં દુઃખ દૂરે ઢોલી, કર્મ નિકાચિત રોલી ॥
 ક્રોધ કષાય તણા મદ્દ લોલી, જિમ શિવ રમણી ભરમ લોળી,
 પામો સુખની ઓળી ॥ ૨ ॥ આસો સુદી સાતમ સુવિચારી,
 ચૈત્રી પણ ચિત્તશું નિરધારી, નવ આંબેલની સારી ॥ ઓળી કીજે
 આળસ વારી, પુનિમ લગે સચિત્ત પરિહારી, દેહરે દેવ બુહારી ॥
 પડિકમણા બે કીજે ધારી, સિદ્ધચક્ર પૂજે સુખકારી, શ્રી સિદ્ધાંત
 મળારી ॥ શ્રી જિન ભાષિત પર ઉપકારી, નવપદ બાપ જપે
 નરનારી, જિમ લહો મુક્તિની બારી ॥ ૩ ॥ સ્થામ બ્રમર સમ
 વેણી કાલી, અતિ સુંદર સોહે સુકમાલી, બાણો રાજ મરાલી ॥
 જલહલ ચક્ર ધરે રૂપાલી, શ્રીજિન શાસનની રખવાલી, ચક્રેશ્વરી
 મેં લાલી ॥ જે ઓલી કરે ઉજમાલી, તેહનાં વિધન હરે સા-
 બાલી, સેવક જિન સંભાલી ॥ ઉદય રત્ન કહે આસન વાળી, જે
 જિન નામ જપે જપમાલી, તે ઘેર નિત્ય દિવાલી ॥ ૪ ॥

॥ થંમળ પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ ॥

॥ સ્થંભણ પુરવર પાસ જિણુંદો, અશ્વસેન કુલ કમલ દિ-
 જુંદો, આમોલો અમવ કંદો ॥ મોહરાય શિર પાડે દંડો, તિહું-

આણુ જાસ પ્રતાપ અખંડો, ભવિઆણુ મન આણુંદો ॥ ભવ ભય
 ભીડ ભલિ પર ચૂરે, મન વંછિત સવિ સંપદ પુરે, પ્રભુકર મોરી
 સારો ॥ વરુણ કહીએ પશ્ચીમ સ્વામી, જિણે આરાધ્યો તું શી-
 રનામી, વછર લક્ષ ઇચ્છારો ॥ ૧ ॥ એસી સહસ સંવચ્છર ભૂતલ
 સેવ્યો સ્વામી હીયડે નિરમલ, વાસગ વિસઇ સ્વામી ॥ પછે પુન્યો
 તે પરમેશ્વર, સાતમાસ નવ દિવસ નિરંતર, દશ રથ નંદન રામો ॥
 કેતો એ કાલ પ્રથમ હરી ધ્યાયો, દારિકા નગરી પાછલ આયો,
 પૂન્યો દેવ મોરાર્યો ॥ દારિકા દાહ જલ રહીઓ, સાગરદત્ત પોઠે
 સંઘ્રહીઓ, કાંતિ નગર મોઝારો ॥ ૨ ॥ નાગાર્જુન જોગી તે લીયો
 સેદી તટ તેહનો રસ સીધો, તું વીણુ અવર ન વીરો ॥ ઉવટ
 નદીય વહે વરસાલે, તુમ ઉપર ઘણા વેલુ વાલે, ગાય ઝરે સીર
 ખીરો ॥ અભયદેવ સૂરી તિહાં બિહયો, ભુંય ભીતરથી ઉપર
 આણ્યો, તે તસ દીધી દેહો ॥ થંભણુ પુરવર પ્રસાદે ખેઠો, નવ-
 ણ્યાનંદણુ જગ સહુ દીઠો, નીલા વન જિમ મેહો ॥ ૩ ॥ શુન્દર-
 ધર જવ જવણિ ધસ કીય, ખંભનગર તેં તૈયઅલંકીય, પુહવિરો
 પ્રગટ પ્રમાણો ॥ આદ તુમારી જગ કુણુ જાણુ, મતવીણુ માણુસ
 કીસુંઅ વખાણે, હુંપીણુ સહજ અયાણો ॥ કામધેતું તિહાં પત્તધ-
 રંગણુ, કરચલ ચઢીયો કર ચિંતામણુ, ફલીયો અમર વીસાલો ॥
 દેવ દયાલુ ભાવઠ ભંજણુ, જે તુઠે સંપત પુર મંડણુ, શ્રી પાર્શ્વ-
 નાથ ચોસાલો ॥ ૪ ॥

॥ અથ નંદિશ્વર સ્તુતિ ॥

॥ સજયતિ સતામીશઃ શાંતિર્યદન્નિજનતામરઃ । પ્રકટ મુકુ-
 રોદ્દંકી રત્નાંકુરપ્રકરોદ્વત ધ્વજ પૃષ્ઠનુચાયઃ શકેય દાસ્ય લઘુ-

કૃત સ્તરણાકિરણોપેતઃ કોપાન્ મૃગાંકગણોઽરણ્યઃ ॥ ૧ ॥ શિવપદ્ય
કથાં તથ્યાત્મીયાંધિપાઃ પ્રથયંતુ નઃ પૃથુલદવથુઃ દ્રાકકુર્વેતુ સ્વયંચ
ભવબ્યથાં મણિ ધૃણિ મિષાદેષા માન્ન્યુઃ પતંતિ પદોરદો વિમલ-
મનસાંચેતાંસિ શ્રીજિનાઃ પ્રજયંતુતે ॥ ૨ ॥ જિનપતિમતદ્દેશાણિગાજ
પ્રકાશયનાથતા મયિ મયિ શુચિઃ સ્વર્ગોપાંગી સુવર્ણમણી નિધિઃ
વિદિત ચરિતોઽસ્તોકે સ્લોકઃ સદર્થકદર્થિતઃ પ્રતિભટધટઃ સ્તુત્ય-
સ્તુત્યાનુ શાસન દર્શનઃ ॥ ૩ ॥ ગરૂડસુકૃતિત્રણે હૃતોર્ધ્વદશાત્મ-
યારણ્ય, તરદશાદૃષ્ટઃ કાલઃ પ્રકંપદરા તુરઃ પદ બલગતા શક્ત્યો
યુક્તાં સંક ધરોધુના વિનયિત્ત મિમધન્યં મન્યં જન સુખીનં
કુરૂ ॥ ૪ ॥ ઇતિ શ્રીશાંતિનાથ સ્તુતિઃ ॥

॥ કૃતજલધરધારાધોરણીરૂદ્ધેદો જયતિ જયતિ કાયોત્સર્જ
કાલે સપાર્શ્વઃ । કિમુ શમરસમગ્રો નૂનમાકંટમેતાં જનયતિ જન-
શંકાં કાંતિકાંતાંગલક્ષ્મીઃ ॥ ૧ ॥ ત્રિદશરચિતહેમાં લોજબદ્ધપ્રચાસ
વિહરણ્ય ભુવિ યેષાં સૂચયંત્યાંહિપદ્માઃ વિમલકમલબલં નિર્જાત તેજ
ચાસ્માન્મહતિ શિરસિ સોડયંજૈન વર્ગઃ પુનાતુ ॥ ૨ ॥ સમવ-
સરણ્યભૂમૌ યાવિ શમ્યામરેંદ્રા દધતિ પુલકબલં ચિત્રવિત્તસ્વચિત્તા
ઉપશમરસસારાસારધારચ્છટાભિઃ પ્રકટિતપુલકા કિં જૈનગીઃ સાપુ-
નાતુ ॥ ૩ ॥ નમદમરપુરંદ્રીભૂરિલાલાગ્રજગ્રન્મૃગમદપદ દંભાત્મ-
દ્વપીઠે દધૌ યા નતજનપદનાવચ્છેદિ કર્માભ બધ્વા વિનયિનિ મણિ
સા ગીર્નાધ્યબલં ચ્છિનતુ ॥ ૪ ॥ ઇતિ પાર્શ્વનાથ સ્તુતિઃ ॥

॥ મુદ્રોન્નિદ્રયોગીન્દ્ર હૃદ્ધ્યાયમાનં, પરિધ્વસ્તમાનં સુરૈગીવ-
માનં ॥ લસન્માનવામાનવામા ન માનં, ભજે વર્દ્ધમાનં ભજે વર્દ્ધ-
માનં ॥ ૧ ॥ જિનાધીશ લેખાનતાશેષલેખા, નતદ્રેષદોષપ્રદોષાંશુ-

લેખા ॥ સ્મૃતાયેન તં નિઃ પ્રતીપં પ્રતીત્ય, કલં કોમલં કોમલં
કોખ્યલં સ્થાત્ ॥ ૨ ॥ મહાવીરવાણ્ણીગુણોવણ્યે વર્ણઃ, સઠ્ઠેન
નાકર્ણિતો યેન તૂર્ણ ॥ સધૂર્ણન્મહામાયમાં મન્યતેસાર, સંસારસં-
સારસંસારસારં ॥ ૩ ॥ સુધર્મા સુરાણામધીશઃ શયીનાં, શુચિપ્રે-
ધનર્માદિ સૌખ્યં વિહાય ॥ જિનાધીશા વિધૌ યઃ પ્રસક્તો, સુદેવઃ
સદેવઃ સદેવઃ સદૈવ ॥ ૪ ॥ ઇતિ શ્રી મહાવીર સ્તુતિઃ ॥

॥ દીવે નંદીસરમ્મી ચઉદિશિ ચઉરી અંજણા ભાગનિંદક
તેહિતો વાવિમજ્જો દહિમુહગિરિણો સયવણ્ણાતવેવ ॥ દુણ્ણં દોણ્ણં
પિતેસિ રૂઠર રઠકલા અંતરાલે યદોદો, ગાવણ્ણાતત્થાતિત્થે સુર-
વર ભવણા તે સુવંદે જિણિદે ॥ ૧ ॥ મેરૂણં પંચગંભી કુર કુર
સુતહા નાગહં તેમુચારે, વેયદે સુચનંદિસરવચિયનગં સાસયા સુ-
પ્પસિદ્ધા ॥ વખખારેસુ નગેસુ કુલગિરિ ઉવરિ કુંડલે માણ્ણસાણ્ણં,
સેલે સીમાકરેજે જિણુ ભવણાક્રિયા તે જિણેસા જયંતુ ॥ ૨ ॥
જેતીયાણા ગયંભી ભવજલહિ તરી સન્નિહંવટ્ઠમાણે, કાલે તિત્થંકરે
હિ અભિય રસસમ ભાસિયં અન્નજ્યોતં ॥ ભવ્ણાણં ભુખખહેઉ જ-
ણુહરરઘયં સુત્તઉમારસંગં, સુત્ત અનાણુધંતં હરઉ મહ સયા સાસયં
સવ્વલોએ ॥ ૩ ॥ સોહંમ્મિ દાઠ્ઠણો જે તિયસ ગણ્ણુઆ પંચકુલ
જેઠ્ઠસીયા, ખદ્ધીસં ખિંતરિંદા સુર ભવણુકિયા દેવદેવિહં જુત્તા ॥
પાયાલિંદાઠ્ઠ વીસં ચમરપભિણો ધમ્મ કજ્જુ જજયસ્સ, સવ્વેસં-
ઘસ્સ વિઘ્ધ મણ્ણસિ સુમિરિયા સુપસન્ના હરંતુ ॥ ૪ ॥ નંદીશ્વર-
દ્વીપમહીપરત્નાલંકારસારા જિન ચૈત્યવારાઃ પ્રમોદ મેદ શિહુદેતિન-
તાઃ કુર્યુઃ પ્રસાદં જિન દર્શનેન ॥૧॥ ઇતિ શ્રી નંદીશ્વર સ્તુતિઃ ॥

॥ अथ श्रीशोजनमुनिवृता चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ ऋषलजिनस्तुतिः ॥

॥ लव्याम्बोजविभो धनैकतरण्ये विस्तारिकर्मावली, रम्भासामञ्ज
नाभिनन्दनं महानष्टापदाभासुरैः ॥ लभ्यतां वन्दितपादपद्मविदुषां
संपादय प्रोज्जिता, रम्भासाम जनाभिनन्दनं महानष्टापदाभासुरैः
॥ १ ॥ ते वः पान्तु जिनोत्तमाः क्षतज्ञे नायिक्षिपुर्धनमनो, दार
विभ्रमरोचिताः सुमनसो मन्दारवा राजिताः ॥ यत्पादौ य सुरो-
ज्जिताः सुरमयांयकुः पतन्त्योऽम्भरा, दारविभ्रमरोचिताः सुमनसो
मन्दारवारराजिताः ॥ २ ॥ शान्तिं वस्तनुतान्मिथोऽनुगमनाद्यज्ञै-
र्माधैर्नयैरक्षोभं, जनडेऽनुदां छितमहोदीर्घाग्ललं कृतम् ॥ तत्पू-
ज्यैर्जगतां जिनैः प्रवचनं हृष्यत्कुवाद्यावली, रक्षोभजनडेऽनुदां गित-
महो दीर्घाग्ललंकृतम् ॥ ३ ॥ शीतांशुत्वपि यत्र नित्यमद्वय-
न्धाद्यधूलीक्ष्णा, नाडीकेसरलालसा समुद्रिताशु भ्रामरीभासिता ॥
पायाक्षः श्रुतदेवता निदधती तत्राज्जकान्ती कुम्भौ, नाडीकेसरलालसा
समुद्रिता शुभ्रामरीभासिता ॥ ४ ॥

॥ छति ऋषलजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ श्री अजितनाथस्तुतिः ॥

॥ तमजितमभिनौमि यो विराजद्धनधनमेऽपरागमस्तकान्तम्
निजजननमहोत्सवेऽधितपावनधनमेऽपरागमस्तकान्तम् ॥ १ ॥
स्तुत जिननिवहुं तमर्तितमाध्वनदसुराभरवेणु वस्तुवन्ति ॥ यमभ-
रपतयः प्रगाय पार्श्वध्वनदसुराभरवेणु वस्तुवन्ति ॥ २ ॥ प्रवित-
प्रसूतिं त्रिवोक्कभन्धो गम नययोगततान्तिमे पदे डे ॥ ३ ॥

(૨૪૪)

વિતાપવર્ગવીથીગમનયથેા ગતતાન્તિ મેડપદેહે ॥ ૩ ॥ સિતશકુ-
નિગતાશુ માનસીદ્ધાત્તતિમિરંમદભા સુરાજિતાશમ્ । વિતરતુ-
દ્ધતી પવિં ક્ષતોઘત્તતિમિરં મદભાસુરાજિતાશમ્ ॥ ૪ ॥

॥ ઇલ્યજિતનાથસ્તુતિઃ ॥

॥ અથ સંજવજિનસ્તુતિઃ ॥

॥ નિર્ભિન્નશત્રુભવભય શં ભવકાન્તારતાર તાર મમારમ્ ।
વિતર ત્રાતજગત્રય શંભવ કાન્તારતારમમારમ્ ॥ ૧ ॥ આશ્રયતુ
તાવ પ્રણુતં વિભયાપરમારમારમાનમદમરૈઃ । સ્તુતરહિત જિનકદ-
મ્બક વિભયાપરમાર મારમાનમદમરૈઃ ॥ ૨ ॥ જિનરાજ્યા રચિત
સ્તાદસમાનનયાનયા નયાયતમાનમ્ । શિવશર્મણે મતં દધદસ-
માનનયાનયાનયા યતમાનમ્ ॥ ૩ ॥ શ્રુંખલભૂતકનકનિભા યાતા-
મસમાનમાનમાનવમહિતામ્ । શ્રીવજ્રશ્રુંખલાં કજ્યાતામસમાનમાન-
માનવમહિતામ્ ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ સંભવજિન સ્તુતિઃ ॥

॥ અથ શ્રીઅભિનન્દનજિનસ્તુતિઃ ॥

ત્વમશુભાન્યભિનન્દન નન્દિતા સુરવધૂનયનઃ પરમોદરઃ ।
ક્રમરકરીન્દ્રવીદારણુકેસરિ ન્સુરવધુનયનઃ પરમોદરઃ ॥ ૧ ॥ જિ-
નવરાઃ પ્રયતધ્વમિતામયા મમ તમોદુરણાય મહારિણુઃ । પ્રદધતો
ભુવી વીશ્વજનીનતા મમતમોદુરણા યમહારિણુઃ ॥ ૨ ॥ અસુમતાં
મૃતિભલ્યહિતાય યેા જિનવરાગમનો ભવમાયતમ્ । પ્રલધુતાં નય
નિર્મથિતોદ્ધતા જિનવરાગમનોભવમાયતમ્ ॥ ૩ ॥ વિશિષ્ઠશકજ-

धनुषा धनुषास्तस्य सुरभिया ततनुन्नमहारिषा । परिगतां विशदामिह
 रोहिणीं सुरभियाततनुं नमहारिषा ॥ ४ ॥

धृत्यजिनन्दनजिनस्तुतिः ।

॥ अथ सुमतिजिन स्तुतिः ॥

महमहनरहित नरहित, सुमते सुमतेन कनकतोरतोर । दम्भ
 दम्भपालय पालय, दरादरातिक्षतिक्षपातः पातः ॥ १ ॥ विधुतारा
 विधुताराः सदा सदाना जिनान्जिताघाताघाः । तनुतापातनुतापा
 हितमा हितमानवनवविभवा विभवाः ॥ २ ॥ भतिभति जिनराजि
 नराहितेहिते इयितइयि तमोडे मोडे । भतभत नूनं नूनं स्मरा-
 स्मरा धीरधीरसुमतः सुमतः ॥ ३ ॥ नगदामानगदा मामोडे मोडे
 राजिं राजितरसातरसा । धनधनकाडी काडी जतावताङ्गनङ्गनसत्रा-
 सत्रा ॥ ४ ॥

॥ धृति सुमतिजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ पद्मप्रभजिनस्तुतिः ॥

पादद्वयी हलितपद्मभृदुः प्रमोद मुन्मुद्रतामरसदाभलतान्त-
 पात्री । पाद्मप्रली प्रविहधातु सतां वितीर्णुं मुन्मुद्रतामरसदा भल-
 तान्तपात्री ॥ १ ॥ सा मे भर्ति वितनुताजिग्नपङ्क्तिरस्त मुद्रा
 गतामरसभासुरमध्यगाद्याम् । रत्नांशुलिर्विहधती गगनान्तराद्य
 मुद्रागतामरसभासुरमध्यगाद्याम् ॥ २ ॥ श्रान्तिच्छिदं जिनवराग-
 ममाश्रयार्थं भाराभमानम लसन्तमसंगमानाम् । धामाश्रिमं ज-
 वसरित्पतिसेतुमस्त भाराभमानमलसन्तमसं गमानाम् ॥ ३ ॥

अधारि वज्रमुसले ज्यतः समीर पातालसत्कुवलयवलिनीलले ते
 प्रीतीः करप्रणयिनी तव ये निःश्रु पातालसत्कुवलय वलिनी
 ललेते ॥ ४ ॥

॥ धृति पद्मप्रलज्जिनस्तुतिः ॥

॥ अथ सुपार्श्वजिनस्तुतिः ॥

कृतमति कृतवान्यो जन्तुमतं निरस्त, स्मरपरमहमायामान-
 माधायशस्तम् । सुयिरभविष्यत्वं चित्तवृतेः सुपार्श्व स्मर परम-
 हमाया मानवाधाय शस्तम् ॥ १ ॥ प्रज्जु जिनततिः सा गोचरं
 चित्तवृतेः सहमरसङ्घिताया वोऽधिका मानवानाम् । पदमुपरि
 ङ्घाना वारिजनां व्यहृषीं त्सहमरसङ्घिता या ओधिकाया नवानाम्
 ॥ २ ॥ दिशदुपशमसौभ्यं संयतानां सहैवो इज्जिनमतमुद्धारं
 काममायामहारि ॥ जननमरणुरीणान्वासयन्सिद्धवासं ऽइज्जि नम-
 तमुद्धारं काममायामहारि ॥ ३ ॥ दधति रविसपत्नं रत्नमाभा-
 स्तलास्वन्नवधनतरवारिं वारणारावरीणाम् । गतवति विकरल्यादीं ग-
 द्दामानसीष्टा नव धनतरवारिं वारणारावरीणाम् ॥ ४ ॥

॥ धृति सुपार्श्वजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ चन्द्रप्रज्जिनस्तुतिः ॥

तुभ्यं चन्द्रप्रल जिन नमस्तामसोऽज्जिभित्तानां, हुने कान्ता-
 न्नलसम दयावन्दितायासमान । विद्रुपङ्कतया प्रकटितपृथुसपट्टहृष्टा-
 न्तडित्, हुनेकान्तानलसमदया वन्दितायासमान ॥ १ ॥ एयाद्राजि-
 नितजननज्यानिहुनिर्जितानां, सत्यागारं जयदमितङ्कसारविन्दा-

वतारम् ॥ लब्धोद्भूत्या भुवि कृतवती या 'वहुद्धर्मयकं', सत्याग्र
 रज्यदमित्तुक्ता रविं दायतारम् ॥ २ ॥ सिद्धान्तः स्ताद्विहितकु-
 तयेऽभ्यापयधं जिनेन्द्रः सद्राज्यः स कविधिषणापादनेऽकोपमानः
 दक्षः साक्षात्पुण्ययुक्तैर्यं य मोहाद्विहायः— सद्राज्यः सकविधिषणा-
 पादनेकोपमानः ॥ ३ ॥ वज्राङ्कुशयुक्तलिशभृत्वं विषत्स्व प्रयत्नं
 स्वायत्यागे तनुमदवने डेमतारातिमत्ते । अध्याङ्के शशचरकरवेत-
 नासि द्विपेन्द्रे, स्वायत्यागेऽतनुमदवने डेऽमतारातिमत्ते ॥ ४ ॥

॥ धृति चन्द्रप्रभुजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ सुविधिजिनस्तुतिः ॥

॥ तवाभिवृद्धिं सुविधिर्विधेयात्स लाभुरादीनतपा दयावन ।
 ये योगिपञ्कजा प्रणतो नमः सत्समासुरादीनतपादयावन ॥ १ ॥
 या जन्तुजनाय हितानि राज्ञा साराजिनानामलपन्नमात्मम् । दिश्या-
 न्मुदं पादयुगं दधाना साराजिनानामलपन्नमात्मम् ॥ २ ॥ जिनेन्द्र
 लंगैः प्रसलः गभीराशु भारती शस्यतमस्तवेन । निर्नाशयन्ती
 भम शर्म दिश्यात् शुभारतीशस्य तमस्तवेन ॥ ३ ॥ दिश्यात्त-
 नाशु ज्वलनायुधादपमध्या सिताकं प्रवरावकस्य । अस्तेन्दुरास्यस्य
 इत्योऽपृष्ठमध्यासिताकम्प्रवरावकस्य ॥ ४ ॥

॥ धृति सुविधिजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ शीतलजिनस्तुतिः ॥

जयति शीतलतीर्थकृतः सदा चलनताभरसं सङ्घं धनम् ।
 नवकम्भुङ्गां पथि संस्पृशन्चलनताभरसंसङ्घं धनम् ॥ १ ॥

स्मरन् जिनान्परिनुन्नररन्नेजननतानवतोऽहं यमानतः । परमनिर्वृ-
 त्तिशर्मकृतो यतो जन नतानवतोऽहं यमानतः ॥ २ ॥ जयति कटिप-
 दकटपतत्रपमं मतमसारतरागमहारिण्डा । प्रथितमत्र जिनेन मनी-
 षिण्डा मतमसा रतरागमहारिण्डा ॥ ३ ॥ धनत्रयिर्जयताड्भुवि मानवी
 युत्तरा विडुतामरसंगता । कृतकरास्त्रवरे क्षत्रपत्रलायुत्तरा विडु-
 तामरसंगता ॥ ४ ॥

॥ इति शीतलजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ श्रेयांसजिनस्तुतिः ॥

कुसुमधनुषा यस्मादन्यं न मोहवशं व्यधुः कमलसदृशं
 गीतारावा जलादयि तापितम् । प्रभुमततां द्राक्षश्रेयांसं न याह्वत
 यन्मनः कमलसदृशाङ्गी तारा वाजलादयितापितम् ॥ १ ॥ जिन-
 वरततिर्जीवालीनामकारणुवत्सलासमदमडितामाराद्विष्टा समानवराज-
 या नमदभृतलुपङ्क्या नुता तनोतु मतिं ममासमदमडितामाराद्विष्टा
 समानवराजया ॥ २ ॥ लवजलनिधिप्राभ्यन्जन्तुमनयतपोत डे
 तनु मतिमतां सन्नाशानां सदा नरसंपदम् । समल्लिखतामर्द्धना-
 थागमानतलुपतिं तनुमति मतां सन्नाशानां सदानरसं पदम् ॥ ३ ॥
 धृतपविश्लाक्षाक्षीघण्टैः । करैः कृतप्राधित, प्रजयति महाकाक्षी म-
 र्त्याधिपङ्कराजिभिः ॥ निजतनुलतामर्ध्यासीनां दधत्यपरिक्षतां प्र-
 जयति महाकाक्षी मर्त्याधिपं कङ्कराजिभिः ॥ ४ ॥

॥ इति श्रेयांसजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ वासुपूज्यजिनस्तुतिः ॥

॥ पूज्यश्रीवासुपूज्यावृजिन जिनपते नूतनादित्यकान्तेऽभा-
यासंसारवासावन वर तरसादी नवादानभाडो । आनम्रा त्रायतां श्री
प्रभववभवयाद्विभ्रतीभक्तिभाज, मायासंसारवासावनवरतरसादीनवा-
दानभाडो ॥ १ ॥ पूतो यत्पादपांशुः शिरसि सुरततेराथरम्यूर्ध्वशोभां
या तापत्रासमाना प्रतिमदभवतीद्वार ताराज्यन्ती । कीर्तेः कान्त्या-
त्ततिः साप्रविकिरतुतरं नैनराश्रयस्ते यातापत्रासमानाप्रतिमद-
भवती द्वारताराज्यन्ती ॥ २ ॥ नित्यं छेदूपपत्तिप्रतिदुतकुमतप्रो-
द्धतर्वान्तमन्धा, पापायासधमानामदन तत्र सुधासारहृद्या हितानी ॥
वाष्पि निर्वाणुमार्गप्रणयिपरिगता तीर्थनाथक्रियान्मे पापायासाध-
मानामदनत वसुधासार हृद्याहितानि ॥ ३ ॥ रक्षः क्षुद्रग्रहादिप्र-
तिदुतिशमनी वाहितस्वेतभास्वत्सन्नादीकासदा सापरिकरमुद्रितासाक्ष-
माला भवन्तम् ॥ शुभा श्रीशान्तिदेवी जगति जनयतात् कुष्ठिका
जाति यस्याः सन्नादीका सदासा परिकरमुद्रिता सा क्षमालाभवन्तम्
॥ धृति वासुपूज्यस्तुतिः ॥

॥ अथ विमलजिनस्तुतिः ॥

॥ अपापदमलं धनं शमितमानमामो हितं नतामरसभासुरं
विमलमालयामोदितम् । अपापदमलं धनं शमितमानमामोहितं न
तामरसभासुरं विमलमालयामोदितम् ॥ १ ॥ सहानवमुराजिता
असमरा जना लीरदाः क्रियासु इच्छितासु ते सकलभा रतीरा
यताः । सहानवमुराजिता असमराजनालीरदा क्रियासु इच्छितासु ते
सकलभारतीरा यताः ॥ २ ॥ सदा यतिगुरोरहो नमत मानवैरं-

(२५०)

स्थितं भूतं वरदमेनसा रहितमायताभावतः । सहायति शुद्धारोह
न भूतमानवैरं स्थितं भूतं वरदमेन सारहितमायता भावतः ॥३॥
प्रभाजितनुतामलं परमयापला रोहिणी सुधावसुरभीमना मयि
संभाक्षमावेहितम् । प्रभाजितनुतामलं परमयापला रोहिणी सुधा-
वसुरभीमनामयिसभा क्षमावे हितम् ॥ ४ ॥

॥ धृति विमलजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ अनन्तजिनस्तुतिः ॥

॥ सकलधौतसहासनमेरवस्तव दिशन्त्वभिषेकजलालवाः । भूत-
मनन्तजितः अपितोद्वसत्सकलधौतसहासनमेरवः ॥ १ ॥ भूत-
स्तामरसेवित ते क्षणप्रद निहन्तु जिनेन्द्रकदम्भक ॥ वरद पादशुभ्रं
भूतमज्ञताभमरतामरसे विततेक्षण ॥ २ ॥ परमतापदमानसजन्मन-
प्रियपदं भवतोभवतोऽवतात् । जिनपतेमेतमस्तजगत्प्रयी, परमता-
पदमानसजन्मनः ॥ ३ ॥ रसितमुच्यतुरंगमनायकं, दिशतु काञ्चन-
कान्तिरिताच्युता । धृतधनुः इलकासिशरा करै, रसितमुच्यतुरं गम-
नाय कम् ॥ ४ ॥

॥ धृत्यनन्तजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ श्रीधर्मजिन स्तुतिः ॥

नमः श्रीधर्म निष्कर्मोदयाय भद्रितायते । भूतार्थमरेन्द्रनाथे-
न्द्रेर्दयायभद्रिताय ते ॥ १ ॥ श्रुयान्जिनौघो ध्वान्तान्तं ततान्-
लसमानया । लाभेषुलत्विषायः सततानलसमानया ॥ २ ॥ भारति
काजिनेन्द्राणां नवनौरक्षतारिके । संसारभूलोनिधावस्मानवर्नो रक्ष-

તારિકે ॥ ૩ ॥ કેકિસ્થા વઃ ક્રિયાચ્છત્તિકરા લાભાનયાચિતા ૩
પ્રસન્નિર્નૂતનામ્ભોજકરાલાભા નયાચિતા ॥ ૪ ॥

ઇતિ શ્રીધર્મજિનસ્તુતિઃ ।

॥ અથ શ્રી શાન્તિનાથજિનસ્તુતિઃ ॥

રાજન્ત્યા નવપદ્મરાગરૂચિરૈઃ પાદૈર્જિતાઽષ્ટાપદ્મદ્રેઽકોપદ્રુત જા-
તરૂપવિભયા તન્વાર્ય ધીર ક્ષમામ્ । બિજ્જત્યામરસેવ્યયા જિનપતે-
શ્રીશાન્તિનાથાસ્મરેદ્રેકોપદ્રુત જાતરૂપ વિભયાતન્વાર્યધી રક્ષ મામ્
॥ ૧ ॥ તે જ્યાસુરવિદ્વિષો જિનઃઘૃષા માલાં દધાના રજ્જેરાજ્યજ-
મેદુરપારિજાતસુમનઃ સંતાનકાન્તાં ચિતાઃ ॥ કીર્ત્યા કુન્દસમત્વિષે-
ષદપિ યે ન પ્રાપ્ત્વોકત્રયીશૈભ્યા મેદુરપારિજાતસુમનઃ સંતાનકા-
ન્તાંચિતાઃ ॥ ૨ ॥ જૈનેન્દ્રં મતમાયીનોતું સતતં સમ્યગ્દશાં સદ્-
ગુણાલીલાભં ગમહારિ ભિન્નમદનં તાપાપાહુધારમમ્ । દુર્નિમેદ નિર-
ન્તરાન્તરતમોનિર્નાશી પર્યુલ્લસદ્વીલાભંગમહારિભિન્નમદનન્તાપાપાહુ-
ધારમમ્ ॥ ૩ ॥ દણ્ડચ્છત્રકમણ્ડલૂન કલયન્સ પ્રહ્લશાન્તિઃ ક્રિયા-
ત્સંત્યજ્યાં નિશમીક્ષણેનશમિનોમુક્તાક્ષમાલિહિતમ્ । તપ્તાષ્ટાપદપિ-
ણ્ડપિંગલરૂચિર્યોઽપારમન્મૂઢતાં સંત્યજ્યાનિશમીક્ષણેન શમિનો મુ-
ક્તાક્ષમાલી હિતમ્ ॥ ૪ ॥

ઇતિ શાન્તિનાથજિનસ્તુતિઃ ।

॥ અથ કુન્થુનાથજિનસ્તુતિઃ ॥

ભવતુ મમ મનઃ શ્રીકુન્થુનાથાય તસ્માયમિતશમિતમોહાયા-
મિતાપાયહ્વયઃ સકલભરતભર્તાભૂજિજ્ઞનોઽપ્યક્ષપાશાયમિતશમિતમો-

ह्यायामितापायहृद्यः ॥ १ ॥ सकलजिनपतिभ्यः पावनेभ्यो नमः
 सन्नयनरवरदेभ्यः सारवादस्तुतेभ्यः । समधिगतनुतिभ्यो देववृन्दा-
 क्ररीयो । नयन रवरदेभ्यः सारवादस्तु तेभ्यः ॥ २ ॥ स्मरत विगत-
 मुदं जैनयन्त्रं यकासत्कविपद्गमभंगं हेतुदन्तं कृतान्तम् । द्विरदमिव
 समुद्यद्दानमागर्गं धुताधैकविपद्गमभंगं हेतुदन्तं कृतान्तम् ॥ ३ ॥
 अथलदयिरशेयिश्चाङ्गात्रे समुद्यत्सदसिद्वलकराभेऽलीमहुसोऽरिभीते
 सपदि पुश्वदत्ते ते लवन्तु प्रसादाः सदसि द्दलकरा भेऽलीमहुसो-
 रिभीते ॥ ४ ॥

धति कुन्थुनाथजिनस्तुतिः ।

॥ अथ श्रीअरनाथजिनस्तुतिः ॥

व्यमुयंयकवर्तिलक्ष्मीमिहु तृणमिव यः क्षणेन तं सन्नमदम-
 नमानसंसारमनेकपराजितामरम् । द्रुतकलधौतकान्तमानमतानन्दित-
 मूरिलक्षितलाः सन्दनमरमानसंसारमनेकपराजितामरम् ॥ १ ॥ स्तौति
 समन्ततः स्म समवसरणु भूमौ यं सुरावलिः सकलकलाकलापकलि-
 तापमद्वाङ्मुकुरमपापदम् । तं जिनराजविसरमुज्जसितजन्मजरं
 नमाम्यहं सकलकला कलापकलितापमद्वाङ्मुकुरमपापदम् ॥ २ ॥
 लीममहुलवाम्बिलवलीतिविलेहि परास्तविस्कुटपरमतमोहमानम-
 तनूनमलं धनमधवतेऽहितम् । जिनपतिमतमपारमर्त्या भरनिवृत्ति-
 शर्मकारणं परमतमोहमानमतनूनमलं धनमधवते हितम् ॥ ३ ॥
 यात्र विचित्रवर्णुदिनतात्मजपृष्ठमधिष्ठिता हुतात्समतनुलागविकृत-
 भीरसमद्वैरिव धामहुरिभिः । तडिद्विष लाति सांध्यधनमूर्धनि
 चकधरास्तुसामुहेऽसमतनुला गवि कृतधीरसमद्वैरिवधा मडारिभिः

धत्यरनाथजिनस्तुतिः ।

॥ अथ मल्लिनाथजिनस्तुतिः ॥

नुदंस्तनुं प्रवितर मल्लिनाथ मे प्रियंशुरोचिरश्चिरैर्यथा-
 वरम् । विडम्भयन्वरश्चिमण्डलोत्पलः प्रिये शुरोऽचिरश्चिरैर्यथा-
 ताम्भरम् ॥ १ ॥ जवाद्गतं जगद्वतो वपुर्व्याधाकदम्भकैरवशतपत्र-
 संपदम् । जिनोत्तमान्स्तुत दधतः स्त्रजं, स्फुरत्कदम्भकैरवशतपत्र-
 संपदम् ॥ २ ॥ ससंपदं दिशतु जिनोत्तमागमः, शमावकुन्ततु-
 तमोहशेडहिते । स चित्तभूः क्षत धृष्ट येन यस्तपः, शमा बहुन्त-
 तनुतमोहशेडहिते ॥ ३ ॥ द्विपं गतोऽहं हि रमतां दमश्रिया, प्रलाति
 मे यकितदुरिद्विपं नगे । वराहये कुतवसतिश्च यक्षराट्, प्रलाति
 मेयकितदुरिद्विपन्नगे ॥ ४ ॥

॥ धृति मल्लिनाथजिनस्तुति ॥

॥ अथ मुनिसुव्रतजिनस्तुतिः ॥

जिनमुनिसुव्रतः समवतां जनतावनतः, समुदितमानवा धन-
 मलोभवतो भवतः । अवनिविकीर्णुमाद्विषत यस्य निरस्तमन्त्र-
 समुदितमानवाधनमलो भवतो भवतः ॥ १ ॥ प्रभुमतं जिन-
 म्रजभपादविसारिरणे, दलकमलानना भुमिधाम भयासमर्क ॥
 यमतितरां सुरेन्द्रवरयोषिद्विला-मिलनोदलकमला ननाम भुमिधाम-
 भया समर्क ॥ २ ॥ त्वमवनतां जिनोत्तमकृतान्त भवाद्विदुषोऽपि
 सहनानुमासंगमन याततमोदयितः ॥ शिवसुप्रसाधकं स्वभिदध-
 त्सुधियां यरणुं, वसदनु मानसं गमनयातत मोदयितः ॥ ३ ॥
 अधिगतगोधिका कनकवतव गौर्युचिताकमलकराजिताभरसभा-

(૨૫૪)

સ્થતુલોપકૃતમ । મૃગમદપત્રભંગ તિલકૈર્વદનં દધતી, કમલકરા
જિતામરસસાસ્થતુ લોપકૃતમ ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ મુનિસુવતજિનસ્તુતિઃ ॥

॥ અથ નમિનાથજિનસ્તુતિઃ ॥

॥ સ્કુરદ્વિદ્યુતકાન્તે પ્રવિકિર વિતન્વન્તિ સતતં, મમાયાસં
ચારો દિતમદ નમેડગ્ગાનિ લપિતઃ । નમદ્ભવ્યશ્રેણીભવમયભિદ્ધાં
શ્લથવયસા-મયાયાસંચારોદિતમદનમેધાનિત્ર પિતઃ ॥ ૧ ॥ નખાં-
ચુશ્રેણીભિઃ કપિશિતનમન્નાકિમુકુટઃ, સદા નોદી નાનામયમલમદા-
રેરિત તમઃ । પ્રચક્રે વિશ્વં યઃ સ જયતિ જિનાધીશનિવહુઃ સદા
નો દીનાનામયમલમદારેરિતતમઃ ॥ ૨ ॥ જલવ્યાલચાઘ્રજ્વલનગ-
જરૂખ્મન્ધનયુધો, ગુરૂર્વાહોડપાતાપદધનગરીયાનસુમતઃ । કૃતાન્તસ્ત્રા-
સીષ્ટ સ્કુટવિકટહેતુપ્રમિતિભા-ગુરૂર્વાહો પાતા પદધનગરીયાનસુમતઃ
યા ૩ ॥ વિપક્ષવ્યૂહં વો દલયતુ ગદાક્ષાવલિધરાસમા નાલીકાકાલી-
વિશદયલના નાલીકવરમ । સમધ્યાસીનામ્ભોભૂતઘનનિભામ્ભોધિત-
ન્યા સમાનાલી કાલી વિશદયલનાનાલિકવરમ ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ નમિનાથજિનસ્તુતિ ॥

॥ અથ નેમિનાથજિનસ્તુતિઃ ॥

॥ ચિક્ષેપોર્જિતરાજકં રણમુખે યો લક્ષસંખ્યં ક્ષણા, ચદક્ષામ્
જન ભાસમાનમહુસં રાણમતીતાપદમ । તં નેમિનમ નમ્રનિર્વૃતિકર-
ચક્રે યદ્દના ચ યો, દક્ષામંજનભાસમાનમહુસં રાણમતીતાપદમ
યા ૧ ॥ પ્રાત્રાણભિજિતરાજકા રજ ઈવ જ્યાયોડપિ રાજ્યં જગ-
દા સંસારમહોદધાવપિહિતા શાસ્ત્રીવિદ્યાયોદિતમ । યસ્યાઃ સર્વતઃ

येव सा दुस्तु नो राशु जिनानां लवा-यासं सारभडोदधावपि-
 हिता शास्त्रीविदयोदीतम् ॥ २ ॥ कुर्वाणुपदार्थदर्शनवशाद्भा-
 स्वत्प्रभायाश्च, मानत्या जनकृतमोदुरत मे शस्तादरिद्रोदिका ॥ अ-
 श्लोभया तव भारती जिनपते प्रोन्मादिनां वादिनां, मानत्याजनकृत-
 मोदुरतमेश अतादरिद्रोदिका ॥ ३ ॥ हुस्तालम्भितयूतलुम्भितिका-
 न्याजनोदलयेजम्, द्विश्वासे वितताप्रपादपरतांवाया रिपुत्रासकृत ॥
 सा भूतिं विनातु नोऽर्जुनश्चिः सिंहेऽधिद्रोदसद्विश्वासे वित-
 ताप्रपादपरतांवाया यारिपुत्रासकृत ॥ ४ ॥

॥ धृति नेमिनाथजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ पार्श्वनाथजिनस्तुतिः ॥

॥ भावाभासानभाहुर्दधदधदरं यामुदारा मुदारा, ह्रीनालीनाभि-
 ह्वादीगधुरमधुरसां, सूचिनोभायितो मा ॥ पातात्पातात्स पार्श्वोद्वि-
 र्द्विरदो, देवराशुवराशु ॥ पत्रापत्रा यदीया तनुरतनुरवो, नन्दकोने-
 दकोने ॥ १ ॥ राशु राशु वक्ता तरलतरलसत्केतुरंगतुरंग, व्यालव्या-
 लप्रपोषाधितरयितरवेभीतिद्वधातिद्वधा ॥ सारा साराज्जिनानामल-
 ममलमंगोद्विक्ता भाधिकाभा, दयादयाधिकादानजननजरात्रास-
 आनासमाना ॥ २ ॥ सद्यो सद्योगलिद्रागमलगमलयाजैनराशुनराशु
 नूतानूतार्थधानीदु ततदुततमः पातकापातकाभा । शास्त्री शास्त्री
 नराशुं हृदयहृदयशोरोधिकाभाधिका वा, देया देयान्मुदं ते मनुजम-
 नुजरां त्याजयन्ती जयन्ती ॥ ३ ॥ याता या तारतेजः सदसि
 सदसिबृत्कावकान्तालकान्ता, पारि पारिन्द्रराजं सुरवसुरवधुप्रजितार-
 जितारम् । सात्रासात्रायतांत्वामविषमविषमृद्वपञ्जालीपञ्जाली, ह्रीना-
 लीनान्पातनी कुवलयवलयस्थामहेडामहेडा ॥ ४ ॥

॥ धृति पार्श्वनाथजिनस्तुतिः ॥

॥ अथ महावीरजिनस्तुतिः ॥

नमोभरशिरोऽहसस्तसामोहनिर्निद्रमन्दारमालारजोरञ्जितां ह
 धरित्रीकृतावन वरतम संगमोदारतारोहितानर्जुनार्थावलीलापदेडेक्षिता-
 मोहिताक्षोभवान् । भम वितरतु वीर निर्वाणुयर्माणि अतावतारो
 धराधीशसिद्धार्थधाम्नि, क्षमालंकृतावनवरतमसंघमोदारतारोहितानं ग
 चार्याव लीलापदे डे क्षितामो हिताक्षोभवान् ॥ १ ॥ समवसरणुभ-
 त्र यस्याः स्फुरत्केतुयकानकानेकपद्मेन्दुर्कथामरोत्सर्पिसालत्रयीसहवन-
 महशोकपृथ्वीक्षुण्णप्रायशोभा—तपत्रप्रभागुर्वराराट् परेताहितारोचि-
 तम् । प्रवितरतु समीहितं सार्द्धतां संहतिर्भक्तिमान् लवाम्लो-
 धिसन्मान्तभय्यावलीसेविता सहवनमहशोकपृथ्वीक्षुण्णप्रा यशोभातपत्र
 प्रभागुर्वराराट् परेताहितारोचितम् ॥ २ ॥ परमततिमिरोअमानुप्र-
 काभूरिभगैर्गलीरावृशं विश्ववर्षे निकाये वितीर्यात्तरामहुति मतिभते
 हि ते शस्यमानस्यवासं सदा तन्वतीतापधानन्दधानस्य सामानिनः ।
 जननमृतितरंगनिष्पारसंसारनीराकरान्तर्निभजननोत्तारनौर्भारती
 तीर्थकृत् भुति मतिभतेहि ते शस्य मानस्य वा संसदातन्वती ता-
 पधानं दधानस्य सा मानिनः ॥ ३ ॥ सरभसनतनाकिनारीजनोरो-
 ण्पीठीवृक्षत्तारद्वारस्फुरद्रश्मिसारकभाम्भोजोत्रडे, परभवसुतरांगण राव-
 सन्नाशिताराति भाराण्ते भासिनी द्वारताराभलक्षेमहा । क्षणुर्यि-
 र्यिरोऽयं यत्सटासंकटोत्कृष्टकण्ठोदभटे संस्थिते अव्ययोक्तं त्वमम्भा-
 ण्मिके परभव सुतरां गणरावसन्नाशितारातिभा राण्ते भासिनी
 द्वारताराभलक्षेमहा ॥ ४ ॥

॥ धृति महावीरस्तुतिः ॥

॥ अहम् ॥

॥ ॐ नमः ॥

भक्ताभिरप्रणुतमोक्षिभस्त्रिप्रलाभा, मुदीपकं जिनपद्माभ्युज्यामसं
 ते । स्तोत्रे मुदाऽहुमनिशं किल भाइदेव, दुष्टाष्टकर्मरिपुमण्डलनि-
 त्सुधीर ॥ १ ॥ श्रीमन्जिनेश्वरकलापमहं स्तुवेरमु, द्योतकं हसित-
 पापतमोवितानम् । 'भव्याभ्युजातद्विननाथनिभं' स्तवीभि, भक्त्या
 नमस्कृतममर्त्यनराधिराजैः ॥ २ ॥ वर्या जिनक्षितिपतेस्त्रिपदीम-
 वाप्य, गच्छेश्वरेः प्रकटिता किल वाग्मुदाया । सम्यक् प्रणम्य जि-
 नपादयुगं युगादा, वेवं शुभार्थनिकरैर्बुवि सास्तु लक्ष्म्यै ॥ ३ ॥
 यक्षेश्वरस्तव जिनेश्वर गोमुखाहः, सेवां व्यधत्त कुशलक्षितिभूत-
 योहः । त्वत्पादपङ्कजमधुम्रततां दधाना, वालम्भनं भवजले पततां
 जनानाम् ॥ ४ ॥

धृति ऋषभदेवजिनस्तुतयः ॥ १ ॥

कट्याशुभं हिरमुद्गारमवधलेदि, दुष्कर्मवारणविहारणपञ्चवक्त्रम् ।
 यत्पादपद्मयुगलं प्रणुमन्ति शकाः स्तोत्रे मुदा जिनवरं जिनत्रैश-
 लेयम् ॥ १ ॥ क्षीणाष्टकर्मनिकरस्य नमोस्तु नित्यं, भीताभयप्र-
 हमनिन्दितमग्निपद्मम् । धृष्टार्थमण्डलसुसर्जनदेववृक्षं, नित्योदयं
 हसिततीव्रकषायमुक्तम् ॥ २ ॥ जैनागमं दिशतु 'सर्वसुभैकहारं',
 श्रीनन्दनक्षितिजहृदयहृतिप्रकारम् । संसारसागरनिमज्जदशेषजन्तु-
 ग्राहित्यसन्निभमभीष्टहमाशु मुग्धम् ॥ ३ ॥ मातायक्षरमलां प्र-
 कुरोति सेवां, पूर्वान्तभारसमशीप्सितहं विशालम् । उत्पत्तिविस्तर-
 नदीशपतज्जनानां, पोतायमानमभिनम्य जिनेश्वरस्य ॥ ४ ॥

धृति श्रीवीरजिनस्तुतयः ॥ २ ॥

સકલકુશલવહ્નીપુષ્કરાવર્તમેધો, મહનસદૃશરૂપઃ પૂર્ણરાકેન્દુવક્રઃ ।
 પ્રથયતુ મૃગલક્ષ્મી શાન્તિનાથો જનનાં, પ્રસૂતભુવનકીર્તિઃ કામિત્વ
 કમ્પકાન્તિઃ ॥ ૧ ॥ જિનપતિસમુદાયોદાયકોઽભીર્ણિસતાનાં, દુરિતકિ-
 મિરભાનુઃ કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ । રચયતુ શિવશાન્તિં પ્રાતિહાષ્ય્યાશ્રિયં
 યો, વિકટવિષમભૂમીભતદર્શિં બિભર્તિ ॥ ૨ ॥ પ્રથયતુ ભવિકાનાં
 જ્ઞાનસંપત્સમૂહં, સમય ઇહ જયત્યામાસવક્રઃ પ્રસૂતઃ । ભવજલ-
 નિધિષોતઃ સર્વસમ્પતિહેતુઃ, પ્રથિતધનઘટાયાં સર્પકાન્તપ્રકારઃ ॥ ૩ ॥
 જયવિજયમનીષામન્દિરં પ્રદક્ષશાન્તિઃ, સુરગિરિસમધીરઃ પૂજિતોન્ન-
 ક્ષયક્ષેઃ । હરતુ સકલવિપ્નં યો જને ચિન્ત્યમાનઃ, સ ભવતુ સતત-
 વઃ શ્રેયશે શાન્તિનાથઃ ॥ ૪ ॥

ઇતિ શાન્તિજિનસ્તુતયઃ ॥ ૩ ॥

શ્રેયઃશ્રિયાં મર્જીલકેલિસન્ન, શ્રીયુક્તચિન્તામણિપાર્શ્વનાથ । દુર્ણ-
 રસંસારગાયાત્ર્ય રક્ષ, મોક્ષસ્ય માર્ગે વરસાર્થવાહુઃ ॥ ૧ ॥ જિને
 ચરાણાં નિકરે ક્ષમાયાં, નરેન્દ્રદેવેન્દ્રનતાંત્રિપદ્મં । કુરૂંતુ નિર્વાણ-
 સુખં ક્ષમામૃત, સત્કેવલજ્ઞાનરમાં દધાન ॥ ૨ ॥ કેવલ્યવામાદ-
 દ્યૈકહાર, ક્ષમાસરસ્વદ્રજનીશતુલ્યઃ । સર્વજ્ઞ સર્વાતિશયપ્રધાન, ત-
 નોતુ તે વાગ્જિનરાજ સૌખ્યમ ॥ ૩ ॥ શ્રીપાર્શ્વનાથકમણ્યામ્બુજ-
 ત, સારંગતુલ્યઃ કલધૌતકાન્તિઃ । શ્રીયક્ષરાન્નેગરૂડાભિધાનઃ, ચિરંજીવ
 જ્ઞાનકલાનિધાન ॥ ૪ ॥

ઇતિ પાર્શ્વજિનસ્તુતયઃ ॥ ૪ ॥

કમલવદલપનં તવ રાજતે, જિનપતે ભુવનેશ શિવાત્મજ ॥
 સુકુરવદ્ધિમલં ક્ષણુદાવશાત્, હૃદયનાયકવત્ સુમનેહુરમ ॥ ૧ ॥
 સકલપારગતાઃ પ્રભવન્તુ મે, શિવસુખાય કુકર્મર્થવિહારકાઃ । રૂચિ-
 રમર્જીલવલ્લિવને ધનાઃ, દશતુરંગમગૌસ્થશ્લોધસઃ ॥ ૨ ॥ મહનમાન્દ-

ज्वरनिधनोन्मिषत, जिनपते तव वागमृतोपमा । लवणलृतां लवण-
विश्वशर्मणे, लवणयोधिपतज्जनतारका ॥ ३ ॥ जिनपपादपयो-
दुहंसिका, दिशतु शासननिर्जर कामिनी । सकलदेहलृताममल-
सुभं, सुभविभाभरनिर्जितमाधिपा ॥ ४ ॥

धृति नेमिजिनस्तुतयः ॥ ५ ॥

सात्वा प्रश्नं तदर्थं गणधरमनसं प्राग्बदेदीरदेवः, अर्द्धसि-
द्धार्थसाधुप्रभृतिनवपदान् सिद्धयकस्वप्नान् । ये लव्याश्रित्य धिष्णु-
प्रतिदिनमधिकं संजपन्ते स्वभक्तया, ते स्युः श्रीपालवन्धु-
स्तिवरपतयः सिद्धयकप्रसादात् ॥ १ ॥ इस्तीर्णं निस्तरीतं लव-
ज्वरनिधिकं पाण्डियुग्मे गृहीत्वा, यानेकान् कोटिकुम्भान् कनकमणि-
मयान् षष्टिलक्षाभियुक्तान् । गंगासिन्धुस्रवणं ज्वरनिधितटतस्ती-
र्थतोयेन लृत्वा, सत्सर्वाधीश्वराणां मुरपतिनिकरा जन्मकृत्यं प्रयकु-
ः ॥ २ ॥ दुर्युद्धेवास्त्रिवभं रजतमणिमयं स्वर्णकान्त्याज्विरामे, स्थि-
त्वा स्थाने सुवाक्यं जिनवरपतयः प्रावदन् यां य नित्यम् । तां वाक्कां
कर्णकूपे सुनिपुणमतयः श्राद्धयो ये पिबन्ति ते लव्याः शैवभाज-
जमविधिकुशला मोक्षमाशु प्रयान्ति ॥ ३ ॥ देवी यकेश्वरी स्रग्धरि-
त्य हृदये पतने देवकाभये, कामे मोहालिक्रीडै विमलपद्मयुगेः सि-
द्धयकस्य जीने । श्रीमद्वर्षादियुक्तैर्विजयप्रभवैर्वैर्यरुपैर्मुनीन्द्रै-
स्तुल्या नित्यैः सुलक्ष्मीविजयपद्मैः प्रेमपूर्वैः प्रसन्ना ॥ ४ ॥

धृति श्रीसिद्धयकस्तुतयः ।

सर्वभक्तिनतेन्द्रशीर्षविलसत्कोटीरत्नावली, रंगकान्तिकरञ्जि-
त्वाद्भुतेनभश्रेष्ठीसमुज्ज्वलितम् । सिद्धार्थागृहस्य कीर्तितगुणस्या-
दिद्वयं पातु वः, स्नातस्याप्रतिमस्य भेदशिखरे शम्भो विद्योः मे-

શ્રવે ॥ ૧ ॥ શ્રેયઃ શર્મકૃતે ભવન્તુ ભવતાં સર્વેઽપિ તીર્થાધિપાઃ,
 યેષાં જન્મમહુઃ કૃતઃ મુરગિરૌ વૃન્દારકૈઃ સાદરૈઃ । પૌલોમીસ્તનગ-
 વ્ધખણ્ડનપરૈઃ કુમ્ભૈઃ સુવર્ણોદ્ભવૈઃ, હંસાંસાહતપદ્મરેણુકપિશક્ષીરાણ્ઁ-
 વામ્બોભૃતૈઃ ॥ ૨ ॥ સેવે સિદ્ધાન્તમુદત્સકલમુનિજનપ્રાર્થિતામર્ત્ય-
 રત્નં, ગજર્જદ્રાચાટવાદિદ્વિરહધનઘટાદર્પકણ્ડીરવાભમ્ । મિથ્યાધર્મ-
 ન્ધકારે સ્ફુટવિકટકરાદિત્યમદ્યપ્રભં મેઘ, અહૃધ્વકપ્રસૂતં ગણધરચિતં
 ક્ષાદશાંગં વિશાલમ્ ॥ ૩ ॥ દક્ષો યક્ષાધિરાજોમહિમગુણુનિધિશ્ચણ્ડ-
 દોદૃષ્ડધારી, સર્વઃ સર્વાનુભૂતિર્વિદલયતુ મુદા સંઘવિદ્ધં મહૌજ્ઞઃ ।
 અધ્યારુદોદ્વિપેન્દ્રં વરભવનગતસ્તમ્ભહસ્તોત્કટાસ્યં, નિષ્પંકજ્યોમની-
 જ્ઞાદ્યુતિમલસદૃશં ખાલચન્દ્રાક્ષદંષ્ટમ્ ॥ ૪ ॥

ઇતિ શ્રીવીરજિનસ્તુતયઃ ।

નમ્રેન્દ્રમૌલિપ્રપતત્પરાગયુજ, સ્ફુરત્કર્ણુરિતકમાબ્જમ્ । વીર-
 ક્ષાજે નિર્જિતમૌહવીરં, સંસારદાવાનલદાહનીરમ્ ॥ ૧ ॥ પુષ્પૈષ્ઠ-
 થક્ષદલસૌરભગુણિડતાનિ, સ્વર્ણામ્બુજૈઃ સુરકૃતૈઃ પરિમણિડતાનિ ।
 વન્દેઽહૃતાં વરપદાનિ નતાન્યજેન, ભાવાવનામસુરદાનવમાનવેન ॥ ૨ ॥
 નાના રત્નૈઃ સુભગમતુલપ્રૌઢસાદૃશ્યપાઠૈર્વિજ્ઞાતાૈર્મહુનયભરૈઃ સત્તરંગે
 રૂપેતમ્ । યુક્ત્યા જૈનં સમયમુદધિં કીર્તયામ્યસ્મિ કામં । બ્રાધા-
 ગાધં સુપદપદવીનીરપૂરાભિરામમ્ ॥ ૩ ॥ શ્રીમદ્વીરકમામ્બોરૂહસ્-
 સિકમના રાજહંસીવ રમ્યા, સિદ્ધા સિદ્ધાવિરૂદ્ધા વિશદગુણલસદ્ભ-
 ક્ષાહૃત્પદ્મરૂદ્ધા । યા ધત્તે સ્વીયકંઠે ધનસુરભિરસાં પુષ્પમાલાં વિ-
 શાલામ્, આમૂલાલોલધૂલીબહુલપરિમલાલીલોલાલિમાલામ્ ॥ ૪ ॥

ઇતિશ્રીજિનસ્તુતયઃ ।

શૈવેયઃ શંખકેતુઃ કલિતજનમનઃસંશયઃ સર્વકાલં, વિધેયોઽ
 સૌ ચ દેહુઘૃતિવિજિતધનઃ કર્મધર્મામૃતાંશુઃ । ક્ષાન્ત્યાઢયઃ કષ્ટદુષ્ટ-
 સ્થયકરણપરે રૈવતોત્તંસતુદ્યઃ, કલ્યાણં પંચમી સત્તપસિ વિતનુતાં
 પંચમજ્ઞાનવાન્વઃ ॥ ૧ ॥ નાલેય ત્રૈશલેય પ્રથમચરમકશ્ચન્દ્રવચ્ચાઙ્ગચંચન્-
 મૂર્ત્તિઃ સ્ફૂર્ત્તિઃ દધાનઃ પ્રથયતિ કુમુદં યો બુધાલ્લહલેતુઃ । પ્રોદા-
 મસ્છન્નપદ્મા પિકચકખરવઃ સત્કલાવાન્મનોજ્ઞો, જ્ઞાનં પુખ્યાન્નિજ્ઞનૌધઃ
 સ તપસિ ભવિનાં પંચમી વાસરસ્ય ॥ ૨ ॥ ગીર્વાણાધીશપુંસાંપ-
 તિકુસુમમિદં પુણ્યભાજ્ઞેમનુખ્યા, નિર્વાણામેયસૌખ્યં પ્રબલફલમથો
 ચત્રપ્રસાદાલ્લભન્તે । શ્રીસાર્વપ્રોદશુદ્ધાગમધરણ્ણિરૂઢઃ સિદ્ધિદાનૈકરક્ત-
 સ્તપંચમ્યસ્તપસ્યુદતવિશદધિયાં ભાવિનામસ્તુ નિત્યમ્ ॥ ૩ ॥
 સંપૂર્ણા પૂર્ણિમેન્દુપ્રભસુભગણૈર્દેવેન્દ્રનાના, પ્રોદદ્રન્ધદિપેન્દ્રપ્ર-
 ચુરમદ્દરૈણાધિપે રાજમાના । શ્રીઅર્હુદ્ભક્તિભાવા વિમલકજ્જરા
 ભાસ્વદ્ભાભિધાના પંચમ્યન્દુસ્તપોર્ય વિતરતુ કુશલં ધીમતાં
 સાવધાના ॥ ૪ ॥

ઇતિ જ્ઞાનપંચમીસ્તુતયઃ ।

॥ અથ ત્રૈલોક્યપ્રકાશારૂપં જિનૈત્યવન્દનમ્ ॥

॥ અથવા ચૈત્યવન્દનચતુર્વિંશતિકા ॥

(શાર્દૂલવિક્રોડિતં છન્દઃ ।)

॥ અથ શ્રીરુષભદેવચૈત્યવન્દન પ્રારંભ ॥

સદ્ભકત્યા નતમૌલિનિર્જરવર બ્રાહ્મિણ્યમૌલિપ્રભાસંમિશ્રાઙ્ગ-
 દીપ્તિશૌભિચરણામ્ભોજદયઃ સર્વદા । સર્વજઃ પુરૂષોત્તમઃ સુચરિતો
 ધર્માર્થિનાં પ્રાણિનામ્, ભૂયાદ્ભૂરિવિભૂતયે મુનિપતિઃ શ્રીનાભિસન્ન-

स्मिन् ॥ १ ॥ सहस्रोद्योपयिताः सहैव दधता प्रौढप्रतापश्रियो,
 येनाज्ञानतमोवितानमपिलं विक्षिप्तमन्तः क्षण्युम । श्रीशत्रुंजयपूर्व-
 शैलशिखरं भास्वानिवोद्भ्लासयन्, लज्जाम्भोजह्रितः स शेष जयतु
 श्रीभास्देवः प्रभुः ॥ २ ॥ यो विज्ञानमयो जगत्रयगुर्यं सर्वलोका-
 श्रिताः, सिद्धिर्येन वृताः समस्तजनता यस्मै नतिं तन्वते । यस्मा-
 न्मोहमतिर्गता मतिवृतां यस्यैव सेव्यं वयो, यस्मिन् विश्वगुण-
 स्तमेव सुतरां वन्दे युगादीश्वरम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीअजितप्रभु चैत्यवन्दन प्रारम्भः ॥

(भाषिणी छन्दः)

सकलसुखसमृद्धिर्यस्य पादारविन्दे, विलसति गुणुरक्ता व-
 क्तराश्रय नित्यम् । त्रिभुवनजनमान्यः शान्तमुद्रालिरामः स जयति
 जिनराजस्तुंगतारंगतीर्थे ॥ १ ॥ प्रभवति किल लोको यस्य
 निर्वर्णनेन, व्यपगतदुरितौघः प्राप्तमोदप्रपञ्च ॥ निजजलजितरा-
 गद्वेषविद्वेषिवर्गं, तमजितवरगोत्रं तीर्थनाथं नमामि ॥ २ ॥
 नरपतिजितशत्रोर्वशरत्नाकरेन्दुः, सुरपतियातिमुभ्यैर्लङ्कितदक्षैः सम-
 र्व्यैः । दिनपतिरिव लोकेऽपास्तमोहान्धकारे, जिनपतिरजितेशः
 पातु मां पुण्यभूर्तिः ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीसंमवजिनचैत्यवन्दन प्रारम्भः ॥

(स्रग्धरा छन्दः ॥)

॥ यद्भक्त्यासकृतायिताः प्रयुरतरभवभ्रान्तिमुक्ता मनुष्याः,
 नान्यताः साधुभावोद्भसितनिजगुणान्वेषिणः सद्य एव । स श्रीमान्

(२६०)

संभवेशः प्रथमरसमयो विश्वविशोपकर्ता, सङ्कर्ता दिव्यदीप्ति
प्रमपदकृते सेव्यतां लब्धलोके ॥१॥ शुक्लध्यानोदकेनोन्नतवर्त्म-
शयतस्वच्छभावाद्भुतेन, स्वस्माद्वाहृत्य वृत्तं शिवपदनिगमं कर्मप-
दप्रपञ्चम् । नीरन्ध्रं ह्रयित्वा प्रकृतिमुपगतो निर्विकल्पस्वप्नः,
सेव्यस्ताक्षर्यध्वजोऽसौ जगति जिनपतिर्वीतरागः सदैव ॥ २ ॥
बाधो विद्योतिरत्नप्रकर एव परिभाजते सर्वकाले, यस्मिन्निःशेषदो-
षव्यपगमविशदे श्री जितारेस्तनूजे । दुष्प्रापो दुष्टसत्त्वैः स्फुटशुष्क-
निकरः शुद्धपुद्धिक्षमादिः कल्याणश्रीनिवासः स लवति वदताश्चर्य-
नीयो न केवाम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीअभिनन्दनजिनचैत्यवन्दन ॥

(दुतविलम्बितं छन्दः)

॥ विशदशारदसोमसमानः, कमलकोमलयात्रविलोचनः ।
शुचिशुष्कः सुतराभिनन्दनो, जयतु निर्मलतांचितलूधनः ॥ १ ॥
जगति कान्तहरीश्वरलांछितकमसरौडु लूरिकृपानिधे । भम स-
मीहितसिद्धिविधायकं, त्वदपरं कमपीडु न तर्क्ये ॥ २ ॥ प्रवर-
संवर संवरलूपतेस्तनय नीतिविद्यक्षु ते पदम् । शरणुभस्तु
जिनेश निरन्तरं, इयिरभक्तिमुयुक्तिभृतो भम ॥ ३ ॥

॥ अथ सुमतेन्द्रेणैव वन्दन ॥

(उपेन्द्रवज्रा छन्दः ॥)

॥ सुवर्णवर्णो हरिणः सवर्णो, भनोवनं मे सुमतिर्जलीयान्
अतस्ततो दुष्टकुदृष्टिरागद्विपेन्द्र नैव स्थितिरत्र कार्या ॥ १ ॥ जि-

(२६४)

नेश्वरो मेधनरेन्द्रसूनुर्धनोपमो गर्जति मानसे मे । अहो शुद्धे-
षडुताशनत्वामसौ शमं नेष्यति सद्य एव ॥ २ ॥ धृतिः सुद्धरं
मम दृष्टशुद्धे, समं दुरात्मीयपरिच्छदेन । सुषुद्धिभर्ता मुमति-
र्विनेशो, मनोरमः स्वान्तमितोमदीयम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीपद्मप्रज्ञजिनचैत्यवन्दन ॥

॥ (लुब्धप्रयातं छन्दः ॥)

॥ उदारप्रलामण्डलैर्वासमानः, कृतात्यन्तदुर्दान्तदोषापमानः ।
सुसीमांगजः श्रीपतिर्देवदेवः, सदा मे मुदाव्यर्थनीयस्त्वमेव ॥ १ ॥
यदीयं मनः पङ्कजं नित्यमेव त्वयालङ्कृतं ध्येयत्रयेषु देव । प्रधान-
नस्वप्नं तमेवातिपुण्यं, जगन्नाथ जनानि लोके सुधन्यम् ॥ २ ॥
अतोऽधीश पद्मप्रलानन्दधाम, स्मरामि प्रकामं तवैवांग नाम ।
मनोवान्छितार्थप्रदं योगिगम्यं, यथैकैकवाको रवेर्धाम रम्यम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीसुपार्श्वजिनचैत्यवन्दन ॥

(तोटकछन्दः ॥)

॥ जयवन्तमनन्तशुद्धैर्निलतं, पृथिवीसुतमद्भुतपद्मवृत्तम् ।
निजवीर्यविनिर्जितकर्मफलं, सुरकोटिसमाश्रितपङ्कमद्वयम् ॥ १ ॥
निर्पाधिकाभिर्भलसौख्यनिधिं, परिवर्जितविश्वदुरन्तविधिम् । लव-
वारिनिधेः परपारमितं, परमोज्ज्वलयेतनयोन्मिलितम् ॥ २ ॥
कलधौतसुवर्णशरीरधरं, शुभपार्श्वसुपार्श्वजिनप्रवरम् । विनयावनतः
प्रणुनामि सदा, हृदयोद्भूतवभूरितरप्रमुदा ॥ ३ ॥

(૨૬૫)

॥ અથ શ્રીચન્દ્રપ્રભજિનચૈત્યવન્દન ॥

(વંશસ્થછન્દઃ ।)

અનન્તકાન્તિપ્રકરેણ ચાણુ, કલાધિપેનાશ્રિતમાત્મસામ્યતઃ ।
જિનેન્દ્ર ચન્દ્રપ્રભદેવમુત્તમં, ભવન્તમેવાત્મહિતં વિભાવયે ॥ ૧ ॥
ઉદારચારિત્રનિધે જગત્પ્રભો, તવાનનામ્લોજવિલોકનેન મે । વ્યથા
સમસ્તાસ્તમિતોદિતં સુખં, યથા તમિસ્રા દિનમર્કટેજસા ॥ ૨ ॥
સદૈવ સંસેવતતત્પરે જને, ભવન્તિ સર્વેડપિ સુરાઃ સુદૃઢયઃ ।
સમગ્રલોકે સમચિત્તવૃત્તિના, ત્વયૈવ સંજાતમતો નમોડસ્તુ તે ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રીસુવિધિજિનચૈત્યવન્દન ॥

(વસન્તતિલકા છન્દઃ ।)

વિશ્વાભિવન્દ્ય મકરાંકિતપાદપદ્મ, સુગ્રીવજાત જિનપુંઘવ
શાન્તિસદ્મ । ભવ્યાત્મતારણપરોત્તમયાનપાત્ર, માં તારયસ્વ ભવ-
વારિનિધેર્વિરૂપાત્ ॥ ૧ ॥ નિઃશેષદોષવિગમોદ્ભવમોક્ષમાર્ગે ભવ્યાઃ
અયન્તિ ભવદાશ્રયતો મુનીન્દ્રા । સંસેવિતઃ સુરમણિર્વહુધા જનાનાં
કિં નામ નો ભવતિ કામિતસિદ્ધિકારી ॥ ૨ ॥ વિજ્ઞં કૃપારસનિધિં
સુવિધે સ્વયંભૂર્મત્વા ભવન્તમિતિ વિજ્ઞપયામિ તાવત્ । દેવાધિદેવ
તવ દર્શનવહ્નિલોડહું, શશ્વદ્ભવામિ ભુવનેશ તથા વિધેહી ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રીશીતલજિનચૈત્યવન્દન ॥

(શાર્દૂલવિકીરિતં છન્દઃ ।)

કલ્યાણાંકુરવર્ધને જલધરં સર્વાગિસંપત્કરં, વિશ્વવ્યાપિ ય
શઃકલાપકલિતં કૈવલ્યલીલાશ્રિતમ્ । નન્દાકુક્ષિસમુંદભવં દદરચક્ષો-

(२६६)

स्त्रीपतेर्नन्दनं, श्रीमत्सूरतण्डिरे जिनवरं वन्दे प्रभुं शीतलम् ॥ १ ॥ विश्वज्ञानविशुद्धसिद्धिपदवीहेतुप्रबोधं दधद्भक्त्यानां वर-
कामितरक्तमनसां येतः समुद्धासयन् । नित्यानन्दमयः प्रसिद्धसमयः
सम्भूतसौख्याश्रयो, दुष्टानिष्टतमः प्रख्याततरणिर्जुष्याजिनः शीतलः ॥ २ ॥
सम्भक्त्या त्रिदशेश्वरैः कृतनुतिर्भास्वद्गुणालङ्कृतिः, सत्कल्याणसम्-
द्युतिः शुभमतिः कल्याणकृतसंगतिः श्री वत्साङ्कसमन्वितस्त्रिभुवनत्राष्टे
गृहीतमतो, भूयाद्भक्तितमतां सहैष वरदः श्रीशीतलस्तीर्थकुत् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीश्रेयांसजिनचैत्यवन्दन ॥

(हरिष्ठी छन्दः ।)

चिरपरिचिता गाढव्यासा सुषुद्धिपराङ्मुष्ठी, निजमलपरि-
स्फूर्त्योद्भा समग्रतया मम । व्यपगतवती हरं दुष्टा स्वानिष्टकृ-
ष्टिता, अपयितसहाः सद्यो भूत्वा यदीयसुदृष्टितः ॥ १ ॥ निरु-
ममुपश्रेष्ठीहेतुर्निराकृतदुर्दशा, शुचितरगुण्यभावासा निसर्गमहो-
न्नवला ॥ हृदयकमले प्रादुर्भूता सुतत्त्वज्ञिर्भम, विदलितलवभ्रान्ति-
र्यस्याभ्यन्तरमनुस्मृतेः ॥ २ ॥ उपकृतिमतिर्दामे दक्षे निरस्तज्ज-
व्यथः, समुचितकृतिर्विज्ञानांशुप्रकाशितसत्पथः । नृपगण्युरेर्विष्णो-
र्विशे प्रकाकरसंनिभः, स लवतु मम श्रेयांसो नः प्रबोधसमृद्धयो ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीवासुपूज्यजिनचैत्यवन्दन ॥

(रथोद्धता छन्दः ।)

पूष्यन्दकमनीयदीधितिभ्राजमानमुपमद्भुतश्रियम् । सान्तर-
ष्टिमभिरामयेष्टितं, शिष्टजन्तुपरिवोष्टितं परम् ॥ १ ॥ नष्टदुष्ट

(२९७)

अतिविर्यभीश्वरं, संस्मरद्भिरिह भूरिभिर्नृभिः । क्षीणमोहसङ्ग-
यादनन्तरा, प्रापि सत्यपरमात्मरूपता ॥ २ ॥ पार्थिवेशवसुपूज्य-
वेशभनि, प्राप्तपुण्यजनुषं जगत्प्रभुम् । वासुपूज्यपरमेष्ठिनं सद्य-
के स्मरन्ति न हितं विपश्चितः ॥ ३ ॥

[त्रिभिः संटंस्कः ।]

॥ अथ श्रीविमलजिनचैत्यवन्दन ॥

(मन्दाकिन्ता छन्दः ।)

संसारोऽस्मिन्महति महिमाभेयमाननिर्द्वयं, त्वां सर्वज्ञं सक-
लसुकृतिश्रेष्ठिसंसेव्यमानम् । दृष्ट्वा सम्यग्विमलसदसज्ज्ञानधाम-
प्रधानं, सप्राप्तोऽहं प्रशमसुखदां संकृतानन्दवीथिम् ॥ १ ॥ ये तु
स्वाभिन् कुमतिपिहितस्कारसदोषभूढाः सौम्याकारां प्रतिकृतिमपि
प्रेक्ष्य ते विश्वपूज्याम् । द्वेषोद्भुतेः कलुषितमनोवृत्तयः स्युः प्रकाश-
मन्ये तेषां गतशुभदशां का गतिर्वाविनीति ॥ २ ॥ श्यामास्त्रनेत्र-
प्रतिदिनमनुस्मृत्य विज्ञानीवाक्यं हित्वानार्यं कुमतिवचने ये भुवि
प्राणुषाजः । पूज्यानिन्दोद्धतहृदयास्त्वां समाराधयन्ति, श्लाघ्याच्चा-
राः प्रकृतिमुलगाः सन्ति धन्यास्त एव ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीअनन्तजिनचैत्यवन्दन ॥

[शिग्विष्ठी छन्दः]

॥ यस्य लब्धात्मनो दिव्यचेतो गृहे, सर्वज्ञानन्तश्चिन्तामबि-
होतते । यान्ति द्वे स्वतस्तस्य दुष्टापदो, विश्वविज्ञानवित्तं लवे-

(૨૬૮)

સહયમ ॥ ૧ ॥ યસ્તુ સર્વસૂપં સ્વરૂપસ્થિતં, વીક્ષ્ય સહભાવતઃ
સિદ્ધસેનાત્મજમ । અદ્ભુતામોદસંદોહસંપૂરિતો, મન્યતે ધન્યમાત્મી-
યનેત્રદ્વયમ ॥ ૨ ॥ સોઽપવર્ગાનુગામિસ્વભાવોજ્જ્વલાં, વ્યૂદ્ધમિથ્યા-
ત્વવિદ્રાવણે તત્પરામ । બન્ધુરાત્માનુભૂતિપ્રકાશોદતાં, શુદ્ધસમ્મક-
ત્વસંપત્તિમાલમ્બતે ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રીધર્મનાજીવનચૈત્યવન્દન ॥

(કામકીડા છન્દઃ ॥)

॥ ભાસ્વજ્ઞાનં શુદ્ધાત્માનં ધર્મેશાનં સદ્ધ્યાનં, શકત્યા
યુક્તં દોષોન્મુક્તં તત્વાસક્તં સદ્ભક્તમ । શશ્વચ્છાન્તં કીર્ત્યા
કાન્તં ધ્વસ્તધ્વાન્તં વિશ્રામં, ક્ષિમાવેશં સત્યાદેશં શ્રીધર્મેશં વદ-
ન્મ ॥ ૧ ॥ નિઃશેષાર્થપ્રાદુષ્કર્તા સિદ્ધેર્ભર્તા સંધર્તા, દુર્ભાવાનાં
હરે હર્તા દીનોર્દ્ધતા સંસ્મર્તા । સદ્ભક્તેભ્યો મુક્તેર્દાતા વિશ્વત્રાતા
નિર્માતા, સ્તુત્યો ભક્ત્યા વાચોયુક્ત્યા ચેતોવૃત્ત્યા ધ્યેયાત્મા ॥૨॥
સમ્યગ્દગ્ધિઃસાક્ષાદ્દૃષ્ટો મોહાસ્પૃષ્ટો નાકૃષ્ટઃ, સ્ત્રોતોગ્રામૈઃ સંપન્નયેષ્ટ
સાધુશ્રેષ્ઠઃ સત્રેષ્ઠઃ । શ્રદ્ધાયુક્તસ્વાન્તૈર્ભુષ્ટો નિત્યં તુષ્ટો નિર્દુષ્ટ.
ક્ત્યાન્યો નૈવ શ્રીવજ્રાંકો નષ્ટાતંકો નિઃશંકઃ ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રીશાન્તિનાથજિનચૈત્યવન્દન ॥

[દુતવિલમ્બિત છન્દ ॥]

॥ વિપુલનિર્મલકીર્તિભરન્વિતો, જયતિ નિર્જરનાથનમસ્કૃતઃ ।
લલુવિનિર્જિતમોહધરાધિપો જગતિ યઃ પ્રભુશાન્તિજિનાધિપઃ ॥૧॥
વિહિતશાન્તસુધારસમન્જનં, નિખિલદુર્જયદોષવિવર્જિતમ । પરમધુ-

(२६८)

इयवतां लज्जनीयतां, गतमन-तशुलैः सङ्घितं सताम् ॥ २ ॥ तम-
चिरात्मजमीशमधीश्वरं, अविकपन्नविषोषदिनेश्वरम् । भङ्गिमधाम्
लज्जामि जगत्रये, वरमनुत्तरसिद्धिसमृद्धये ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीकुन्धुनाथजिनचैत्यवन्दन ॥

॥ गीतपद्धति छन्दः ॥

॥ जय जय कुन्धुजिनोत्तम सत्तमतत्त्वनिधान, धर्मिजनो-
ज्ज्वलमानसमानसङ्घसमान । ज्ञानान्छादकमुज्ज्वलमङ्गलसङ्घसमस्तविमुक्त,
विषमविषयपरिलोपविश्रुत शुभाशययुक्त ॥ १ ॥ जय जय विश्व-
जनीन मुनिव्रजमान्य विशुद्ध, येतन आश्चर्यरिप्रवित्रित लोकवि-
शुद्ध । निरूपमभेदमङ्गीधरधीर निरन्तरमेव, गर्वविवर्जितसर्वसुपर्व-
विनिर्मितसर्व ॥ २ ॥ जय जय सुरनरेश्वरयन्त्रनन्दन, जिनेश-
विश्वविभावविनाशक वीतविकल्प । निर्मलकेवलविषोषविशोक्तलोक-
लोक, प्रादुर्भूतमङ्गलनिवृत्ति नित्यविशोक ॥ २ ॥

अथ श्रीअरनाथजिनचैत्यवन्दन ॥

[रामगिरिरागेषु गीयते]

दिव्यशुभधारकं लव्यजनतारकं, दुरितमनिवारकं सुकृतिक-
न्तम् । जितविषमसायकं सर्वसुखदायकं, जगति जिननायकं परम-
शान्तम् ॥ १ ॥ स्वशुभपर्यायसमीक्षितं नौमि तं, विगतपरमा-
वपरिश्रुतिमण्डलम् । सर्वसंयोगविस्तारपारंगतं, प्राप्तपरमात्मज्ञ-
प्रत्यक्षम् ॥ ६० ॥ २ ॥ साधुदर्शनवृत्तं भाविकं प्रस्तुतं प्राप्ति-
द्वार्याष्टकोद्भासमानम् । सततमुक्तिप्रदं सर्वदा पूजितं शिवमङ्ग-

(२७०)

सर्वलौभप्रधानम् ॥ ६० ॥ त्रिभिर्विशेषकम् ।

॥ अथ श्रीमल्लिजिनचैत्यवन्दन ॥

(गेयपद्धतिरागः)

कुम्भसमुद्भव संमहाकर । शुष्पवर डे महिजिनोत्तम देव
जय जय विश्वपते ॥ १ ॥ कृत्याकृत्यविवेकिता जिन समुचिता ।
हे त्वयि जगति जिनेश जय जय विश्वपते ॥ २ ॥ नित्यान्दप्र-
अशिका जमनाशिका । डे तव शुभदृष्टि रतीश जय जय विश्वपते
॥ ३ ॥ शुद्धिनिषन्धनसन्निधे सहशुण्णिधे डे वर्जितसर्वविभर
जय जय विश्वपते ॥ ४ ॥ निजनिर्पाधिकसंपदा शोभित सदा
हे निर्मलधुरीण जय जय विश्वपते ॥ ५ ॥

॥ अथ श्रीमुनिसुव्रतजिनचैत्यवन्दन ॥

[अन्यगेयपद्धतिरागः]

॥ उत्तमचेतन धर्मसमृद्ध जगत्पते नित्याऽनित्यपदार्थनि-
श्चयविलम्बते । निजविक्रमजितमोहमडोदसट्बूपते श्रीपद्मातनुज
सुखतुहिरिदयुते ॥ १ ॥ श्रीमुनिसुव्रत सुव्रतदेशक सज्जनाः कृत-
सहस्रशुभवाक्यसुधारसमज्जनाः ये प्रथमन्ति लवन्तमनन्तसुख-
क्षितं देवसमुन्मूलभावमण्डमनिन्दितम् ॥ २ ॥ ते निःसंशयमेव
जगत्रयवान्दताः सहभावेन लवन्ति सुहृदया नन्दिताः । कृत्यं स्वै-
र्विस्तमेव यतः किल कारुणं जनयति नात्मविद्भमिडासाधारणम् ॥ ३ ॥
त्रिभिर्विशेषकम् ।

॥ अथ श्रीनिनाथजिनचैत्यवन्दन ॥

[पंचयामरं छन्दः]

नभीश निर्मलात्मज्ञः सत्यज्ञः शाश्वतं परार्धसिद्धिसौध-
भूमिं सत्स्वभावतः स्थितम् । विधाय मानसाङ्गकोशदेशमध्यवर्तिनं
स्मरामि सर्वदा लवन्तमेव सर्वदर्शिनम् ॥ १ ॥ प्रकुक्षकौयलाङ्ग-
नप्रभूततेजसोऽद्य ते द्विवाकरस्य वा भट्टेश्वरालिदर्शनेन मे ।
प्रभादवर्धिनी सुदुर्भतिर्निशेष दुर्लभा गता प्रणुशमाशु हृत्कण्ठे
विनिद्रताऽलवत् ॥ २ ॥ निरस्तदोषदुष्टकष्टकार्यमर्थसंस्तवो लवे
लवे लवत्पद्मभ्युक्तेः सेवकः प्रलो । लवेयमीदृशं लृशं भदीयचित्त-
चिन्तितं तव प्रसादतो लवत्ववन्ध्यमेव सत्वरम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीनेमिनाथजिनचैत्यवन्दन ॥

[उपजातिश्छन्दः]

विशुद्धविज्ञानभृता वरेष्ण शिवात्मनेन प्रथमाकरेषु । येन
प्रयासेन विनैव कामं विजित्य विकान्तरं प्रकामम् ॥ १ ॥ विद्धाक
राज्यं यपलस्वभावं राजभूतिं राजकुमारिकां च । गत्वा सतीष्टं
गिरिनारशैलं लेजे मृतं केवलमुक्तियुक्तम् ॥ २ ॥ निःशेषयोगी-
श्वरमौलिरत्नं जितेन्द्रियत्वे विहितप्रयत्नम् । तमुत्तमानन्दनिधान-
मेकं नमामि नमि विवसद्विवेकम् ॥ ३ ॥

॥ अथ श्रीपार्श्वनाथाजेनचैत्यवन्दन ॥

[पंचयामरं छन्दः]

अयामि तं निमं सदा सुदा प्रभादवर्जितं स्वदीपवाग्जिह्वा-
सतो जितोद्भेदगर्जितम् । नगत्प्रकामिकामितप्रदानदक्षमक्षतं पदं
दधान मुच्यतेरकैतवोपलक्षितम् ॥ १ ॥ सताभवद्यलेकं प्रभूतस-

पद्मं पद्मं वलक्षपक्षसंगतं जनेक्षुक्षुप्रदम् । सदैव यस्य दर्शने
विशं विमर्दितैः नसां निहुन्त्यशातज्जतमात्मलक्षितरक्तयेतसाम् ॥२॥
अवाप्य यत्प्रसादमादितः पुत्रश्रियो नरा लवन्ति मुक्तिगामिनस्ततः
प्रभाप्रभास्वराः । लजेयमाश्वसेनिदेवदेवमेव सत्पदं यमानसेन शुद्ध
गोधवृद्धिदाभम् ॥ ३ ॥

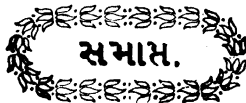
॥ अथ श्रीवीरजिनचैत्यवन्दन ॥

(पृथ्वीछन्दः)

वरेषुयशुवारिधिः परमनिर्वृतः सर्वदा समस्तकमदानिधिः
सुरनरेन्द्रकोटिश्रितः । जनतिसुभदायको विगतकर्मवारो जिन-
सुमुक्त जनसंगमस्त्वमसि वर्धमानप्रलो ॥ १ ॥ जिनेन्द्र लवतो-
ऽङ्गुतं सुभमुदार भिम्भस्थितं विकारपरिवर्जितं परमशान्तमुद्रा-
ङ्कितम् । निरीक्ष्य मुदितेक्षुः क्षणामितोऽस्मि यद्भावनां जिनेश
जगदीश्वरोऽङ्गवतु सैव मे सर्वदा ॥ २ ॥ विवेकिजनवद्वलं भुवि
दुरात्मनां दुर्लभं दुरन्तदुरितव्यथाभरनिवारणेतत्परम् । तवांग पद
पद्मयोयुगर्भनिन्द्य वीरप्रलो प्रभूतसुभसिद्धये मम शिराय सं-
श्रयताम् ॥ ३ ॥

हीनपुष्ट्या न पश्यन्ति, रागान्धास्तत्त्वसंस्थितिम् ।
लासेऽलाभइलं चैव, लभन्ते ते नराधमाः ॥

धृति चैत्यवन्दनयतुर्विशतिका समाप्ता ।

जाहेर खबर.

अमारी पांसेथी नीचेनां गुजराती
पुस्तको मळशे.

पंचप्रतिक्रमण (नवस्मरण तथा जीवविचार रादि चार प्रकरणोना) अर्थ साथे जेनी ल आवृत्तिओ खपी जवाथी हालमांज गणा सुधारा वधारा साथे सातमी आवृत्ति वहार पाडबामां आदी छे.	१-४-०
देवसीराइ अर्थ सहित	०-६-०
जीवविचारादि चार प्र. अर्थ साथे.	०-६-०
सामायक सूत्र अर्थ सहित.	०-१-०
कर्मग्रंथ शास्त्री टाइपमां भाग १ लो जेनां चार कर्मग्रंथनो समावेश अर्थ साथे करेलोछे.	१-०-०
श्री रत्नाकर पञ्चीशी-वीरविजयजी कृत	०-२-०
स्नात्र पूजा तथा श्रावक दिन कृत.	०-१-०
माचीन स्तवनादि संग्रह	०-१०-०
दंडकध्वार स्तवनादि संग्रह	०-१०-०
सद्बोध नितिबचनमाला	०-१-६

मळवानुं ठेकाणुं-मास्तर उमदचंद रायचंद.

टा. पांजरापोळ अमदाबाद.

